

നല്ലവിട്ടുകാരികളുടെ കൂട്ടുകാരി

മലയാള

ജന്മത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രചാരമുള്ള വാരിക

മനോരമ

www.manoramaweekly.in

രണ്ടാം പതിപ്പ്

രൂപമാറ്റങ്ങളുടെ ചാകര

ചാമരം മുതൽ കലണ്ടർ വരെ

പ്രിയതമ മാത്രം...

എസ്. ശ്രീദേവിയുടെ പുതിയ നേപ്പൽ ആകർഷണം

നിറമില്ലാത്തവർ

ചിത്രയുടെ മകൾ നന്ദനയുടെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തൽ

IPL ബുദ്ധിമുട്ട്

ഉള്ളടക്കം

Select

ഉള്ളടക്കം

ശുചിത്വ

ഓർമ്മക്കൊട്ടക **MULTIMEDIA COLUMN**

പുത്തൻപടം

സും ബാക്ക്

പ്രൈം ബീറ്റ്

കഥ (ഫം കളി)

നിറമിഴിച്ചുകുടികൾ • നോവൽ

ആചാര്യൻമാർ പറഞ്ഞ കഥകൾ

ശുന്യാവേള

കഥകളുട്ട്

ആകാശക്കുടക്കിഴിയിൽ • നോവൽ

ഫലിതബിന്ദുക്കൾ

മാനസവീണ • നോവൽ

പാട്ടുപെട്ടി

വീട്ടിലൊരു ഡോക്ടർ

വനിതാവേദി

സച്ചിൻ **ANIMATED**

ധിക്കാരി • നോവൽ

സാഗരം • നോവൽ

മൃതിവിസ്ഫോടം • നോവൽ

പാലകം

നിങ്ങൾക്ക് ഈയാഴ്ച

കിനാവും കണ്ണീരും

സിനിമ

ഉണ്ണികുറേള ഒരു കഥ പറയാം

ടോർപ്പിഡോ **ANIMATED**

ഓർമ്മക്കുട്ടി • ബ്ലോഗ്

തപസ്വ പാട്ടും എപ്പിസോഡും ഡൗൺലോഡ് ചെയ്യൂ:

പത്രാളികൾ അയക്കൂ, പരിഹാരം കണ്ടെത്തൂ

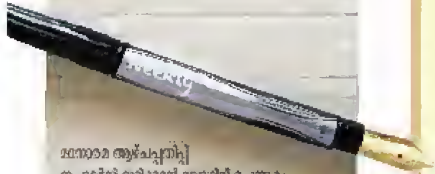

Chief Editor:
MAMMEN VARGHESE

Managing Editor:
PHILIP MATHEW

Editor in charge:
K.A. FRANCIS *
* Responsible for selection of
news under the PRB Ad.

Printed and published by
K.K. MAMMEN MAPPIALAI
on behalf of
The Malayala Manorama Co. Ltd.,
at Malayala Manorama Press,
Kottayam and Kozhikode and published
from Manorama Buildings, K.K. Road,
Kottayam - 686001.

മനോരമ ആഴ്ചപ്പതിപ്പിന്റെ
താമരയിലേക്ക് ലഭിക്കാൻ ഫോൺ ചെയ്യുക:
www.manoramaonline.com/subscribe

ശ്രദ്ധേയവിവര

നമ്മുടെ ജീവിതം നമ്മുടെ സന്ദേശം

റമണമഹർഷിയോട് ഒരു ഭക്തൻ ആവേ ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടു: ശോധന, അങ്ങു പറയുന്ന ഈ മഹത്തായ കാര്യങ്ങൾ ലോകം മുഴുവനും പ്രചരിപ്പിക്കേണ്ടതല്ലേ? അതിനു ഞാൻ എന്തൊക്കെ ചെയ്യണം?

മഹർഷിയുടെ ഉത്തരം ഇങ്ങനെ: "പ്രചരിപ്പിക്കണമെന്ന നിന്റെ ആഗ്രഹം ആദ്യം ഉപേക്ഷിക്കുക. അപ്പോൾ അത് സ്വയം പ്രചരിച്ചു കൊള്ളൂ."

മതം പ്രചരിപ്പിക്കാനുള്ളതല്ലെന്ന് പലർക്കും അറിയില്ല. ഏതുമതവും പരിശീലിക്കാനുള്ളതാണ്. ആ മതം പരിശീലിക്കുന്ന വ്യക്തിയിലൂടെ മതം അതു പ്രചരിക്കാൻ. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലാണ് നാം നൽകുന്ന ഏറ്റവും വലിയ സന്ദേശവും പ്രചാരണവും.

ഗാന്ധിജി ഈ സത്യം അറിഞ്ഞവനാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം 'എന്റെ ജീവിതമാണ് എന്റെ സന്ദേശം' എന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചത്. നമുക്കും നമ്മുടെ ജീവിതം ഒരു എളിയ സന്ദേശമാക്കാൻ ശ്രമിക്കാം.

— പത്രാധിപർ

എന്നുപോലെയും പരീക്ഷണം

ഒരു പന്തൂണ്ടാക്കിയ പൊല്ലാപ്പുകൾ...

മോഹൻ

ഇരിങ്ങാലക്കുട ചിട്ടിപ്പാമ്പിലാണ് ഞങ്ങളുടെ വീട്. അവിടെ നിന്ന് കഷ്ടിച്ച് ഒന്നു ഹർലോ അറിയാത്താണ് ഇരിങ്ങാലക്കുട ഗേൾസ് ഹൈസ്കൂൾ. അന്നു നാലരക്കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു നാലര ക്ലാസിലെ അവസാന ബാച്ച് ആയിരുന്നു ഞാൻ.

ഹൈസ്കൂളിൽ കവി വൈലോപ്പിള്ളി ശ്രീധര മേനോൻ ആയിരുന്നു ഹെഡ്മാഷ് അദ്ദേഹം ഞങ്ങൾക്ക് ക്ലാസെടുത്തിരുന്നില്ല. ഗേൾസ് ഹൈസ്കൂളിൽനിന്നു ബോയ്സ് ഹൈസ്കൂളിൽ വന്നപ്പോൾ ഞാനൊക്കെ പഠിച്ചിട്ടുപോയി. അങ്ങനെയൊരു റൗഡി പിള്ളയൊരു ഉൾപ്പെട്ട സമൂഹമാണ് ഹൈസ്കൂളിലേത്. മാഷ് ഏതാണ് വിദ്യാർഥി ഏതാണ് എന്തുപോലും മനസ്സിലാക്കാത്ത അവസ്ഥ. ഒരിക്കൽ ഒരു വഴക്കുണ്ടായപ്പോൾ ഞാൻ പെൻസിൽ കൊണ്ട് ഒരുത്തനെ കുത്തി. അതു വൈലോപ്പിള്ളി മാഷിന്റെ നേരെ മുൻപിൽ വച്ചായിപ്പോയി മാഷിന്റെ കയ്യിൽനിന്ന് അതിന് നല്ല തല്ലും കട്ടി.

ചില കുട്ടികളെ വിട്ടുകാർ വിലക്കിയിരുന്നു. അവരിലൊരാളുടെ കയ്യിൽനിന്നു ഞാൻ പന്തൂ കളിക്കാൻ വാങ്ങി. അപ്പോൾ ക്ലാസിലുള്ളവരെല്ലാവരും അതു കളിക്കാൻ വേണമെന്നു പറഞ്ഞു. ഞാനതു കൊടുത്തു. പിറ്റേദിവസം പതിന്റെ ഉടമ വേലായുധൻ എന്നൊരു പന്തൂ പോയിട്ടു. ഞാൻ പറഞ്ഞു, ഞാനതു സൂര്യന് കളിക്കാൻ കൊടുത്തു. വേലായുധൻ പറഞ്ഞു, എനിക്ക് പോലും പന്തൂ വേണം. ഞാനൊക്കെ അബദ്ധത്തിലായി. കാരണം ഇവന്റെ കയ്യിൽനിന്നു പന്തൂ വാങ്ങിയെന്ന് അറിഞ്ഞാൽ വിട്ടിൽനിന്ന് അടി ഉറപ്പാണ്. സൂര്യന് പറഞ്ഞു, പന്തൂ വിട്ടിലാണ്, കൂടെ വന്നാൽ താ. ഞാൻ വേലായുധനോട് പറഞ്ഞു, നീ പോയി വാങ്ങിച്ചു. പക്ഷേ അതു പുല്ലല്ല നീ വന്നു വാങ്ങിത്തരണം എന്ന് അവൻ വാശി പിടിച്ചു. അങ്ങനെ ഞാൻ, വേലായുധനുമായി സൂര്യന്റെ വിട്ടിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. അന്നുവരെ സ്കൂളിന്റെ ഒരു ഗേറ്റിലൂടെ കടന്നു അനുഭവമേ എനിക്കുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അപ്പോഴത്തെ ഗേറ്റ് വഴി പോകുന്നത് തന്നെ ആദ്യമാണ്. അതുകൊണ്ടു കർക്കശമായ അച്ചടക്കമാണ് വിട്ടിൽ.

സൂര്യന്റെ പറഞ്ഞത് കരുതാത്ത വരെ പോയിത്തീർത്തവനാണ്. അവിടെചെന്നപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു, മാപ്പാണം വരെ പോകണം, മാപ്പാണം എത്തിയപ്പോൾ പറഞ്ഞു, കരുവന്നൂർ എത്തണം. കരുവന്നൂർ എത്തിയപ്പോൾ സന്ധ്യയായി. അപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു, കരുവന്നൂരിനപ്പുറത്ത് കുറച്ച് ഉള്ളിലേക്കുള്ള മുൻപൊട്ടിലേക്കു പോകണം. അങ്ങനെ പോയിപ്പോയി അവസാനം അവന്റെ വിട്ടിൽ ചെന്നു. സൂര്യന്റെ പേട്ടൻ ഞാൻ ഉണ്ട്. അവൻ പന്തൂമായി പോയിക്കൊടുക്കുന്നത് അറബിയിലെ വന്നിട്ടല്ല. അതേയായപ്പോൾ ഞാൻ വേലായുധനോടു പറഞ്ഞു, സൂര്യന്റെ പേട്ടൻ വരുമ്പോൾ

പന്തൂ വാങ്ങിക്കോ. ഞാൻ പോകുന്നു. അത് അവൻ സമ്മതിച്ചു.

തിരിച്ചു വരാൻ എന്റെ കയ്യിൽ കാശില്ല. ഈ സമ്മത്ത് വീട്ടിലൊക്കെ പ്രശ്നമായി. കാരണം സ്കൂളിൽ പോയ കുട്ടിയെ കാണാനില്ല ഒരേയൊത്തരും കൂട്ടത്തിലും കിണറ്റിലും ഒക്കെ തപ്പിത്തുടങ്ങി. ഞാൻ വിട്ടിലേക്ക് നടക്കുമ്പോൾ അതുനീക്കിയ പോയിട്ടില്ല. അവസാനം ഞാൻ വിട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ ഒരു മണവാടിന്റെ അവസ്ഥയായിരുന്നു. വലിയ ആൾക്കൂട്ടം കാത്തുനിൽക്കുകയാണ്. എന്ന് കണ്ടതും അടി തുടങ്ങി. എനിക്കു വേണ്ടി തിരിച്ചിൽ നടക്കുമ്പോൾ ആരോ പറഞ്ഞു, ഞങ്ങൾ ഒരു സംഘമായി നടന്നു പോകുന്നതു കണ്ടു എന്ന്. പക്ഷേ ആദ്യം തിരിച്ചു വന്ന വേലായുധനോട് അളുക്കൽ എന്ന കണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു, ഞാൻ അവനെ കണ്ടിട്ടേയില്ല എന്ന്. പക്ഷേ, എന്റെ കൂടെ അത്രയും ദൂരെ വന്ന അവൻ എന്ന് കണ്ടിട്ടേയില്ലെന്നു പറഞ്ഞതാണ് എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും ഞെട്ടിച്ചു അനുഭവം.

...

മലയാള സിനിമയിലെ നായികകളെക്കുറിച്ച് എന്നു കരുതപ്പെടുന്ന സമാന്തര സിനിമകളിൽ പലതിന്റെയും സംവിധായകൻ, പ്രധാന സിനിമകൾ: ശാലിനി എന്റെ കൂട്ടുകാരി, രണ്ടു പെണ്കുട്ടികൾ, വീടപായുമുണ്ഡ, കഥയറിയാത്ത, ഇളക്കങ്ങൾ, ഇടവേള, മേന, മംഗളം നേരുന്നു, തീർത്ഥം, ഇസബെല്ല, പക്ഷേ, സാക്ഷ്യം, അങ്ങനെ മെറഡിക്കാലത്ത്.

മുതലിതം:
മൈലിയി
റോഡ്
കെ. പ്രദീപ്കുമാർ.
കൂടുതൽ ചിത്രങ്ങൾക്ക്
www.manoramaweekly.in

പുസ്തകം 56 • ലക്കം 19 • 2011 മേയ് 07 • വില ₹ 5.00
ഇന്ത്യയിൽ എറ്റവും കൂടുതൽ പ്രചാരമുള്ള വാരിക ★
★ ABCയുടെ എറ്റവും പുതിയ കണക്കെടുപ്പിച്ച് (ജനുവരി - ജൂൺ 2010)
e-mail id: weekly@mm.co.in • വിലാസം: മലയാള മനോരമ ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്,
PB NO: 26, കൊട്ടയം-686001, PHONE: 0481-2563848.

മലയാളത്തിലെ ആദ്യത്തെ മൾട്ടിമീഡിയ കോളം.

ഭാഗ്യകുട്രി

ഹരികൃഷ്ണൻ

harikrishnankornath@gmail.com

വായിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം, ഓരോ ആഴ്ചയിലും ബന്ധപ്പെട്ട സിനിമാഭാഗങ്ങളും ഗാനഘട്ടങ്ങളും കാണാനും കേൾക്കാനുമവു.

നിങ്ങൾക്ക് പ്രതികരിക്കാം >>

COCK TAIL

A Film by Arunkumar

FRANCIS HILAM JALEEL
and Margaret A. Jaleel, St. Catharines

PRANEEP KAMRUP, JAGDEEP MITTAL, SANTOSH KUMAR, DEBBOYSE
PRASANTHA MATHUR, VEJAYENDHAN IYER, ANIL MATHUR
© 2014

Cocktail (2010 film)

Directed by Arun Kumar

Produced by Milan Jaleel

Written by Shyam Menon (screenplay)

Amosy Menon (dialogue)

Starring Jayasurya Anoop Menon

Samvrutha Samil

Fahad Fazil

Innocent, Mamukdoyan

Running time 110 minutes

Language Malayalam

വിഡിയോ കാണാം.>>

പുഷ്പത്തിന്റെ നക്ഷത്രം

രീടിങ്ങനെ വർഷം ഒക്ടോബറിൽ റിലീസ് ചെയ്ത 'കോർട്സെയ്ൽ' എന്ന മലയാള സിനിമയുടെ അവലംബം 2007ൽ ഇറങ്ങിയ കനേഡിയൻ ഡ്രില്ലറായ 'ബെത്ത്ഫീന്റെ ഓ ഓ എ ഡിൽ' ആണെന്നു പറഞ്ഞുകേട്ടിരുന്നു. ആ പുസ്തകയെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. വിക്സി കഥ പറഞ്ഞുതന്നപ്രകാരം രണ്ടു സിനിമകളും തമ്മിലുള്ള സാമ്യം ചെറുതല്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കോർട്സെയ്ലിന്റെ അവലംബം കനേഡിയൻ സിനിമയെപ്പോലെ പഠനയുദ്ധവും പക്ഷേ, അതൊരു തെറ്റാണോ? അല്ലെങ്കിൽ നാം കൊണ്ടുനോക്കേണ്ടതോ സാധ്യതയില്ലാത്ത ഒരു നല്ല കഥയെ നമ്മുടെ ഭാഷയിലേക്കും കൊണ്ടുവന്ന ശ്രമത്തെ മാനിക്കേണ്ടതല്ലേ? പുസ്തകം ഉൾക്കൊണ്ടു കൊടുക്കാതെപോയത് അമാനുഷതയെന്നും വിമർശകർ പറയുന്നുണ്ട്. അതു തർക്കവിഷയം.

വിമർശകർപോലും ഈ സിനിമയുടെ കഥയുടെ മൂല്യത്തെക്കുറിച്ചു തർക്കിക്കുന്നതുകേട്ടില്ല. തീർച്ചയായും സങ്കല്പലക്ഷ്യമുള്ളതിൽ സങ്കല്പിക്കാവുന്ന ഒരു കഥ തന്നെയാണിത്. പാപം എന്ന വാക്കിന്റെ പുതുക്കലിനിർവചനം അതുകൊണ്ടുതന്നെ മലയാളിക്കു മനസ്സിലാവുകയും ചെയ്യും. 'കോട്കടയ്ക്ക്' കണ്ടെപ്പം, ദാവന്തുത്തെ പ്രതി മനസ്സിലും ശരീരത്തിലും അനുഭവിക്കുന്ന ആ പങ്കാളിത്തവും അതിന്റെ സ്പേസ് ഹോംഗ്ളെയും എന്ന ഗാഥയാണെന്നുള്ള ആത്മപരിശോധന നടത്തിയവരെ തോർക്കണ്ട, പാപസ്പർശവശിഷാസത്തെക്കുറിച്ചും.

പരസ്പരവിശ്വാസലംഘനങ്ങളെക്കുറിച്ചു
മുള്ള ചില ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുന്നുണ്ട്,
ഈ സിനിമ.

സംഭാഷണങ്ങൾ എഴുതിയ അനുപ് മേനോൻ അന്തരീക്ഷിക്കുന്ന രവി ഏബ്രഹമാണ് ഒരു നായകൻ. ഉയരങ്ങളിലേക്കുകയറിപ്പോവുന്ന ഉൾജടലവനായ ആ യുവാവിന് എല്ലാമുണ്ട്: പ്രേമിച്ചു ജീവിക്കാൻവേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന പാർവ്വതി (സുരേഷ്), അവൾക്കു പൊന്നുമോൾ അമ്മ, നല്ല വീട്, നല്ല ജോലി, നല്ല ഖാക്ക് ബാലൻസ്... നല്ല സ്ഥാനങ്ങൾ...ഒരു പ്രഭാതം അതെല്ലാം തകിടാക്കിപ്പോയി. കാറിൽ ലിഫ്റ്റ് ചോരിച്ചുകയറി വെങ്കിടേജ് (ജയസൂര്യ) പൊക്കുന്നതെ കൊടുവില്ലെന്നാവുമെന്ന് ആരു കരുതാൻ?

നാടകീയവും ചിലപ്പോഴൊക്കെ അവിശ്വസനീയമായാൽ പിരിവുവരുത്തുന്നതുമായ നം. ദിവസനമ്പരുകളിലൂടെ രവിയും പാർവതിയും കടന്നുപോവുകയാണ്. അതുതന്നെ വേഗത്തിൽ ഒരു പൂർത്തിയാക്കിത്തന്നു മറ്റൊന്നിലേക്ക്. നാം കഴിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന അടുത്ത രംഗം കൂടുതൽ പിരിമുറുപ്പുള്ളതാവുമെന്ന്... എങ്കിലായാലും, സിനിമ തിര്യവേഗം എല്ലാത്തിനും ഉത്തരം ലഭിക്കുന്നു. വെങ്കിടാളിന്റെ വേട്ടയാലാണ്, പാർവതിയുടെ പങ്കാളിത്തത്തിന്, രവിയുടെ ഇരയാക്കപ്പെടലിന്. എല്ലാത്തിനും കൃത്യമായ ഉത്തരം. (ദീപിതത്തിലെ ചോദ്യങ്ങളെല്ലാം അത്ര കൃത്യമായ ഉത്തരം ആവുന്നില്ലെന്നാണോ എന്ന ചോദ്യം അവിടെനിൽക്കട്ടെ.)

‘കോക്കടയ്ക്ക്’ എന്ന സിനിമ മികവിന്റെ അളവുകോൽ വച്ചല്ല കാരണമുണ്ട്. പക്ഷേ ‘ട്രാഫിക്’ എന്ന സിനിമയുടെ കാര്യത്തിലെ നാപോലെയോ സിനിമയോ, മലയാള സിനിമയുടെ ഗതിമാറ്റത്തിനു സൂചിക നൽകുന്നു. അത് പുതിയ ഭാഷ സംസാരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. മലയാളിയോ അടിച്ചവീകരിക്കുന്നു പുതിയ പ്രശ്നങ്ങളെ നോക്കിക്കാണുന്നു. പുതിയ മലയാളിയെ സ്ക്രീനിനു മുന്നിലിരുത്തുന്നു...

മനസിന്റെയും ശരീരത്തിന്റെയും പ്രണയങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തെക്കുറിച്ച് ഈ സിനിമയുടെ അവസാനഭാഗത്ത് വെങ്കിടേച് സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. തന്റെ ഭാര്യയും സഹിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ ആഴംകുറവിൽ അയാൾപോലും ലഭിക്കുന്നതുപോലെ, ആ ബന്ധം ശരീരത്തിന്റെ കേവലതയിലൂന്നിയതാണ് തന്റെ പ്രതികാരപരസനയ്ക്കു കാരണമെന്നും വെങ്കിടേച് പറയുന്നുണ്ട്.

ഭാര്യയ്ക്കൊപ്പമാണ് ഞാൻ 'കോക്ടെയ്ക്ക്' കണ്ടത്. സിനിമ വെങ്കിടേഷിന്റെ ദൂര അത്തിൽ അവസാനിച്ചപ്പോൾ അവൾ ചോദിച്ചു: ഇതായിരുന്നോ ഈ സിനിമയിലെ സന്ദേശം, നല്ലവർ അവസാനം തോൽക്കുമെന്ന്..!

‘കോക്ടെയ്ൽ’ ബോക്സ് - ഓഫീസിൽ വലിയ ചലനങ്ങളുണ്ടാക്കിത്തന്നതിന്റെ ഒരു കാരണം എനിക്കപ്പോൾ മനസ്സിലായി.

പുത്തൻപടം

പ്രസാദ് കണ്ണൻ

വിഡിയോ കാണാം >>

ഇരട്ടക്കഥാപാത്രവും ഇരുപത് രൂപങ്ങളും

രൂപമാറ്റങ്ങളുടെ ചാക്കുതാണ് ടി.വി. ചന്ദ്രന്റെ 'ശങ്കരനും മോഹനനും' എന്ന ചിത്രം. ജയസൂര്യ രണ്ട് കേന്ദ്രകഥാപാത്രങ്ങളെ അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഇരുപത് വ്യത്യസ്ത രൂപങ്ങളിലാണ് കഥയ്ക്ക് പുർണ്ണത നൽകുന്നത്. കഥാപാത്രത്തിനായി പ്രത്യേക രീതിയിൽ മുടിയും മീശയുമെടുത്ത് ജയസൂര്യ കഥാപാത്രത്തിന് തനിമ നൽകുന്നു.

സംവിധായകൻ ടി.വി. ചന്ദ്രന്റെ സാധന ദർശനമാണ് പുതിയ സിനിമയ്ക്ക് കാരണമായത്. മുപ്പതു വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ടി.വി. ചന്ദ്രന്റെ മുത്തസഹോദരൻ മാധവൻ നെ ജീവിയായി വച്ച് മരണമടഞ്ഞിരുന്നു.

പിന്നീട് പല രാത്രികളിലും ടി.വി.ചന്ദ്രന്റെ സഹിഷ്ണുതയിൽ മാധവേട്ടൻ എത്തുമായിരുന്നു. താൻ മരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് ഓരോ സാധനത്തിലൂടെയും മാധവേട്ടൻ ഉറപ്പിക്കുന്നതായി ടി.വി. ചന്ദ്രന് തോന്നി. ഇക്കാര്യം അധികമായപ്പോൾ ഡോക്ടറെ സമീപിച്ച ടി.വി. ചന്ദ്രന് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞത് ജ്യേഷ്ഠന്റെ മുതലേകം കാണാൻ സാധിക്കാത്തതിനാൽ

മനസ്സ് ആ മരണം സ്വീകരിച്ചില്ല എന്നാണ്. മാധവേട്ടനെ പുറത്തുപാടിയാൽ കൂടിയാണ് ടി.വി.ചന്ദ്രൻ ശങ്കരനും മോഹനനും ഒരുക്കുന്നത്.

ശങ്കരൻ ജീവിച്ചിരിപ്പില്ല. മോഹനൻ എന്ന മോഹനകൃഷ്ണനിലൂടെയാണ് ശങ്കരൻ ചിത്രത്തിൽ സജീവമാകുന്നത്. മോഹനകൃഷ്ണൻ ഫാഷൻ ഫോട്ടോഗ്രാഫറാണ്. മുംബൈയിലായിരുന്നപ്പോൾ മോഹനകൃഷ്ണൻ ജോഷ്വാ മാത്യു എന്ന മലയാളിയായ ക്രിസ്ത്യൻ പെൺകുട്ടിയെ ജീവിതസഖിയായി. വിവാഹിതയാകുമ്പോൾ ജോഷ്വാ മോഡലായിരുന്നു. പിന്നീട് ചലച്ചിത്രനടിയാക്കി. ജീവിതയാത്രയിൽ എവിടെയോ വച്ച് ഈ ദമ്പതിമാർക്കിടയിൽ അകൽച്ച രൂപപ്പെടുന്നു.

ശങ്കരൻ മോഹനകൃഷ്ണനെക്കാൾ പത്തു വയസ്സിന് മൂത്തതാണ്. ഒരു ദിവസത്തെ ആയുസ്സേ ശങ്കരന്റെ ദാമ്പത്യത്തിനുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. സ്നേഹം ബാക്കിയാക്കിയാണ് ശങ്കരൻ മരണത്തിന് കീഴ്പ്പെടേണ്ടിവന്നത്.

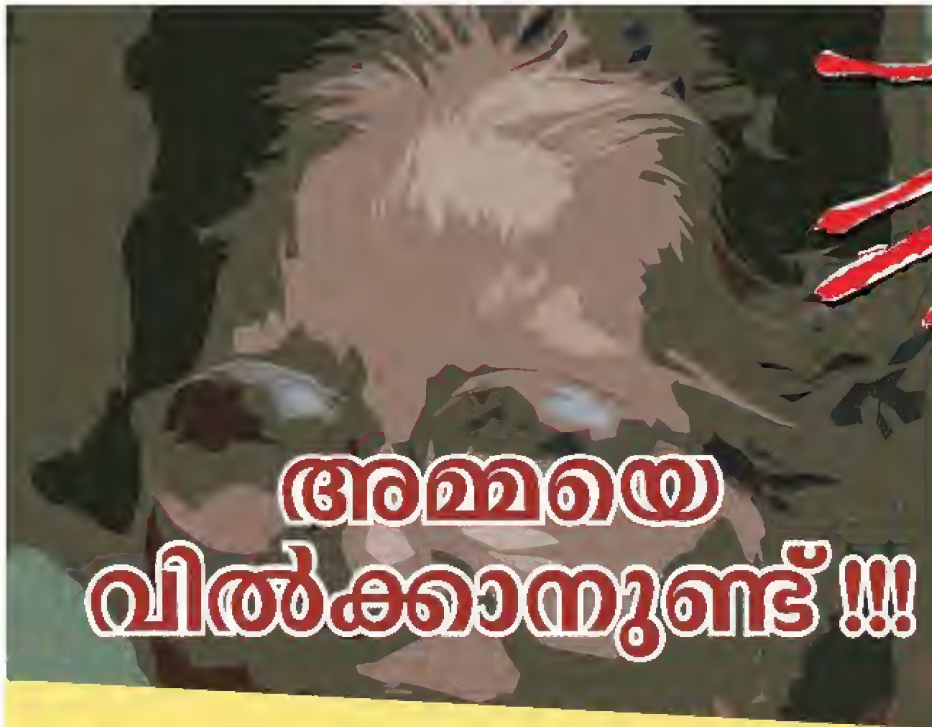
കല്യാണപ്പിറ്റേന്ന് ശങ്കരൻ പാമ്പുകടിയേറ്റ് മരിക്കുകയായിരുന്നു. സ്നേഹിച്ചു തീരാത്ത ശങ്കരന് സ്വന്തം ഭാര്യക്കരികിലേക്കെത്താൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന മോഹനകൃഷ്ണൻ മാത്രമാണ് ഏകവഴി. തുടർന്ന് അരങ്ങേറുന്ന രസകരങ്ങളായ സംഭവവികാസങ്ങളാണ് ശങ്കരനും മോഹനനും എന്ന ചിത്രം പറയുക.

ആക്ഷേപഹാസ്യത്തിന്റെ മുഖമാണ് ചിത്രത്തിന്. ടി.വി.ചന്ദ്രൻ രചന നിർവഹിച്ച ചിത്രത്തിൽ ജഗതി ശ്രീകുമാർ, സുരാജ് വെഞ്ഞാറമൂട്, സുധീഷ്, ബിജുക്കുട്ടൻ, റിമ കല്ലിങ്കൽ, മീരാനന്ദൻ, കരുപ്പന തുടങ്ങിയവർ കഥാപാത്രങ്ങളായി എത്തുന്നു. ചിത്രത്തിന്റെ കഥാപരമായ പ്രത്യേകത പ്രേക്ഷകരെ തിരുറ്റുകളിലേക്ക് വരുത്തുക മാത്രമല്ല ഇരുത്തുകയും ചെയ്യുമെന്ന സംവിധായകൻ ഉറപ്പുനൽകുന്നു. മനസ്സിന്റെ യാത്രയെ ആസ്പദമാക്കി സർനിയൽ സാഭാവമുള്ള കഥ പറയുന്ന ചിത്രമെന്ന നിലയിലാണ് ചിത്രത്തിന്റെ പുരോഗതി.

അമ്മയെ വിൽക്കാനുണ്ട് !!!

അഭിലാഷ് പി. ജോൺ
abhilash.kolakkad@gmail.com

സ്വന്തം ജീവിതം പോലും മക്കളുടെ വളർച്ചയ്ക്കായി മാറ്റിവച്ച അമ്മമാർ. പരസ്പരം വഴക്കു കുടുമ്പോൾ മക്കൾക്കിടയിൽ ശാസനകളുമായി എത്തുന്ന അമ്മ. സമ്പാദ്യമെല്ലാം മക്കൾക്കായി സമ്പാദിക്കുന്ന അമ്മ. മക്കൾ വളരുന്നു. സ്വന്തം കാലിൽ ജീവിതം ഉറപ്പിക്കുമ്പോൾ പിന്നെ അമ്മ പാഴ്വസ്തുവാകുന്നു. ലാഭമില്ലാതെ തീറ്റിപ്പോറ്റേണ്ടി വരുന്ന ഭാര്യയെ ഉത്തരവാദിത്തം സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കു പിന്നാലെ നിലമാണ് പായുമ്പോൾ മക്കളുടെ ഭാവിജീവിതം മുന്നിൽ കണ്ട് അമ്മ തടസ്സം നിൽക്കുന്നു. അപ്പോൾ മക്കൾക്ക് മുന്നിലുള്ള മാർഗം അമ്മയെ ഒഴിവാക്കലാണ്.

അമ്മയെ അനാഥാവസ്ഥയിലാക്കാം !
അമ്മയെ ഭ്രാന്താശുപത്രിയിലാക്കാം !
അമ്മയെ വീട്ടുഭേദവിഷ് നിർത്താം !
അല്ലെങ്കിൽ അമ്മയെ ഫെല്ലു ഇല്ലാതാക്കാം !

തുടർച്ചയായ മാനസികവൈകല്യം എങ്കിലും എന്ന സ്ത്രീക്ക് മകൻ കണ്ടെത്തിയ അമ്മയെ കേന്ദ്രം മാനസിക ആശുപത്രി.

സ്വന്തം കൈക്കലാക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് മകനും ഭാര്യയും ചേർന്ന് അമ്മയെ ഭ്രാന്താശുപത്രിയിലാക്കി ശല്യം ഒഴിവാക്കിയത്.

എലിക്കൂട്ടിയുടെ ഭർത്താവ് ജോർജ്ജ് വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് മരിച്ചു. പിന്നീട് മകനോടും മരുമകളോടും ഒപ്പമായിരുന്നു എലിയമ്മയുടെ ജീവിതം. തന്റെ പേരിലുള്ള സ്ഥലം മരുമകളുടെ പേരിൽ എഴുതിനൽകാൻ മകനും ഭാര്യയും എലിയമ്മയെ നിർബന്ധിച്ചു. മരുമകളുടെ സ്നേഹവും പരിചരണവും നന്നായി അറിയാവുന്ന എലിയമ്മയെ കൈയിലുള്ള എക പിടിവളളി ഉപേക്ഷിക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. ഇതിന്റെ പേരിൽ പലപ്പോഴും ക്രൂരപീഡനത്തിന് എലിയമ്മ വിധേയയായി. മരുമകളുടെ പിതാവിന്റെ ഒത്താശയോടെയായിരുന്നു പീഡനം. പലപ്പോഴും അയൽവീടുകളിലും വീടിന്റെ

തൊഴുത്തിലും വരെ എലിയമ്മ അന്തിയുറങ്ങി. എന്നിട്ടും എലിയമ്മ വഴങ്ങിയില്ല.

കഴിഞ്ഞ ദിവസം പള്ളിയിൽ പോയി എലിയമ്മയെ മരുമകളും മകനും ചേർന്ന് ബലമായി പിടിച്ച് തോർത്ത് കൊണ്ട് കൈയും കാലും കുട്ടിക്കെട്ടി. പിന്നെ വായിൽ തൂണി തിരുകി. തനിക്ക് ഭ്രാന്താണെന്നും ആശുപത്രിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോവുകയാണെന്നും മകൻ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി. പടിഞ്ഞാറേ കോട്ടയിലുള്ള മാനസികരോഗാശുപത്രിയിൽ അങ്ങനെ എലിയമ്മയെ എത്തിച്ചു. മരുമകളുടെ പിതാവാണ് എലിയമ്മയുടെ ഭർത്താവെന്നാണ് കാണിച്ച് ആശുപത്രിയിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചത്. ആശുപത്രിയിൽ എത്തിച്ച എലിയമ്മയ്ക്ക് എന്തോ മരുന്ന് നൽകിയതായി ഓർമ്മയുണ്ട്. പിന്നെ ബോധം വീണത് പിറ്റേദിവസം. വീണ്ടും മരുന്നുകളുടെ പ്രവാഹം.

എലിയമ്മയെ കെട്ടിക്കൊണ്ട് പോകുന്നത് അയൽക്കാർ ശ്രദ്ധിച്ചു. നാട്ടുകാർ ചേർന്ന് എലിയമ്മയുടെ ബന്ധുക്കളെ വിവരമറിയിച്ചു. എല്ലാവരും കൂടി ആശുപത്രിയിലെത്തി അധികൃതരെ വിവരം ധരിപ്പിച്ചു. സത്യാവസ്ഥ ബോധ്യപ്പെട്ട അധികൃതർ എലിക്കൂട്ടിയെ മോചിപ്പിച്ചു.

പട്ടിക്കൂട്ടിൽ പിതാവിനെ പാർപ്പിച്ച മകന്റെ കഥ ഇവർ ഓർക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. പിതാവിന് ഭക്ഷണം നൽകിയിരുന്ന മൺപാത്രം മുത്തച്ഛന്റെ മരണശേഷം ചെറുമകൻ എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുന്നത് കണ്ട് പിതാവ് ചോദിച്ചു.

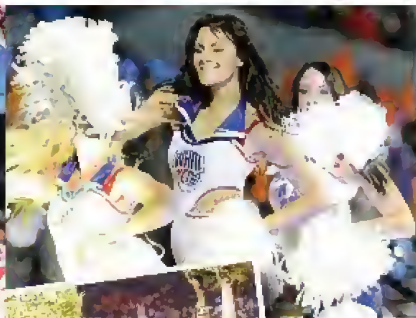
'എന്തിനാണ് നീ ആ അഴുക്ക് പാത്രം എടുത്ത് വയ്ക്കുന്നത്?'

മകൻ മറുപടി പറഞ്ഞു.

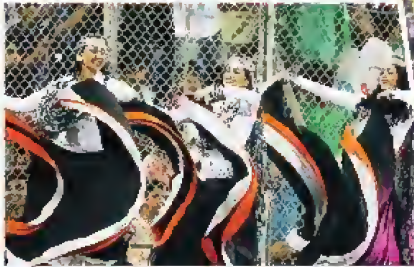
'ഒരു നാൾ അച്ഛനും വയസ്സാകില്ലേ? അപ്പോൾ പട്ടിക്കൂട്ടിലിടുമ്പോൾ പിന്നെ ഭക്ഷണം നൽകാൻ വേറെ പാത്രം അന്വേഷിക്കേണ്ടല്ലോ?'

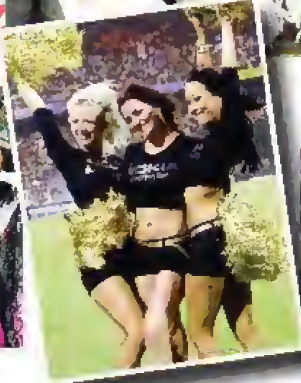

കഥ FROM കളി
അയ്യപ്പൻ ബാലൻ
ayyappanbalan@mmi.co.in

കൂടുതൽ >

ഐപിഎൽ ബൂട്ടീസ്!

ക്രിക്കറ്റിനെ കുറിച്ച് കേട്ടറിവു പോലുമില്ലായിരുന്നു കൊച്ചി ടെൻ്റേഷൻസ് ഫിഫ്റ്റ് ലീഡിങ് ഗ്രൂപ്പിലെ സുന്ദരികൾ. കളി ആദ്യം കാണുന്നത് ഐപിഎൽ മൽസരവേദിയിൽ. “ഡാൻസ് ചെയ്യേണ്ടത് എപ്പോഴാണെന്നും അടങ്ങി ഇരിക്കേണ്ടത് എപ്പോഴാണെന്നും മനസിലാക്കാൻ തുടക്കത്തിൽ പാടുപെട്ടു. ടീം ഓഫീഷ്യലുകളുടെ സിഗ്നൽ ലഭിക്കുമ്പോൾ ഡാൻസ് ചെയ്യുകയായിരുന്നു ആദ്യം. പക്ഷേ ഇപ്പോൾ പലരും കളി പഠിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.”

ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിൽ നടന്ന മൂന്നാം ഐപിഎല്ലിൽ റോയൽ ചലഞ്ചേഴ്സിന്റെ ഫിഫ്റ്റ് ലീഡറായി എത്തിയതായിരുന്നു ദക്ഷിണാഫ്രിക്കക്കാരി ലോറൻ പിയനാർ. ഇത്തവണയും ബാംഗ്ലൂർ സംഘത്തിൽ പിയനാർ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. ഏപ്രിൽ ഒളിനാണ് ഇന്ത്യയിൽ എത്തിയത്. അന്ന് ലോകകപ്പിന്റെ ആവേശത്തിലായിരുന്നു ഇന്ത്യ. കപ്പ് ജയിച്ചപ്പോൾ ആഹ്ലാദപര്യടനങ്ങൾ കണ്ട് അത്ഭുതപ്പെട്ടു പോയി പിയനാർ. “ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിലൊന്നും സങ്കല്പിക്കാനാകില്ല ഇങ്ങനൊരു ക്രിക്കറ്റ് ആരാധന.” സച്ചിൻ തെൻഡുൽക്കറെ നേരിട്ടു കാണാനായതിന്റെ സന്തോഷത്തിലാണ് ഈ ഇരുപത്തിരണ്ടുകാരി.

ഐപിഎല്ലിന് കളിക്കാർ പരിശീലനം തുടങ്ങും മുൻപേ ആരംഭിച്ചതാണ് ഫിഫ്റ്റ് ലീഡർമാരുടെ പരിശീലന ക്യാമ്പുകൾ. റോയൽ ചലഞ്ചേഴ്സ് മാത്രം ഇത്തവണയും ദക്ഷിണാഫ്രിക്കൻ സുന്ദരികളെ ഫിഫ്റ്റ് ലീഡർമാരാക്കിയപ്പോൾ മറ്റ് പലരും യുക്രേനിയൻ സുന്ദരിമാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിലെ ഒന്നിലധികം ഏജൻസികൾ നടത്തിയ ഓഡീഷൻ റൗണ്ടിനു ശേഷമായിരുന്നു റോയൽ ചലഞ്ചേഴ്സ്

സംഘത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ്. കൊച്ചി ടീം മുൻപൊരിക്കലും ഒരു ഏജൻസിയിൽ നിന്നും ഏൽപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. സംഘത്തിൽ ഏറെയും യുക്രേൻ സുന്ദരികൾ.

പുണെ ടീം ഡാൻസ് മാരകക്കാൾ പ്രാധാന്യം നൽകിയത് കോസ്റ്റായിലും നൃത്തച്ചുവടുകളിലുമാണ്. ബോളിവുഡ് കോറിയോഗ്രഫർ ഗരണഷ് ഹാഗ്ഡെയും ക്ലാസിക്ക് ഡാൻസർ തനുശ്രീ ശങ്കറും ചേർന്നാണ് ചുവടുകൾ രൂപപ്പെടുത്തിയത്. ഐപിഎല്ലിന് ഒരു മാസം മുമ്പ് ആരംഭിച്ചതാണ് പുണെ ഫിഫ്റ്റ് ലീഡർമാരുടെ പരിശീലനം. ധാരാളം പണവും പുണെ ടീം ഫിഫ്റ്റ് ലീഡർമാർക്കായി തുടക്കം.

ഇത്തവണത്തെ ഫിഫ്റ്റ് ലീഡർ സംഘങ്ങളിൽ പുണെ പുലർത്തിയ വ്യത്യസ്തതയ്ക്ക് പിന്നിൽ ഈ അധ്വാനമുണ്ടായിരുന്നു. വെറും പെൻസിലുമല്ല ചെന്നൈയുടെ ഫിഫ്റ്റ് ലീഡർമാർ പെണ്ണും ആണ്. ശിവമണിയും ചേരുമ്പോൾ ചെന്നൈയും ഫിഫ്റ്റ് ലീഡിങ്ങിൽ മുന്നിലാണ്.

ശിവമണിയുടെ ഡ്രസ്റ്റിക്സിനൊപ്പമാണ് ചെന്നൈയുടെ നൃത്തമെങ്കിൽ ഇടയ്ക്കിക്കെ കൊമ്പനെ അനുകരിച്ച് കൊച്ചിയും വ്യത്യസ്തതയ്ക്കു ശ്രമിക്കുന്നു. പഠിച്ചുറപ്പവയിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങി നിൽക്കില്ല ചിലപ്പോഴെങ്കിലും ഫിഫ്റ്റ് ലീഡേഴ്സിന്റെ നൃത്തച്ചുവടുകൾ കാണികളുടെ ആവേശത്തിനൊപ്പം നൃത്തച്ചുവടുകളും മാറിയേക്കാം. “അൻപതിനായിരം കണ്ണുകളാണ് ഞങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്. അവരെ നിരാശപ്പെടുത്താനാകുമോ?” ബാംഗ്ലൂർ ഫിഫ്റ്റ് ലീഡേഴ്സ് സംഘാംഗം ചോദിക്കുന്നു.

ആദ്യ ഐപിഎല്ലുകളിലെ പോലെ ഐപിഎൽ സുന്ദരികൾ ഇത്തവണ, കൂട്ടിച്ചാവാടയ്ക്കു താഴെ കാലുറ ധരിച്ചാണ് നൃത്തം.

ഫിഫ്റ്റ് ലീഡർമാർക്കെതിരെ രംഗത്തിറങ്ങിയ സദാചാര പോലീസിനെ ഭയന്നാണ് ഈ നീളൻ കാലുറയെന്നു തീർച്ച. പക്ഷേ കാലുറയുടെ മറുവാനും ആവേശത്തിനു കുറവുണ്ടാക്കിയില്ല എന്ന് ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുകയാണ് സുന്ദരികൾ.

ഓരോ മൽസരത്തിനും യൂറോപ്യൻ ആഫ്രിക്കൻ സുന്ദരികൾക്ക് ഇരുപത്തയ്യായിരം രൂപ വരെയാണ് ദിവസ വേതനം. ഇന്ത്യൻ നർത്തകികൾക്ക് 8000 മുതൽ പതിനായിരം വരെയും. വെറും പണത്തിനു വേണ്ടിയല്ല സുന്ദരികളിൽ പലരും ഈ ജോലിക്കെത്തിയത്. ഒരു ഓൾ ഇന്ത്യ ടൂറാണ് പലരുടെ യൂറോപ്യൻ അലഞ്ഞ്. പക്ഷേ മോഡി യുഗത്തിലെ ഐപിഎൽ പാർട്ടികൾ ഇത്തവണയില്ലാത്തതിന്റെ സങ്കടം പലരും തുറന്നു പറയുന്നു.

എങ്ങനെ ഒരു ഐപിഎൽ ഫിഫ്റ്റ് ഗേൾ കാം എന്ന് ആലോചിക്കുന്ന സുന്ദരിമാരോട്... “വെറുതെ സുന്ദരിയായതുകൊണ്ടോ ഡാൻസ് പഠിച്ചതുകൊണ്ടോ കാര്യമില്ല.” ചെന്നൈ സൂപ്പർ കിങ്സിന് ടീമിന്റെ ഇവന്റെ മാനേജ്മെന്റ് പാർട്നർ കൂടിയായ ഇന്ത്യൻ സെലക്ഷൻ കമ്മിറ്റി ചെയർമാൻ ശ്രീകാന്ത് പറയുന്നു. ഞങ്ങൾ ഓഡീഷനൊന്നും നടത്താതെയാണ് ഫിഫ്റ്റ് ലീഡർമാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തത്.

“ഉയർജ്ജസ്വലതയും നല്ലതു പോലെ ചിരിക്കാനും കഴിയുന്നവരാണ് എന്നായിരുന്നു പ്രധാന പരിശോധന. കഠിനാധ്വാനം, അച്ചടക്കം, പിന്നെ തീർച്ചയായും ആളുകളെ രസിപ്പിക്കാനുള്ള കഴിവും... ഇതായിരുന്നു മാനദണ്ഡം.”

ശ്രീകാന്ത് രഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്തി. ഈ യോഗ്യതയെല്ലാമുണ്ടോ? എങ്കിൽ ഒരു കൈനോക്കിക്കൊള്ളൂ...

എസ്. ശ്രീദേവിയുടെ പുതിയ നോവൽ ആരംഭിക്കുന്നു

മനോഹരമായ കടുംനീല നിറമായിരുന്നു ആകാശത്തിന്.

അയ്യോ! യുനസ്സിന്റെ തണുത്ത കാറ്റിൽ യമൂനയുടെ മുടിയിഴകളും ദുപ്പട്ടകളും പറന്നുയരാൻ വെമ്പി.

"ഒന്നു വേഗം വാ... സമയം പോയി.."

യമൂന തിരിഞ്ഞു നോക്കി ഗംഗയെ വിളിച്ചു. സ്വന്തം തിരുവറ്റ വീട്ട് ആളുകൾ പുറത്തിറങ്ങി തണുത്തുനിൽക്കുമ്പോൾ പരിചയക്കാരുടെ മുഖത്ത് ചെറു ചെറു ചിരികൾ മുഖത്ത് റോഡിലെത്തണമെന്നുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ യമൂനയ്ക്ക്.

ഗംഗയ്ക്ക് അത്തരം വേവലാതിയൊന്നും ഇല്ല. അവൾ അനുപ് കൃഷ്ണനുമായി നിന്നു വെള്ളമുറക്കുകയാണ്. അനുപിന്റെ ഉയരമുള്ള ക്ലീൻ ഷേവ് ചെയ്ത മുഖം കാണുമ്പോഴൊക്കെ യമൂനയ്ക്ക് ചുരുപ്പം പടർന്നു മിടിക്കും. എന്തോ അതുകൊണ്ട് സാക്ഷാൽ പോകുന്നു എന്ന ഭീതി.

"ഗംഗേ..!"

യമൂന അല്പം ഒട്ടു മുറുത്തു വിളിച്ചപ്പോൾ ഗംഗ അനുപിനോടു യാത്ര പറഞ്ഞ് ഓടി വന്നു.

"പേജിക്കുന്ന രണ്ട് ആത്മാക്കളെ പിരിച്ചിട്ടു നിനക്ക് വലിയ സന്തോഷമാണല്ലോ?"

ഗംഗ ഇരുകൈയോടെ അവളെ നോക്കി.

"എടി, അനിയത്തിമാരൊന്നെങ്കിൽ കുറച്ചൊക്കെ സ്നേഹം വേണം.."

"എനിക്കിത്രയ്ക്കൊക്കെ സ്നേഹമേയുള്ളൂ. ഇവിടെ വച്ചു നമ്മളെ കണ്ടെന്നും കൂടെ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ ഉണ്ടായിരുന്നെന്നും അറിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഗോപാലകൃഷ്ണക്കുറുപ്പു മൂന്നു പേരെ കൊന്ന കുറ്റത്തിനു പ്രതിധാക്കും അറിയാമല്ലോ?"

യമൂന വേവലാതിയോടെ പറഞ്ഞു.

"എടി, നോക്കട്ടെ.. അവൻ അച്ഛന്റെ ബാക്കിലെ സൂര്യനാസ്തിയുടെ മോളെപ്പോലെ യില്ലേ?"

ഗംഗ തിരിഞ്ഞു നിൽക്കാനൊന്നുമില്ല. യമൂനയുടെ വലുതായിത്തീർന്നു. ആളി അമ്പലക്കുളം വീൽത്തൊട്ടിയിൽ നിന്നു തിരിച്ചു വന്നു. ഗംഗ ഇളകി ചിരിച്ചു.

"നിന്റെ കരിമുഖം ഇപ്പോൾ കരിഞ്ഞു പുകഞ്ഞല്ലോടി യാളേ...!"

ചിരിയടക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ ഗംഗയുടെ വെളുത്ത മുഖം ചുവന്നു തുടങ്ങി. ഇരുണ്ട നിറമുള്ള യമൂനയുടെ വിവർണമായ മുഖത്ത് രക്തപ്രസാദം തിരിച്ചു വരാൻ പിന്നെയും നീലിപ്പടർന്നു.

"ഗംഗേ.. കളിക്കല്ലേ.. മനുഷ്യൻ ജീവൻ കയ്യിലെടുത്തു പിടിപ്പാൻ നിന്റെ കൂടെ ഇങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.. എനിക്ക് വെറുതെ വിളിച്ചിട്ടെടുത്തുവെക്കല്ലോ. ഈശ്വര.. അച്ഛനെങ്ങാനും ഇതിനൊന്നും.."

അനുപ് വൈകിട്ട് സൂര്യൻ ചെറുതായിത്തീർന്നു. അടുത്തുകൂടി വന്ന കൈ വീശി യാത്ര പറഞ്ഞു പോയപ്പോൾ ഗംഗ ഇളകിപ്പിരിച്ചു കയ്യാട്ടി അതിന്റെപ്പുറത്തേക്ക് യമൂന ഗംഗയെ പിടിച്ചു വലിച്ചു ശ്ലേർണപുറത്തു ചാടി റോഡിലേക്കിറങ്ങിയപ്പോഴാണ് നാലു ചെറുപ്പക്കാർ എത്താൻ പറഞ്ഞു ചിരിച്ചുകൊണ്ട് കയറിയത്.

"ഹായ്.. അക്ഷയ്..!"

ഗംഗ ഉറക്കെ വിളിച്ചപ്പോൾ ചെറുപ്പക്കാരിലൊരാൾ തിരിഞ്ഞു നിന്നു.

ആളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ യമൂനയുടെ മുഖം ഒരിക്കൽക്കൂടി കരിഞ്ഞു പുകഞ്ഞു. അച്ഛന്റെ ബാക്കിലെ ചിഹ്നം മാനേജർ ഹരികുമാറിന്റെ മകൻ. തങ്ങളെ രണ്ടു പേരെയും ഇവിടെ കണ്ടു വിവരം അവനെങ്ങാൻ വിട്ടിട്ട് ചെന്നു പറയുന്ന കാര്യമേതെന്ന് യമൂന വിറച്ചു പോയി.

"ഹായ്.. ഗംഗ! യമൂനയുമുണ്ടല്ലോ.. സിനിമ കണ്ടാൻ വന്നതാ?"

ഗംഗയെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അക്ഷയ് തിരിഞ്ഞു നിന്നു.

"അല്ലേന്നേ.. എന്തൊരു ചുടായിരുന്നു.. ഏസിലിരിക്കാലോ എന്നു വെച്ചു വന്നതാ.. അക്ഷയ് എന്ത് ഇവിടെ?"

"ഞങ്ങളും ഏസിലിരിക്കാൻ വന്നതാ.. അക്ഷയ്യും കൂട്ടുകാരും. ഗംഗയും പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു കണ്ട് യമൂനയ്ക്ക് ശാസനം വലഞ്ഞു."

"പിന്നെ, ഞങ്ങളെ ഇവിടെ വെച്ചു കണ്ടതൊന്നും അച്ഛനറിഞ്ഞേക്കാമല്ല.."

ഗംഗ കുസലിക്കാതെ പിന്നെയും ചിരിച്ചു. കാറ്റിൽ തന്റെ പച്ച ദുപ്പട്ട പറന്നുയർന്നതുകൊണ്ടാണെന്നു മിടിയ്ക്കുകയാണത്രെ അക്ഷയ്. ഗംഗയുടെ നീല ഷാളും പറക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവൾ പക്ഷേ അതൊന്നുമറിയാതെ നിന്നു സംസാരിക്കുകയാണ്.

"അതിനു ചെലവുണ്ട്.."

"അതെപ്പോ വേണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ പ്പോരോ?"

ഗംഗ കൂടുതൽ സംസാരിക്കാൻ താൽപ്പര്യമൊന്നും തിരിഞ്ഞു നിന്നപ്പോൾ യമൂന അരികത്തോടെ അവളുടെ കൈമുട്ടിൽ പിടിച്ച് വലിച്ചു.

"ശരി ശരി, സീയൂ.."

യാത്ര കൂടി പൊങ്ങതിട്ടാണ് അവൾ യമൂനയോടൊപ്പം നടന്നത്.

"നിനക്ക് ഒതുക്കി വച്ചു തന്നാലുണ്ടല്ലോ.. വല്ല ആവശ്യവുമുണ്ടോ വഴിയേ നടന്നു പോയ ചെറുക്കനെ തിരിച്ചു വിളിച്ചിട്ട് ഇനി അവൻ അതു ചെയ്ത് ഹരികുമാർ അങ്കിളിനോടു പറഞ്ഞു കൊടുക്കും.. നോക്കിക്കോ.. മനുഷ്യരായാൽ വക്കതിരിവു വേണം.. വക്കതിരി.."

യമൂന ഗംഗയെ നോക്കി കണ്ണുതുട്ടി.

"ഒന്നു പോടി കരിങ്കുണ്ടോ.. നീയെന്നെ ഒരിക്കലൊന്നും വരല്ലേ.. ഒരു വയസ്സിനാണേലും ഞാൻ ചേച്ചിയും നീ അനിയത്തിയുമായ.. അതു മറക്കരുത്.."

ഗംഗ യമൂനയുടെ മുഖത്ത് കൈയറി നടക്കാൻ

ശ്രമിച്ചു.

"ഓ.. ഒരു ചേച്ചി.. വെള്ളപ്പുറ്റു.. നിറഞ്ഞതും കേട്ട് ഇറങ്ങിത്തരിച്ചതിന് എനിക്കിതു തന്നെ കിട്ടണം.."

യമൂന മുഖം വിറപ്പിച്ചു വേഗം നടന്ന് റോഡ് മുറിച്ചു കടന്ന് ആളും കണ്ടു ഇടവഴിയെ തിരിഞ്ഞു. അതു വഴി പത്തു മിനിറ്റ് നടന്നാൽ കോളേജിന്റെ അടുത്തുള്ള ബസ് സ്റ്റോപ്പിലെത്താം.

അവിടെനിന്നു ബസിൽ കയറുന്നതാണ് എന്തുകൊണ്ടും സുരക്ഷിതം.

ഇടറോഡിലേക്കു കടന്നതും ശക്തമായ ഒരു തണുത്ത കാറ്റ് വിശിശ്ചിച്ചു.

"ഈശ്വര.. മഴ കൂടി പെയ്താൽ ഏറ്റുമാനയി.."

യമൂന ബസിൽനിന്നു കൂട തപ്പിയെടുത്തു കയ്യിൽ വയ്ക്കുമ്പോൾ ആരോടെന്നില്ലാതെ പാറായിപ്പെട്ടു.

"മഴ പെയ്താൽ നല്ലതല്ലേ? മഴ പെയ്തതുകൊണ്ടാണു ലേറ്റായതെന്ന് അച്ഛനോടു പറയാമല്ലോ.. അല്ലേലും അച്ഛൻ ഇന്നു വീട്ടിലെത്തുമ്പോ നേരമുതലായും.. മണ്ണ് എൻഡോ.. അക്കൗണ്ട് ക്ലോസ് ചെയ്തു വരാൻ താമസിപ്പോ.. .. ഇനി അഥവാ അറിഞ്ഞാൽ തന്നെയൊന്നാ? നമ്മളെ സ്റ്റേജ് ആയിട്ടു നിന്നാ മതി.."

ഗംഗ നിസ്സാരമായി പിറുപിറുത്തു.

"നിനക്കെല്ലാം നിസ്സാരം! എനിക്കു വയ്യ.. അമ്മേടെ കരച്ചിൽ കാണ്മാൻ.. വൈകട്ടെ വരെ വായിട്ടല്ലെന്ന് വന്നു കയറുമ്പോൾ അമ്മയ്ക്ക് ഇത്തരം ആശ്വാസം കൊടുക്കണമെന്നു എന്റെ ആഗ്രഹം.."

മഞ്ഞുള്ളികൾ വീണു തുടങ്ങിയതുകൊണ്ട് അവൾ കുടുതലൊന്നോ പറയാൻ വന്നതു നിർത്തി കൂടെ നിവർത്തി ഗംഗയെ കൂട്ടയ്ക്കുള്ളിലേക്കു ചേർത്തു പിടിച്ചു.

കുറുത്തു തടിച്ച് അച്ഛന്റെ മുഖത്ത് വെളുത്തു മെലഞ്ഞു നിൽക്കുമ്പോൾ അമ്മയെ കുമ്പിട്ടു നിൽക്കുന്ന ചിത്രം സങ്കല്പിച്ചപ്പോൾ യമൂനയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു.

കഴുകനും കുരുവിയും എന്നാണ് ഗംഗ അവരുടെ കല്യാണ ഫോട്ടോയെക്കുറിച്ചു പറയാറുള്ളത്. എസ്.എ.ബി. സിനിമയ്ക്ക് മാനേജർ ഗോപാൽ കൈ കുറുപ്പും ഭാര്യ എസ്. ജയലക്ഷ്മിയും.

നഗരത്തിലെ ഒരു പ്രശസ്ത സങ്കാര്യ സ്കൂളിൽ പ്രിൻസിപ്പലാണ് ജയലക്ഷ്മി.

വിവാഹം നടക്കുമ്പോൾ കുറുപ്പിന് മുമ്പു വയസ്സായിരുന്നു. ജയലക്ഷ്മിക്ക് ഇരുപത്തി രണ്ടും.

ഗോപാൽ ഒരു കുറുപ്പ് ഇരുപത്തിയഞ്ചു വർഷത്തിനിടെ ഭാര്യയോടു സംസാരിച്ചിട്ടുള്ള വാക്കുകൾ എണ്ണിയെടുത്ത് അച്ചടിപ്പാൻ നൂറുപേരുള്ള ഒരു പത്രസങ്കല്പത്തിനു പോലും തികയുകയില്ല.

അദ്ദേഹം എണ്ണുവീട്ട യന്ത്രം പോലെ എഴുന്നേൽക്കും, വ്യായാമം ചെയ്യും, ഭക്ഷണം കഴിക്കും, ജോലിക്കു പോകും, തിരിച്ചു വരും.

വിടിനുള്ളിൽ അദ്ദേഹം വന്നു കയറുന്ന തിമിഷം മുതൽ പൂർണ്ണ നിശ്ശബ്ദതയായിരിക്കണം. കുട്ടിസാവിരിക്കെ ഗംഗ ഒന്നു കറഞ്ഞതിന് അവളെ എടുത്തു വലിച്ചെറിയാൻ ഒരുങ്ങിയിരുന്നത് അദ്ദേഹം.

വായ് മുടി കൂട്ടികളെ വളർത്താൻ ജന്മലക്ഷ്മി

അപ്പോൾത്തന്നെ തിരിഞ്ഞു മുറിയിൽ ചെന്ന് ഭാര്യയ്ക്കു ഭ്രാന്തു പിടിക്കുന്നതു മൂലമുണ്ടാകാവുന്ന പ്രതിസന്ധികൾ ഒരു കടലാസിൽ ലിസ്റ്റ് ചെയ്തു നോക്കി.

1. വിടൂ നോക്കാനും, ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്യാനും ജോലിക്കായിരുന്ന നിർത്തേണ്ടിവരും. ചെലവി മാസം അഞ്ഞൂറു രൂപ
2. ഭ്രാന്താശുപത്രിയിൽ ചികിത്സാ ചെലവ്-മാസം ഏകദേശം ഇരുനൂറ്
3. ഒരു സ്ത്രീയോടൊപ്പം കഴിയണമെന്നു തോന്നിയാൽ അതേതു പണം മുടക്കേണ്ടിവരും. ഏകദേശം നൂറ്.

കിട്ടിയത്. ഗംഗയ്ക്ക് അമ്മയുടെ വെളുത്ത നിറവും.

കാഴ്ചയിൽ ആരും ഒന്നു ശ്രദ്ധിക്കുക ഗംഗയെയാണ്. സൗന്ദര്യം മാത്രമല്ല, പ്രസരിപ്പും അവൾക്കൊന്നു കൂടുതൽ.

സ്വഭാവത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ നേരെ തിരിച്ചാണു സംഭവിച്ചത്. കുറുപ്പിന്റെ പരുഷമായ പെരുമാറ്റവും സാർഥതയും ഗംഗയ്ക്കൊന്നെങ്കിൽ യമുനയ്ക്ക് അമ്മയുടെ പ്രകൃതമാണ്. ഒരു നിഹൃത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ കലഹത്തിനും കലാപത്തിനും ഇല്ല.

കണ്ണുകൾ നിറയുമ്പോഴും ചുണ്ടിൽ ചിരി മാത്രമേ നോക്കൂ.

ഒരു വയസ്സിന് യമുന ഇളപ്പമാണെങ്കിലും പെരുമാറ്റത്തിൽ അവളാണു ചേലിയെന്നു തോന്നും.

ഗോപാൽ ഒരു കുറുപ്പ് എന്ന ഗോപാലകൃഷ്ണ കുറുപ്പ് പെണ്മക്കളെ സിനിമയ്ക്കു വിടാൻ താൽപര്യമുള്ളതല്ല. പെൺമക്കൾ സിനിമ

ഗംഗേ. ഫറ അയാളെ പിടിച്ചെടുക്കുന്നതുകൊണ്ട്.

ശീലിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നാലാണ്ടളമാർക്ക് ഒരു പെണ്മക്കൾ ഇതിലും കർക്കശ സാഹചര്യത്തിൽ വളർന്നതുകൊണ്ട് ജന്മലക്ഷ്മിയും ഫറയെടുത്ത് ഒരു വാക്കു മാത്രത്തു പറഞ്ഞത് ഒരിക്കലേയുള്ളൂ. യമുന ജനിച്ചതു ഒന്നു അധികമേ ജോലി വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ.

“ഗോപിയേട്ടൻ അതു മാത്രം പറയുത്..”

അന്ന് ഇരുപത്തിയഞ്ചു വയസ്സു മാതൃഭൂമിയിലുള്ള ജന്മലക്ഷ്മി നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ ഗംഗയ്ക്കു.

“ജോലി കൂടിയില്ലെങ്കിൽ എന്തിനു ചിലപ്പോൾ ഭ്രാന്തു പിടിക്കും..”

കുറുപ്പ് ഒന്നു പതറിപ്പോയി. അദ്ദേഹം

4. ബാങ്കിലെ സഹപ്രവർത്തകർക്കിടയിൽ തന്റെ അന്തസ്സിനു കുറവു സംഭവിക്കും. അതിനുള്ള തുക കണക്കാക്കാൻ കുറുപ്പിന് കഴിഞ്ഞില്ല.

അങ്ങനെ തിരിച്ചും മറിച്ചും ആലോചിച്ച ശേഷം കുറുപ്പ് ഒരു തീരുമാനത്തിലെത്തി - ഭാര്യയ്ക്കു ഭ്രാന്തു പിടിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലത് അവൾ ജോലിയിൽ തുടരുന്നതാണ്.

ഇപ്പോൾ തിരുവനന്തപുരം നഗരത്തിൽ സമ്പന്നർ താമസിക്കുന്ന കോളനിയിൽ ടോപ്പ് സ്റ്റാർ അപാർട്ട്മെന്റിനിലാണ് അവർ താമസിക്കുന്നത്.

യമുന ബീഹൂ ഇഷ്ടിംഗ് സാഹിത്യം പഠിക്കുന്നു. ഗംഗ എം.എസ്സി പഠിക്കുകയാണ്.

യമുനയ്ക്ക് കുറുപ്പിന്റെ ഇരുണ്ട നിറമാണു

കാണുന്നതോ പാപാപ്രസക്തമല്ലാത്ത മറ്റൊരു കിലും. വായിക്കുന്നതോ ടിവി കാണുന്നതോ അദ്ദേഹം അനുവദിച്ചിട്ടില്ല.

ആ സ്ഥിതിക്ക് ഗംഗയ്ക്ക് കോളനിൽ ഗസ്റ്റ് ലക്ചറർ ആയ അനുപ് കൃഷ്ണനോട് പ്രേമമാണെന്ന് അറിഞ്ഞാൽ എന്താണു വിട്ടിൽ സംഭവിക്കുകയെന്ന് ഓർക്കാൻ പോലും യമുനയ്ക്ക് ധൈര്യമില്ല.

തങ്ങൾ രണ്ടു പേരും അയാളുടെ കൂടെ സീനിയർക്കു പോയെന്നു കൂടി അറിഞ്ഞാൽ..!

യമുന ആകെ പരാവശയാവി.

“ദൈവമേ.. ഏതു നേരത്താണോ നിന്റെ കൂടെ ഇറങ്ങിപ്പോവേണ്ടത്?”

ആർത്തലച്ചു പെയ്യുന്ന മഴയിൽ ഇടയ്ക്കിടെ പാഞ്ഞു വരുന്ന വണ്ടികൾ തെറിപ്പിക്കുന്ന ചെ

ഗുരുശിഷ്യനെ കൊത്തിമിനുക്കുന്നു

ആചാര്യന്മാർ പറഞ്ഞ കഥകൾ

മാതാ അഭ്യതാനന്ദയീ ദേവി

എൻ. സോമശേഖരൻ

ശിഷ്യൻ ഒരു ശിലാഖണ്ഡം നൽകിക്കൊണ്ട് ഗുരു പറഞ്ഞു. ഇതിൽ നിറക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു ഇലംശരൂപം കൊത്തിക്കൊണ്ടു വരു ഗുരുക്കൽപ്പന ശിഷ്യൻ സസന്തോഷം സ്വീകരിച്ചു. ആഴ്ചകൾ കൊണ്ട് അയാൾ അതിമനോഹരമായ ഒരുരൂപം കൊത്തിയെടുത്തു. പിന്നീട് ഭയഭക്തിയോടെ ഗുരു സന്നിധിയിൽ സമർപ്പിച്ചു. ഗുരുവിന്റെ സന്തോഷം കണ്ടാനന്ദിക്കാൻ, പ്രശംസാവാചനങ്ങൾ കേൾക്കാൻ ശിഷ്യന്റെ മനം വെമ്പി.

ഗുരു ശിരസ്സും നോക്കി മുഖം ഇരുണ്ടു. മറ്റുള്ളവരുടെ മുന്നിൽവെച്ചു തന്നെ അതെടുത്ത് വലിച്ചെറുത്തു. "ഹും... ഇതാണോ ശിരസ്സും വേറൊന്ന് നിർമ്മിക്കും..." ഗുരു നിരസത്തോടെ കൽപിച്ചു.

അപമാനിക്കപ്പെട്ടതിൽ തകർന്ന മനസ്സും പ്രതികാര ചിന്തയുമായി ശിഷ്യൻ മടങ്ങി. വീണ്ടും അതിവശ്രദ്ധയോടെ അതിമനോഹരമായ ശിരസ്സും ഒരുക്കി ഗുരു സന്നിധിയിൽ സമർപ്പിച്ചു. ഇപ്പോൾ പഴയതുപോലെ ഉത്സാഹം ശിഷ്യൻ ഉണ്ടായില്ല. ഗുരുനാഥൻ അതും ശ്രദ്ധിച്ചുനോക്കി. "നി എന്തെ പരിഹസിക്കുകയെന്നോ... ഇങ്ങനെയെന്നോ ശിരസ്സും കൊത്തുക..." ഗുരു അതും വലിച്ചെറിഞ്ഞു.

ശിഷ്യൻ സങ്കടം വന്നു. പക്ഷേ, ഇപ്പോൾ പ്രതികാരമെന്നും തോന്നിയില്ല.

ഗുരു വീണ്ടും ശിരസ്സും കൊത്താൻ കൽപിച്ചു. അയാൾ അനുസരിച്ചു. ഇത് പലവട്ടം ആവർത്തിച്ചു. മറ്റുള്ളവരുടെ മുന്നിൽവെച്ച് പലവട്ടം ശിഷ്യൻ അപമാനിക്കപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ പതിവിൻപടി അനും ശിരസ്സും യഥാവാങ്ങി ശിഷ്യൻ ചെന്നു.

ഗുരു അതും സസൂക്ഷ്മം നിരീക്ഷിച്ചു. പിന്നെ ശിഷ്യന്റെ മുഖംനോക്കി. അയാൾ പ്രസന്നവാനൻ. ഗുരു എന്തുചെയ്താലും അതെല്ലാം അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടം എന്ന ഭാവം എന്തു പ്രതികരണവും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ യമുന പറഞ്ഞു.

“ഞാൻ പറഞ്ഞല്ലോ എന്റെ മോശിക്കു ഞാൻ എന്തു വേണമെങ്കിലും ചെയ്തു തരും...”

ഗംഗ കരൽ വെള്ളത്തിലിട്ട് ഇളക്കി കുറച്ചു വെള്ളം തെരിപ്പിച്ചു. പ്രധാനറോഡിനിന്ന് ഒരു ബൈക്ക് പാഞ്ഞു വന്നു. എതിരെ ഒരു ഓട്ടോറിക്ഷയും.

റപ്പ്!

യമുന നോക്കി നിൽക്കെ രണ്ടും കൂട്ടിയിടിച്ചു. ബൈക്ക് നിയന്ത്രണം വിട്ട് യാത്രക്കാർ തെറിച്ചു. യമുന ബൈക്ക് ചെന്ന് വശത്തെ ഒരു മതിലിലേക്ക് ഇടിച്ചു വലിയ ശബ്ദമുണ്ടായി.

ഓട്ടോറിക്ഷ ഡ്രൈവർ നിർത്താതെ ഇടവഴി തിരിഞ്ഞ് ഓടിച്ചു പോകുകയും ചെയ്തു.

നിലത്തു വീണ യാത്രക്കാർക്ക് പിടയ്ക്കുന്നതുകണ്ട് ആദ്യം യമുനയാണ് ഞെട്ടലിൽനിന്ന് ഉണർന്നത്.

“ഗംഗേ... വാ അയാളെ പിടിപ്പെടുത്തേണ്ടിരിക്കാം...”

അവൾ ഗംഗയുടെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു വലിച്ചു.

“വേണ്ടേടീ... അത്വസാനം നമുക്കു കൂരിശാകും...”

ഗംഗയുടെ മുഖത്ത് പതർച്ചയുണ്ടായി. യമുന കൂടുതൽ തർക്കിക്കാൻ നിൽക്കാതെ കൂടെ ഗംഗയുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്ത് വീണ്ടും കിടന്ന യാളെ പിടിപ്പെടുത്തേണ്ടിരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ഗംഗ പക്ഷേ അയാളെ തടയാൻ ശ്രമിച്ചു.

“കൊച്ചു വേണ്ട. പോകാം. ഇത് അവ സാനം കേസായാൽ നമ്മൾ കൂടുങ്ങും...”

ഒരു ഓട്ടോറിക്ഷയാണ് ആദ്യം അതു വഴി വന്നത്. യമുന കൈകൊണ്ട് കയ്യിലേക്ക് വെട്ടിയെടുത്തു.

ആ വഴി പിന്നീട് ഒരു സ്ത്രീ ഓടിക്കുന്ന കാർ വന്നു.

“ഒന്നു നിർത്തണം... നിർത്തേ, നിർത്തേ...”

യമുന മേൽനിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ തല താങ്ങിയുയർത്തിയെടുത്ത് അദ്ദേഹം ഡ്രൈവർ നിർത്താതെ ഓടിച്ചു പോയി.

വെള്ളത്തിൽ യാത്രക്കാരുടെ ചോര കലർന്നൊഴുകാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. ഗംഗ അപ്പോടെ ഒരു ചാട്ടം ചാടി റോഡിന്റെ മറുവശത്തു ചെന്നു നിന്നു.

ആ വഴി പിന്നീട് ഒരു സ്ത്രീ ഓടിക്കുന്ന കാർ വന്നു.

“ഒന്നു നിർത്തണം... നിർത്തേ, നിർത്തേ...”

യമുന മേൽനിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ തല താങ്ങിയുയർത്തിയെടുത്ത് അദ്ദേഹം ഡ്രൈവർ നിർത്താതെ ഓടിച്ചു പോയി.

വെള്ളത്തിൽ യാത്രക്കാരുടെ ചോര കലർന്നൊഴുകാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. ഗംഗ അപ്പോടെ ഒരു ചാട്ടം ചാടി റോഡിന്റെ മറുവശത്തു ചെന്നു നിന്നു.

ആ വഴി പിന്നീട് ഒരു സ്ത്രീ ഓടിക്കുന്ന കാർ വന്നു.

“ഒന്നു നിർത്തണം... നിർത്തേ, നിർത്തേ...”

യമുന മേൽനിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ തല താങ്ങിയുയർത്തിയെടുത്ത് അദ്ദേഹം ഡ്രൈവർ നിർത്താതെ ഓടിച്ചു പോയി.

വെള്ളത്തിൽ യാത്രക്കാരുടെ ചോര കലർന്നൊഴുകാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. ഗംഗ അപ്പോടെ ഒരു ചാട്ടം ചാടി റോഡിന്റെ മറുവശത്തു ചെന്നു നിന്നു.

യാസമില്ലാതെ സ്വീകരിക്കാവുന്ന നിലയിലായിരുന്നു ശിഷ്യൻ.

ഇപ്പോൾ ഗുരുനാഥൻ ശിരസ്സും എറിഞ്ഞു കളിച്ചു. അത് താഴെ വെച്ചു. പിന്നെ മെല്ലെ എഴുന്നേറ്റ് ശിഷ്യനെ സമീപിച്ചു. വാത്സല്യത്തോടെ, ആവേശപൂർവ്വം അയാളെ ആലിംഗനം ചെയ്തു. ഒപ്പം ചെവിയിൽ മെല്ലെ പറഞ്ഞു. “ഇപ്പോൾ നിന്റെ പുത്ര്യത്തിൽ ഞാൻ. യഥാർത്ഥ ശിരസ്സും പണിതു. നിന്റെ ഉള്ളിലെ അഹങ്കാരം ഉടഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. നിന്ദയും സ്തുതിയും ഒരുപോലെ സ്വീകരിക്കുന്ന ശാന്തത നിന്റെയുള്ളിൽ ഞാൻ കൊത്തിയെടുത്തു.” ഗുരുവചനം കേട്ട് ആനന്ദത്താൽ ശിഷ്യന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി.

ഉത്തമഗുരു ശിഷ്യനിലെ അഹങ്കാരം ഉടച്ചു കളയുകയാണ് ചെയ്തുക. ശിരസ്സും മനോഹരമായി എന്നുപറഞ്ഞാൽ അതോടെ ശിഷ്യനിൽ അഹങ്കാരം തല ഉയർത്തും. അതിനുകാരം ഗുരുനാഥൻ ‘പരുക്കൻ പെരുമാറ്റത്തിലൂടെ’ ശിഷ്യനെ കൊത്തിമിനുക്കുകയായിരുന്നു. അതിനാൽ നല്ല ഗുരുവിന്റെ പുതുശാസനയും തന്റെ നന്മയ്ക്കൊന്നാണ് ശിഷ്യൻ കരുതണം.

വോൾ ഒരു വെളുത്ത ലോഗൻ കാർ വേഗത്തിൽ പാഞ്ഞു വന്നത്.

അനുനിർത്തുമെന്നു യാതൊരു പ്രതീക്ഷയുമുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും പെട്ടെന്ന് അതു നിന്നു. പിന്നിലേക്കു വന്നു. ഒരു വെളുത്ത ഉരുക്കുള്ള ചെറുപ്പക്കാരൻ മേൽനോട്ടം ചെയ്തപ്പോൾ സ്കീന്റെ ഡോർ തുറന്ന് എത്തി നോക്കി.

“ആക്സിഡന്റ്. എടം. പിടിച്ചു കയറ്റേടോ വണ്ടിയിൽ...”

അയാൾ ചാടിയിറങ്ങി മേൽനോട്ടം കാണി വന്നു. പരുക്കേറയാളെ പിടിച്ചു യമുനയോട് ശ്രമിച്ചു.

മുൻ സ്കീനിൽനിന്ന് കൂടുതലായി ഇറങ്ങിയ ഫുൾ കൈക്കുരുട്ടും ഡ്രൈവർ ചെറുപ്പക്കാരൻ പക്ഷേ സംശയിച്ചു നിന്നതേയുള്ളൂ.

“സാർ... ഇതു പുതിയ വണ്ടിയല്ലേ?”

“സോ വാട്ട്... പിടിച്ചു കേറ്റ്... കൂട്ടി അങ്ങോട്ടു മാറി നിൽക്കേ... പിടിക്കേ...”

ചെറുപ്പക്കാരൻ ധൂതി പിടിച്ചു.

“സാർ, വേണ്ട സാർ. വണ്ടി നാശമാകും...”

“താൻ പിടിക്കേടോ മറ്റാർയ്ക്കേ...”

അപ്പോഴേക്കു ഗംഗ കൂടുതലായി വീണ്ടും യമുനയ്ക്ക് അരികിലേക്കു വന്നു. യമുനയോടൊന്നെ എടുത്തുയർത്താൻ അവൾ സഹായിക്കുന്നതുകണ്ട് അവൾ ചൂടായി.

“നിനക്കു വല്ലാത്ത സുരക്ഷേടോ...”

പക്ഷേ യമുന അവളെ ശ്രദ്ധിച്ചതേയില്ല. അവൾ ബാഗ് തോളിൽനിന്നു തിരികെ ഗംഗയുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്ത് പറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോഴേക്കു രണ്ട് ഓട്ടോറിക്ഷകൾ ഡ്രൈവർമാർ കൂടി ഓടി വന്നു. അവർ അയാളുടെ ഹെൽമെറ്റ് ഉദ്ധരിച്ചു. ചെറുപ്പക്കാരന്റെ കയ്യിൽ കയ്യടയ്ക്കുകയായിരുന്നു. ഫുൾ ഓക്ക പാർട്ടിക്കാർക്ക് അതിനകം ഒരു ഓട്ടോറിക്ഷയിൽ കയറിക്കയറിപ്പോയി.

“കുട്ടി ഇയാളുടെ കയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതോണോ?”

ചെറുപ്പക്കാരൻ യമുനയോടു ചോദിച്ചു. “അല്ല, ഞങ്ങളും ആശുപത്രിയിലേക്കു വന്നു. യമുന പറഞ്ഞു ഗംഗയുടെ ദഹിപ്പിക്കുന്ന നോട്ടം അവൾ കണ്ടില്ലെന്നു നടിച്ചു.

കാറിനുള്ളിൽ മുൻ സീറ്റിൽ യമുനയും ഗംഗയും ഒരു വിധം സ്മലമുണ്ടാക്കിയാണ് ഇരുന്നതും.

“പുതിയ കറാണോ ഇത്?”

കാർ മുന്നോട്ടു നിങ്ങളെയപ്പോൾ ഗംഗ അന്വേഷിച്ചു.

“ഇപ്പോഴും ഇതിനകത്ത് ഇരുന്നിരുന്നു. ഞങ്ങളോടൊപ്പം ഡ്രൈവിംഗ് ഇറങ്ങിയതും.”

ചെറുപ്പക്കാരൻ അവരെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു. യമുനയുടെ വസ്ത്രങ്ങളിലൊക്കെ രക്തം പറ്റിക്കുകയായിരുന്നു.

“സാധാരണ ചെറുകുട്ടികൾ അപകടത്തിൽപ്പെട്ടവരെ കണ്ടാൽ തിരിഞ്ഞൊഴുകുകയോണല്ലോ പതിവ്. കുട്ടിക്ക് ഇത്തരം പറ്റി?”

യമുന വരണ്ട ഒരു ചിരി ചിരിച്ചു. “അല്ല, പക്ഷേ അപ്പോഴാണ് അയാളെ അവൾ ശരിക്കു ശ്രദ്ധിച്ചത്. കയ്യിൽ സൂക്ഷ്മമായി ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ കട്ടിമിശ്രയും സിഗ്നലിനെയും കണ്ടു. കയ്യിൽ കയ്യിൽ തിരിഞ്ഞൊഴുകുകയോണല്ലോ പതിവ്. കുട്ടിക്ക് ഇത്തരം പറ്റി?”

“അവൾക്ക് തലയ്ക്കു നല്ല സൂക്ഷ്മമായിത്തന്നെ. അതുകൊണ്ട് ഇടയ്ക്കിടെ ഇങ്ങനെ ചില ഞാക്കകാണിക്കും. അല്ല, നിങ്ങളും മോശമല്ലേ കേട്ടോ.”

ഗംഗ ഇടപെട്ടു.

“ഇതാ? കുട്ടിയുടെ അനിയത്തിയാ?”

ഗംഗയെ നോക്കി ചെറുപ്പക്കാരൻ ചോദിച്ചു.

“അല്ല, ചേച്ചിയോ. പക്ഷേ എന്താണിതിന്റെ പ്രധാന കാരണം? അതൊരു ഞാക്കകാണിക്കിൽ ഞാൻ ചാപ്പു ചോദിക്കുന്നു.”

“ഒരുപാടു സംസാരിക്കും, അല്ലേ?”

ചെറുപ്പക്കാരൻ ലേം പരിഹാസത്തോടെ പറഞ്ഞു.

കിംസ് ആശുപത്രിയുടെ കാഷ്വൽറ്റിയിലേക്കു വെച്ചു പറഞ്ഞു. “നിന്നു, കാഷ്വൽറ്റിയിൽ അയാളെ അഡ്മിറ്റ് ചെയ്യുമ്പോഴും അയാളുടെ പോക്കറ്റിൽനിന്നു തപ്പിയെടുത്ത ഫോണിൽനിന്ന് നമ്പർ തിരഞ്ഞു പിടിച്ച് ബന്ധുക്കളെ അറിയിക്കുമ്പോഴുമെല്ലാം അയാളുടെ പെരുമാറ്റം യമുനയെ അമ്പരപ്പിച്ചു. ഒരു വല്ലാത്ത പകർച്ച. ശരിക്കും ശരിക്കും.”

“ബന്ധുക്കളെ കിട്ടി... ഒരു പഴയ എസ്.പിയുടെ മോനോ... ഇപ്പോൾ വന്നു...”

അയാൾ അടുത്തു വന്നു ചിരിച്ചു.

“പയ്യൻ കപ്പലിൽ എത്തിയത്. ഇൻഫോ പാർക്കിലെ ഒരു വലിയ കമ്പനിയിലും അതിലാണ് ശേഖർ. നിങ്ങളിലൂടെ നിൽക്കുന്നോ അതോ പോകുന്നോ? വേണമെങ്കിൽ പോകാം. ഞാനുണ്ടല്ലോ ഇവിടെ.”

അയാൾ രണ്ടുപേരെയും ഒന്നു നോക്കി.

“അല്ല, നിങ്ങളെ പരിചയപ്പെട്ടില്ല.”

“ഞാൻ ഗംഗ... ഇതു യമുന. ഇവൾ ഡിഗ്രിക്കും.

ഞാൻ പിള്ളയും പഠിക്കുന്നു... പോരേ?”

“വീട്ടുകാർ?”

“അതു വിശദമായി പരിചയപ്പെടേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ?”

ഗംഗ വീണ്ടും ഇടപെട്ടു.

“വേണ്ടെങ്കിൽ വേണ്ട. എന്റെ പേരു ചോദിച്ചിട്ടില്ലേ. പരമ്പര - ഞാൻ ജോർജ്ജ് മോഹൻ...”

യമുനയെ നോക്കിയാണ് അയാൾ പറഞ്ഞത്.

“എന്തു ചെയ്യുന്നു?” ഗംഗ ചോദിച്ചു.

“അച്ഛനപ്പൂപ്പൻമാർ കുറച്ചു സന്തോഷം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതൊക്കെ നിറപ്പാക്കുകയാണ് പ്രധാന തൊഴിൽ...”

“ടെസ്റ്റ് ഡ്രൈവിംഗ് ഇറക്കിയ കാറിൽ ചോര പൂരണമാണ് ചോറപ്പൂക്കൾ വഴക്കുണ്ടാക്കിയല്ലോ?”

യമുന സംശയിച്ചു സംശയിച്ചു ചോദിച്ചു.

“അതുശരി, അപ്പോൾ യമുന ഉപയോഗിച്ചു. ഞാൻ ഏകദേശം അങ്ങനെ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. നല്ല ശബ്ദം, കൂട്ടിപ്പാടും മോ?”

അയാൾ അവളെ നോക്കി സ്നേഹത്തോടെ പുഞ്ചിരിച്ചു.

“ഒപ്പോ പാടിയാൽ വിവരമറിയാം.”

ഗംഗ പിന്നെയും പരിഹസിച്ചു.

“ചോറപ്പൂക്കൾ എന്താണെന്നും പറയില്ല. കാരണം ചോറും എന്തെന്ന് തന്നെയാണ്. കെ.പി.എം. മോട്ടോഴ്സ് - കണ്ടിട്ടില്ലേ?”

“അത് സിനിമക്കാരുടെ കമ്പനിയല്ലേ?”

ഗംഗ വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

“അപ്പോഴാണ് കാലം മുതൽ സിനിമയിൽനിന്നു മുൻപോ മോട്ടോർ ഡൽ ആയതു കൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ പയറ്റ് സിനിമയിലാണ്.”

“അയ്യോ, വല്ല നിഗോ പെണ്ണുങ്ങളെയും ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഇവൾക്കൊരു ചാൻസ് കൊടുക്കേണം. ആ സിനിമയിലായിട്ടാണെങ്കിലും മതി. ഇവൾക്ക് വലിയ അഭിനയ മോഹമാണ്. പക്ഷേ പുറത്തു പറയാൻ കഴിയില്ല.”

ഗംഗ പറഞ്ഞു യമുനയുടെ മുഖം ചുവന്നു.

“നായികയായിത്തന്നെ പരിഗണിക്കാം...”

അടുത്ത പടയൊക്കെ സോഫാകളിൽ.

അയാളോട് യാത്ര പറഞ്ഞ് ഓട്ടോറിക്ഷയിൽ കയറുമ്പോൾ യമുന മുഖം വീർപ്പിച്ച് ഗംഗയെ നോക്കി.

“നിനക്ക് വല്ലാത്ത സുക്കോട്. ആരോട് എന്തൊക്കെ പറയണമെന്ന് യാതൊരു ബോധവുമില്ല.”

“കേട്ടല്ലേ അയാളെ പറഞ്ഞത്? നീ ഉപയോഗിക്കുന്ന വിചാരിച്ചെന്ന്...”

ഗംഗ ചിരിച്ചു.

മഴ മൂലമുള്ള ട്രാഫിക് ബ്ലോക്ക് പിന്നിൽ ഫ്ളാറ്റിലെത്തുമ്പോൾ മണി അഞ്ചര കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ഭാരതത്തോടെ ചെളിപ്പൊട്ടുന്നതെന്നു സെക്യൂരിറ്റി സെൻസർ അയ്ക്കുകയായി ചോദിച്ചതിന് പ്രത്യേകിച്ച് ഉത്തരമൊന്നും പറയാതെ രണ്ടുപേരും ഓടി ലിഫ്റ്റിൽ കയറി മൂന്ന് എണ്ണ ബട്ടൻ അമർത്തി.

മൂന്ന് എണ്ണ അമ്പതൊരു ഫ്ളാറ്റ് വാതിൽക്കൽ അച്ഛന്റെ ഫുസും അമ്മയുടെ ചെരിപ്പും കണ്ടപ്പോൾ ഇരുവരും ഒന്നിരുന്നു.

“മുപ്പിലാണെന്നോ നേരത്തെ വന്നോ?”

ഗംഗയുടെ ശ്വാസം നിലച്ചു.

പോലെ തോന്നി. യമുനയും ആകെ പറ്റാത്തതായി.

“ചോദിച്ചാൽ എന്തു പറയാം? ഒരേ പോലെ എന്തെങ്കിലും കാരണം പറയണം. മഴ കാരണം ബന്ധിയിൽ വലിയ തിരക്കായിരുന്നെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ റഗുലർ ബസ് ഇല്ലായിരുന്നെന്നോ...”

ഗംഗ അടക്കിപ്പിടിച്ച ശബ്ദത്തിൽ മുന്തിച്ചു. ഇനിയങ്ങോട്ട് അങ്ങനെയായിരിക്കും അവരുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ.

യമുന ദഹിപ്പിക്കുന്ന ഒരു നോട്ടം മാത്രമാണ് മറുപടിയായി നൽകിയത്.

“ഞാനല്ലല്ലോ. നിയമപ്രകാരമുള്ളതും താങ്ങിയെടുത്ത് ആശുപത്രിയിൽ പോയത്?”

ഗംഗ വീണ്ടും ദേഷ്യപ്പെട്ടു.

ബെല്ലിച്ച് ഒന്നുമില്ല. കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ജയലക്ഷ്മി വാതിൽ തുറന്നു. യമുനയുടെ കോലം കണ്ടതും അവരുടെ മുഖം വിവർണമായി.

“എന്തു പറ്റി മോളേ? എന്തായി?”

ശബ്ദമുൾക്കൊണ്ടു തന്നെ അവർ അന്വേഷിച്ചു. ഒന്നുമില്ലെന്ന് ആദ്യം കാട്ടി യമുന സാറാധനം പതിയെ അകത്തേക്കു നൃശ്ശത്തു കയറി ഒരു കാറ്റു പോലെ തങ്ങളുടെ ബെഡ്റൂമിലേക്കു പോയി.

“ആര അവിടെ?”

ബെഡ്റൂമിൽനിന്നു കുറച്ചുപിന്നെ ശബ്ദം ഉയർന്നു. ഗംഗ ഒന്നു ദീർഘമായി ശ്വാസിച്ചു കാത്തു നിന്നു.

“കൂട്ടിക്കളാണ്.”

ജയലക്ഷ്മി ബെഡ്റൂമിന്റെ വാതിൽക്കലെത്തി വാതിൽ തുറന്ന് അകത്തേക്കു നോക്കി പറഞ്ഞു.

“മഴ നനഞ്ഞു കൂതിക്കുന്ന വസ്ത്രം, രണ്ടാളും...”

“കൂട കൊണ്ടുപോകാത്തതെന്താ?”

പരുഷമായ ചോദ്യത്തോടൊപ്പം ആളും പുറത്തേക്കു വന്നു. അച്ഛൻ ഏവിടെക്കോ യാത്രയ്ക്ക് ഒരുങ്ങുകയാണെന്ന് കണ്ട് ഗംഗ ഉൾസൂക്ഷ്മയോടെ തലയുയർത്തി നോക്കി. കുറച്ചു അവളെ പഠിക്കുന്നതു പോലെ ചൂഴ്ന്നതും നോക്കി.

“കുടയുണ്ടായിരുന്നു... പക്ഷേ വലിയ കാറ്റും തിരക്കും...”

ഗംഗ ശബ്ദം താഴ്ത്തി മുന്തിച്ചു.

കുറച്ചുപിന്നെ കണ്ണുകൾ യമുനയെ തിരഞ്ഞു.

“ബാൻറുമിൻ...”

ഗംഗ വിനയത്തോടെ മുന്തിച്ചു.

“ഒപ്പോ...”

വചനാമൃതം

ദ്രോണിനെക്കുറിച്ചും വിശ്വസിക്കുന്നു. വിവരിക്കുകയും, താൻ എങ്ങോട്ടു പ്രയാണം ചെയ്യുന്നുവെന്നു നോക്കുന്നു.

വിശ്വസിക്കുന്നവർ നിന്റെ പ്രാർത്ഥന നീ ഉച്ചത്തിലാക്കരുത്. അതു പരക്കെയുമാക്കരുത്. അതിനിടയിലുള്ള മാർഗം നീ തെറ്റാക.

വിശ്വസിക്കുന്നവർ ദ്രോണിയും ദീനനെയും വഴി നടന്നു കഴിയില്ലെന്നെയും രോഗിയെയും പതിയെയും പുത്രനെ എന്നുപോലെയും നോക്കുന്നവളാണു സഹധർമ്മിണി.

മഹാഭാരതം

ശൂന്യവേള

ജോസ് പനച്ചിലൂരം

വിശ്വവിഖ്യാതമായ മൂക്കുകൾ

നമ്മുടെ വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീറിന്റെ 'വിശ്വവിഖ്യാതമായ മൂക്ക്' എന്ന കഥയിൽ മൂക്ക് വളർന്നു വളർന്നു വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

കഥയിലെ നായകൻ പോലെ വലിയ മൂക്കിലും കാര്യമുണ്ടെന്ന് ശാസ്ത്രം. ഇപ്പോൾ നമ്മൾക്കുറേ വലിയ മൂക്കുള്ളവർക്ക്, അതായത് നീണ്ട മൂക്കുള്ളവർക്ക്, രോഗം വരാൻ സാധ്യത കുറയ്ക്കുക. പൊടിപടലങ്ങളും രോഗാണുക്കളുമൊക്കെ വായിലൂടെ ഉള്ളിൽ കടന്നു രോഗമുണ്ടാക്കുന്നതിന് നീണ്ട മൂക്ക് തടസ്സം നിൽക്കുന്നു എന്നാണ് കണ്ടെത്തൽ.

മറ്റുള്ളവർ ഉള്ളിലേക്കു വലിച്ചുകയറ്റുന്ന മാലിന്യങ്ങളെക്കാൾ എട്ടു ഗുണമേന്മ കൂറുള്ള വലിയ മൂക്കുവർക്ക് അകത്തേക്കു വിടുന്നില്ല എന്നും പഠനം കണ്ടെത്തി. ഇത് മൂക്ക് രോഗാണുക്കളെ തടയുന്നതിനുള്ള ഒരു മതിൽത്തന്നെയാകുന്നു.

കിളിപ്പൂക്കൾ മൂക്കിൽപ്പിടിച്ച് വരച്ചുകയറാൻ ചിത്രകാരന്മാർക്കു വലിയ സന്തോഷമാണ്. നീണ്ട മൂക്കു വരയ്ക്കുന്നവർക്കു പക്ഷേ, രോഗങ്ങളിൽനിന്നു സംരക്ഷണം കിട്ടില്ല. മൂക്കുകൊണ്ട് 'കുപ്പ' വരപ്പിക്കുന്നവരും വരയ്ക്കുന്നവരും ചിത്രകാരന്മാരാകുന്നുമില്ല.

മൂക്കില്ലാത്തവരുടെ മൂക്കുകൾക്ക് രാജാവോണെങ്കിൽ വൻമൂക്കുവർക്ക് മഹാരാജാവുതന്നെയാണ്. മഹാരാജാവെന്നു മുൻപിൽ രോഗങ്ങൾ തോറ്റു മടങ്ങുന്നു.

പനച്ചിയോട് ചോദിക്കാം >>

ഒരു മൂക്കു. അതു കുർത്തു മുർത്ത ഒരു മൂന്നു യോടെ തന്റെ ശരീരത്തിൽക്കൂടി പാഞ്ഞു പോയതുപോലെ ഗംഗയ്ക്കു തോന്നി അവൾ സാധാരണ തങ്ങളുടെ മൂറിയിലേക്ക് ഒഴുകി ഒഴിഞ്ഞു പോയി. യമുന മേൽക്കഴുകി വസ്ത്രം മാറി പുറത്തു വന്നപ്പോഴേക്ക് ഗംഗ ചുരിദാരിന്റെ ടോപ്പ് മാത്രമിട്ട് മൂടി കോതിയുണക്കുകയായിരുന്നു.

"ഒന്നിറങ്ങിത്താ.. എനിക്കൊന്നു മേലു കഴുകണം.."

"അച്ഛനെത്താ ഇന്നു നേരത്തെ?"

യമുന അനേഹിച്ചു.

"എനിക്കിത്തുകൂടാ.. എങ്ങാണ്ടു പോകുന്ന ലക്ഷണമാ.."

"എന്തെങ്കിലും പോയില്ലേ?"

"പിന്നെ ചോദിക്കാതെ? മഴയായിരുന്നു എന്നേ പറഞ്ഞുള്ളൂ.."

ഗംഗ ഒരു തവിട്ടു നിറമുള്ള നൈറ്റിയെടുത്ത് അകത്തേക്കു പോയപ്പോൾ യമുന തലമുടിയിൽ ടവർ കെട്ടിവെച്ചു പുറത്തേക്കുവന്നു.

"എവിടെയായിരുന്നു രണ്ടാളും? എന്താ നിന്റെ ഡ്രസിലൊക്കെ അഴുക്ക്?"

"ഒരാൾക്ക് ആക്സിഡന്റ് പുറ്റി.. അയാളെ ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടുപോയതാ.."

യമുന സാധാരണ പറഞ്ഞു.

"ഈ ഗാർ.. അച്ഛൻ അറിഞ്ഞാൽ അതു മതി.."

"അച്ഛനോട് പറയണമേ.."

യമുന മുന്തിച്ചു.

കുറുപ്പ് അപ്പോഴേക്ക് വസ്ത്രം മാറി പെട്ടിയു മാറി പുറത്തു വന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

"ഞാൻ ഞായറാഴ്ച തിരിച്ചു വരും..കെൽക്ക് വൈകിട്ട് പത്തയ്ക്ക് ഇവിടെയെത്തും. എനിക്ക് രാവിലെ പച്ചപ്പാത്തിയും വെളുത്തപ്പാത്തിയും വേണം.."

പശുഷമായ പ്രസ്താവന.

"ഇപ്പോ.."

ജയലക്ഷ്മിയുടെ വിനയം നിറഞ്ഞ മറുപടി ഭാര്യയെയും മക്കളെയും ഒന്നു കൂടി ഭാവിപ്പിക്കുന്ന മട്ടിൽ നോക്കി കുറുപ്പ് പുറത്തേക്കു പോയപ്പോൾ ചെട്ടന്ത് ജയലക്ഷ്മി ഒന്നു ദീർഘമായി നിശ്വസിച്ചു.

"മൂന്നു ദിവസത്തെ കെൽവിൻ.. എന്താകൂ ഉത്ത.. അത്രയേ പറഞ്ഞുള്ളൂ.."

"എന്തെങ്കിലും ചോദിക്കാൻ അമ്മയ്ക്കു പേടിയാണല്ലോ.."

പിന്നിൽ മേൽക്കഴുകി നൈറ്റിയെ പുറത്തേക്കു വരികയായിരുന്ന ഗംഗ ഇടപെട്ടു.

അവൾ ഓടിക്കുന്ന ജനാലയ്ക്കൽ ചെന്നു കർട്ടൻ മാറ്റി നാടേക്കു നോക്കി.

പുറത്തുനിന്ന് കുറുപ്പിന്റെ കുറുത്ത സ്വീഫ്റ്റ് ഗേറ്റു കടന്നു സാധാരണ. ഇറങ്ങുന്നതുകാണുന്നതുവരെ അവൾ ആ നിൽപ്പു നിന്നു. കാർ കോളനിയുടെ വളവു തിരിഞ്ഞു പോയതും അവൾ വെട്ടിത്തിരിഞ്ഞ് ഒറ്റച്ചാട്ടത്തിന് സോഫയുടെ മേൽ കയറി നിന്നു തൂങ്ങിപ്പോയി.

"യീയാ.. യീ യാ.."

യമുന പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുപോയി. ജയലക്ഷ്മി പകുതി ചിരിയും കൃത്യമി ഗൗരവവുമായി അവളെ നോക്കി നിന്നു.

ഗംഗ ചാടിയിറങ്ങി അമ്മയുടെ അടുത്തു ചെന്നു കൈകൾ പിടിച്ച് വിദേശികളെപ്പോലെ നൃത്തത്തിന്റെ ചുവടു വെച്ചു.

"വിഷാൽ ഓവർക്ക.. വിഷാൽ ഓവർക്ക.. വിഷാൽ ഓവർക്ക.. വൻ ഡേ.."

"ഹോ..അങ്ങനെ ഇത്തക്കു സന്തതം കിട്ടി! ഒരു കാര്യം ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞേക്കാ.. നാളെ എനിക്കു വിശ്രമമാ.. എന്നെ രാവിലെ അഞ്ചു മണിക്കു വിളിച്ചുണർത്തുകേമുന്ത്.. കോളിക്ക് പോകാൻ നിർബന്ധിക്കുകേമുന്ത്.."

"പൊന്നുമോളേ.. എനിക്ക് ക്ലാസുണ്ട്.. പഠിക്കേണ്ടിയിട്ടുണ്ട്.."

"ഓ.. പിന്നെ, പുട്ടിനു പീര പോലാ നാട്ടിൽ ബിഹുക്കാർ.."

"സമ്മതിച്ചു.. ഇന്നത്തെ കാലത്ത് നീ പഠിക്കുന്ന എം.എസ്.സി.യെ തന്നെയാ കൂടുതൽ ഡിമാൻഡ്.."

ഗംഗ സോഫയിൽ കാലുകൾ കയറ്റിവെച്ചിരുന്നു. യമുന അവളുടെ കാലുകളടുത്തു മടിയിൽ വെച്ചിരുന്നു കൊണ്ട് ടിവി ഓൺ ചെയ്തു.

ജയലക്ഷ്മി മൂന്നു ഗ്ലാസ് ചായയും പെട്ടെന്നുണ്ടാക്കിയ പലഹാരവുമായി വന്നു. ടിവി പരിപാടികളെക്കുറിച്ച് അമ്മയും മക്കളും തമാശ പറഞ്ഞു ചീരിച്ചു.

മൂന്ന് എഫ്.റ്റി.വി പൊട്ടിച്ചിരികൾ ഉയർന്നു. പിറ്റേന്നു രാവിലെ പോകാൻ ഒരുങ്ങുമ്പോഴല്ലോ.. യമുന ഗംഗയെ അസന്ദർഭമായോടെ നോക്കി അവൾ കോളിയിൽ പോകാൻ ഓരോമുറയെ ടിവി യുടെ മുമ്പിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു.

"ഗംഗേ വെറുതെ ക്ലാസ് കളയണ്ട.."

സ്കൂളിലേക്ക് ഇറങ്ങുന്നതിനു മുമ്പ് ജയലക്ഷ്മിയും പറഞ്ഞു നോക്കി.

"അമ്മേ പ്ലീസ്.. എനിക്കിന്ന് ഒന്നു വിശ്രമിക്കണം.."

അവൾ കൊഞ്ചലോടെ കൈവി. അതിൽ ജയലക്ഷ്മി വിട്ടു.

അച്ഛന്റെ ലാളന കിട്ടാത്ത രണ്ടു മക്കളുടെയും ആവശ്യങ്ങളോട് ഇല്ല എന്നു പറയാൻ അവർക്കു മനക്കുരുത്തുണ്ടായിരുന്നു.

കോളേറ്റ് ഗേറ്റ് കടന്ന് യമുന അകത്തേക്കു ചെല്ലുമ്പോൾ അനൂപ് കൂപ്പിന്റെ സാർ ബൈക്കിൽ പുറത്തേക്കു പോകുന്ന കാഴ്ചയാണ് കണ്ടത്.

എന്തുകൊണ്ടോ യമുനയുടെ ഹൃദയം ഒന്നു തുടച്ചു. ക്ലാസ്സിലിരിക്കുമ്പോഴല്ലോ ഗംഗ വീട്ടിൽ അന്നെയുണ്ടാകുമോ എന്ന സംശയം അവളെ അലട്ടി. ഉച്ചയ്ക്കു ശേഷം ക്ലാസ് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനിടെ അവൾ ആദ്യം കിട്ടിയ ബസ്സിൽ തന്നെ ഇടിച്ചു കയറി. വീട്ടിൽ ചെന്നാൽ പുറമെ കിടൽ ഗംഗയുടെ കൂടെ പോയിട്ടുണ്ടെന്നു പോകാമെന്ന് തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

"മോളേന്നു നേരത്തെ വന്നല്ലോ..?"

സെക്യൂരിറ്റി അസ്സാലി അനേഹിച്ചു.

മൂന്നരയായിട്ടുള്ളതു സാധാരണ നാലര ക്ഷീരത്തെ കോളിക്ക് വിട്ട് എത്താറില്ല.

"ഗംഗ പുറത്തു പോയോ അസ്സാലി?"

ലിഫ്റ്റിലേക്കു കയറി മൂന്ന് എന്ന് അമർത്തുമ്പോൾ അവൾ അനേഹിച്ചു.

"ഇല്ലല്ലോ.. നാൻ പാക്കല.."

ലിഫ്റ്റിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി യമുന മൂന്ന് എ എന്നു തങ്ങളുടെ ഫ്ലാറ്റിന് മുമ്പിലെത്തി ദീർഘമായി നിശ്വസിച്ചു. പിന്നീട് കോളിക്ക് ബെല്ലിൽ വിൻ അമർത്തി അവൾ കാത്തു നിന്നു.

ഒന്ന്, രണ്ട്, മൂന്ന്.. നിമിഷങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞു വീണു. യമുന അക്ഷമയോടെ വീണ്ടും ബെൽ അമർത്തി. ഒരിക്കൽക്കൂടി ബെല്ലുടർത്താൻ തുടങ്ങുമ്പോഴാണ് വാതിൽ തുറക്കപ്പെട്ടത്. യമുന നെട്ടിപ്പോയി. വാതിൽ തുറന്നത് അനുപാമിരുന്നു.

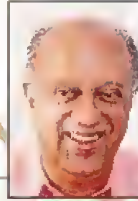
ഷർട്ടിന്റെ കുടുക്കുകളിൽ ഷുസ് കയ്യിൽ പിടിച്ച് അയാൾ അവളുടെ മുഖത്തു നോക്കാതെ പുറത്തേക്കു ധൂതിയിൽ രക്ഷപ്പെട്ടു.

അകത്തേക്കു പാഞ്ഞു ചെന്നതും യമുന വീണ്ടും നെട്ടി.

കിടക്കയിൽനിന്ന് വസ്ത്രങ്ങൾ വാരിവലിച്ചെടുത്ത് ധരിക്കുകയായിരുന്നു ഗംഗ. (തുടരും.)

മനോരമ വായനക്കാർ, സമസ്ത ലോകം പി.ഒ.

കഥക്കൂട്ട്
തോമസ് ജേക്കബ്

ചിലർക്കു കൃത്യമായ മേൽവിലാസം ആവശ്യമില്ല. പേരഴ്ത്തി എന്തു വിലാസമെഴുതിയാലും അവരിലേക്കെത്തും; ദൈവത്തിനുള്ള കത്തുകൾപോലെ. ദൈവത്തിനു പോസ്റ്റ് ചെയ്ത ന്യൂ കണക്കിനു കത്തുകൾ നീത്യവും ലോകത്തെ പല തലാൽ ഓഫീസുകളിലുമെത്തുന്നുണ്ട്. മിക്ക കത്തുകളും കൂട്ടികളുടേതേ. മറ്റാരോടും പറയാൻ പുറത്തു ആവശ്യങ്ങൾ ദൈവത്തോടല്ലേ കൂട്ടികൾക്കു പറയാനാവുക?

ഇങ്ങനെ കൂട്ടികൾ ദൈവത്തിനയച്ച കത്തുകൾ സമാഹരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. ലളിതസുന്ദരമാണ് മിക്കപ്പോഴും കൂട്ടികളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ. ക്ലാസ് മിസ് അനാവശ്യമായി ചീന്തപറയുകയും തല്ലുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് അക്കാരുമായി അടിയന്തരമായി ഒന്നിക്കേണ്ട, എനിക്ക് എഴു ന്ന മുള ബലൂൺ കിട്ടിയാൽ നന്നായിരുന്നു, എനിക്ക് സുന്ദരമായൊരിക്കലുമെത്തുന്നുണ്ട്, തങ്കളാഴ്ച നടക്കുന്ന സ്പെല്ലിൽ ടെ സ്റ്റിൽ ഓൺ കണിഞ്ഞെന്നു സഹായിച്ചില്ലെങ്കിൽ എന്റെ കാര്യം കട്ടപ്പൊക എന്നിങ്ങനെ... കൂഞ്ഞുകൂഞ്ഞു സ്വപ്നങ്ങളും മോഹങ്ങളും പരിവേഷമുമാക്കെ നിറഞ്ഞ ആ കത്തുകൾ ദൈവത്തിനു പ്രിയങ്കരമായിരിക്കും.

ആർത്തർ കോനൻ ഡോയ്ൽ സൃഷ്ടിച്ച വിഖ്യാത ക്യാറ്റററേഷൻ ഷെർലക് ഹോംസിന്റെ ലണ്ടൻ നഗരത്തിലെ സാങ്കല്പിക മേൽവിലാസത്തിൽ കിട്ടുന്ന കത്തുകളും കൂറവല്ല. ലോകത്തെ എറ്റവും പ്രശസ്തമായ മേൽവിലാസങ്ങളിലൊന്നും ഇതാണ്. ഷെർലക് ഹോംസ്, 221 ബി, ബേക്കർ സ്റ്റീറ്റ്, ലണ്ടൻ.

പുരസ്കാരവും സാങ്കല്പികമെന്നു പറയാനാവില്ല ഈ വിലാസം. കാരണം, ലണ്ടൻ നഗരത്തിൽ ഹോംസിന്റെ പേരിലുള്ള മൃഗസംഘം ഈ വിലാസത്തിലാണു പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ഹോംസിന്റെ പേരിലെന്നു സങ്കല്പിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ഓഫീസും മൃഗസംഘത്തിലുണ്ട്. കത്തുകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ സാങ്കല്പിക ബോധിനുമേന്മയോടെ യഥാർത്ഥ സെക്രട്ടറിയുമുണ്ടാകുന്നു.

ഗാനധിജിതനുള്ള കത്തുകൾ ചില മൃഗസംഘങ്ങളിൽ പ്രശ്നപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തിൽ വിചിത്രമായ മേൽവിലാസങ്ങളിലുള്ളതുമായും: 'മഹാത്മാഗാന്ധി, സംവേർ ഇൻ ഇന്ത്യ', 'മഹാത്മാഗാന്ധി, എംപാർ ഓഫ് ഇന്ത്യ' എന്നിങ്ങനെ. തന്റെ ചെങ്കനെ വിലാസത്തിൽ കിട്ടിയ ഒരു കത്തിന്റെ കാര്യം ഗോപാൽകൃഷ്ണ ഗാന്ധി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ആ കത്തിലെ വിലാസം ഇങ്ങനെയാണിരുന്നു: 'ശ്രീ എം.കെ. ഗാന്ധി, മുൻ പർച്ചേസ് മെമ്പർ ഗവർണ്മെന്റ്. പ്രധാനമായും കൂട്ടികൾക്കുവേണ്ടി എഴുതി സഹായിക്കുന്നതിലെ വലിയ സാമ്രാജ്യത്തിനടുത്തായ മാർക്ട് ടൈപ്പിനുള്ള ഒരു കത്തിന്റെ വിലാസം കേൾക്കുമോ: മാർക്ട് ടൈപ്പിൻ, ഗോഡ് നോസ് വേർ (എവിടെയാണെന്നു

ദൈവത്തിനറിയാം.) 'മാർക്ട് ടൈപ്പിൻ, കെയർ ഓഫ് പ്രസിഡന്റ് വുസ്തർസ്റ്റ്' എന്നെഴുതി വൈറ്റ് ഹൗസിൽ കിട്ടിയ കത്ത് ശരിയായ വിലാസത്തിലേക്ക് അവിടെനിന്ന് അയച്ചുകൊടുത്ത കഥയുമുണ്ട്.

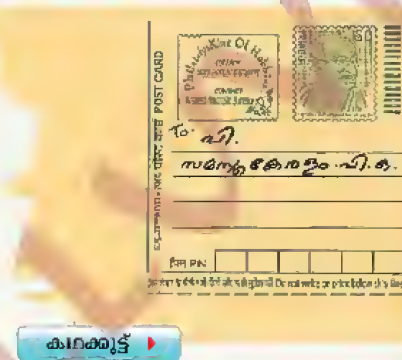
കവി പി.കുഞ്ഞിരാമൻ നായരും 'സംവേർ ഇൻ കേരള' എന്നു പറയാവുന്ന വിധത്തിൽ വിശാല വിലാസക്കാരനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം എവിടെ യായിരിക്കുമെന്ന് ആർക്കും പറയാൻ പറ്റാത്ത അവസ്ഥ, എന്നാൽ, എന്തു വിലാസത്തിലായാലും ആ കത്തുകളെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിനു കൃത്യമായി കിട്ടാറുമുണ്ടായിരുന്നു! തിരുവില്വാമലയിലും അവിടെനിന്നു ഗുരുവായൂർക്കും ഒരു വിൻ തിരുവനന്തപുരം സിപി സത്രത്തിലേക്കും ദിർഘയായ ചെമ്പ്ത ഒരു പോസ്റ്റ് കാർഡ് കാർട്ടുണിസ്റ്റ് പി. വി. കൃഷ്ണന്റെ കയ്യിലെത്തിയിട്ടുണ്ട്. കവിയുടെ മരണാനന്തരം പൂട്ടിയ വച്ചു മൂടി അന്നത്തെ തിരുവനന്തപുരം കലക്ടർ ലളിതാംബികയുടെയും ഫെലിസിറ്റിന്റെയും സാ

പണിയുമുണ്ട്) കോഴിക്കോട് - 5. സുഹൃത്തിന്റെ വിലാസമെഴുതി താഴെ കോഴിക്കോട് - 5 (എറിയാൻ 6) എന്നെഴുതിയ സാക്ഷാൽ വികെഎന്നിന്റെ രസികത്തത്തിനും ഇവിടെ ഓർമ്മയുടെ ഒരു തപാൽമുദ്ര സമ്മാനിക്കാം...

വയലാർ രാമവർമ്മ മദ്രാസിൽനിന്ന് അമ്മയ്ക്കു കത്തുകളെഴുതിുന്നത് 'അമ്മ കെയർ ഓഫ് വയലാർ രാമവർമ്മ വയലാർ' എന്ന വിലാസത്തിലായിരുന്നു. അമ്മ എന്തെഴുതുന്നതു മാത്രം മലയാളത്തിൽ. പിന്നെപ്പിന്നെ അമ്മ, വയലാർ എന്നുമാത്രമായി വിലാസം. 1975ൽ, വയലാർ രക്തസാക്ഷിദിനമായ ഒക്ടോബർ 27നു അന്തരിച്ച വയലാർ രാമവർമ്മയുടെ മരണസ്മര്ട്ടിഫിക്കറ്റിലെ മേൽവിലാസം ഇങ്ങനെ: 'വയലാർ രാമവർമ്മ, കെയർ ഓഫ് സി. വി. ത്രിവിക്രമൻ, ബി 11 കാർട്ടേജ്സ്, തിരുവനന്തപുരം.' ഇതിനു രണ്ടു വർഷമുൻപു മാത്രം വയലാറിനെ പരിചയപ്പെട്ട ത്രിവിക്രമൻ സുഹൃത്തായി മാറുക മാത്രമല്ല, വയലാർ സ്മാരക ട്രസ്റ്റിന്റെ സെക്രട്ടറിയായും ചെയ്തു.

കെ. ആർ. ചുമ്മാർ കോഴിക്കോട് 'മനോരമ'യിൽ ജോലിക്കെത്തിയ കാലം മനോരമയുടെ കൊച്ചി ബ്യൂറോ ചീഫായിരുന്ന എം.സി. കുര്യൻ ചുമ്മാറിന് ഒരു ക്രിസ്മസ് കാർഡയച്ചു. ചുമ്മാറിന്റെ പദവി എന്നത് അറിയാത്തതുകൊണ്ട് വിലാസം ഇങ്ങനെയാണ് എഴുതിയത്: കെ. ആർ. ചുമ്മാർ, മോഡറേറ്റർ, മലയാള മനോരമ, കോഴിക്കോട്. സി എസ്എ സഭയിലെ അത്യുന്നതപരവിനായ മോഡറേറ്റർ എന്നർത്ഥത്തിലായിരുന്നില്ല, മനോരമയിലെ പുതായിപ്പറമ്പിയിൽ കാര്യങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുചേർത്തു കൊണ്ടുപോകുന്ന ആൾ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ! കോഴിക്കോട്ടെ സി എസ്എപള്ളിയോടു ചേർന്നായിരുന്നു മനോരമ ഓഫീസ് എന്നതു മാത്രമായിരുന്നു ചുമ്മാറിന് മോഡറേറ്ററുമായുള്ള ബന്ധം.

കത്തഴുതാൻ വലിയ ഇഷ്ടമായിരുന്നു പൊൻകുന്നം വർക്കിക്ക്. അതിൽ മകൻ സണ്ണിക്ക് എതിർപ്പില്ല താനും. പക്ഷേ, നാലേ മൂക്കാൽ മണിക്ക് ക്ലിബറൻസുള്ള തപാൽപെട്ടിയിൽ പോസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ തന്റെ കയ്യിൽ നാലരയ്ക്കു മാത്രം കത്തുകൾ തരുന്നതിലായിരുന്നു പ്രതിഷേധം. പോസ്റ്റ് ഓഫീസിലേക്ക് ഓടിക്കിട്ടുള്ള ചെല്ലെങ്ങിലൂന്നുന്നതു പതിവു കലാപരിപാടിയാവാത്തപ്പോൾ വർക്കിയോട് ഒരിക്കൽ മകൻ ആ അരിശം തീർത്തത് ഇങ്ങനെയാണിരുന്നു. ഒളപ്പമണ്ണയ്ക്കുള്ള കത്തിന്റെ വിലാസത്തിൽ പേർ ഒളപ്പമണ്ണ എന്നാക്കി പക്ഷേ, പോസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ കൊടുത്തയയ്ക്കും മുൻപ് ഒരിക്കൽക്കൂടി എല്ലാ വിലാസങ്ങളിലും കെയും കണ്ണൊപ്പിച്ചുവർക്കി അതു കണ്ടുപിടിച്ചു. മകനു ശിക്ഷയും വിധിച്ചു: മുട്ടുകേൽ നിൽപ്പി!

നിയന്ത്രിയ്ക്കൽ തുറന്നപ്പോഴാണ് കേരളത്തിലേക്കു മൊത്തമായി വിലാസം തുറന്ന ആ കത്തു കിട്ടിയത്. സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണസംഘത്തിന്റേതായിരുന്നു ആ കാർഡ്.

ഡി വിനയചന്ദ്രൻ പി. കുഞ്ഞിരാമൻ നായരുടെ സ്മരണയിലേഴുതിയ ഒരു കവിതയുടെ പേരിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ വലിയ, ചെറിയ വിലാസം കുറിക്കുന്നുണ്ട് പി, സമസ്ത കേരളം പി.ഒ.

ചിലർ വിലാസം എഴുതുന്നതിലെ ഭാവനാവില്ലാസം നമ്മെ കൊതിപ്പിക്കുന്നു. ഡോ. സുകുമാർ അഴീക്കോടിന് വിച്ചുരിലേക്ക് വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീർ അയച്ച കത്തിൽ ഇതായിരുന്നു വിലാസം. ഡോക്ടർ ആൻഡ് പ്രഫസർ സുകുമാർ അഴീക്കോട്, ഹെഡ് ഹൺ ആൻഡ് കാമ്പിസോൾ ഫീഫ്സ്കം കാമ്പിസോൾ മത മഹാചാര്യക്കും, ജയിൽ, വിച്ചുരി!

ഒരിക്കൽ കണക്കില്ലാത്ത ചിരിച്ചുകൊണ്ടാണ് പോസ്റ്റ്മാൻ ഒരു എഴുത്തുമായി ഷമാക്കുത്ത് വി. ആർ. സുധീഷിന്റെ അടുത്തുചെന്നത്. വി.കെ. ശ്രീരാമന്റെ കത്താണ്. വിലാസം ഇങ്ങനെ: വി.ആർ.സുധീഷ് (കലാകൃത്താണ്, ചെറിയ താടിയിട്ടുണ്ട്, കോഴിക്കോടിനടുത്ത് ഒരു കോളജിൽ

കഥ ഇതുവരെ

അശോക് മാധവൻ പീഡബ്ല്യുഡിയിൽ എക്സക്യൂട്ടീവ് എൻജിനീയറാണ്. അധികാരി ആശാലതയാണ് ഭാര്യ. കേശവദാസപുരത്ത് നേതാജി റോഡിൽ ഓട്ടോ ഹാമ്പിങ് കോളനിയിലാണ് അമ്മസ്. ഇവർക്ക് മക്കളില്ല. ഓഫീസ് വിട്ടാൽ നേരെ കൂബിലെത്താനാണ് അശോക് മാധവൻ തിടുക്കം. ഭാര്യയുടെ കർപ്തകളും ധിക്കാരം നിറഞ്ഞ സംസാരങ്ങളും അയാൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. ഭട്ടതിനിൽ എത്തിയ ആശാലതയുടെ അനുജത്തി ദീപികയെ അശോക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുന്നു. കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുന്ന കണ്ടട്ടുള്ള ദീപിക അശോക് മാധവൻ അടുത്തുവരുകയാണ്. ചേട്ടനും ചേച്ചിയും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ ദീപിക മനസ്സിലാക്കുന്നു. ചോപ്പിണിനു കൊണ്ടുപോകാൻ ദീപിക അശോകിനോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ശബ്ദമുഖത്ത് ചുറ്റിക്കൊണ്ടുവന്നു. കൂബിൽ പോയി ബീയർ കഴിക്കാമെന്നുമാക്കി അവൾ പറയുമ്പോഴും അവളുടെ മനസ്സ് അശോക് മാധവൻ പിടികിട്ടുന്നില്ല.

ഇനി വായിക്കുക...

മുറമായ സന്ധ്യ

അശോക് മാധവൻ കടൽത്തീരം കഴിഞ്ഞ ഭവനത്തിലെ ഒരൊര്മിച്ചിത്രമാണെന്നു തോന്നി. ആകാശത്തിന്റെ ചുരുളാകത്ത് തെളിച്ചമുണ്ടായി തുന്നെങ്കിലും ചുരുളാളും മഴമേലങ്ങാൾക്കൊണ്ടു മുടിയിരുന്നു. പടക്കപ്പൻവൃന്ദാശ്വരീക്ക് തിപിടി ചുരലെന്നപോലെ ഒരു ചുരുളാളു മൂല ചുവന്നു ജ്വലിച്ചുകിടന്നു.

മഴമേലങ്ങാൾക്കിടയിൽ മിന്നൽ പറയുന്നതു കണ്ട് ദീപിക പറഞ്ഞു.

“എന്തിനാണിത് കാണ്യമോതോന്നും ഒരു ചിത്ര കാരൻ ബ്രഹ്മിനു പകരം തീക്കൊളളിക്കൊണ്ട് തിടുക്കത്തിൽ ലൈൻ സ്കെച്ചിടുകയാണെന്ന്. അയാൾ ഒരു ലൈൻ വരച്ചുതിരുന്നതിനു മുമ്പ് പേ മാഞ്ഞുപോകുന്നു.”

ആകാശക്കോണിലെ ജ്വലിക്കുന്ന ചുവപ്പിനു മിത മേലങ്ങാളുടെ അരിക്ക് വേറെയേതോ ലോകത്തുനിന്നു വരുന്ന പ്രകാശത്തിലെന്നവണ്ണം മിന്നുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

അശോക് മാധവൻ ദീപികയെ നോക്കി. അവൾ നടക്കുകയാണ്.

ബീച്ചിന്റെ തിരക്കുള്ള ഭാഗമെല്ലാം പിന്നിലായിക്കഴിഞ്ഞു. ഇനി വിഭജനമായ തീരമാണ്. ഇവർക്കു പേടിയെന്നുമില്ലെ എന്ന് അയാൾ ചിരിച്ചു. ഇവൾ സിനിമകളൊന്നും കണക്കാക്കില്ല. വിഭജനമായ കടപ്പുറത്തുവെച്ച് വീല്ലന്മാർ പോട്ടുന്നതെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതും, പെൺകുട്ടിയെ വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നതും പല സിനിമകളിലുമുണ്ട്.

അശോക് മാധവൻ നടക്കുന്നത് നിർത്തി.

കാർട്ടൂൺ ഓഫ് ദീപിക

ദീപിക തിരിഞ്ഞുനിന്നു.

“മടുത്തോ?”

“ഇനിയെത്ര ദൂരം പോകാനാണ്. ഇരുട്ടാകുന്നു?”

അയാൾ പറഞ്ഞു.

“എനിക്ക് നടന്നു തുറന്നും നല്ലപോലെത്തൽ നാൽ മാത്രമേ എനിക്ക് മനസ്സിലുള്ളതൊക്കെ തുറന്നു പറയാൻ പറ്റൂ.”

“ഇതപകടമാണ്. മറ്റുള്ളവർക്ക് കാണാൻ പറ്റാത്ത ദൂരത്തിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു നമ്മൾ.”

ആകാശകുടകിയിൽ

സി.വി. നിർമ്മല

“അതാണു ഞാനുദ്ദേശിച്ചതും. നമുക്കിവിടെ ഇരിക്കാം.”

“കൊച്ചേ ഇത് മറ്റൊന്നല്ല. ഒരു യുവതിയേയും കുട്ടിക്കാൾ ഈ ഭാഗത്തേക്ക് നടന്നുപോകുന്നത് ബീച്ചിലുള്ള ചോപ്പുകൊരിൽ പലരും ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. നമ്മൾ എന്തു ചെയ്യുകയാണെന്നു നോക്കാൻവേണ്ടി അവർ പുറകുവരുന്നേക്കാം. മിക്കവാറും ഒരു കൂസ്യുതിയിൽ തുടങ്ങുന്ന ചൊരിയ സംഭാഷണമാണ് വലിയ വയലൻസിൽ കലാശിക്കുന്നത്.”

അശോക് മാധവൻ മുന്നറിയിപ്പു നൽകി.

“എനിക്ക് സംസാരിക്കാൻ ഇത്രയും ഏകാന്തതയൊന്നും പോര. കുറച്ചുകൂടി ഇരുട്ടുവേണം. തിരക്കും വെളിച്ചവും ബഹളങ്ങളുമുള്ള ലോകത്തിന്റെ മാധവശത്ത് പോയിരിക്കണം.”

അവളുടെ മുഖത്ത് ധർമ്മസങ്കടമുണ്ടായിരുന്നു. അവൾക്ക് അറയ്ക്കേണ്ടതെ പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടെന്ന് അശോക് മാധവനു തോന്നി. അയാൾ അവളുടെ മുഖമാൽ നോക്കി ചാനമായി നിന്നു.

“നിറക്കപ്പെട്ടു പോന്നതാണോ? അയാൾ ചോദിച്ചു.

“ഞാൻ രക്ഷപ്പെട്ടോ... ആർക്കറിയാം?”

അശോക് മാധവൻ അവളുടെ നേർക്ക് കൈനീട്ടി. അവൾ പാതി തളർന്നു കഴിഞ്ഞുവെന്ന് അയാൾക്ക് മനസ്സിലായി.

“വ... പോകാം...”

അശോക് മാധവന്റെ കരം ഗ്രഹിച്ചുവെങ്കിലും പാതി ചത്ത മനുഷ്യനൊക്കെ അവൾ നടന്നത്.

“എനിക്കൊരുപാട് സംശയങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു” ദീപിക നിരാശയോടെ പറഞ്ഞു.

“നമുക്ക് ഇനിയും ധാരാളം സമയമുണ്ടല്ലോ. നമുക്ക് വേണമെങ്കിൽ കാട്ടിൽ പോകാം. അതിനേക്കാൾ ഏകാന്തമായ സ്ഥലങ്ങളുമുണ്ട്.”

അശോക് മാധവൻ ചിരിച്ചു.

വിണ്ടും ആളുകളുമുള്ള ഭാഗത്തേക്ക് അവർ എത്തിച്ചേർന്നു. മഴയുടെ ലക്ഷണം കണ്ടതിനാൽ കടൽക്കരയിൽനിന്ന് ആളുകൾ ഒഴിഞ്ഞുപോയതൊക്കെ തുറന്നു. ഇപ്പോൾ കടലിനു മീതെ മിന്നൽപ്പിണറുകൾ വളരെ വ്യക്തമാണ്.

“നമുക്കിവിടെ അല്പനേരം ഇരിക്കാം.”

പാടം പുതയുന്ന പുഴിമണ്ണിലൂടെ നടന്ന് അയാളുടെ കാലുകൾ കൃഷ്ണതീരം.

“അശോകേട്ടൻ ക്ഷമിനല്ല. ഒട്ടും എക്സർസൈസിറ്റാണെങ്കിൽ പ്രചനും ഷൂഗറുമൊക്കെ കാണുമല്ലോ ഇല്ലേ?”

“ഒടുവിൽ നോക്കിയപ്പോൾ കുഴപ്പമൊന്നും കണ്ടില്ല. ഇപ്പോൾ കുറെ നാളായി.”

“ആനന്ദംപോയോ?”

“മുന്നോർഷമായിട്ടുണ്ടാവാം.”

“മൈ ഗോഡ്! നാളെത്തന്നെ ചെക്കപ്പ് നടത്തണം. ചേട്ടൻ ആകെ ഉദാസിനായോ. മുഖം കണ്ടാലറിയാം. കവിളത്തുനിന്നും മുക്കിന്റെ തുവീരിനിന്നുമൊക്കെ സ്കിന്റ് തെക്കിയെടുക്കാം. പുറകിലിയും കുടി ചോരമ്പോ ഇറപ്പം പ്രചനും ഷൂഗറും കൊളസ്ട്രോളും എല്ലാം കാണും.”

“നിശ്ചയനാ ശരിക്കും എങ്ങനെയാണ് വിളിക്കുന്നത്? മുന്നൂറരം വിളി ഞാനിതുവരെ കേട്ടു. ചേട്ടൻ, അശോകേട്ടൻ, അക്കോസേട്ടൻ... ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽ തന്നെ സ്റ്റിൽ ഓൺ ചെയ്യുന്നതല്ലേ നല്ലത്?”

“ചേട്ടൻനുള്ളത്, ആ സ്ഥാനവും പാലിയും ബഹുമാനവുമെല്ലാം തന്നുകൊണ്ടുള്ള വിളിയാണ്. അശോകേട്ടൻ എന്നു വിളിക്കുമ്പോൾ കുറച്ചുടെ ഇന്റീമസി കിട്ടുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെ വിളിക്കുമ്പോൾ നമ്മൾ രണ്ടുപേരും നമ്മുടെ പ്രശ്നങ്ങളും മാത്രമേ ഉള്ളൂ. അക്കോസേട്ടൻ എന്റെ മനസ്സിൽ പണ്ടേ കിടന്ന ഒരു കൂസ്യുതി വിളിയോ. യോദ്ധാ സിനിമയില്ല... അതിൽ മോഹൻലാലിനെ കൂത്തുലാമാ വിളിക്കുന്ന പേര്... ഞാൻ കൂട്ടിയായിരിക്കുമ്പോഴേ വിപാരിച്ചതാ അശോകേട്ടനെ എന്നെങ്കിലും അങ്ങനെ വിളിക്കണമെന്ന്. പക്ഷേ, അന്നെനിക്ക് പേടിയാ. ആളെ കാണാനും കിട്ടില്ലല്ലോ. വീട്ടിൽ വന്നിട്ടുള്ളപ്പോഴൊക്കെ ഭയങ്കര ഗൗരവം. ഞാൻ കണ്ട്മുന്നിൽ വന്ന് നോക്കുകയുണ്ടാകാതെ നിന്നാലും എന്നെ കാണുന്നില്ല. ആരെയും കാണുന്നില്ല. എനിക്ക് തോന്നിട്ടുണ്ട് കണ്ണുപതിയുന്നിടത്തെ കാഴ്ചയല്ല അശോകേട്ടൻ കാണുന്നതെന്ന്.”

“അന്നേ ഞാനെന്തു നോട്ടപ്പുള്ളിയായിരുന്നു അല്ലേ?”

അശോക് മാധവൻ ഒരു പിടി പുഴി വാരി വിറലു കൾക്കിടയിലൂടെ പോർത്തിക്കൊണ്ട് പോയില്ല.

“പിന്നെയല്ലേ!” ദീപിക ചിരിച്ചു: “അമ്മ ഇടയ്ക്കിടെ പഴിക്കണ കേൾക്കാം. ആശയ്ക്ക് ഒട്ടും ഇഷ്ടമുണ്ടായിട്ടില്ല. അച്ഛന്റെ ഒരേ നിർബന്ധം. ഒരിക്കലും അതു നടത്തരുതായിരുന്നു അതിനുശേഷം അവൾ സന്തോഷം എന്താണെന്നറിഞ്ഞിട്ടില്ല. അവൾ അനുഭവിക്കുന്ന ദുഃഖം ആരറിരുന്നു - എന്തല്ലാം”

അശോക് ഒരു പിടി പുഴിമണ്ണുകൂടി വാരി “എന്നിട്ടേ?”

“ഞാനാലോചിക്കും! ചേച്ചിക്കെന്താണ് ദുഃഖിക്കാനുള്ളത്. ചേട്ടനെപ്പോലെ ഞങ്ങളുടേ അന്താവായി കിട്ടിയില്ലേ? എനിക്ക് പതിനാലു പതിനഞ്ചുവയസ്സുള്ളപ്പോഴൊക്കെ ചേട്ടന്റെയത്ര മെച്ചപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വേറെരാളെ കണ്ടിട്ടില്ല. വടക്കൻ വിശാലയിലെ മമ്മൂട്ടിയെ പോലെയാക്കി! ഞാന

ദീപിക സംശയത്തോടെ അയാളെ നോക്കി.

അയാളുടെ കണ്ണിലൊരു ദേഷ്യത്തിന്റെ തിരിച്ചറിവ് മിന്നിയണയുന്നത് അവൾ കണ്ടു.

“സോറി” ദീപിക മുതിച്ചു: “പക്ഷേ, അമ്മ പറയുന്നത് സത്യമാണോ എന്ന് ചോദിക്കാനുള്ള സാത്യവും എനിക്കില്ലേ? അച്ഛന്റെ നിർബന്ധം കൊണ്ടാണോ നിങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള കല്യാണം നടന്നത്?”

“അത് ശരിയാണ്.”

“ചേട്ടന് ചേച്ചിയേയും ഒട്ടും ഇഷ്ടമായിരുന്നില്ലേ?”

“അനിഷ്ടമാണെന്നു ഇല്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ വിവാഹം കഴിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു.”

“അത് അച്ഛനോട് തുറന്നു പറയാമായിരുന്നില്ലേ?”

“അതിനു മുമ്പുറത്ത് വേറെ ചില കടപ്പാടുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.”

വിഷവാതകങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നു. പുറമേനിന്നു നോക്കിയാൽ ഇതൊന്നും അറിയാൻ പറ്റില്ല.”

“എവിടെയാ കൂപ്പൂ? ഏതു രാസവസ്തുവാ പ്രവർത്തനമാണിത്. അതു വേണ്ടപോലെ മിക്സ് ചെയ്യാത്തതിനാലോ? ആവശ്യത്തിൽ കൂടുതൽ ചൂടാക്കുന്നതുകൊണ്ടാണോ?”

ആകാംക്ഷയോടെ ദീപിക അയാളെ നോക്കി.

അശോക് മാധവൻ നിശ്ശേഷാർത്ഥത്തിൽ തലയാട്ടി.

“നമുക്ക് നല്ല പ്രമേയസാഹചര്യം പറ്റില്ലേ അശോ കേട്ടോ. നമുക്കുണ്ടോട്ടുമിങ്ങോട്ടും എല്ലാം തുറന്നുപറയാം. സത്യം പറഞ്ഞാൽ എനിക്ക് അങ്ങനെയൊരാളില്ല. എനിക്ക് നല്ലൊരു ഗൈഡ് വേണം. ചിലർ വഴികാട്ടിക്കളായി വരും. അവരൊക്കെ സുരക്ഷിതമായ ഒരു തണലിലൊട്ടു മാറി നിന്ന് ഉപദേശിക്കുകയേയുള്ളൂ. നമ്മുടെ പ്രശ്നങ്ങളിലേക്ക് ഇറങ്ങിവരില്ല. വഴികാട്ടിക്ക് വഴിതെറ്റിപ്പോയാ നമ്മുടെ വിശ്വാസം അതോ

ന്നൊക്കെ കടുത്ത മമ്മൂട്ടി ഫാനായിരുന്നു. ഞാനാലോചിക്കും. അമ്മയെന്താ ഇങ്ങനെയൊക്കെ പറയുന്നത്. ചേട്ടനെ കാണുന്നതുപോലെയാല്ലേ മനസ്സ്. കള്ളു കൂടിയിട്ടുവന്ന് ചേച്ചിയെ ചീത്ത വിളിക്കുമോ, അടിക്കുമോ? മറ്റു സ്ത്രീകളുമായി മോശമായ ബന്ധങ്ങളുണ്ടായിരിക്കുമോ? അമ്മയൊട്ടു ഞാൻ ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട് - എന്താണമ്മ ചേച്ചിയും ചേട്ടനും തമ്മിലുള്ള പ്രശ്നം? അമ്മയെപ്പോൾ എന്തൊക്കെയുടെ ദേഷ്യപ്പെട്ടു. ഞാനെന്നോ സ്പൈഡർക്കിന് ചെന്ന മാതിരി.”

അശോക് മാധവൻ മന്ദഗതിയായി ചോദിക്കാൻ അവളുടെ നേർക്ക് മുറുവായി തലകുലുക്കി.

“ഞാനി പറഞ്ഞപ്പോലുള്ള പ്രശ്നങ്ങളൊന്നും നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇല്ലായിരുന്നല്ലോ? അതോണ്ടോ?”

“അങ്ങനെ കടപ്പാടിന് സ്വന്തം ജീവിതം പണയം വയ്ക്കാമോ?”

“അതല്ലേ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. എല്ലായിടത്തും.”

“ചേട്ടന്, ചേച്ചിയെ ഒരിക്കലും സ്നേഹിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലേ?”

വിണ്ടും അയാൾക്ക് ദേഷ്യം വന്നു.

“ഈ ചോദ്യം മറിച്ചു ചോദിക്കാമല്ലോ..?”

“സോറി...”

“തമ്മിൽ കലാത്ത രണ്ട് വസ്തുക്കളാണെന്ന് കരുതുക. രാസമറ്റങ്ങൾ വരുത്താൻ ശ്രമിക്കുമ്പോ പുകയുന്നു. പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്നു!

ടെ തീർന്നില്ലേ?”

“നിന്നെ എനിക്കത്ര പരിചയം പോരല്ലോ മോളേ?”

അശോക് മാധവന്റെ ചിരിയിലും വാക്കുകളുടെ വക്കിലും അത്പം പാഹാസം പുരണ്ടിരുന്നു.

“വിശ്വാസത്തിലെടുക്കാമോ എന്നെനിക്കറിയില്ലല്ലോ...”

ദീപികയുടെ മുഖം വാടി.

“എനിക്ക് പക്ഷേ അശോകേട്ടനെ കണ്ടപ്പോഴേ മനസ്സിലായല്ലോ വിശ്വാസമർപ്പിക്കാവുന്ന ആളാണെന്ന്.”

“അത് മുഖസ്തൂതിയാണ്. എന്നെക്കുറിച്ച് നിനക്ക് എന്തറിയാം. പുറമേ കാണുന്ന ആളല്ല ഞാൻ എന്ന് എനിക്കുപോലും അറിയാം. പിന്നെ എന്തിന് സ്ഥാനത്തിലാണു നി എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നത്..?”

“അച്ഛനറിഷ്ടമുണ്ടായിരുന്ന ആൾ! അച്ഛൻ സ്വന്തം മക്കളേക്കാൾ വേർസലുയുണ്ടാ

ചിത്രങ്ങൾ രചിച്ചു കരുത്തുകൾ

ബാബു സ്വയം: "പുരുഷന്മാരോ സ്ത്രീകളോ കൂടുതൽ ഭേഷ്യക്കാർ?"
സുര: "എന്താ സംശയം? പുരുഷന്മാർ തന്നെ!"
ബാബു: "അല്ല, സ്ത്രീകളാ."
സുര: "അതെന്താ?"
ബാബു: "എനിക്ക് നീ ഒരു ചുംബനം തന്നാൽ ഞാൻ ഭേഷ്യപ്പെടില്ല. പക്ഷെ നിന്നെ അങ്ങനെയ്താ ചുംബിച്ചാൽ നീ ഭേഷ്യപ്പെട്ട് ഭല്ലൂ."
 ജോൺസൺ, കൈമത്തുരുത്ത്.

(ആദ്യരാത്രിയുടെ പിറ്റേന്ന് നവമ്പധുവിനോടു ഭർത്താവ് ഇന്നലെ രാത്രി നിശ്ചയമായ ഇടയ്ക്കിടെ ചവിട്ടല്ലേ ചവിട്ടല്ലേ എന്നു പറഞ്ഞത്?)
വധു: അയ്യോ. അതുപേട്ടനോടല്ല, എന്റെ വയറ്റിൽ കിടക്കുന്ന കുഞ്ഞിനോടു പറഞ്ഞതാ!

ജിമി ജോബി, പെരുമ്പിലാവ്

ടിപ്പുർ കുട്ടികളോട്: നിങ്ങളുടെ അച്ഛന്റെ പേര് പറയൂ.
ഇക്വമോൻ: ടി.വി. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ.
റാണിമാൾ: എ.സി. ഏലോറം.
ടിപ്പുമോൻ: ഫ്രീഡ്ജ് ശശി... ഹമ്മ... എന്തോടാ കളി.

ഡ്രോക്ടർ ടിപ്പുമോനോട്:
 "നിന്റെ ഒരു കീഡ്നി ഫെയിൽ ആയി."
ടിപ്പു: ആദ്യം കുറെ കറഞ്ഞു... പിന്നെ കണ്ണു തുടച്ച് ചോദിച്ചു... എന്താ മാർക്കിങ്ങ്!!

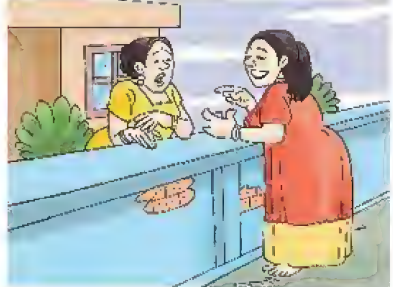
നിത്യജീവിതത്തിലെ എത്രയെത്ര തമാശകൾ!
 ആ ഫലിതങ്ങൾ അയച്ചുതരു.
 പ്രസിദ്ധീകരിച്ചാൽ സമ്മാനം.
 വിലാസം: ഫലിതബിന്ദുക്കൾ,
 മനോരമ ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്, കോട്ടയം.
 e-mail id: weekly@man.co.in

ലീനയോട് അമ്മ: "ആ ബിഹററുക്കാൻ നിന്നെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് ഉമ്മ വച്ചിട്ട് നിശ്ചയമായാ ഒന്നും മിണ്ടാതെ നിന്നത്?"
ലീന: "അതേ, എനിക്ക് ബിഹററി ഭാഷ അറിയില്ല!"

ലാലു കട്ടനോട്: "എടോ, തന്റെ കാർ ഒരുത്തൻ കട്റ്റോണ്ടു പോയി!"
കട്ടൻ: "അയ്യോ! എന്നിട്ടെന്താ നീ അവനെ തടയാതിരുന്നത്?"
ലാലു: "പേടിക്കേണ്ടെന്നോ, ഞാൻ കാറിന്റെ നമ്പർ നോട്ട് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്!"
 അശ്വതി വി., തമ്മനം

സരോജിനിയും ശാന്തയും ഭർത്താക്കന്മാരെക്കുറിച്ച് പറയുകയായിരുന്നു...
സരോ: "എന്റെ ഭർത്താവ് എവിടെ പോയാലും... എന്തോ മാനസുപോലെ പലവട്ടം തിരികെ വരുന്നു!"
ശാന്ത: "അതെന്താ...?"
സരോ: "പൂള്ളിക്കാൽ കുറേക്കാലം 'റീട്ടേണിങ്' ഓഫീസറായിരുന്നു."
ശാന്ത: "അതെന്താ നിസ്സാരം! എന്റെ ഭർത്താവ്

ഫലിത ബിന്ദുക്കൾ

എന്തിനുപോയാലും അവിടെ എന്തെങ്കിലും തടസ്സം ഉണ്ടാകും."
സരോ: "അയ്യോ! അതെന്താ കാര്യം?"
ശാന്ത: "അദ്ദേഹം അറിയാപ്പെട്ട ഒരു 'ബ്ലോക്ക്' ഓഫീസറായിരുന്നു."
 മധുരമ ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ, തൃപ്പൂണിത്തുറ.

വീട്ടമ്മ വേലക്കാരിയോട്: "നി ഇങ്ങനെയാണ് ജോലി ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ എനിക്ക് ഉടൻ തന്നെ വേറൊരു വേലക്കാരിയെ ഏർപ്പാടാക്കേണ്ടിവരും."
വേലക്കാരി: "അതു നല്ലതാ കൊച്ചമ്മേ. ഒരുത്തികൂടി ഉണ്ടെങ്കിൽ എനിക്ക് നല്ല സഹായമാകും."

സുരേവർ, കടത്തുരുത്തി
ശ്യാംചിമ്രതിയോട് ചാനൽ പ്രതിനിധി: "ലോക് പാൽ ബില്ലിനെക്കുറിച്ച് അങ്ങയുടെ അഭിപ്രായമെന്താണ്...?"
മന്ത്രി: "നമ്മുടെ മിതർ പാലിന്റേത വില വരുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല."
 ഇളമ്പ്ര ജയപ്രകാശ്, കോതമംഗലം

റോമു: "ഈ ടിവിക്ക് ഒരു ലക്ഷം രൂപയാണോ വില എന്താ ഇതിന്റെ പ്രത്യേകത?"
കടക്കാരൻ: "കറന്റു പോയാൽ ഓട്ടോമാറ്റിക് ഓഫാകും."
റോമു: "എങ്കിലും പാൽക്ക് ചെയ്തേക്കൂ."
 അഹമ്മദ് ഷമീർ

എസ്.ഐയോട് പരാതിക്കാരി: "മദമിളകിയ ആന ആണോ പെണ്ണോ എന്ന് അന്വേഷിച്ചതെന്തിനാണ്?"
എസ്.ഐ: "മദമിളകിയ ആന പെണ്ണാണെങ്കിൽ മയക്കുമരവി വയ്ക്കാൻ വനിതാപാലിസിനെ റെയിയായി നിർത്താനാടോ..."
 നടലക്കണ്ടി രാജീവൻ, കൊയിലാണ്ടി

റോഷ്ണിയ നേതാവിനോട് സ്വന്തം: "നമ്മുടെ ഗ്രാമങ്ങൾപോലും നല്ല പുരോഗതി കൈവരിച്ചെന്ന് എന്തുകൊണ്ടാ പറയുന്നത് നേതാവേ?"
റോഷ്ണിയ നേതാവിന്: "ഇന്നലെ മിറ്റിങ്ങിൽ പ്രസംഗിച്ചപ്പോൾ നാട്ടുകാർ എനിക്ക് ചെരിപ്പൊപ്പം ഏറ്റവും പുതിയ ഫാഷനിൽ ഉള്ളതായിരുന്നു."
 സി.ആർ. ഹരിഹാൻ, കൊല്ലം

റോ സ്വയംയോട്: "രാത്രി നിന്റെ മോളി കരഞ്ഞാൽ ആർ എഴുന്നേൽക്കും?"
സുര: "സ്റ്റാറ്റിൽ താമസിക്കുന്ന എല്ലാവരും." പാർവതി, കൂരിക്കുച്ചുട്.

നോവൽ (അധ്യായം 22)

കഥ ഇതുവരെ

പതിനാലാം വയസ്സിൽ ജോലി തേടി കൊച്ചിയിലെത്തിയ രാമായണന്റെയും ശിവാനന്ദന്റെയും വളർച്ച വീഴ്ചയും ജനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവരുമായിരുന്നു. കൊച്ചിയിൽ അവർക്കിടയാക്കിയ സിനിമസ്കൂളിലൂടെ പേർക്കും ഓരോ പെൺമക്കൾ. മാനസ രാമായണന്റെയും ഗീതയുടെയും മകൾ. സെന്റൽ ഹൈസ്കൂളിലെ വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ ശിവാനന്ദന്റെ മകൾ വീണ അതേ കോളേജിൽ അതേ ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുന്നു. നീളം ഗ്രൂപ്പിന്റെ ലിഗൽ അഡ്വൈസർ കൂടിയാണ് അഡ്വക്കേറ്റ് ശ്രീഹരി അമ്മ ദേവിയമ്മ. അനുജത്തിഗാഥ മാനസയും ശ്രീഹരിയും പ്രണയബദ്ധരാണ്. കോളേജിലെ ഗസ്റ്റ് ലക്ചറർ രവിശങ്കറനെ വിവാഹം കഴിക്കണമെന്നു വീണയുടെ അഗ്രഹത്തിന് ശിവാനന്ദൻ സമ്മതമുണ്ടുണ്ട്. ഹെഡ് കോൺസ്റ്റബിളായിരുന്ന അയ്യപ്പന്റെ മകനാണ് രവിശങ്കർ. പത്തു വർഷം മുമ്പ് ശ്രീഹരിയുടെ അച്ഛനെ ലോക്കപ്പിൽ കെട്ടിത്തൂക്കി യവനാണ് അയ്യപ്പൻ. രവിശങ്കർ വീണയെ തഴഞ്ഞ് ശ്രീഹരിയുടെ പെങ്ങൾ ഗാഥയെ രജിസ്റ്റർ മാർജിൻ ചെയ്തു. ശ്രീഹരിക്ക് വീണയുടെ കഴുത്തിൽ താലി ചാർത്തേണ്ടിവരുന്നു. കോഴിക്കോട്ടേക്ക് കയറപ്പോകാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനിടയിൽ രവിശങ്കറെയും ഗാഥയെയും വീണയുടെ അമ്മാവന്മാർ ട്രെയിനിങ്ങ് ന്നിന്ന് പിടികൂടി ശ്രീഹരിയെ മാനസികമായി പീഡിപ്പിക്കുന്നതിൽ ആനന്ദം കണ്ടെത്തുകയാണ് വീണ. അമ്മയുടെ മുന്നിൽ ശ്രീഹരിയെ ഒരു ചതിയായി ചിത്രീകരിക്കുന്നതിൽ വീണ വിജയിച്ചു. എല്ലാം വിശ്വസിച്ച ദേവിയമ്മ ശ്രീഹരിയുടെ കവിളിൽ ആഞ്ഞടിച്ചു.

ഇനി വായിക്കുക...

ദേവിയമ്മയുടെ അടി ശ്രീഹരിയുടെ ഹൃദയത്തിലാണു കൊണ്ടത്. അയാളുടെ ഓർമ്മയിൽ ആദ്യമാണ് അമ്മയല്ലുന്നത്. ഇന്നോളം ഒന്ന് നുള്ളിക്കൊമ്പിച്ച അറിവുപോലുമില്ല.

ശ്രീഹരിയുടെ നോട്ടം വീണയിൽ വീണു. നുണഞ്ഞിക്കൊന്ന ഒരു ഗുഡ്ബൈത്ത് ആ മുഖത്ത് കണ്ടു.

“എങ്ങനെ കഴിഞ്ഞതാ, താലി കെട്ടിയ പെണ്ണിനോട് ഇറവിടം പൊരുമാറാൻ? ആദ്യദിവസം മുതൽ നീ അവളെ കയ്യിക്കുകയായിരുന്നല്ലോ? പിന്നെന്തിന് നീ അവളെ സ്വീകരിച്ചു? നിന്റെ പെങ്ങളെ രക്ഷിക്കാൻ ഒരു പാവം പെൺകുട്ടിയെ ചതിക്കണമായിരുന്നോ? എന്തു തെറ്റാ അവൾ നിന്നോട് ചെയ്തത്? പറയടാ...”

ദേവിയമ്മ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു.

മാനസവിണ

മുരളി നെല്ലനാട്

“അമ്മ, മറുക്കലിൽ കൂടി തല്ലിക്കൊല്ലൂ.

അവളുടെ മനസ്സ് കൂട്ടിക്കെട്ടേ...”

അയാൾ വേദനയോടെ പറഞ്ഞു.

ദേവിയമ്മ അന്ധാളിപ്പോടെ മകനെ നോക്കി

ആദ്യമായി തല്ലുകയാണ്...”

ദേവിയമ്മ നിറമിടിയുടെ അയാളുടെ കവിൾ തലോടി

തകർപ്പൻ ചെൽഫോമൻസായിരുന്നു നിങ്ങളുടെ അമ്മയുടെത്

“സാത്തില്ല, എനിക്കില്ലാൾ വേണ കളിക്കെ സുഖമെന്താണു തോന്നുന്നത്. മറ്റൊരാൾ സന്തോഷിക്കുന്നുല്ലോ.”

വീണ പുച്ഛത്തോടെ ചിരി കോട്ടി.

“വീണമോൾക്ക് നിയല്ലാതെ ആരാ ഉള്ളത്? നീ അവളെ സങ്കടപ്പെടുത്തരുത്. പഴയതൊക്കെ എന്റെ മോൻ മറക്കണം. നിങ്ങൾ സന്തോഷത്തോടെ ജീവിക്കണം. പാവമല്ലേ ഓ അവൾ...”

ദേവിയമ്മ യാചിച്ചു. അമ്മയോട് അയാൾക്കു സഹതാപം തോന്നി.

“നിന്റെ അമ്മയാണു പറയുന്നത്... ജീവിതം ദൈവമുള്ളൂ.”

ശ്രീഹരി ദീർഘമായൊന്നു നിശ്വാസിച്ചു.

“എന്റെ കണ്ണ് തുറന്നു. ഞാൻ അമ്മയ്ക്കു വാക്കുതരികയാണ്. ഇനി ഞങ്ങൾ സന്തോഷത്തോടെ ജീവിക്കും. ഇവിടെയല്ല, നമ്മുടെ വീട്ടിൽ. അങ്ങോട്ടു പോകാനാണല്ലോ വീണയും ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അതുതന്നെ നടക്കട്ടെ...”

അയാൾ വീണയെ നോക്കി. അവളുടെ മുഖത്തെ ചിരി മാഞ്ഞു.

“ഈശ്വരാ... നിനക്കു നല്ലൊരുവീടോന്നിരല്ലേ.”

ദേവിയമ്മ നെഞ്ചിൽ കൈവെച്ചു.

“നാളെ രാവിലെ നമ്മൾ വീട്ടിലേക്കു പോകുന്നു.”

അയാൾ അകത്തേക്കു കയറിപ്പോയി. ദേവിയമ്മ വീണയുടെ നെഞ്ചിൽ തിരിഞ്ഞു.

“മോളു പറഞ്ഞത് തന്നെ സംഭവിച്ചു. അവൻ സമ്മതിച്ചു!”

“അമ്മ വിഡ്ഢിയായിപ്പോയല്ലോ. ഒരിക്കലുമില്ലാത്ത ശ്രീയെട്ടന്റെ മനസ്സ് മാറിയെന്നാണോ അമ്മ കരുതുന്നത്? ഈ ജന്മം ആ മനസ്സിൽ എനിക്കു പ്രവേശനമില്ലെന്നു പറഞ്ഞ ആളാണ്. കഴിഞ്ഞ ദിവസം അവൾ ശ്രീയെട്ടനെ കാണാൻ വക്കീൽ ഓഫീസിൽ ചെന്നിരുന്നു. ഇതു വല്ലതും അമ്മ അറിയാനുണ്ടോ?”

ദേവിയമ്മയുടെ മുഖം വിളി.

“എല്ലാം പുറത്തായ സ്ഥിതിക്ക് ഇനി ആരെയും ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്ന ധൈര്യമാണ് ശ്രീയെട്ടന്. പഴയതുപോലെ അവളെ കാണാനും അടുത്തടപെടാനും സൗകര്യമായി. എന്താ അമ്മയുടെ തീരുമാനം? വീട്ടിലേക്കു പോകാമെന്ന് അമ്മ പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ കൂടെ വരും. എനിക്കിനി നിങ്ങൾ മാത്രമേയുള്ളൂ. അങ്ങോട്ടു പോയാൽ ശ്രീയെട്ടനെ എനിക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് അമ്മ വാക്കുതരുന്നു. ഉറപ്പുതരാൻ അമ്മയ്ക്കു കഴിയുമോ?”

ഉത്തരമില്ലാതെ ദേവിയമ്മ അവളെ നോക്കി.

“ഇവിടെ ശ്രീയെട്ടന് ചില നിയന്ത്രണങ്ങളൊക്കെയുണ്ട്. അവളെ

നമ്മൾ കണ്ടെത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ ശ്രീയെട്ടനിൽ നിന്ന് അവളെ അകർത്തിമാറ്റാൻ കഴിയും. അതിന് അച്ഛന്റെയും ഭാര്യൻ മാമയുടെയും സഹായം എനിക്കുണ്ടാവും. ശ്രീയെട്ടന്റെ വീട്ടിലേക്കു പോയാൽ ആരുടെയും സഹായം കിട്ടില്ല. ശ്രീയെട്ടൻ അവഗണന തുടർന്നാൽ പിന്നെ എനിക്കു പിടിച്ചു നിൽക്കാതാവില്ല. ഞാനി ജന്മം അനുസാനിപ്പിക്കും! അതായത് ഇതിനകം ഞാനനുഭവിച്ചു.”

“അരുതേ...!” ദേവിയമ്മ അവളുടെ വാ പൊത്തി.

“അമ്മ നല്ലവണ്ണം ആലോചിച്ചു ഒരു തീരുമാനമെടുക്ക്. അമ്മ വിളിക്കുന്ന എവിടെയും ഞാൻ വരും...”

അവൾ തിരിഞ്ഞുനടന്നു. വീണ മുകളിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ സിറ്റിന്റെ അടുക്കിയിൽ, പുറത്തേക്കു മിടിയെച്ച് ശ്രീഹരി നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

“തകർപ്പൻ പെർഫോമൻസായിരുന്നു നിങ്ങളുടെ അമ്മയുടേത്! വീണ സമ്മതിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. കൊണ്ടത് കവിളിലാണെങ്കിലും ഏറ്റു നിങ്ങളുടെ മനസ്സിലാണെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലായി. എന്തൊരു സുഖം...! നിങ്ങൾ എന്നോട് ചെയ്ത വൃത്തികേടിന് ഞാൻ ജന ശിക്ഷയാണത്.”

അയാൾ അവളെ നോക്കി.

“നിന്റെ തലച്ചോറ് മുഴുവനും പകുതാണ്...”

“യെസ്... പക്ഷെ പിന്നെന്ത് വികാരമാണ് ശ്രീഹരിയോടു വീണയ്ക്ക് തോന്നേണ്ടത്? പ്രണയമോ?”

അവൾ പരിഹസിച്ചു ചിരിച്ചു.

“നിങ്ങളോട് ഞാൻ ഒരിക്കലും പൊറുക്കില്ലെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് നിങ്ങളെന്നെ റേപ് ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചു! ബലാൽക്കാരം ചെയ്ത് എനിലെ സ്ത്രീയെ കീഴ്പ്പെടുത്താമെന്നു കരുതി. അതിൽ പരാജയപ്പെട്ടപ്പോൾ ഒരു രാത്രി മുഴുവനും നിങ്ങളുടെ മുറിയിൽ ബന്ധിയാക്കി വെച്ചു ചതിയൻ മാത്രമല്ല, എന്ത് വൃത്തി കേടും ചെയ്യാൻ മടിക്കാത്തവനാണെന്ന് നിങ്ങൾ തെളിയിച്ചു.”

തീപ്പെറ്റി പൊട്ടുപോലെയാണ് അവളുടെ വാക്കുകൾ പിരിയുന്നത്.

അയാൾ ശാന്തനായി നിന്നു.

“നിനക്കു ചിരിട്ടി മെതിക്കാൻ ഞാനെന്റെ ശിരസ് താഴ്ത്തി തന്നിരിക്കുകയാണ്. നിലത്തിട്ട് ചവിട്ടിയരച്ചൊളു. ഞാൻ അർഹിക്കുന്നു പക്ഷേ, എന്തിനാണ് എന്റെ പാവം അമ്മയെ നി ക്രൂശിക്കുന്നത്?”

വീണയുടെ മിഴികളിൽ ആഹ്ലാസം തിരഞ്ഞു.

“നിങ്ങളുടെ അമ്മ പോലും നിങ്ങളെ വിശ്വസിക്കില്ല. വീണ പറയുന്നതാണ് അവർക്കു വേദവാക്യം. അതിനുള്ള അവസരം നിങ്ങൾ

www.dhathri.com

ഇനി പാദങ്ങൾക്കും ആയുർവ്വേദ പരിചരണം! പാദങ്ങളിലെ വിണ്ടുകീറൽ ഫലപ്രദമായി തടയുന്ന ധാത്രി ഫുട്ട് ക്രീം

ഉപ്പുറ്റിയിലുണ്ടാകുന്ന വിണ്ടുകീറൽ, പൊട്ടൽ എന്നിവ പാദങ്ങളുടെ ഭംഗിനഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിന് പുറമെ ആരോഗ്യത്തെയും ബാധിക്കുന്നു. ഇതിന് പരിഹാരമായി മഞ്ഞൾ, ആരുവേപ്പ്, ഗുൽഗുലു, വെളുത്തുള്ളി, കുറുമ്പോട്ടി എന്നീ ആയുർവ്വേദ മൂലികകളാൽ തയ്യാറാക്കിയ ഔഷധക്കൂട്ടാണ് ധാത്രിയുടെ ക്രാക്ക് ഫുട്ട് ക്രീം. ഇത് പാദചർമ്മത്തിലെ വിള്ളലിലേക്ക് ആഴ്ന്നിറങ്ങി പ്രവർത്തിച്ച് പാദങ്ങളിലെ വിണ്ടുകീറൽ അകറ്റി മുരുകുവാനും സൗന്ദര്യവുമേകുന്നു.

ധാത്രി

ക്രാക്ക് ഫുട്ട് ക്രീം

Dhathri Ayurveda Pvt. Ltd, 33/1866, Adappilly Road, Vennala P.O., Emakulam - 28, Kerala, India. Email: care@dhathri.com
Tamilnadu: 90031 53384, 98425 63681, Karnataka: 96866 65832, 99456 75348, Andhra Pradesh: 98499 74421, Delhi: 93122 17596, 98915 36929, UAE: 00971422558800, Bahrain: 0097333 805585.

ധാത്രി ഉൽപ്പന്നങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് വിളിക്കൂ. Ph: 0484 - 4016655, 3072597, 3072598.

പ്രിയനുമായും ഞാൻ തരും
മധുരമീ പ്രണയം

വിവിധമായ കാണാം >>

ചിത്രം: റോബിൻ ഹുഡ്
രചന: കൈതപ്രം
സംഗീതം: എം. ജയചന്ദ്രൻ
പാടിയിൽ: വിജയ് യേശുദാസ്, ശോഭാ മോഹൻ

പ്രിയനുമായും ഞാൻ തരും
മധുരമീ പ്രണയം
കരളിൻ ഏഴുകിൽ തൊടും
കവിതയിപ്രണയം
അതിലുറുമിണമൊഴുകും
പ്രണയമുന്തിരികൾ പൂക്കും
എന്റെ..

പ്രിയനുമായും ഞാൻ തരും
മധുരമീ പ്രണയം

(കരളിലെ)

വെയിലിൻ തുവൽ പ്രണയം
കുയിലിൻ തുവൽ പ്രണയം
മുകിലിൻ മേയും പ്രണയമയം
ഓ..
മലിൻ ഇതളിൽ പ്രണയം
വണ്ടിൻ ചുണ്ടിൽ പ്രണയം
താരും തളിരും പ്രണയമയം ഓ..
തുവെണ്ണിലാവിൽ രാവിലെ പ്രണയം
നീന്നെക്കുറിച്ചു ഞാനെൻ നെഞ്ചിൻ
കുറിച്ചുവെച്ച ഗാനം മുഴുവൻ പ്രണയം
(പ്രിയനും മൂന്നും ഞാനും..)

അരികിൽ നിന്നാൽ പ്രണയം
അകലെ കണ്ടാൽ പ്രണയം
മനസ് പോലും പ്രണയമയം
ഓ..
മൊഴിയിൽ കൊഞ്ചും പ്രണയം
മിഴിയിൽ തഞ്ചും പ്രണയം
ചലനം പോലും പ്രണയമയം
ഓ..
പ്രേമമഹഹരം താരാകണങ്ങൾ
ആകാശഗന്ധിനെ ആശാ തരംഗങ്ങളിൽ
ആരോ പാടും പ്രണയം
ഹേയ്.. പ്രിയനുമായും ഞാൻ തരും
മധുരമീ പ്രണയം

(കരളിൻ..)

അതിലുറുമിണമൊഴുകും
പ്രണയ മുന്തിരികൾ പൂക്കും
മധുരമീ പ്രണയം
കരളിൻ ഏഴുകിൽ തൊടും
കവിതയിപ്രണയം

തന്നു. നമ്മൾ ഒരു മുറിയിലാണു കഴിയുന്നതെന്ന്
അവർക്കറിയാം. മറ്റൊന്നുകൂടി... വീണ ഇപ്പോഴും
കനുകയാണെന്ന സത്യവും! നിങ്ങളിനി എന്തൊ
ക്കെ പറഞ്ഞാലും അവർ ചെവിടക്കാതെല്ലെ.
നാളെ വീട്ടിലേക്ക് പോകാമെന്നല്ലേ നിങ്ങൾ
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഞാൻ കൂടെ വരാൻ ഇറങ്ങി
യല്ലോ! അവർ വരില്ല എനിക്കുവേണം അവരെ...
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രഹരിക്കാമെന്നൊരു ചുമട്ടു
വാറായി...! അതേൽക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ നന്നാ
യി പൂളയുന്നുണ്ട്. അവൾ വല്ലാത്തൊരു ഹര
ത്തോടെ തുടരുന്നു.

“മായമ്മയ്ക്ക് സെല്ലുപണിയില്ല. മറ്റാരെങ്കിലും
ആരോഗ്യവതിയാണ് അവർ. അവരെപ്പോലെയല്ലേ
ഞാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണു ഞാൻ. നിങ്ങൾ
അറിയാം, മാമമ്മയുടെ വസ്ത്രം മാത്രമല്ല
എപ്പിരിപ്പാൽ കഴുകുന്നതും നിങ്ങളുടെ അമ്മയാ
ണ്! അവരെക്കൊണ്ട് ഞാൻ ചെയ്യപ്പിക്കുകയല്ലേ
എന്നോടുള്ള സ്നേഹക്കൂടുതൽ കൊണ്ട്
അവർ സ്വയം ചെയ്യുകയാണ്. അവിടെയാണ്
വീണയുടെ മിടുക്ക്...”

ശ്രീഹരി കസേരയിൽ ചെന്നിരുന്നു.
“അവളെ വിളിച്ച് സസാരിക്ക്. ആശ്വസിപ്പി
ക്കാനുള്ള മരുന്ന് അവൾ ഹൃദയത്തിൽ പൂർത്തിയാക്കി
ത്തരും. ഒന്നുകൂടി പറഞ്ഞാൽ... വീണയും
അവളും തമ്മിലുള്ള അകലം കുറഞ്ഞുവരികയാ
ണെന്ന്...! വളരെ വളരെ അടുത്തേക്ക്...”

വീണ മുറിയിലേക്കു നടന്നു.
ശ്രീഹരി മിഴികൾ അടച്ചിരുന്നു. ഉടഞ്ഞ
ചുട്ടുനിർക്കണമെന്ന് ഇതുകൾക്കിടയിലൂടെ
പുറത്തേക്കു പടർന്നിറങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

***

ഗീത മുറിയിൽ വന്നപ്പോൾ ജനലിയിൽ
പിടിച്ച് പുറത്തേക്കുനോക്കി നിൽക്കുന്ന മാ
നസയെ കണ്ടു. താൻ മുറിയിലേക്കു വന്നത്
അവൾ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു ഗീതയ്ക്കു മനസ്സിലാ
യി. അവളുടെ മനസ്സ് മറ്റുവിടെയോ അലഞ്ഞുന
ടക്കുകയാണെന്നു വ്യക്തം.

ഗീത അടുത്തുചെന്ന് തോളിൽ കൈവെച്ചു
പ്പോൾ മാനസം തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരു പങ്ക് ചു
രുമ്പലത്തിൽ മിഴികളിൽ തെളിഞ്ഞു.

“ഞാനിവിടെ വന്നിട്ട് എത്ര നേരമാണെന്നു
നിനക്കറിയാ? എന്താ മോളെ നിനക്കു പറി
യത്?”

“ഒന്നുമില്ലേമ്മേ...”
അവൾ മൃദുവായി ചിരിച്ചു.

“ഉണ്ട്. വിനയുടെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞതു മൂ
തലാണ് നിനക്കു മറ്റു വന്നതെന്ന് എനിക്കറി
യാം. അവളെ പിരിഞ്ഞതുകൊണ്ടുള്ള സങ്കട
മാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ വിശ്വസിക്കില്ല.
നിനക്കെന്തോ കാര്യമായി സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്.
അതെനിക്കറിഞ്ഞേ തീരൂ...”

മാനസ കൃഷ്ണി.
“അമ്മ കുറുത്തു നന്നായില്ല. വീണയുമായി
പഴയ അടുപ്പവും സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉണ്ടാവില്ല എന്ന
വിഷമമുണ്ട്.”

ഗീത അവളെ പിടിച്ച് കട്ടിലിൽ ഇരുത്തി കു
നിഞ്ഞുപോയ അവളുടെ മുഖം പിടിച്ചുയർത്തി.
“നിന്നെ പത്തുമാസം എന്റെ ഭാഗമായി കൊ
ണ്ടുനടന്നവളല്ലേ അമ്മ. നിന്റെ കണ്ണു നിറ
ത്തോൽ, മുഖം വാടിയാൽ അമ്മയ്ക്കറിയാം. ഇരു
പാമ്പിഷം നിയമന്റെ കണ്ടുമുന്നിലാ വളർന്നത്.
അമ്മയെപ്പോലെ പെൺകുട്ടിയുടെ മനസ്സായിരുന്ന
വൾ വോരായില്ല. നിന്റെ മനസ്സ് ഒട്ടും ശാന്തമല്ല.
എന്റെ കുട്ടിക്ക് എന്തോ കാര്യമായി പറുപിട്ടുണ്ട്.
നിനക്കത് എന്നോടു പറയാൻ കഴിയില്ലെങ്കിൽ

പിന്നെനിൻ ഞാൻ നിന്റെ അമ്മയായി ജീ
വിക്കണം?”

ഗീതയുടെ കണ്ണാടിയിൽ മിഴികൾ നനയുകയും
ചെയ്തു.

മാനസ ഉടഞ്ഞുപോയി.
“എന്നോടൊന്നും പോരിക്കരുത് അമ്മേ...
എനിക്കൊരു വിഷമമുണ്ടല്ലോ...”

പാഞ്ഞുതീരും മുമ്പേ അവൾ വിതുസിക്ക
ഞ്ഞു.

ഗീതയ്ക്കുറപ്പായി, താൻ സന്തോഷത്തോടു
പോലെ എന്തോ സംഭവിയുമുണ്ടെന്ന്. അതു
നിസ്സാരമല്ല.

“നിനക്ക് അമ്മയെ വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലേ?”
ഗീത സാരത്തുവാക്കെ കണ്ണുതുടച്ചു.

“ഒന്നുമില്ലാതെ ഞാനെന്തു പറയാനാണ്?
അമ്മ ഇങ്ങനെ പോരിക്കുമ്പോഴാണ് എനിക്കു
കരച്ചിൽ വരുന്നത്.”

ഗീത തലയാട്ടി സമ്മതിച്ചു.
“നിനക്കൊരു വിഷമവുമില്ലെന്നു ഞാൻ വിശ്വ
സിക്കാം.”

മാനസയുടെ കൈപിടിച്ചു ഗീത സ്വന്തം ശിര
സ്സിൽ വെച്ചു.

“പറ... നി അമ്മയെ ഒന്നും ഒളിക്കുന്നില്ലേ
ന്ന്...”

മാനസ അങ്ങനെയൊരു നീക്കം തീരെ പ്രതി
കൂടിയിരുന്നില്ല.

“ഒളിക്കേണ്ട വിഷയമാണെങ്കിൽ ഇല്ലെന്നു
തന്നെ പറഞ്ഞാൽ. അമ്മയ്ക്കുണ്ടാകുന്ന ദോ
ഷത്തെക്കാൾ വലുതായിരിക്കുമല്ലോ നിന്റെ
ഉള്ളിലെ രഹസ്യം!”

മാനസ കൈ പിൻവലിച്ചു. അവൾ വിതുസിക്ക
ക്കൊത്തു.

ഗീത അവളെ നെഞ്ചോടു ചേർത്തു നെറ്റി
യിൽ രണ്ടുതവണ ചുംബിച്ചു. ശിരസ് തഴുകി.

“അമ്മയോടു പറയുക...”
ഗീതയും കരഞ്ഞു.

മാനസ നിത്യന്തരം വിട്ടു പോട്ടിക്കൊത്തു.
ഇനി അമ്മയോട് ഒളിക്കാനാവില്ലെന്ന് അവൾക്കു
മനസ്സിലായി. അവൾ കരഞ്ഞു തണുക്കുന്നതു
വരെ ഗീത കാത്തു. പിന്നെ അവളുടെ മുഖം പിടി
ച്ചുയർത്തി കണ്ണും കവിളും തുടച്ചു.

“ഞാൻ ഹൃദയം പൊട്ടിമിരിച്ചുപോവു. അമ്മേ...
എന്നെ നിർബന്ധിക്കരുതേ...” അവൾ കേണു.

“നിന്നിവിടെ ജീവിക്കാൻ അമ്മ അനുവാദിക്കില്ല.
വീണയുടെ വിവാഹത്തോടെയല്ലേ നി തകർ
ന്നുപോയത്?”

അവൾ അതേന്നു ശിരസ് ചലിപ്പിച്ചു.
“എന്റെ മനസ്സിലുള്ളത് ആരോടും പറയേണ്ടി
വരില്ലെന്നു കരുതിയതാണ്. അമ്മ അച്ഛനോടു
പോലും പറയരുത്. മറ്റാരാൽ ഇതറിഞ്ഞാൽ മാ
നസ പിന്നീടു ജീവനോടെ ഉണ്ടാവില്ല.”

അവളുടെ ശ്വാശ്രുവാൽ വാക്കുകൾ കരച്ചിൽ
കൊണ്ടുപോയി.

ഗീത വാക്കുകൊടുത്തു.
“അമ്മ അച്ഛനോടു പറയില്ലേ.”

അവൾ മുഖം താഴ്ത്തി.
“ഞാനെന്താളെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു...!”

ഗീത തലിച്ചിരുന്നുപോയി.
“സമയമാവുമ്പോൾ അച്ഛനോടും

അമ്മയോടും പറയാമെന്നു ഞാൻ കരുതി. നിങ്ങളാ
രും അംഗീകരിക്കുന്ന ബന്ധമാവില്ല അതെന്ന്
എനിക്കറിയാം. അച്ഛനെത്തോൽ അദ്ദേഹ
ത്തോടു കടുത്ത വിരോധമുണ്ടാവുമെന്നും
ഞാൻ മേന്നു. രണ്ടുവർഷമായി ഉള്ളിൽ കൊ
ണ്ടുനടക്കുകയായിരുന്നു ഞാൻ.”

അവൾ കുനിഞ്ഞിരുന്നു കരഞ്ഞു.

“ആരണയാൾ?”

ഗീതയുടെ ചെറു വിരലുകൾ.

“ഇനി അതുപറഞ്ഞിട്ടു കാര്യമില്ല. അടുത്തത്തിന്റെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞു. ഞാനൊരു മറക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്.”

“എനിക്കറിയാം, നിന്റെ മനസ്സിനെ നൊമ്പപ്പെടുത്തി മറ്റൊരു പെണ്ണിനെ താലികെട്ടിയവൻ ആരാണെന്ന്.”

“അദ്ദേഹം ഒരു തെറ്റും ചെയ്തിട്ടില്ലേമേ...”

“മാനസേ... നീയെന്നെ ഭ്രാന്തു പിടിച്ചിട്ടേയ്യോ... അവൻ ആരാണെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞേയില്ല...”

ഗീതയുടെ ശബ്ദം ബലപ്പെട്ടു.

മാനസയുടെ ഹൃദയം പിളർന്നു പോയി.

“ഹയെടി...”

“ശ്രീയേട്ടൻ!” അവളുടെ ചെറു പ്രകമ്പനംകൊണ്ടു.

ചെവിവട്ടത്ത് ഒരു ബോംബ് പൊട്ടിയതുപോലെയാണ് ഗീതയ്ക്ക് തോന്നിയത്. മാനസയിൽനിന്ന് അവർ അകന്നുപോയി.

“ശ്രീഹരിയോ?”

അവൾ തലകുലുക്കി.

ഗീത നെഞ്ചിൽ കൈവെച്ചുപോയി. ഒരു വരേ... എന്തൊക്കെയാണു കേൾക്കുന്നത്? ശ്രീഹരിയുമായി അവൾ രണ്ടു വർഷമായി സന്ദേഹത്തിലായിരുന്നോ?

വീണയുടെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ മാനസ വീട്ടിലേക്ക് ഓടിയതും തലമുറയൊന്നെന്ന് പറഞ്ഞു കിടന്നതും മിന്നൽപോലെ ഗീതയുടെ മനസ്സിലൂടെ പാഞ്ഞുപോയി. എന്നും ശ്രീഹരിയോട് അവൾ കാണിച്ചുപോന്ന അർപ്പണവും അവൾ ഓർത്തു.

“നിങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അടുപ്പം വീണയ്ക്ക് അറിയാമോ?”

“ഇല്ല.”

“നീനോട് ഇഷ്ടമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ശ്രീഹരി എന്തിനു വീണയെ സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറായി?”

അവൾ മിഴികൾ തുടച്ചു.

“നിർദ്ധയിച്ചുറപ്പിച്ച മുഹൂർത്തത്തിൽ വിവാഹം നടന്നില്ലെങ്കിൽ വീണ മരിച്ചുകയ്യുമെന്നു ശപഥമെടുത്തത് അമ്മ മരണോ? ഒരു പയ്യനെ അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ ആദ്യമായി ശ്രീയേട്ടന്റെ പേര് പറഞ്ഞത് അച്ഛനായിരുന്നു! എല്ലാവരും കാലുപിടിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുവീണയെ സ്വീകരിക്കാൻ ശ്രീയേട്ടൻ തയ്യാറാകുകയുണ്ടായിരുന്നു. ഒടുവിൽ രാമശങ്കർ വിവാഹം ചെയ്തത് ഗ്രാമയെക്കൊണ്ട് അറിഞ്ഞപ്പോഴാണ് ശ്രീയേട്ടൻ മനസ്സ് മാറ്റിയത്. അതും എന്തൊക്കെ പറഞ്ഞിട്ട്...”

ഗീത ഗിലപോലെ ഇറങ്ങി.

ഏറെനേരം രണ്ടുപേരും നിശബ്ദരായി ഇരുന്നു. ഒടുവിൽ ഗീത

മാനസ ഉടച്ചു:

“നിനക്കങ്ങനെ ഒരിഷ്ടമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങളോട് ഒളിച്ചു വയ്ക്കേണ്ടായിരുന്നു. നിന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു വിപരീതമായി നിന്റേപ്പേർ പ്രവർത്തിക്കുമെന്നു നീ കരുതിയല്ലോ മോളേ...”

മാനസയ്ക്ക് പിന്നെയും കരച്ചിൽ തികട്ടി. ഗീത അവളുടെ അരുകിലേക്കു നീങ്ങിയിരുന്നു. അവളുടെ കൈപിടിച്ചു മെല്ലെ തലോടി.

“ഇനി അതോർത്തു വിഷമിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല. എല്ലാം കൈവിട്ടുപോയി. വീണയ്ക്കൊരു ജീവിതം കിട്ടിയതോർത്ത് അതൊക്കെ മറക്കാൻ നിനക്കു കഴിയുമെന്ന് എനിക്കറിയാം. മറ്റൊരെയുമല്ല ശ്രീഹരി വിവാഹം ചെയ്തത്... നിന്റെ കൂടെപ്പിറപ്പിനെയല്ലേ അവർ സന്തോഷത്തോടെ ജീവിക്കട്ടെ.” അവൾ മനഹാസിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

“വീണയ്ക്കുവേണ്ടി എന്റെ ജീവൻ കൊടുക്കാൻ പോലും ഞാൻ തയ്യാറാണെന്ന് അമ്മയ്ക്കറിയില്ലേ. നിറഞ്ഞ മനസ്സോടെയാണ് അവളെ സ്വീകരിക്കാൻ ഞാൻ ശ്രീയേട്ടനോട് അപേക്ഷിച്ചതും.”

ഗീതയ്ക്ക് ആശ്വാസമായി.

“പക്ഷേ, അമ്മ കരുതുന്നതുപോലെയാണല്ലോ അവരുടെ ജീവിതം. രണ്ടു ശൂന്യങ്ങളിലാണ് അവർ ശ്രീയേട്ടന്റെ പെങ്ങളെയാണ് രാമശങ്കർ വിവാഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്ന് അറിഞ്ഞതോടെ അവൾ മറ്റൊരാളായി മാറിക്കഴിഞ്ഞു. എല്ലാം അറിഞ്ഞു വെച്ചു ശ്രീയേട്ടൻ അവളെ ചതിക്കുകയാണെന്ന് വീണ വിശ്വസിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവരുടെ മുൻപിൽ ഭാര്യമാർ അറക്കുമ്പോൾ അവർ അടിമയിക്കുകയാണ്.”

ഗീതയ്ക്ക് വിശ്വസിക്കാനായില്ല.

“എല്ലാം അവൾ എന്നോടുകൂടിയാണ്. രണ്ടു മുറികളിലാണ് അവർ താമസിക്കുന്നത്. ശ്രീയേട്ടനോടു പങ്കുവെക്കുകയാണവൾ...”

“ഊശരാ!”

“ഇപ്പോൾ ശ്രീയേട്ടനെ സംബന്ധിച്ചു മറ്റൊരു രഹസ്യംകൂടി അവൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതാണെന്നെ നീറ്റി കൊല്ലുന്നത്. ശ്രീയേട്ടൻ വിവാഹത്തിനു മുൻപ് ഒരു പെണ്ണായി ഇഷ്ടത്തിലായിരുന്നെന്ന് അവൾ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു! അത് ഞാനാണെന്നുമാത്രം. അവൾക്കറിയില്ല. ആ പെണ്ണിനെ കണ്ടെത്താനുള്ള കരുനീക്കങ്ങളിലാണ് അവളിപ്പോൾ. ഓരോ സംഭവവും അപ്പപ്പോൾ അവൾ എന്നെ വിളിച്ചുവരികയും. എങ്ങനെ എനിക്ക് സമാധാനം കിട്ടും അമ്മേ? നാളെ അവൾ എന്റെ നേരെ വിരോധമുണ്ടായിരുന്നേ...”

മാനസ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു.

“ഞാൻ പിന്നെ ജീവിച്ചിരിക്കില്ല... എന്റെ അമ്മയാണെന്തും... പിന്നെ

വ്യത്യസ്തനാം ഒരു ഡ്രൈവറാം ശ്രീനിയെ...

ഇത് ശ്രീനി. നിരന്തര വഴിയിൽ നിന്ന് ഏത് ഓട്ടോ എന്ന് വിളിച്ചാൽ ശ്രീനിയുടെ ഓട്ടോ പലപ്പോഴും നിൽക്കാറില്ല. കാരണം ആഴ്ചകൾക്ക്, ചിലപ്പോൾ മാസങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് അഡ്വാൻസ് ബുക്കിംഗ് ആകുന്ന കേരളത്തിലെ ഒരു ഓട്ടോയുടെ ഡ്രൈവറാണ് ശ്രീനി.

വീനയവും, മറ്റൊരും, ന്യായമായ കൂലിയും മാത്രമല്ല ഇതിനു കാരണം, പിന്നെയോ യാത്രക്കാരുമായി സംസാരിക്കാൻ ശ്രീനിക്ക് ഇംഗ്ലീഷ്

അറിയാം എന്നത് തന്നെയാണ്. “ഞാൻ പലവട്ടം പരിശ്രമിച്ചു നോക്കിയിട്ടുണ്ട് ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കാൻ പഠിക്കാൻ കുറെ കാൽ പോയതല്ലാതെ ഒന്നും രക്ഷപ്പെട്ടില്ല. സത്യം പറഞ്ഞാൽ സ്മാർട്ട് ഇംഗ്ലീഷിന് ചിലർ വളരെ കുറവായത് കൊണ്ടാണ് ഒരു അവസാന പരീക്ഷണം നടത്തിയത്. ദൈവ കൃപയാൽ അതൊരു വിജയമായി. പഴയമാതിരി നന്നുമല്ല ഇപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കുന്നത്. വളരെകുറച്ച് വാക്കുകളിൽ ചുരുക്കി ഇംഗ്ലീഷ് പറയുന്നതാണ് ഇപ്പോഴത്തെ രീതി. അങ്ങനെ പറയാൻ കഠിനമായ ഗ്രാമർ പഠിക്കേണ്ട ആവശ്യമേയില്ല. ഗ്രാമർ പഠിക്കേണ്ടെങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കാൻ പഠിക്കാൻ വളരെ എളുപ്പം. ചൈനയിലെ മനോഹരമായ കണ്ടെത്തിയ സ്മാർട്ട് ഇംഗ്ലീഷ് രീതിയിൽ ഗ്രാമർ പഠിക്കേണ്ട എന്ന് മാത്രമല്ല, പഠിപ്പിക്കുന്നത് മാതൃഭാഷയിലാണ്. അതുകൊണ്ട് സാമാന്യ വിദ്യാഭ്യാസം മാത്രമുള്ള ആർക്കും ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കാൻ എളുപ്പത്തിൽ പഠിക്കാം. ശ്രീനി പറയുന്നത് കേൾക്കൂ “വെറും 8-ാം ക്ലാസ്സുകാരനായ എനിക്ക് ഇതുമായി ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കാമെങ്കിൽ പിന്നെ ആർക്കാണ് കഴിയാത്തത്.”

സ്മാർട്ട് ഇംഗ്ലീഷ് നൽകുന്ന വായ്നാനം :

നിങ്ങൾക്ക് മലയാളം വായിക്കാനറിയാമോ, എങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കാൻ പഠിക്കാം. വെറും 2 മാസംകൊണ്ട്. ഏറ്റവും എളുപ്പത്തിൽ. ലോകത്തിലേക്ക് ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ചിലവിൽ. അങ്ങനെ പഠിച്ചു 7 ലക്ഷത്തിലധികം മലയാളികൾ സാക്ഷി.

495 രൂപ വിലയുള്ള സ്മാർട്ട് ഇംഗ്ലീഷ് 40% ഡിസ്കൗണ്ട് വെറും 297 രൂപയ്ക്ക്.

സ്മാർട്ട് ഇംഗ്ലീഷിനോടൊപ്പം HOW TO WRITE LETTERS & JOB APPLICATIONS എന്ന Prof. മോകാത്തന്റെ പ്രശസ്ത പുസ്തകം തികച്ചും സൗജന്യം.

പോസ്റ്റ്മാൻ പുസ്തകം വീട്ടിലെത്തിക്കുമ്പോൾ മാത്രം പൈസ കൊടുത്താൽ മതി.

നിങ്ങളുടെ പേരും വിലാസവും ഞങ്ങളെ ഏഴുതി അറിയിക്കുകയോ, ഞങ്ങളുടെ ഫോൺ നമ്പറിൽ വിളിക്കുകയോ, SMS ചെയ്യുകയോ ചെയ്താൽ മതി. പുസ്തകം VPP ആയി വീട്ടിലെത്തും.

SREE BOOKS

PB. No.-11, Kariavattom.P.O., Trivandrum-85.

Ph : 9447793646, 9526590347

എനിക്കു ജീവിക്കണ്ടേ..!”

“എന്റെ പൊന്നുമോളേ...”

ഗീത കർച്ചിലോടെ മകളെ കെട്ടിപ്പുണർന്നു.

“ഒരു അനീകർത്തം നെഞ്ചിനുള്ളിൽ ഒളിപ്പി

ച്ചുവച്ചാണോ എന്റെ മോൾ കഴിഞ്ഞത്? കേട്ടിട്ടു

യോ തോന്നുന്നു. വീണ ഇതറിഞ്ഞാൽ എന്താണ്

സംഭവിക്കുകയാണ് ഉറപ്പിക്കാൻകൂടി വയ്യ...!”

ഗീത അവളുടെ താടി പിടിച്ചു.

“മറ്റാർക്കെങ്കിലും ഇതറിയാമോ?”

“ഇപ്പോ അമ്മയ്ക്കു മാത്രം.”

അവൾ പറഞ്ഞു.

“നിന്മിനി ശ്രീഹരിയുടെ നിഴൽ വീഴുന്നി

ടത്തുപോലും ചെല്ലരുത്. അവനുള്ളപ്പോൾ

ചന്ദ്രകാന്തത്തിലും പോകരുത്. വീണയു

മായും ചെറിയൊരു അതിർവാസ് നല്ലതാണ്.

അമ്മ പറയുന്നതു കേൾക്കുന്നുണ്ടോ?”

അവൾ മൂളി.

“അച്ഛനോട് അമ്മ പറയരുത്...”

“ഇല്ല. ഇനി ആരും ഇത

റിയരുത്. മോളേ ധൈര്യമാ

യിരിക്കേ... ദൈവം നമ്മെ കാ

വീട്ടിലൊരു ഡോക്ടർ

ഡോ. കെ.പി. ജോർജ്ജ്

മാരകരോഗങ്ങൾ;

അഭിഭൂത ഔഷധങ്ങൾ!

ഈ ലക്കത്തിലെഴുത്തുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള എന്തു സംശയങ്ങളും ഡോക്ടറോട് ഫോണിൽ വിളിച്ചു ചോദിക്കാം. ഫോണിൽ കൂടി ചികിത്സ നൽകുന്നതല്ല. അയാൾക്ക് ഒഴികെ എല്ലാ ദിവസവും വൈകിട്ട് 5 മുതൽ 7 മണി വരെ മാത്രമേ വിളിക്കാവൂ. ഫോൺ: 0481 2578413.

കേൾക്കൂ >>

ചോദ്യം: അമോക്സിസിലിൻ എന്ന ആന്റിബയോട്ടിക് ഗുളിക മിക്ക ഡോക്ടർമാരും 250mg ദിവസം 3 നോം. തുടർച്ചയായി മൂന്നു ദിവസം കഴിക്കാൻ സാധാരണ പറയാറുണ്ട്. ഞാനും അങ്ങനെ കഴിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവയുടെ ഒരു മാസികയിൽ വായിച്ചത് അതു ശരിയല്ല എന്നാണ്. അതായത് ഇങ്ങനെ കഴിച്ചാൽ രോഗം ആന്റിബയോട്ടിക്കിനെതിരെ പ്രതികരിക്കുകയും പിന്നീട് അമോക്സിസിലിൻ കഴിച്ചാലും രോഗം മറ്റൊരു വരികയും ചെയ്യുമത്രെ. എല്ലാ ആന്റിബയോട്ടിക്കുകളും അവയുടെ അളവിൽ അഞ്ചുദിവസമെങ്കിലും തുടർച്ചയായി കഴിച്ച് നിർത്താൻ പാടുള്ളവത്രെ. ആന്റിബയോട്ടിക് മരുന്നുകൾ രോഗിയുടെ വയസ്സും തൂക്കവും അനുസരിച്ചാണോ വിശ്ലേഷിക്കാറുള്ളത്? എനിക്ക് വയസ്സ് 76, തൂക്കം 50 കിലോഗ്രാമാണ്. എനിക്കുള്ള മരുന്നിന്റെ മാത്ര ഏതാണ്? മറുപടി ദയവായി 'വീട്ടിലൊരു ഡോക്ടർ' പക്കൽനിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ ഉപകരണം.

-റേണുഗോപാലൻ, ബാഗ്ലൂരി.

ഉത്തരം: ലോകാരോഗ്യ സംഘടനയുടെ ഈ വർഷത്തെ മുദ്രാവാക്യം ആഗോളതലത്തിൽ 'രോഗം ഗണ്യപ്പെടാൻ ആന്റിബയോട്ടിക് മരുന്നുകളെ ചെറുത്തുനിൽക്കാൻ അവസരം നൽകാതിരിക്കുക' എന്നതാണ്. ഈ മാസം ഇത് ആഘോഷിക്കുന്നേണ്ട വളരെ അർത്ഥത്തായ ഒരു ചോദ്യമാണിത്. ആന്റിബയോട്ടിക് മരുന്നും പ്രതിരോധ കുത്തിവെയ്പും ലഭിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആരോഗ്യരേഖല ലോകത്താകമാനം സ്മൃതസ്ഥമായ നേട്ടം കൈവരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. പക്ഷേ, മരുന്നിന്റെ സർവ്വാധികാരമായ ദുരുപയോഗം മൂലം രോഗാണുക്കൾ അവയ്ക്കെതിരെ പ്രതിരോധശക്തി ആർജ്ജിച്ചുവരികയാണ്.

സാധാരണ ആന്റിബയോട്ടിക് മരുന്നുകൾ ആളിന്റെ തൂക്കവും ആരോഗ്യസ്ഥിതിയുമെല്ലാം കണക്കിലെടുത്ത് അളവു നിശ്ചയിച്ച് അഞ്ചു ദിവസത്തേക്കാണ് കൊടുക്കാറുള്ളത്. 50 കിലോ തൂക്കമുള്ള ആളെ ഉദാഹരിച്ചാണ് സാധാരണ മരുന്നിന്റെ നിശ്ചയിക്കുന്നത്. അത് മുകളിൽ കഴിക്കുകയും വേണം. പലരും സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ടും അശുഭമായും മൂലം രണ്ടു മൂന്നു ദിവസത്തെ മരുന്നു മാത്രം വാങ്ങും. ആശയം കണ്ടാൽ ബാക്കിമൂന്ന് കഴിക്കാത്തതിനാലും. ഡോക്ടറോടു ചോദിക്കാത്തതെന്ന പല രോഗികളും മരുന്നുകൾക്ക് നിന്നു തെളിച്ച മരുന്നു വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കാറുണ്ട്. ഒരു വർഷം പക്ഷമുള്ള കുറിപ്പടി ഉപയോഗിച്ചും ചില രോഗികൾ മരുന്നുവാങ്ങി കഴിക്കാറുണ്ട്. ആശയം ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ മാത്രം ഡോക്ടറെ സമീപിച്ച് ഉപദേശം തേടും.

ഹൃദയവൽക്കിതം തക്കൊള്ള രോഗിയുടെ വാൽവിൽ രോഗാണു പ്രവേശിച്ചാൽ ആറ് ആഴ്ചയെങ്കിലും മുകളിൽ തുടർച്ചയായി ചികിത്സയെടുക്കണം. ക്ഷയരോഗത്തിന്റെ അണു മന്ദീഭവിച്ചു തുളിച്ച് വർഷങ്ങൾ കടക്കുമെന്നതിനാൽ മരുന്നിന്റെ നിശ്ചയിച്ച പല മാസം കഴിക്കേണ്ടിവരും. ഇതു മറുപിലാക്കത്തക്ക കുറച്ച് ആശയം കിട്ടുന്നതാകട്ടെ സാധാരണയായി കിട്ടുന്ന ചികിത്സ പോലും വേണ്ടെന്നുവരികയും. ഇന്ന് ഇത്തരം പ്രധാന മരുന്നെല്ലാം ചെറുത്തുനിൽക്കുന്ന ക്ഷയരോഗം ഒരു മഹാ ഭീഷണിയായി തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ ലക്ഷക്കണക്കിന് മരണങ്ങൾ ഓരോ വർഷവും മരണമടയുന്നുമുണ്ട്.

രോഗാണു എവിടെവെച്ച് ശരീരത്തിൽ കടന്നു എന്നതിന് വലിയ പ്രശ്നമില്ലാത്തതാണ്. കടന്നുകയറ്റുന്ന രോഗാണു സാധാരണശരീരത്തിൽ അമോക്സിസിലിൻ മാതിരി മരുന്നുകൊണ്ടു ശമിക്കും എന്നാൽ പലപല മരുന്നുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ആശുപത്രിയിൽവെച്ച് രോഗം കിട്ടുകയാണെങ്കിൽ രോഗാണു കുറയെങ്കിലും മിക്ക ആന്റിബയോട്ടിക് മരുന്നും ചെറുത്തുനിൽക്കുന്നവയാകും അതിനാൽ കഫത്തിലെയോ ചുരുത്തിലെയോ രോഗാണുവിനെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഫമോ ചുരുതമോ കഴിച്ച് ചെയ്ത് ശരീരതാപനിലയിൽ രണ്ടുദിവസം വളർത്തിയെടുത്ത് ലളിതമായ എല്ലാ ആന്റിബയോട്ടിക് മരുന്നും വൈദ്യൻ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് നിശ്ചയിച്ച ഏതാനോക്കല്ലാം പ്രതിരോധശക്തിയുണ്ട് എന്നിട്ടും വഴങ്ങും എന്നു കണ്ടുപിടിക്കാം. പലപ്പോഴും ഇത് ആവശ്യമായി വരുന്നുണ്ട്. എല്ലാ മാസം കരോശങ്ങളെയും അതിലിരിക്കാൻ ലളിതമായ അഭിഭൂത ഔഷധങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുന്നതുകൊണ്ടു സൂക്ഷിച്ച് ഭാവിതലമുറയ്ക്കു കൈമാറാൻ നമുക്കു സാധിക്കണം.

തോളും.”

ഗീത എഴുന്നേറ്റു.

രക്തി വെക്കുകയാണ് രാമനാഥൻ വന്നത്.

അത്താഴവേളയിൽ ഗീതയുടെ മുഖത്തെ

കുരു അയാൾ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. എന്തോ വിഷയ

മുണ്ടെന്നു വ്യക്തമാവുകയും ചെയ്തു.

അയാൾ ബെഡ്റൂമിലെത്തി പാതിനഞ്ചു മിനിട്ട്

കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഗീതാണു. വാതിലടച്ച് അവർ കി

ടക്കയുടെ കാര്യങ്ങൾ വന്നു.

“ഓ... പറഞ്ഞോ?”

ചെറുചിരിയോടെ അയാൾ എഴുന്നേറ്റു.

“രാമേട്ടാ... എനിക്കു വല്ലാതെ ഭയം തോ

ന്നു. ഇത്രയും കാലം ശിശുവും രാമേട്ടനും

ഒന്നാകലും രണ്ടു ശമ്പളമായാണ് ജീവിച്ചത്.

പക്ഷേ, നമ്മുടെ ദൈവം...”

“നിന്മനസ്സാ പരത്തുവരുന്തോ?”

അയാൾ ഗൗരവത്തോടെ

“ഞാൻ പറയുന്ന കാര്യം ശിവേട്ടനോടു

പോലും പറയില്ലെന്ന് എന്റെ കയ്യിൽത്താട്ട്

രാമേട്ടൻ സത്യം ചെയ്യണം. നമ്മൾ അല്ലാതെ

മറ്റാരും ഇതിനായി പാടില്ല.”

അയാളുടെ നെറ്റി ചുളിഞ്ഞു.

“ശിശുക്കളുടെ ബാല്യക്കുറുപ്പാണോ?”

“അതേ...”

അയാൾ നിരന്ദശമായി ശിശു ചിലിപ്പിച്ചു.

“കൈകളും സാധ്യമല്ല. ശിശുവിനെന്നു മറ

ച്ചുവച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ഹരസ്യവും രാമൻ

നിനക്കിത് എന്നോടു പറയാൻ എങ്ങനെ

കഴിഞ്ഞു?”

ഇരുപതുവയോടെ അയാൾ ചോദിച്ചു.

ഗീത നിശ്ശബ്ദമായി

“അത് നിന്റെ മനസ്സിൽത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു.

കേൾക്കാൻ എനിക്കു താൽപ്പര്യമില്ല.”

രാമനാഥൻ കിടക്കയിലേക്കു ചാഞ്ഞു.

“നമ്മുടെ രണ്ടു മക്കളെയും സംബന്ധിച്ചാണ്.

എന്തോ വലിയ അത്യാഹിതം സംഭവിക്കാൻ

പോകുന്നതുപോലെ എന്റെ മനസ്സ് ആശങ്കപ്പെ

ടുകയാണ്...”

“നിന്മനസ്സ് ക്ഷമ പരീക്ഷിക്കരുത്.”

കുറച്ചു ജീജ്ഞാസ അയാൾക്കുണ്ടായി.

ഗീത കണ്ണുതുറച്ചു.

“മനസ്സയുടെ വിവാഹം ഉടനെ നടത്തണം.

അതിനി നിട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാൻ പാടില്ല. പാക്ക

ണമെന്നു ശാഠ്യം പിടിച്ചാലെന്നും രാമേട്ടൻ കാര്യ

മാക്കരുത്. അച്ഛൻ എന്തുപറഞ്ഞാലും അവൾ

അനുസരിക്കും.”

“നിനക്കെന്താടി പുറത്ത്?”

“രാമേട്ടൻ കരുതുന്നതുപോലെ കാര്യം

നിസ്സാരമല്ല. നമ്മുടെ മോൾ ഒരു ചെറുപ്പക്കാ

രനെ സ്നേഹിക്കുകയാണ്. ഇന്നവൾ എല്ലാ

എന്നോടു പറഞ്ഞു. അച്ഛൻ ഇക്കാര്യം

അറിയരുതെന്നു കരഞ്ഞപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.

രാമേട്ടനെ മറച്ചുവെക്കാൻ എനിക്കുകഴിയില്ല.

ശിശുന്റെ കാതിൽ ഇടത്തരം...”

ക്ഷോഭമുണ്ടാകാതെ രാമനാഥൻ ചാടി

യുന്നേറ്റു.

“നിന്മനസ്സാ പരത്തേ... എന്റെ മോൾ?

അവൻ ആരാണ്?”

അയാളുടെ തിരക്കിലായ നോട്ടം നേർക്കാ

വാതെ ഗീത മുഖംകുനിച്ചു.

“ശ്രീഹരി!” രാമനാഥന്റെ ചെവിയിലുള്ളിൽ

കൊടുങ്കാറ്റായി.

“മാനസയും ശ്രീഹരിയും രണ്ടുവർഷമായി

സ്നേഹത്തിലാണ്...”

(തുടരും)

പഠിച്ചിട്ടും പണിയില്ലാത്ത പെണ്ണിനെ കെട്ടാൻ...

വനിതാവേദി

ജസ്റ്റിസ് ഡി. ശ്രീദേവി

നോൻ മൂപ്പന്മാരുടെ വയസ്സ് കഴിഞ്ഞ ബിരുദാനന്തരബിരുദമുള്ള ബി.എഡ് സെറ്റ് പാസ്സായ ഇദ്ദേഹം അറിയാൻ. പഠിച്ചുണ്ടെങ്കിലും ഒരു ശരിയായ ജോലി ഇതുവരെ ലഭിച്ചിട്ടില്ല. പല ടൈപ്പിംഗും എഴുതി മറസ്സ് മടുത്തു. ഇവിടെ സ്ത്രീകൾക്കായി ധാരാളം നിരക്കങ്ങളുണ്ടല്ലോ. മൂപ്പന്മാരുടെ കഴിഞ്ഞിട്ടും വിവാഹം കഴിയാത്ത സ്ത്രീകൾക്ക് നിരക്കങ്ങളിൽ മുൻഗണന വല്ലതുമുണ്ടോ?

പഠിച്ചതുകൊണ്ട് സമയത്തിന് വിവാഹവും നടന്നില്ല. അമ്മലാചന്ദ്രൻ്റെ വയസ്സ് വരെക്കൊണ്ട് ബി.എഡ് കഴിഞ്ഞതല്ലേ. സ്കൂളിൽ ജോലി യൊന്നും ആയില്ലേ? എന്നാണ് ചോദിക്കുന്നത്.

പെണ്ണായതുകൊണ്ട് ദുരസ്ഥലങ്ങളിൽ ഇന്റർവ്യൂവിനു പോകാനും സാധിക്കുന്നില്ല. സ്ത്രീകൾ എന്തെന്ന വാദിച്ചാലും അവർക്ക് നിർദ്ദേശമായി യാത്ര ചെയ്യാൻ ഒരു പുരുഷന്റെ തുണ ആവശ്യമാണ്. ഇപ്പോൾ എല്ലാവരും പറയുന്നത് നിയമിക്കുന്ന പഠിച്ചുപോയതുകൊണ്ടല്ലേ കല്യാണമൊന്നും കഴിയാതിരുന്നതെന്ന്. വൈകല്യമുള്ള പെൺകുട്ടികളെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ തയ്യാറാവുന്ന പുരുഷന്മാരെക്കുറിച്ച് വായിച്ചുതരാറുണ്ട്. പക്ഷെ പഠിച്ചിട്ടും പണിയില്ലാത്ത പെണ്ണിനെ കെട്ടാൻ ആരും തയ്യാറല്ല. എന്നിരുന്നാലും, മനോഹരം വന്നവരെപ്പോലും വിവാഹം കഴിക്കുന്നു. എവിടെയും സൗന്ദര്യം തന്നെയാണ് പ്രധാനം.

പത്രങ്ങളിലെ വിവാഹപ്പരസ്യങ്ങൾ കണ്ട് രണ്ടാം വിവാഹക്കാരായ ബാധ്യതകൾ ഇല്ലാത്തവരെ വിളിക്കാറുണ്ട്. അപ്പോഴും മുമ്പോഴും ഒളയ്ക്കുന്നത് നേരിടേണ്ടിവരിക. കല്യാണം കൽക്കൽ കഴിഞ്ഞതാണോ? പിന്നെന്താ സെക്കൻഡ് മാർജിനിയം നിൽക്കുന്നത്? അവർക്കെങ്ങനെ പലവിധ സഹായങ്ങളാണ്. ആരെ മടുത്തു ഒരു ജോലിക്കെങ്കിലും കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ...

രജിത, ഇടുക്കി.

പ്രിയ രജിത, ബിരുദാനന്തരബിരുദവും ബി.എഡും പെറ്റുപാറ്റായ അവർക്കെങ്കിൽ ഇനിയും ഒരു ജോലി കിട്ടിയില്ലെന്നത് കഷ്ടംതന്നെ. ഇത്രയും

സർക്കാർ ജോലിതന്നെ കിട്ടണമെന്നു വിചാരിച്ചുള്ള കാത്തിരിപ്പ് ശരിയല്ല. എന്തു ജോലി ചെയ്യാനും മനസ്സിനെ പാകപ്പെടുത്തണം. വിവാഹം ചെയ്താലേ ജീവിതം പൂർണ്ണമാകൂ എന്ന് വിചാരിക്കരുത്. സ്ത്രീയായതുകൊണ്ട് പുരുഷന്റെ തുണയില്ലാതെ ജീവിക്കാനാവില്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്നതും തെറ്റാണ്.

വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യതയുള്ള അനൗപത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ചൈവറ്റ് സ്കൂളുകളിൽ ജോലിക്ക് ശ്രമിച്ചുകൂടെ? ധാരാളം പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളുകളിൽ നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ട്. അതൊന്നുമില്ലെങ്കിലും വീട്ടിൽ ട്യൂഷനടുത്താണെങ്കിലും ജീവിക്കാനാകില്ലേ. വനിതാ വികസന കോർപ്പറേഷൻ ഒരു ലക്ഷം രൂപ തൊഴിൽ ചെയ്തു ജീവിക്കാൻ കടം നൽകുന്നുണ്ട്. സ്വയം തൊഴിലിനുവേണ്ടി ബാങ്കുകളും കടം നൽകുന്നു. സർക്കാർ ജോലിതന്നെ കിട്ടണമെന്നു വിചാരിച്ചുള്ള കാത്തിരിപ്പ് ശരിയല്ല. എന്തു ജോലി ചെയ്യാനും മനസ്സിനെ പാകപ്പെടുത്തണം. വിവാഹം ചെയ്താലേ ജീവിതം പൂർണ്ണമാകൂ എന്ന് വിചാരിക്കരുത്. സ്ത്രീയായതുകൊണ്ട് പുരുഷന്റെ തുണയില്ലാതെ ജീവിക്കാനാവില്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്നതും തെറ്റാണ്. എന്തു പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളെയും നേരിടാനുള്ള കരുത്താണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ നേടേണ്ടത്. വിവാഹം ഒരാൾക്കും തന്നെയാണ്. എന്നാൽ പുരുഷന്റെ

അടിയും ചവിട്ടുമേറ്റ് ജീവിക്കുന്നതിലും നല്ലത് വിവാഹം കഴിക്കാതിരിക്കുന്നതാണ്. ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ ഒരു തൊഴിൽ കണ്ടുപിടിച്ചുവരുമാനമുണ്ടാക്കുക. നല്ല പുരുഷന്മാർ സ്ത്രീധനം വാങ്ങാത്ത വിവാഹം കഴിക്കാൻ മുന്നോട്ടു വരും. തീർച്ച.

സ്നേഹപൂർവ്വം ചെച്ചി

നിങ്ങൾക്ക് പ്രതികരിക്കാം >>

മിമി

സച്ചിൻ

ഇച്ച

കഥ ഇതുവരെ

ഇരുപത്തിയാറ് വയസ്സാണ് അയ്യപ്പപ്പിള്ളിയിൽ ആന്റണിക്ക്. ആന്റണിയുടെ പിതാവ് ആന്റണി ജോസഫ് രണ്ടുവർഷം മുമ്പ് ആത്മഹത്യ ചെയ്തതാണ്. കൊച്ചിയിൽ താൻ പണിതു കൊണ്ടിരുന്ന ഫ്ലാറ്റ് പെട്ടെന്നു കായലിലേക്ക് ചെറിഞ്ഞ് പണി മുടങ്ങിയപ്പോൾ. കടത്തിൽ മുങ്ങിയ ആന്റണി ജോസഫ് അതേ ഫ്ലാറ്റിനുള്ളിൽ തൂങ്ങിമരിക്കുകയായിരുന്നു. അമ്മ മേരി ടീച്ചറും സഹോദരി ശർമ്മയും ആന്റണിയുടെ ബന്ധുക്കൾ. പാലായിലെ വ്യവസായകളായ മുണ്ടകുപ്പടം, അപ്പു പൊൻകുറിശ് രാജൻ കോശി, മന്ത്രി പോൾ പഴക്കാടൻ, കർണാടകക്കാരനായ മയിൽവരഹനം എന്നിവർ ചേർന്ന് ആന്റണിയുടെ ഫ്ലാറ്റ് കൈക്കലാക്കാനുള്ള നിഗൂഢ ശ്രമത്തിലാണ്. ആന്റണിയുടെ ഫ്ലാറ്റിനുള്ളിൽ സിംഗിളായ ഉണ്ടാണാണ് പ്രചാരണം. ആന്റണിയുടെ അപ്പച്ചൻ തൂങ്ങിമരിച്ചു കിടന്നപ്പോൾ താഴെ നാലു കരിവളകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് ആ സിംഗിളും വാങ്ങാൻ വന്ന രണ്ടുപേർക്കു ടിറ്റുപുറം സാധനങ്ങൾ മരിച്ചു. ആന്റണിയുടെ കാൽപ്പന്ത് കയ്യിൽ ശ്രദ്ധയോടെ ശവശരീരം പൊലിസ് കണ്ടെടുക്കുന്നു. നിരപരാധിയായ ആന്റണി പൊലിസ് കസ്റ്റഡിയിലായി. ഫ്ലാറ്റും അതിനുള്ളിൽ സിംഗിളും തന്റെ പേർക്ക് എഴുതിത്തന്നുകൊണ്ടുള്ള രേഖ മയിൽവരഹനം മേരി ടീച്ചറെ ഏൽപ്പിക്കുന്നു. ജയിലിൽ കഴിയുന്ന ആന്റണിയെക്കൊണ്ട് അതിൽ പ്രതികരിക്കണമെന്നാണ് ഭീഷണി. ഫ്ലാറ്റിനുള്ളിൽ സിംഗിളായ ആന്റണിയുടെ പ്ലാസ്മാൻ രാജൻ തോട്ടത്തിലെ പൂക്കുപ്പുറയിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ആന്റണി അമ്മയോട് പറയുന്നു. അതെടുക്കാനായി മനോജന്റെ ഓട്ടോറിക്ഷയിൽ മേരി ടീച്ചർ പ്ലാസ്മാലിൽ എത്തുന്നു. 'അമ്മ! മിനിറ്റ്' എന്നു പറഞ്ഞ് പൂക്കുപ്പുറയിലെക്കു കയറിയ മേരി ടീച്ചർ സമയമൊക്കെ കഴിഞ്ഞിട്ടും മടങ്ങിവന്നില്ല.

ഇനി വായിക്കുക...

ഹിറക്കപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഇടയൊപ്പ കൂടി മുഴങ്ങി. രാജൻ തോട്ടം ഒന്നു പ്രകമ്പനം കൊണ്ടു. റൂമും, ഒരു ബെൽ മന്ത്രമെഴുതുന്നതാണ് മനോജ് കണ്ടു. പച്ച ഇലകളും ചില്ലകളും തീ പിടിച്ചു പൊട്ടുന്നു. ബെൽ തോട്ടത്തിലൂടെ കലക്കലുള്ള കൂത്തിയൊഴുകി പാഞ്ഞുവരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. വലിയ ഉരുളൻ കല്ലുകൾ കാൽപ്പന്തിയിൽ തട്ടി നോക്കുന്നു. അൻപതാമി മുന്നിലായി പൂക്കുപ്പുറ കണ്ടു. പ്രേതത്തെയ്യെല്ലെ ഉയർന്നുനിൽക്കുന്ന പഴയകെട്ടിടം. "ടീച്ചറെ..." മനോജ് സർവ ശക്തിയുമെടുത്ത് ഒന്നു വിളിച്ചു. "മേരി ടീച്ചറെ..." മധ്യമേഖല ഇരുമ്പിലിൽ ശബ്ദം മുങ്ങിപ്പോയി. അടുത്ത നിമിഷം, പൂക്കുപ്പുറയിൽ വെളിച്ചത്തിന്റെ ഒരു നൂറുണ്ടു കണ്ടു. മനോജിനു കുറച്ചു ഓടിയും തോന്നി. "ടീച്ചറെ..." ഉറക്കെ ഒന്നുകൂടി വിളിച്ചുകൊണ്ട് മനോജ് നേരെ പൂക്കുപ്പുറയുടെ മറ്റേത്തേക്കു വന്നു. പൂക്കുപ്പുറയുടെ വരതിൽ തുറന്നു കിടക്കുകയായിരുന്നു. "ടീച്ചറെ... മനോജിനെ പേടിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു കേട്ടോ..." ഉറക്കെ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മനോജ് പൂക്കുപ്പുറയ്ക്കുള്ളിലേക്കു കയറി. അടുത്ത നിമിഷം മനോജ് നടക്കുകയായി. പൂക്കുപ്പുറയുടെ ഉള്ളിൽ മേരി ടീച്ചർ ഇല്ല.

ടോർച്ച് കത്തിച്ചുവെച്ച നിലയിൽ താഴിൽ കിടപ്പുണ്ട്. പൊടിയും മറ്റാലെയും പിടിച്ച നാലു റോളുകൾ കണ്ടു. ഭയംകൊണ്ടു മനോജിന്റെ തൊണ്ട വരണ്ടു. തിരിഞ്ഞുനോക്കി തിരിഞ്ഞുനോക്കി മനോജ് മനോജുവൻ ടോർച്ചെടുത്തു. പിന്നെ ചുറ്റുംനോക്കി. പൂക്കുപ്പുറയുടെ, കരിമ്പുരണ്ടു ഭിത്തിയിൽ ടോർച്ചിന്റെ വെളിച്ചം അടിച്ചു പിത നിൽക്കാനിരുന്നു. പൂക്കുപ്പുറയ്ക്കുള്ളിൽ മേരി ടീച്ചർ ഇല്ല. അടുത്ത നിമിഷം മനോജിന്റെ മിഴികൾ ഒന്നു വെട്ടി. മേരി ടീച്ചറിന്റെ കൂട ഭീതിയായി മടക്കി മേ ശ്വേതയ്ക്കു വെട്ടിയിരുന്നു. മനോജ് ധൂതിയിൽ പുറത്തേക്കു കടന്നു. "ടീച്ചറെ..."

ഒന്നു മേരി ടീച്ചറുടെ ശരീരം. "അയ്യോ..." മനോജ് അലറിവിളിച്ച് തറയിലേക്കു കൈകുത്തി വിറയുമ്പോൾ വെറുപാളത്തോടെ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് ചാടിയെത്തിക്കുന്നതന്തിടെ മനോജ് ഒന്നുകൂടി നോക്കി. കണ്ണിൽ കുറുകിയ നെലോൺ കയറിൽ തൂങ്ങി നിൽക്കുന്ന നിലയിലാണു മേരി ടീച്ചറിന്റെ ശരീരം. താഴെ ഒരു വിഞ്ഞെപ്പട്ടി മറിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ട്. കണ്ണുകൾ തുറിച്ചു പടിയാണ്. നാല് പക്കുതി പുറത്തേക്കു നീട്ടി കിടപ്പുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. സർവ ശക്തിയുമെടുത്ത് മനോജ് ഒന്നുകൂടി അലറി. പിന്നെ, ക്രാന്തപിടിച്ചതു പോലെ റോഡിലേക്കു തിരിച്ചപ്പോൾ ഓട്ടത്തിനിടെ ഇടയ്ക്ക് രാജൻ മരണമുഖമിടിച്ചു മനോജ് താഴെവീഴുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പിടഞ്ഞെണ്ണി വീണ്ടും മുന്നോട്ട്. കാറ്റിൽ മേരി ടീച്ചറിന്റെ ശരീരം പതിയെ അടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

പ്രിൻസിഡെയും കൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും സെൽവി മണിയാന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള സംഘം ബലരാജന്റെ മുന്നിൽ എത്തിയപ്പോൾ രാത്രി ഏഴര കഴിഞ്ഞു. അര മണിക്കൂർ മുൻപായിരുന്നു ബലരാജൻ എസ്.ഐ. അർജുനക്കുറുപ്പിന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നു ദീപാവലിയെയും കൂട്ടി കാർട്ടേജ് സിൽ എത്തിയത്. പുറത്ത്, വാഹനങ്ങൾ വന്നുനിൽക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ട് ബലരാജൻ വരാന്തയിലേക്കു വന്നു. മുന്നിൽവന്നത്, സെൽവിയും ലാസർ വൈദ്യനും കയറിയ ടാറ്റാ സഹോദരി ആയിരുന്നു. അതിനു പിന്നാലെ വാഹനവും കൂടുതൽ കയറിയ സഹോദരി.

കണക്കുകൾ... തീർക്കാനുള്ളതാണ്! വിവികാരി കെ.വി. അനിൽ

ഉറക്കെ വിളിച്ചുകൊണ്ട് മനോജ് പൂക്കുപ്പുറയുടെ പിൻവശത്തെ വരതിൽ തുറന്ന് മധ്യമേഖല ഇറങ്ങി. മേരി ടീച്ചർക്ക് എന്തോ ആപത്ത് പറ്റിയെന്ന് മനോജിനു തോന്നി. ശ്രദ്ധയോടെ നാലു ചുറ്റും നോക്കിക്കൊണ്ട് മനോജ് മുന്നോട്ടു നടന്നു. അടുത്ത നിമിഷം, എന്തോ ഒന്നുവന്ന് മനോജിന്റെ മുഖത്തെ ടിച്ചു. "അയ്യോ..." ഒരു നടക്കത്തോടെ മനോജ് പിന്നോട്ടു മാറി കളഞ്ഞു. പിന്നെ, അവിടെക്ക് ടോർച്ചു മിന്നിച്ചു. അടുത്ത നിമിഷം തലയ്ക്കു മുകളിൽ ഇടി വെട്ടിയതു പോലെ മനോജ് നടക്കുകയായി. പിന്നോട്ടു പോയി. രാജൻ മരക്കൊമ്പിൽ തൂങ്ങി നിൽക്കുന്നു.

ബലരാജന്റെ മുന്നിലേക്കുവന്ന് സെൽവി അറ്റൻ ചെന്നായി. "വിളിച്ചു പറയാൻ വിട്ടു. വന്നവഴിക്ക് ഭേദം വികുളം സിംഹ: മുപ്പൻ തങ്കവേലുവിന്റെ മോന്തയ്ക്ക് ഒരേണ്ണം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്... അപ്രതീക്ഷിതമായി നമ്മൾ മുന്നാറിൽ ചെന്നത് അവസാന സുഖിച്ചില്ല." "ഒട്ടകം ഷാഹുൽ എവിടെ?" "ആ നായിന്റെ മോനെ, വരുന്നവഴിക്ക് ക്യാപ് ഓഫീസിൽ ഇറക്കി അവിടെ ലോക്കപ്പ് ചെയ്തു." "അവന്റെ ഡിറ്റെയിൽസ് എന്തെങ്കിലും എടുത്തോ..." "ഇരുമാറ്റം പേടിക്കാനൊന്നാണ് അറിയാം. തൃശ്ശൂരിലെ ഗുണ്ടാസംഘങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ട് ഇതു പതിനഞ്ചാമത്തെ വർഷമാണ്. പൊലീസ് റെക്കോർഡുകളിൽ നിന്നു നമുക്ക് കിട്ടിയിരിക്കുന്ന വിവരം ഇതേയുമാണ്. ബാക്കി നമ്മളുടേതാണ് അന്യോധനം തുടർക്കണം..." പിന്നീട്, കാൽപ്പന്തും ടാറ്റാ കേട്ടു. ബലരാജൻ തല തിരിച്ചു. ദീപാവലി അടുത്തേക്കു വന്നു.

കവിത കെ. ജോർജ്ജ് ജോസഫ്

തീ

തീയ്യായിലേക്കുവെച്ച ശവപോലെ അച്ഛന്റെ മേയോടും സന്ദേഹം. ശവക്കല്ലെ തുറക്കാൻ ഇഷ്ടമില്ലാത്തപോലെ സന്ദേഹിക്കാനും അവർ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. അമ്മ വീട്ടിൽ മെഴുകുതിരിയായി കത്തിയെരിഞ്ഞു. അച്ഛൻ വീട്ടിൽ നാകത്തിയായി കത്തിയെരിഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ മക്കൾ, കാട്ടുതീയായി ലോകത്തെ ചുട്ടെരിച്ചു.

“പ്രിൻസി എവിടെ എട്ടാ...?”
 “ആ കുട്ടിയെ ഇറക്കട്ടെ ബാലു അണ്ണാ...”
 സെൽവി ബലരാമനെ നോക്കി ബലരാമൻ തല കുലുക്കി.
 സെൽവികുമാളുടെ അടുത്തേക്കു ചെന്നു അടുത്ത നിമിഷം, കാളിസിയെ ഡോർ തുറന്നു.
 പക്ഷെ മുഖത്തോടെ പ്രിൻസിയിൽ അപ്പൻ കുറുപ്പുനാണ് ആദ്യം പുറത്തുവന്നത്. അതിനു പിന്നാലെ പ്രിൻസി.
 ഒരു കോട്ടൺ ബാൾ പ്രിൻസി നെഞ്ചോടു ചേർത്തു പിടിച്ചിരുന്നു. പ്രിൻസിയിലൂടെ മുഖത്തേക്ക് ബലരാമൻ ഒന്നു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. വർണങ്ങൾ വറ്റിപ്പോയ മിടികളുള്ള ഒരു പതിനെട്ടുകാരി.
 വിളറിയിൽ ചെറിയ മുഖം.
 യൗക്കക്കാണ്ടാവാം ചുണ്ടുകൾ പതിയെ വിറയ്ക്കുന്നുണ്ട്.
 “മോളേ...”
 ബലരാമൻ ദീപാവലിയെ നോക്കി.
 “പ്രിൻസിയിലെ കുട്ടിക്കൊണ്ടുവാ...”
 ദീപാവലി മുറുത്തേക്ക് ഇറങ്ങിപ്പോയി. പിന്നെ, പ്രിൻസിയിലൂടെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു.
 “വാ...”
 പ്രിൻസി ദീപമായി ദീപാവലിയെ ഒന്നു നോക്കി.
 “വരാൻ... ഒന്നും പേടിക്കേണ്ട. ഞാനില്ലേ ഇവിടെ...”
 ദീപാവലി ഒരർപ്പം ബലം പ്രയോഗിച്ചുതന്നെ പ്രിൻസിയിലെ മുറുത്തുനടത്തി.

പിന്നാലെ പ്രാഞ്ചി പ്രാഞ്ചി കുറുപ്പുനും പ്രിൻസിയിലെ ബലരാമൻ അലിറോടെ ഒന്നു നോക്കി.
 പിന്നെ പതിയെ കൈനീട്ടി അവളുടെ നെഞ്ചുകയ്യിൽ ഒന്നു തൊട്ടു.
 “മോളേ പേടിക്കേണ്ട. ഞങ്ങളെ പൊലീസുകാരായിട്ട് കാണണ്ട. എട്ടുവരായട്ടു കണ്ടാൽ മതി. മോശിടെ സ്വന്തം എട്ടുവരേ...”
 പ്രിൻസിയിലൂടെ മിടികൾ തുളുമ്പി.
 ഹാളിലേക്ക് എല്ലാവരും കയറി.
 “സാരേ...”
 കുറുപ്പൻ ഇടർച്ചയോടെ ബലരാമനെ വിളിച്ചു.
 “ഇവളേ ഒന്നും തുറന്നു പറഞ്ഞില്ലേങ്കിലും കാര്യങ്ങളൊക്കെ എനിക്ക് മനസ്സിലായി. എന്റെ കൊച്ചിനെ നശിപ്പിച്ചവരെ വെറുതെ വിടല്ലേ സാരേ... അവരെ ശിക്ഷിക്കണം സാരേ...”

കുറുപ്പൻ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ബലരാമന്റെ കാൽക്കലേക്കുവിന്നു. ബലരാമൻ വല്ലാതെ ആയിപ്പോയി.
 “ഏയ്...”
 ബലരാമൻ കുറുപ്പനെ പിടിച്ചു യർത്തി.
 “വിഷമിക്കരുത്. പ്രിൻസിക്കു ഒന്നും പറ്റിയിട്ടില്ല...”
 “ഒണ്ണും സഹിക്കാൻ പറ്റുന്നില്ല സാരേ...”
 ശാസം വിലങ്ങിയതുപോലെ കുറുപ്പൻ തല ഒന്നുകുടഞ്ഞു.
 “ഒരു പെൺകുഞ്ഞിനെ പിച്ച് വയ്പ്പിച്ച്, വളർത്തി വലുതാക്കി. സൂക്ഷിതമായ ഒരു കയ്യിൽ എൽപ്പിക്കുന്നതുവരെ എല്ലാ അപ്പന്മാരും അമ്മമാരും നെഞ്ചിൽ തീയാ സാരേ... ഒരു പിടി തീക്കനലുകളും വാരി നെഞ്ചിലിട്ടാ അവരും നടക്കുന്നത്. കാശിന്റെ പുറത്ത് സൂക്ഷിക്കാനിറങ്ങുന്നവർ ഒരു നിമിഷം കൊണ്ടു തകർത്തുകളയുന്നത് ഞങ്ങളെപ്പോലുള്ള പാവങ്ങൾ ഓരോന്നു മുഴുവൻ കുട്ടിവെച്ചു പ്രതിക്ഷകളാ സാരേ. ജീവിക്കാനല്ലേ ഞങ്ങൾക്ക് ഈ നാട്ടിലെ വലിയവരുടെ അനുവാദവും ഔദാര്യവും വേണ്ടത്. മരിക്കാൻ വേണ്ടല്ലോ...”
 പറഞ്ഞതും കുറുപ്പൻ ഭിത്തിയിൽ തലകൊണ്ട് തുരച്ചുതന്ന നാലഞ്ചടി ഇടിച്ചു.
 “അപ്പപ്പാ...”
 അലറിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ട് പ്രിൻസി കുറുപ്പനെ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു.
 ലാസർ വൈദ്യനും ഷാഡോ പൊലീസിലെ അബ്ദുൾ സാബുവും ചേർന്നു കുറുപ്പനെ ബലമായി പിടിച്ച് സോഫറിലേക്ക് ഇറക്കി.
 ഈ അവസ്ഥയിൽ പ്രിൻസിയിലാകട്ടെ ഒന്നും ചോദിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ലെന്നു ബലരാമനു തോന്നി.
 ബലരാമൻ തിരിഞ്ഞ് സെൽവിയിലെ നോക്കി.
 “പ്രിൻസിയിലെ സർവ്വേമെന്റ് രാവിലെ എടുക്കാം. ഇന്ന് കുട്ടി വിശ്രമിക്കട്ടെ. അല്ലേ സെൽവി”
 “ഉവ്വ്... പക്ഷേ, പ്രിൻസിയിലെ ഏറിടാണെങ്കിലും ഹേസുമാരി വേണം. ബാലു അണ്ണാ താ അപ്പിക്കാൻ... ഈ കേസിൽ അതിർവാഹനവും കൂട്ടരും കാത്തുനിൽക്കില്ല. അവർ എന്തും

കണ്ണേ നിയെങ്ങുപോയി...

'ശ്രുതി'യിൽ
താളം നിലച്ചിരിക്കുന്നു.
കുറച്ചു ദിവസം മുൻപു വരെ
അവിടെ ഓടിച്ചാടി കളിച്ചിരുന്ന
നന്മ ഇനി ഓർമകളിലെ
സംഗീതം മാത്രം.
പൂർത്തിയാകാതെ
അവസാനിച്ച ഒരു വിഷാദ
ഗാനം പോലെ നന്മ
ഓർമകളിൽ
പൂഞ്ചിരിക്കുന്നു.

ചെന്നൈ നടപ്രതിഭകളായ ശാരദാനന്ദനെ 'ശ്രുതി'യിൽ വെച്ചാണ് അനിയമ കണ്ണൻ, അനിയമക്കു ഗായിക കെ.എസ്. ചിത്രയെ വ്യക്തിപരമായി അറിയില്ല. ചിത്രയുടെ മകൾ നന്മയെയും പദപ്രിയ, ചിത്ര പാടിയ പാട്ടുകളുടെ വലിയ ശേഖരം ഐഡോൾ നിരയെത്തുണ്ട്. ചെമ്പയിലെ തുവർപോണിൽ എപ്പോഴും ചിത്ര പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ, ചിത്രയുടെ മകൾ തിരിച്ചു വന്ന വർത്ത കേട്ടപ്പോൾ ശാരദാനന്ദനെ വീട് തേടിപ്പിടിച്ചെത്തുകയായിരുന്നു. നന്മയ്ക്ക് അശുപുഷ്പ ചെയാൻ.

'ശ്രുതി'യിൽ താളം നിലച്ചിരിക്കുന്നു. കുറച്ചു ദിവസം മുമ്പെല്ലാ ദിവസം അവിടെ ഓടിപ്പാടി കളിച്ചിരുന്ന നന്മ ഇനി ഓർമകളിലെ സംഗീതം മാത്രം. പൂർത്തിയാകാതെ അവസാനിച്ച ഒരു ദിവസം ഗാനം പോലെ നന്മ ഓർമകളിൽ പൂഞ്ചിരിക്കുന്നു. അനിയമക്കു പാടി ഒരു പാട്ടു നേരുണ്ടായിരുന്നു ആ വീട്ടു മറ്റേത്. ചിത്രയുടെ സുഹൃത്തുക്കൾ, ബന്ധുക്കൾ, പാട്ടിന്റെ ആശയ കർമ്മ, മറുപടി പ്രവർത്തകർ, പക്ഷേ എല്ലാവരും മരണത്തിന്റേതായിരുന്നു.

ശ്രുതിയിലെ താളവും ഓരവും സംഗീതവുമെല്ലാം നന്മയായിരുന്നു. എട്ടുവർഷമായി അവിടെയാണ് അവൾ ഓടിപ്പാടിയിരുന്നത്. ചിത്രയുടെയും മേനോൻ വിജയലക്ഷ്മിയുടെയും കൈ പിടിച്ച് ആദ്യ ചുവടുക്കൽ വച്ചത്. ചെന്നൈ കോട്ടൂർപുരത്തെ കിഡ്സ് സെന്റർൽ സ്കൂളിലാണ് നന്മ പഠിച്ചിരുന്നത്. നന്മയുടെ ഒരു കാര്യത്തിലും ഒരു കുറവുമുണ്ടാകരുതെന്നു ചിത്രയ്ക്കു നിർബന്ധമായിരുന്നു. നന്മയുടെ കാര്യങ്ങൾ നോക്കാ

നായി മാത്രം മൂന്ന് ആഴ്ചമാർ. സ്കൂളിൽ പോകുമ്പോൾ, കളിക്കുമ്പോൾ, ധാരാളത്തിൽ, ഉണ്ണുമ്പോൾ, ഉറങ്ങുമ്പോൾ... ചിത്ര നന്മയ്ക്ക് ഒന്നിലധികം പേപ്പറുകളെ ഒരേയൊരു കരുതലോടെ ഇവർ കൂട്ടിരുന്നു.

നന്മയെപ്പറ്റി ചിത്ര ദാരുണതയോടെ സംസാരിക്കുമായിരുന്നു. അത്ര അടുപ്പമില്ലാത്തവരാകുമ്പോൾ സംസാരിക്കുമ്പോൾ ചിത്ര ആദ്യം പറയുന്നത് നന്മയുടെ കാര്യമായിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ അത് തന്റെ തിരക്കുകൾ പോലും മാറ്റിനോക്കി. അത്ര പ്രിയപ്പെട്ടവളായിരുന്നു ചിത്രയ്ക്കു നന്മ.

'വിവാഹത്തിനു ശേഷം വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് ഏറെ പ്രാർത്ഥനകൾക്കും ചിലപ്പോൾ സത്യം ശേഷം ആണ് നോക്കി ചിത്രയ്ക്കു ആവശ്യമായിരുന്നില്ല. സമയത്തിൽ കൂടുതലും അവൾക്കായി നീക്കി വെക്കാൻ ശ്രദ്ധ പുലർത്തിയിരുന്ന ചിത്രയ്ക്ക് അവളോടൊപ്പമുള്ളതായിരുന്നു. ചിത്രയുടെ മരണശ്വാസം കേൾക്കുമ്പോൾ നന്മയുടെ ഏറെ നാളത്തെ കാര്യമായിരുന്നു. ചിത്രയുടെ 2003 ഡിസംബർ 18നായിരുന്നു ചിത്രയ്ക്കു നന്മ ജനിച്ചത്. ഏറെ പ്രാർത്ഥനകൾക്കും ദാരിദ്ര്യം കേൾക്കുമ്പോൾ വീൽ പിറന്ന കൂട്ടി. നന്മയെത്തെയോടെ വടക്കൂണിയിലെ ചിത്രയുടെ വീട് ഉണർന്നു. കഴിഞ്ഞ എട്ടു വർഷവും ഡിസംബർ 18ന് നന്മയുടെ പിറന്നാൾ ദിനത്തിൽ ശ്രുതി ഉൽസരങ്ങൾക്കായിരുന്നു. ചിത്രയുടെ നിത്യകാര്യം കൂട്ടു കാര്യം അയക്കുകയല്ല. അന്ന് ഒത്തുകൂട്ടും. മുൻപേയ്ക്കു കൂട്ടിയിട്ടും അവിടെയായി കളിയും സമനാളങ്ങളെല്ലാം ചിത്രയുടെയും.

കണ്ണിരോർച്ചയായി നന്ദന

പാട്ടിനെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെല്ലാം മനസ്സുകൊണ്ടു ലാളിച്ചു കൂഞ്ഞായിരുന്നു നന്ദന. ഗായിക കെ.എസ്.ചിത്രയുടെ മകൾ. ഒരു ചിരിയുടെ പ്രകാശമായി മലയാളി മനസ്സിലേറ്റിയ ചിത്രയുടെ കുഞ്ഞ് ദുഃഖമായിത്തീർന്നത് കള്ളത്തിൽ മരിച്ചപ്പോൾ നനയാത്ത കണ്ണുകളിലൂടെ. ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് കേരളം ഉള്ളപ്പോഴും ചർച്ച ചെയ്തത് നന്ദനയുടെ മരണമായിരുന്നു.

കുറേക്കാലം 12-നാണ് ചിത്രയും കുടുംബവും ദുഃഖമായിരുന്നത്. പാരമ്പര്യമായി നടക്കുന്ന ഒരു സംഗീത പരിപാടിയിൽ പാടാനായിരുന്നു അത്. 14-നു വൈകിട്ടായിരുന്നു പരിപാടി. ചിത്രയുടെ ഭർത്താവിന്റെ സ്മരണയായ മലയാളി സംരംഭകന്റെ ദുഃഖമായ എറിന്റേററിയിലെ റിപ്പോർട്ടായിരുന്നു താമസം. സംഘാടകർ ഹോട്ടലിൽ മുറി ബുക്കു ചെയ്തിരുന്നെങ്കിലും കൂഞ്ഞിന്റെ സൗകര്യങ്ങൾ ചിത്ര വീട്ടു തിരഞ്ഞെടുക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന് സ്മരണയുണ്ട്.

സംഗീതമേള നടക്കേണ്ടിയിരുന്ന 14-ന് രാവിലെ 9.30 നന്ദന പതിവുപോലെ കളിക്കുന്നത് കണ്ടാണ് ചിത്ര കളിപ്പറമ്പിലേക്കു പോയത്. തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ കൂഞ്ഞിനെ കണ്ടില്ല. ഒളിച്ചു കളി എന്ന് ഇപ്പോഴു കേൾക്കുന്ന മകൾ ഒളിച്ചിരിക്കുകയായിരിക്കുമെന്നാണ്

ആദ്യം കരുതിയത്. എങ്കിലും വിളിച്ചിട്ടും മറുപടിയില്ലാത്തപ്പോഴാണ് ആളെ അന്വേഷണമാണ് ഹൃദയം പിളർക്കുന്ന കാഴ്ചയിലേക്കു നയിച്ചതെന്ന് ഒപ്പുണ്ടായിരുന്നവർ പറയുന്നു. നിന്ദനയെക്കുറിച്ചറിയാൻ പറ്റാത്തതിനാൽ തുറന്നുപിടിക്കുകയായിരുന്നു. വെള്ളത്തിൽ കളിക്കാനായി കുട്ടി പോയത് ആദ്യം കണ്ടതുമില്ല. കൂഞ്ഞിനെ ഉടൻ തന്നെ ജന്മം അറിയിലെ സഹായ ആശുപത്രിയിലെത്തിച്ചെങ്കിലും പാവമുണ്ടായില്ല. ചിത്രയുടെ ഭർത്താവ് വിജയശങ്കറിന് വിവാഹിതനായിട്ടില്ലാത്ത അസ്വസ്ഥതകളുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന് ചികിത്സ നൽകേണ്ടി വന്നു. തളർന്നു വീണ ചിത്രയെ സുഹൃത്തിന്റെ വീട്ടിലേക്കു മാറ്റി.

മൃതദേഹം എങ്ങും പോയാൽ സോനാമൂർത്തിയെ ഒരു ഡിക്ക്ൽ സെന്ററിലെത്തിച്ചപ്പോൾ നൂറു കണക്കിനു മലയാളികളാണ് അവിടെ തടിച്ചു കൂടിയിരുന്നത്. ചിത്രയെ ഏതാമതും ചെന്നെത്തിയപ്പോൾ നന്ദന തന്റെ നേർക്കാഴ്ചകളാണ് അവിടെ അറങ്ങിയത്. ഒടുവിൽ വിഷയ ആലോചിച്ചു തീർക്കേണ്ട ദിവസം കണ്ണിരോർച്ചയായി നന്ദന കേരളത്തിലേക്കു മടങ്ങി. എട്ടു വർഷത്തെ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് ഒളിച്ചു പോകുന്നു പോലെ.

തയാറാക്കിയത്: രാജീവ് മേനോൻ

എറിയുടെ പോലെയും ചിത്ര മടങ്ങി വരുമ്പോൾ നന്ദനയ്ക്കുള്ള പൂത്തത് വസ്ത്രങ്ങൾ കയ്യിലുണ്ടാകും. അമ്മ മടങ്ങി വരുമ്പോൾ പൂത്തത് വസ്ത്രങ്ങളുണ്ടാകുമെന്നു നന്ദനയ്ക്കുമറിയാം. അതിനായി കാത്തിരിക്കും. ഏതാശ്വത്തിനും ആയോർ കൂടെയുണ്ടാകില്ല. ഉണ്ടായോർ അപ്പോഴോ അമ്മയോ കൂടെ വേണമെന്നു നന്ദനയ്ക്കു നിർബന്ധമാണ്. ഇക്കാരണത്താൽ ചിത്രയ്ക്കൊപ്പമുള്ള യാത്ര കൂടുതലും ഭർത്താവിന് വിജയശങ്കറും ഒഴിവാക്കുകയെന്നു പതിവ്.

സ്കൂൾ ഡയറക്ടറുടെ ഡിക്ക്ൽ അടച്ചതിനാലാണ് ഇത്തരമൊരു ദുഃഖം യാത്രയിൽ ചിത്രയ്ക്കൊപ്പം, വിജയശങ്കറും നന്ദനയും കൂടെ കൂടിയിത്. വിഷയ വളരെ ആലോചന പൂർവ്വമാണ് ചിത്ര വീട്ടിൽ ആലോചിക്കാറുള്ളത്. നന്ദന പിറന്നതിനു ശേഷം പ്രത്യേകിച്ചും. ഇത്തരമൊരു വിഷയ ദുഃഖം യാത്രയിൽ ആലോചിക്കാനായിരുന്നു തീരുമാനം. പക്ഷേ, വിധി ആ തീരുമാനം തെറ്റിച്ചു. നന്ദനയ്ക്കു ദുഃഖമായി വെട്ടി എന്തോ അപകടം പറ്റിയെന്നുണ്ടായിപ്പോൾ ഒന്നും സംഭവിക്കരുതെന്നു പ്രാർഥനയായിരുന്നെന്ന് ശ്രുതിയിലെ വീട്ടുകാർ പറയുക. ഒടുവിൽ അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞത്- ഇതിനൊരിക്കലും ചിത്രയ്ക്കു ശ്രുതി ചിട്ടാൻ നന്ദനയുണ്ടായില്ല. ശ്രുതിയിൽ നിന്ന് ആഹ്ലാദപൂർവ്വം യാത്ര പാഞ്ഞു ദുഃഖമായിലേക്കു പോയ നന്ദന തിരിച്ചെത്തിയതു ചേരുന്നതു ശരിയായി.

കളിപ്പറമ്പായി നന്ദന ഓടി നടന്ന വരാന്തയിലും അകത്തുള്ളതിലും

നിറയുന്നത് കൂഞ്ഞനാൾ മുതൽ അവളെ പരിചരിച്ചിരുന്ന ആയുധങ്ങളുടെ ചുട്ടുനെയ്യുവീർപ്പു മാത്രം. ആയുധമായ തലിപ്പനാട് സാദേശി ചോലയും, തിരുവനന്തപുരം സഭാശി കൂട്ടാരിയും ചിന്നുവുമൊക്കെയായിരുന്നു നന്ദനയുടെ കൂട്ടുകാർ. നന്ദനയെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്കൊന്നും മൂലം കൊടുക്കാനാകാതെ അവർ തരിച്ചിരുന്നു. ഒടുവിൽ എവിടെയും ശ്രദ്ധനായിലേക്കുള്ള വിചാരിച്ചതായി നന്ദനയെ എടുക്കുമ്പോൾ അവർ വിങ്ങിപ്പൊട്ടി ശ്രുതിയെന്ന വീട്ടുമായി ഒരു പരിചയവുമില്ലാത്ത ഏതൊരുപോലൊന്നു കൂടെ കരഞ്ഞത്. അവിടേക്ക് അതു വെറുതെത്തു മരണമായിരുന്നില്ല.

'താമരക്കണ്ണനുണ്ടേണം, കണ്ണും പട്ടിയുണ്ടേണം. അപകടം പോലെ വളരേണം. അമ്മയ്ക്കു തണലായ് മാറേണം. അവിളിമാന്റെ കൊമ്പില്ലാ കൊന്നതെ കയ്യിലേക്കുണ്ടേണം.....', രാജീവ് മേനോൻ ചിത്ര പാടി. പക്ഷേ, അതിനേക്കാൾ ഏതൊരു അപകടത്തായിരുന്നു നന്ദന മോരളോളം ചിത്രയുടെ വാൽസല്യം. നന്ദനയുടെ മരണ വാർത്തയറിഞ്ഞു ശ്രുതിയിൽ ഓടിയെത്തിയവർക്കും ഈ അമ്മയോട് ഒന്നും പറയാനുമായിരുന്നില്ല. നിശ്ചിത തരം കെട്ടി നിൽക്കുന്ന ആ വീട്ടിൽ എല്ലാവരും അവിടെയിരിക്കുകയായി ചിത്ര നിന്നു. എറിയെയോ ആ ഗാനം മാത്രം ബാക്കിയായി. 'താമരക്കണ്ണനുണ്ടേണം, കണ്ണും പട്ടിയുണ്ടേണം.....'

തയാറാക്കിയത്: വിനോദ് ഗോപി

കഥ ഇതുവരെ

ധീരപ്പുറത്തെ അതിസുന്ദരിയായിരുന്നു നന്ദിനി. സ്മേഹിപ്പു പുരുഷന്മാർക്ക് നന്ദിനിയെ ബന്ധുവായ സഹദേവൻ നൃണക്കഥകൾ പറഞ്ഞ് സ്വന്തമാക്കി. അയാൾ താലി കെട്ടു മേഡൽ നന്ദിനി ഗർഭിണിയായിരുന്നു. നന്ദിനി പ്രസവിച്ച കുഞ്ഞാണ് തത്ത. അവൾക്ക് പതിനാറു വയസ്സായി. പ്ലസ് ടു വിദ്യാർത്ഥിനിയാണ്. അവളെ അയർക്കാക്കൻ സർവ്വ പ്രണയിക്കുന്നുണ്ട്. ശാലുവും നന്ദിനിയും തമ്മിലുണ്ടായ വഴക്കിനിടയിൽ സഹദേവന്റെ തൊഴിയേറ്റ് നന്ദിനി മരിക്കുന്നു. തത്തയുടെ അച്ഛൻ പ്രശസ്ത ഗായകനായ ആനന്ദ് പരീക്ഷിക്കാത്തതാണ് സർവ്വ അവളോടു പറയുന്നു. സർവ്വപിന്നെ കത്തിയുയർന്നി ആകുമ്പോഴാണ് സഹദേവനെ ശാലിനി ഇരുമ്പുവടികൾ അടിച്ചുവീഴ്ത്തുന്നു. തത്ത അച്ഛനോടൊപ്പം പരീക്ഷിച്ച് കേവിലകത്ത് എത്തി. ഇനിയാറു തവണകൂടി കോലോത്ത് വന്നാൽ ആത്മഹത്യ ചെയ്യുമെന്ന് തത്ത സർവ്വപിന്നെ അറിയിച്ചു. ഒരു പ്രമുഖ സംവിധായകന്റെ സിനിമയിൽ കാമമാനയകനായി അഭിനയിക്കാനുള്ള ഭാഗ്യം സർവ്വപിന്നെ തേടിയെത്തി. ഇരുപത്തയ്യായിരത്തിന്റെ ചെക്ക് കൊടുത്ത് സഹദേവനെ കോലോത്തയച്ചത് സർവ്വപിന്നാണ് തത്തയായിരും തത്തയും ഒന്നിച്ച് മരിക്കുന്നു. അച്ഛൻ ഒപ്പിച്ചുവെച്ചിരുന്ന ചെക്ക് താനാണ് കൊടുത്തതെന്ന് തങ്ക പാഞ്ഞപ്പോൾ മണേന്നും സർവ്വപും മരിച്ചു.

ഇനി വായിക്കുക...

“നിങ്ങളു മിണ്ടരുത്...”

അമ്മയുടെ നേർക്ക് സർവ്വപ് കൈചൂണ്ടി. “പെറ്റമ്മയുടെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ഒത്തിരി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ നിങ്ങളാണോ അമ്മ? കണ്ണിക്കണ്ട ഗുണ്ടക്കളെക്കൊന്നു കാശു പോലിക്കൂമ്പം ചെലവിന്നു തയ്യാറാ കെട്ടിയോൻപോലുമറിയാതെ ഒപ്പിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന ചെക്കു കീറിക്കൊടുക്കുന്നവൾ? തുക നിങ്ങളെഴുതിയോ അതോ അയാളെഴുതിയോ?”

“മകനേ ഞാൻ...” തങ്ക കുറച്ചിൽ തുടർന്നു.

“മിണ്ടരുതെന്നല്ലേ തള്ള നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞത്?” അവൻ ശബ്ദമുയർത്തി.

“നിങ്ങളേ വെച്ചോണ്ടിരിക്കുന്ന എൻ്റച്ഛനെ യേ ഞാൻ കുറ്റം പറയത്തൊള്ളു. ഒത്തിരി പാവം. നല്ലവനുമായിപ്പോയി എൻ്റച്ഛൻ. നിങ്ങൾ മുൻപും അച്ഛനെറിയാതെ അച്ഛന്റെ മാരകൻ കാശെടുത്ത് സഹദേവനു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടാ? അയാളു ആശുപത്രിക്കടക്കുവാ? അതു തത്ത രക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടിട്ടായെന്നോ?”

ശബ്ദത്തിൽ ഏങ്ങലിച്ചതല്ലാതെ തങ്ക മറുപടി പറഞ്ഞില്ല.

“ഇക്കണക്കിന് എണക്കൊല്ലെന്നു പറഞ്ഞ് അവൻവന്ന് ഭിഷണിപ്പെടുത്തിയത് ആ വൃത്തി കെട്ടുവനെ സന്തോഷിപ്പാൻവേണ്ടി നിങ്ങൾ അവന്റെ പൊരകേ എങ്ങിപ്പോകുമ്പോ?”

“അതിനൊന്നും എവളു മടിക്കേണ്ടില്ല മകനേ...”

ദേവകി കൂടി രംഗത്തേക്കു വന്നു.

“അപ്പപ്പുറത്തെ കാര്യം നടക്കണമെന്നെ

യൊള്ളു നെന്റമ്മയ്ക്ക്. അതിനുവേണ്ടി കാശു കൊടുക്കാനും കാലുപിടിക്കാനും മാത്രവല്ല കേട്ടോ ആരും കൂടെ പൊറുക്കാനും എവളു തയ്യാറാവൂ...”

“അയ്യോ... അയ്യോ...” നെഞ്ചിൽ ആഞ്ഞു ഞ് ഇടിച്ചു തങ്ക:

“ഇങ്ങനെ പെടലും കേട്ടോണ്ടെന്നിങ്ങു ജീവിക്കണ്ടായോ... എൻ്റവലപ്പോ ശ്രീകൃഷ്ണസ്വരമിടേ... ഈ പാവപ്പെട്ടവളേ അങ്ങ് വിളിക്കോ...”

സുധാകര മംഗളോദയം

എനിക്ക് സകിട്കോമ്മലായോ...”

അവൾ തളർന്ന് നിലത്തേക്കുവീണു. അതോടെ സർവ്വ സ്മരണയായി.

അമ്മയോട് പറഞ്ഞത് അരിപ്പം അലകുമായില്ലേ എന്ന് അവനുതോന്നി.

അറിയാതെ കൈ നെഞ്ചിലമർന്നു.

ദേവകിക്കു പക്ഷേ, മതിയായില്ല.

“അടിക്കടാ രമണാ എവടെ കരണക്കുറ്റിക്ക്...”

അവൾ മകനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു:

“ഒളള തമ്പഴിത്തരവല്ലോ: കാണിപ്പേച്ചുവെച്ച് അലറിക്കരഞ്ഞ് അയലോക്കക്കാടാ അറിയിക്കാണൊക്കുന്ന കണ്ടാ? പത്തക്കോലുപോലെ നോക്കിനിക്കാത്ത കൊടുക്കടാ എവക്കിട്ടാണ്. എവക്കടെ നുപ്പത്തിരണ്ടു പല്ലും കൊഴിഞ്ഞ് ചോരച്ചുണ്ണ. രണ്ടും കെട്ടോള...”

“എനിക്കന്യെക്കും...” രമണൻ ചിറികോട്ടി.

“ഇനി ഇവളെ തൊടാൻ... എൻ്റലമാരിടെ താക്കോൽ നീയിനി ഈ ജന്മം കാണുകേല... അയാൾ തിരിഞ്ഞ് അകത്തേക്കുകയറിപ്പോയി.

“അലമാരിടെ താക്കോൽ അമ്മ സൂക്ഷിപ്പോളാം മകനേ...” പിന്നിൽനിന്ന് ദേവകി കൈനട്ടി.

“അതിന്ന് നയാപ്പെപ്പാ ഒരു കുഞ്ഞുമെടുക്കുകേലാ...”

രമണൻ പക്ഷേ, തിരിഞ്ഞുനോക്കിയില്ല. തങ്ക നിർത്താതെ നെഞ്ചിലിടിച്ചു:

“എവടെ കയ്യിലൊരു കരിങ്കൽത്തുണ്ടം കൊണ്ടുകൊടുക്കട്ടെ ചെറുക്കോ...” ദേവകി സർവ്വപിനോടു പറഞ്ഞു:

“നെന്റമ്മക്ക നെഞ്ചൊന്നു കലങ്ങട്ടേ. സകിക്കാൻ വയ്യാഞ്ഞിട്ടല്ലോ അവൾ...”

“സകിക്കാൻ വയ്യാഞ്ഞ നിങ്ങളല്ലേ? നിങ്ങളെ നാനുകേലിടിത്തി വീഴൂ...” തങ്ക പരാകി.

അതിനൊരു കേൾക്കാൻ കൊള്ളാത്ത അസമ്യമായിരുന്നു ദേവകിയുടെ മറുപടി.

സർവ്വപ് ആ വാക്ക് പൊത്തിപ്പിടിച്ചു:

“തെറി പറഞ്ഞാ പൊരയ്ക്കെത്തിട്ടു പൂട്ടും കേട്ടോ. വയസ്സായതിന്റെ അഹങ്കാരമാ അമ്മച്ചിക്ക്. അമ്മച്ചിക്കു മാത്രമല്ല എൻ്റച്ഛൻ പാവമായിപ്പോയതിന്റെ ഹൂങ്കാ. നിങ്ങൾ അമ്മായിയമ്മയ്ക്കും മരുമോക്കും. വെളിപ്പിടിച്ചിട്ട് രണ്ടിനേ വല്ല ഭ്രാന്താശുപത്രിലും കൊണ്ടാക്കണം...”

അവരെ ഒന്ന് ഉലച്ചിട്ട് അവൻ തിരിഞ്ഞ് മുകളിലെ മുറിയിലേക്കു പോയി.

കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തങ്ക ത്തൊറു കിടന്നിരുന്ന കുട്ടിയ്ക്കുവട്ടിലെ ഗ്രാണെറ്റ് തായിൽ ചെന്ന് ചടങ്ങിരുന്നു.

എന്നിട്ട് രമണന്റെ കാൽക്കൽ മുഖം ചേർത്തു:

“എന്റെ പൊന്നു രമണഞ്ചേട്ടനെന്നാടു കുമിടിക്കണം. ആ കൊച്ചിനെ അവൻ ഉപദ്രവിക്കുവെന്നു പറഞ്ഞപ്പോഴേക്കു കയറിച്ചെയ്തുപോയതാ കേട്ടോ. നുമ്മക്ക പൊന്നുമോനവളെ എത്താത്തൊ സ്മേഹിക്കുന്നോണ്ടെന്നറിയാവുന്ന കൊണ്ടു മാത്തറം ചെർത്തുപോയതാ പൊന്നേ...”

എന്റെ രമണഞ്ചേട്ടനെന്നാടു കുമിടിച്ചില്ലെടി സത്യവായും ഞാനോയി കടലപ്പാടും കേട്ടോ...”

“നിപോയിപ്പാക്കടി പുതുലപ്പക്കി...” രമണൻ മുറങ്ങു:

“ഭൂമിടെ ടോം തീർപ്പല്ല?”

“രമണഞ്ചേട്ടച്ചേമ്മാ കളിതമാശപറേവാ...” തങ്ക കൊഞ്ചി.

“എന്നെക്കാണാതെ രമണഞ്ചേട്ടനു ജീവിക്കാവുന്നുകേലാണെന്നിരിക്കിയാവല്ല. ഞാങ്കടലിപ്പാടിയാ പൊരകേ ഓടിവന്നു വലിച്ചുകേറ്റുവെന്നുമറിയാം. ചുമ്മാതെന്നാത്തിനാ ഓരോ പള്ളു പറയണെ?”

രമണൻ അതുകേട്ട് ഉറക്കെ ചിരിച്ചു. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു:

“പറഞ്ഞതൊക്കെയെന്നിക്കു കാണാപ്പാമായി കേട്ടോ. പക്ഷേ, എന്റെ അലമാരിടെ താക്കോലുമത്രം നീയി ജന്മമത് കാണുകേലാ...”

“എനിക്കാത്താക്കാല വേണ്ടെങ്കിലാ...? എനിക്കിടൊപ്പാട്ടി മൊകോപ്പാട്ട് ഇങ്ങനെ കടന്നാ മതി. ചാക്കുവര...”

രമണന്റെ പാദങ്ങളിൽ മുഖമണച്ചുവെച്ച് അവൾ ഏങ്ങലിച്ചു.

അയാൾ അപ്പോഴും ചിരിച്ചതേയുള്ളു. രുത്രി തന്നെ കോളർ ഹോസ്റ്റലിലേക്കു മടങ്ങിയപ്പോഴാണ് സർവ്വപ് ആലോചിച്ചു. പക്ഷേ സഹദേവനെക്കൂടി കാണണമെന്ന് അവൻ നിർബന്ധമായിരുന്നു. നേരം പുലർന്നപ്പോഴേക്കു മുമ്പായി സർവ്വപ് സത്യഭാമയുടെ പുറയ്ക്കു മുനിലെത്തി. മിൻവിൽപറയ്ക്കാതെ ശാലിനി ഇറങ്ങുന്നതേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ:

“മകൻ രാത്രിലാണോ വന്നു..?” അവൾ തിരക്കി.

“ഇപ്പം തിരിച്ചുപോകുവാ?”

“ഓ..” അവൻ തലയാട്ടി.

“സഹദേവനിങ്ങോടേങ്ങാൻ വന്നാരുന്നോ?”

“സന്ധ്യ കഴിഞ്ഞുവന്ന് പതിവ് ചോറുപൊതി കൊണ്ടുപോയി എന്നാത്തിനാ മകനേ അയാളെ തിരക്കുന്നേ? പിന്നെ വല്ല അവരാരണ്ടോ ഒപ്പിച്ചു ചെക്കുന്നതാ?”

“ചെക്കുന്നതാൻ എപ്പഴും ചെക്കുന്നതായിരിക്കും ശാലുച്ചേച്ചി.. കടുവായ്ക്കും കരടിക്കുമൊക്കെ എപ്പോഴും.. മനസാന്തരം ഉണ്ടാകും

കളിൽ അച്ചടിച്ചുവരുന്നല്ലോ? ബുദ്ധിമതികളായതുകൊണ്ടാണോ അവർക്കൊക്കെ ഈ ചതി പറുന്നത്? എന്നാത്തിനാ അധികം ദൂരെ പോണോ? നിങ്ങള് ചേച്ചിടേം അനിയത്തിടേം കഥ തന്നെ എന്നതാ?”

ശാലിനിയിരുടെ തല കുനിക്കുന്നു.

“എന്താ അയാള് പറിച്ചതല്ല പ്രധാന കഥ. ആ ചെക്കും വാങ്ങിക്കൊണ്ട് ആ തെങ്ങി നേരേ തത്തോട്ചെക്കു കൊണ്ടോത്ത് എത്തി..”

ശാലിനി വീണ്ടും മുഖമുയർത്തി.

ആ കണ്ണുകൾ മിടിക്കുന്നു.

“തത്തയെ പിടിച്ചോണ്ടുചെല്ലുന്നായി ഞാൻ അയച്ചതാണെന്നും പറഞ്ഞാ ആ നരകാസുരൻ അവരെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. അതിനു

വിചാരിച്ചത്. പക്ഷേ സത്യം അതല്ല. അഥവാ മാരക സഹായിക്കൊണ്ട് അനവധിപേരുണ്ടാവും. ഈ ലോകം തന്നെ അത്തരക്കാരുടെ കയ്യിലാ. കേസു ജയിച്ചാൽ അയാളെ കയ്യിൽ വാണത് തത്തയെപ്പോലൊരു സുന്ദരിപ്പെൺകുട്ടിയോ. പെൺമക്കളെ വീൽക്കണ തന്മയരുടെ കഥകളും ധാരാളമായി പുത്രങ്ങളിൽ വാഗ്ദാനമല്ലോ? സന്തം അച്ഛൻമാരെന്ന് മാവണമെന്നില്ല അവന്മാർ. തത്തയ്ക്കുവേണ്ടി സഹദേവനെ സഹായിക്കാൻ ഏതുവമ്പനും തയ്യാറാവും ശാലുച്ചേച്ചി അത്രയ്ക്കൊരു വൃത്തികെട്ട ലോകമാ ഇതി..”

സാരൂപ് കിട്ടി.

ശാലിനിയുടെ മുഖം വലിഞ്ഞു മുറുകി.

നീണ്ടു ഭംഗിയുള്ള ആ കണ്ണുകൾ ചോരയങ്ങുമായി.

വോ? അവർ വിശപ്പടക്കുന്നത് മനുഷ്യരും മൃഗങ്ങളും ആകുമില്ലല്ലോ?”

“എന്നാ മകനേ ഇപ്പം സംഭവിച്ചേ?” ശാലിനിക്ക് ഉന്കുന്റായി.

“തത്തനേ പിടിച്ചോണ്ടുപോയി പെൺ വാങ്ങിക്കൊടുക്കു വീൽക്കുവെന്നും പറഞ്ഞ് അയാള് എന്റെ മെക്കുത്തുന്ന് അച്ഛനെപ്പിടി ഇതുപത്തായാതിരുന്നെന്റെ ചെക്കുവാങ്ങി..”

“ഇത്തരം മരണിയാണോ മകനേ നിന്റേത്?” ശാലിനി മുക്കിൽ വിരൽ ചേർത്തു.

“ശാലുച്ചാച്ചി മലയാളത്തിലെ പുത്രങ്ങള് വായിക്കാനല്ലേ? തട്ടിച്ചുകാരും പെണ്ണുപിടിയൻ മാരുമുലം ജന്മം തുലഞ്ഞുപോകുന്ന ഒരു നാലഞ്ചു പെണ്ണുങ്ങളുടെ കഥകളെങ്കിലും മൂങ്ങാതെ ഓരോ ദിവസവും പുറക്കുടലാസു

പ്രതിഫലമായി ഞാൻ കൊടുത്തതാണെന്നും പറഞ്ഞ് എന്റെ അച്ഛനെപ്പിടി ചെക്കുംകാണിച്ചു. എങ്ങനെയുണ്ട് അയാളെ ബുദ്ധി?”

സാരൂപ് ചോദിച്ചു.

ശാലിനി ശബ്ദിച്ചില്ല.

“തത്ത എനിക്കുമായി എനിക്കു നഷ്ടമാവണം. ആനൻ വർമം പെങ്ങളും എന്റെ ശത്രുവാകണം. തത്തയുടെ യഥാർത്ഥ അച്ഛനാണെന്നു പറഞ്ഞ് ഈ സഹദേവൻ കോടതിയിലുയർത്തും. പ്രായപൂർത്തിയാവാത്ത കുട്ടിയെ അച്ഛനോടൊപ്പം അയക്കാനല്ലേ കോടതി വിധിക്കൂ?”

“കോടതിയിൽ പോയി കേസു നടത്താനുള്ള വിവരം വിദ്യാഭ്യാസം ആശിസാധിനോമൊന്നും അയാൾക്കില്ല സൊരുപ് മാതേ..”

“അങ്ങനെ തന്നെയാ ശാലുച്ചേച്ചി ഞാനും

“നാളെ കഴിഞ്ഞ് അവൻ വരുമ്പോ ചോറിലും മീങ്കറിലും ഇത്തിരി കുറുഡാണാഴിച്ചു വെങ്കി വാഴയിലയിൽ പൊതിഞ്ഞ് കൊടുത്താലോ മകനേ? ജയിലിലുപോയിക്കൊണ്ടാൻ എനിക്ക് ഒരു മടിയുമില്ല..”

“കുറുഡാണൊന്നും കഴിച്ചാ അയാളേപ്പോലുള്ള നീചജന്മങ്ങൾ ചാവിലു ചേച്ചി. നിങ്ങൾ ചെല്ലും ജയിലിലായിത്തുറയും. നിങ്ങൾക്കൊരു ദോഷം വരാൻ ഞാൻ സമ്മതിക്കത്തില്ല ശാലുച്ചേച്ചി. ഇല്ലെങ്കിൽ സൈനഡ് ഞാൻ സംഘടിപ്പിച്ചു തന്നേനേ. അയാളേ ഞാൻ കൈകാര്യം ചെയ്തോളാം..”

“കൊച്ചുപോയി അപകടത്തിലൊന്നും ചെന്നു ചാടല്ലേ.. നീയെനിക്ക് എന്റെ മകനേപ്പോലാം..”

“എനിക്ക് എന്തായേക്കാൾ ബഹുമാനമാ നിങ്ങളോട്.. അതുകൊണ്ടാ ഈ കടപ്പൊത്തുവരുമ്പോഴൊക്കെ കാണാനായി വരുന്നു. ഞാനോകുവാ..”

അവൻ തിരിഞ്ഞുനടന്നു.

ബൈക്കിൽ കവലയിലെത്തി, സഹദേവന്റെ

പതിന് തമ്പളമായ പായപ്പിടിയ്ക്കു മുന്നിൽ കണ്ണോടിച്ചപ്പോഴാണ് അകത്തുനിന്ന് ഉറന്നുവടിയുമായി ഇറങ്ങിവരുന്നു കക്ഷി.

“ചിറ്റപ്പോ...” ബൈക്കിലിരുന്നുകൊണ്ട് സരൂപ്പ് വിളിച്ചു. അതു തന്നെയല്ലെന്ന ഭാവത്തിൽ സഹദേവൻ ചുറ്റിനുമെന്ന് നോക്കി.

“തന്നെത്തന്നെയോ വിളിച്ചു... എന്റെ പെണ്ണിന്റെ രണ്ടനാച്ഛനാവുവോ, തന്നെ തന്നെത്തന്നെ വിളിക്കേണ്ടിയോ?” അവൻ ചോദിച്ചു.

സഹദേവന്റെ മുഖമൊന്നു തുടർത്തു. അപ്പോൾ അയാളുടെ പഴയ കൂട്ടുകാരനായ കൊച്ചുപ്പി ആരാഞ്ഞു:

“മരിച്ചുപോയ നന്ദിനിക്കുട്ടിടെ മോടെ കാര്യവാദോൻ പറയണമേങ്കി സഹദേവനാക്കൊച്ചിന്റെ ചിറ്റപ്പനല്ലേ? അപ്പനല്ലേ?”

“തനിക്ക് രണ്ടുമുന്നു മക്കളുണ്ടല്ലോ? തന്റപ്പൻ സ്ഥാനോ... ഇതുപോലെതന്നോ?” സരൂപ്പ് കൊച്ചുപ്പിയോടു ചോദിച്ചു.

അടികൊണ്ടതുപോലെയാണി അയാളുടെ മുഖം.

ഗിന്നസ് ബുക്കിലൂടെ

ജീർമ്മിക്കാനായ സൈമൺ എൽ മോർഗിനസ് ബുക്കിൽ കയറിപ്പറ്റിയത് വായിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ സ്ക്രോക്കുത്തിക്കയറ്റി വച്ചിരിക്കാൻ. പത്തു സെക്കൻഡ് നേരത്തേക്ക് 400 സ്ക്രോക്ക് കൂത്തിനിറച്ചായിരുന്നു സൈമണിന്റെ പ്രകടനം.

“വെളുത്തല്ലെ മകനേ...” സഹദേവൻ പല്ലിറുത്തി.

“വെളുത്തൊ കൊത്തൊടിയുവേ...”

“തന്റെ കൊത്തൊടിക്കുവാടോ തന്നെ ഞാൻ...” പറഞ്ഞിട്ട് അവൻ ബൈക്കിലിരുന്നു കൊണ്ടു തന്നെ കാലുയർത്തി ഹുവണിഞ്ഞ കാലടികൊണ്ട് ആഞ്ഞൊരു ചവിട്ടുകൊടുത്തു അയാൾക്ക്.

ഉറന്നുവടിയോടെപ്പോ സഹദേവനും മലർന്നപ്പോ പിന്നോട്ടു മറിഞ്ഞു.

“തന്റയ്ക്കു മൂൻപേ പിറന്നാനേ...” കിടന്നു കൊണ്ട് അയാൾ വിളിച്ചു.

“അത് താനല്ലേ?” സരൂപ്പ് തിരക്കി:

“അതിന്റെ ലക്ഷണമല്ലേ തന്റെ ജീവിതം? എന്റെ തയ മണന്നുതന്നെ പിറന്നവനാ ഞാൻ. എനിക്കി ഭൂമിയിൽ അതിനേക്കാൾ വലിയൊരാളായില്ലെടോ തെണ്ടി...” ബൈക്കിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോ അവൻ ഷുവിട്ട കാലുകൊണ്ട് ആ മുഖത്തു ചവിട്ടി.

“എന്റുമയെപ്പറ്റിച്ചു ചെക്കുവാങ്ങിയില്ലേടോ താൻ? എന്നിട്ട് കോലേമത്ത് ചെന്ന് എനി

ക്കിട്ട് പാര പണിതു. ഇനിയിപ്പോ തന്റേടെ തന്റസ്ഥാനം പുറൻ കോടതിപ്പോകുവല്ലോ താൻ? തനിക്കെതിരെ ഞാൻ വരും കോടതിൽ. തന്റെ വെപ്പാട്ടിയായിരുന്ന ശാലിനി... വരും... തന്റെ ഭാര്യയായിരുന്ന നന്ദിനിക്കുട്ടി മകൾക്ക് അവളുടെ തന്റയാരെന്നെ എഴുതിക്കൊടുത്ത കത്തും അവൾക്കേ അയാൾക്കോടൊപ്പം എല്ലാം എന്റെ കൈവശമുണ്ട് കോടതിൽ താനൊന്നു പണിയെന്നു കാണട്ടേ. എല്ലാത്തിനുമുപരി തന്റയാരെന്നെ എഴുതിക്കൊടുത്തു ടെസ്റ്റ് കൂടിയുണ്ടാവും കോടതിയിൽ. താനതിനെ എങ്ങനെ മറികടക്കുവെന്നു കാണാമല്ലോ? ഭാര്യയായി കൂടെപ്പാർത്ത പെണ്ണിന്റെ ദേഹത്ത് തല്ലാനും തൊടിക്കാനുമല്ലാതെ തൊടാൻ പറ്റിട്ടൊണ്ടോടോ തനിക്ക്? തല്ലി... തൊടിച്ചു... പെണ്ണുങ്ങളെ പെറുപ്പിക്കാൻ പറ്റുവെന്നാണോ തന്റെ വിചാരം?”

പെട്ടെന്ന് ചുറ്റിനും നിന്നൊരു കൂട്ടക്കയ്യടി ഉയർന്നു. സരൂപ്പ് തിരിഞ്ഞു നോക്കി.

ആലപ്പുഴ ടൗണിലെ ഏതൊക്കെയോ വിദ്യാലയങ്ങളിലേക്കു പോകുന്ന ഒരുപറ്റം ചെറുപ്പക്കാരായിരുന്നു അവർ.

“ശരിക്കും സിനിമാന്റെല്ലായിരിക്കണം സരൂപ്പ് തമ്മന്റെ പെർഫോമൻസ്...” ഒരുത്തൻ പറഞ്ഞു:

“കണ്ടിഗ്രാജുലേഷൻസ് ചങ്ങാതി. വെളുതിയ ച്ച തന്നെ ഇയാടെ പടം ഞങ്ങളു കാണുപോ. ആലപ്പുഴ ജില്ലക്കു അടിമതം കാത്താ, ഇനി ഇയാളായിരിക്കും ഞങ്ങളെ ഹിറോ...”

തുടർന്ന് എല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് കൈവിറലുകൾ ചൂണ്ടിയിൽ കൊരുത്ത് കോറസായി ചുളുട്ടി.

പിന്നെ ബൈക്കുകൾ സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്ത് അവർ പുറത്തു പോന്നു.

“എന്റൊരു കാലി പോയത് നിന്റെ ഭാര്യ...” റോഡരികിൽ കിടന്ന് സഹദേവൻ തെങ്ങി:

“ഇല്ലേ തിരിച്ചിട്ടുന്ന് ജീവനോടെ തിരിച്ചു പോകേലായിരുന്നോ കഴുവേറി മോനേ...”

“എനിക്കുമോ പാവം പെങ്കൊച്ചിനും. വേണ്ടിയല്ലേടോ ദൈവം. തന്റെ കാലടടുത്തത്? എന്നിട്ടും താൻ പാഠം പഠിച്ചില്ല. ഇനി തന്റെ ഓരോ പാർട്ടിനും ആ കക്ഷി ഉറപ്പായെടുക്കും. നോക്കിക്കോ...”

വണ്ടി സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്ത് സരൂപ്പും വിട്ടു. ഹോസ്റ്റലിലെത്തിയ അവൻ അന്നു വൈകുന്നേരം തന്റെ സത്യാവസ്ഥ ബോധ്യപ്പെടുത്താനായി തന്റതന്റയ്ക്കുവാട്ടിയുടെ നമ്പറിൽ ഒരിക്കൽകൂടി വിളിച്ചു. അവർ കാൾ എടുക്കില്ലെന്നും വിളിച്ചു ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ പ്രതിഷേധമായി തന്നെ സിനിമാംഗത്തായിത്തീർന്നു പറഞ്ഞാക്കാൻ ശ്രമിക്കുമെന്നും സരൂപ്പിന് അറിയാമായിരുന്നു.

പത്തു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും ആ മൊബൈൽ റിങ്ങു പൂർത്തിയാക്കി. പക്ഷേ ആരും കാൾ എടുത്തില്ല. അതോടെ ആ നമ്പറിൽ അവൻ മെസേജ് ചെയ്തു:

“എനിക്ക് തന്റയെ വേണ്ട. അവൾ അവളുടേതാണല്ലോ, താമസിപ്പോട്ടേ. പ്രായ പൂർത്തിയാവാവുമ്പോൾ അവളെ അടുപ്പം ആക്കോണെന്നു വച്ചാൽ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുത്തോട്ടേ. ഒരേതീർപ്പുമെനിക്കില്ല. അവൾക്ക് ദോഷമൊന്നും സംഭവിക്കരുതെന്നു മാത്രേ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുള്ളൂ. ഒരു സഹദേവനെയും അവർക്കെതിരെ ഞാൻ അയക്കില്ല. അയാൾ പറഞ്ഞതെല്ലാം കള്ളമാണെന്ന് തന്റയ്ക്കുവാട്ടിയെക്കുറിച്ചും വിശ്വസിക്കണം. തന്റയെ ഉപദ

വിടക്കുമെന്നു ഭീഷണിപ്പെടുത്തി അയാൾ എന്റയെക്കുറിച്ചു കയ്യിൽനിന്നു വാങ്ങിയതാണ് ആ ചെക്ക്. തന്റയുടെ അച്ഛനും അമ്മയെക്കുറിച്ചും പൊളുത്തായ അന്തസ്സുവേണ്ടി ഹൃദയം ചിന്തിച്ചെറിഞ്ഞ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചും അത് മനസ്സിലാക്കണം. എന്നിട്ട് എന്നെ സന്തം സാധിനമുപയോഗിച്ച് സിനിമയുടെ പടിയിറക്കിയിട്ടോളൂ...”

വിജയകരമായി ആ സന്ദേശം അപ്പുറത്ത് എത്തിയത് അറിഞ്ഞതും സരൂപ്പിന് സമാധാനമായി.

ശാന്തമായി ആ രാത്രി അവൻ ഉറങ്ങി.

വെളുതിയ ച്ച ‘കാറ്റിലെ പഞ്ഞിപ്പുകൾ’ റിലീസായി. ആദ്യചോ കാണാൻ സരൂപ്പ് പോയില്ല.

ക്ലാസ്സിൽനിന്ന് നോക്കി എത്തി ഹോസ്റ്റലിലെ മൂറിയിൽ കിടന്ന് ഉറങ്ങി.

ആറാമതിൽ ഫോൺ റിങ് ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് അവൻ ഉണർന്നത്.

ഫോൺ എടുത്തപ്പോഴേക്കും കാൾ കട്ടായി പക്ഷേ പത്ത് മെസേജുകൾ എത്തിയിരിക്കുന്നതായ അറിയിപ്പ് കണ്ടതും സരൂപ്പ് ആഹ്ലാദത്തിൽ അവ എടുത്തു. തന്റതന്റയ്ക്കുവാട്ടിയുടെ മറുപടിയാണ് അവൻ പ്രതീക്ഷിച്ചത്.

പക്ഷേ, സന്ദേശമെല്ലാം പരിചയമില്ലാത്ത നമ്പറുകളിൽനിന്നായിരുന്നു.

എല്ലാവർക്കും ഒരേ വാചകം.

“സൂപ്പർ ഹിറ്റ്!”

മാറ്റിനി ചോ കണ്ടവരിൽനിന്നുള്ള അഭിനന്ദനമാണതെന്നു മനസ്സിലായി. അയാളുനമ്പറുകൾ പരിശോധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അതിനെ മറികണ്ടുകൊണ്ട് ഒരു കാൾ:

“മക്കളേ അച്ഛനാടോ... അച്ഛനാമേ... അമ്മച്ചി-കൂടി ഫസ്റ്റ് ചോ കാണാൻ പോവാതൊരുങ്ങുവാടോ... അപ്പു ടേ, നമ്മുടെ കടപ്പൊറത്ത് പിള്ളേർ പടക്കം പൊട്ടിക്കുന്നു. ആലപ്പുഴയ്ക്ക് മാറ്റിക്കണ്ടല്ലോ വന്നതങ്ങോ. അച്ഛനെ നി സങ്കടപ്പെടുത്തിയിരുന്തു എല്ലാ പ്രയാസം തിരിന്നെട. ഇനിയിപ്പം ടപ്പേന് നിയങ്ങു കൂട്ടിയുയരും മകനേ... ആനർപാക്കി അതിന്റെപ്പം നിയെത്തും. അനേരം അയാളു നിനക്ക് മകളേ തരുവോന്നറിയാവല്ലോ?”

“അച്ഛൻ ഫസ്റ്റ് ചോയ്ക്കോണോപോണം, അതോ സെക്കൻഡ് ചോയ്ക്കോ?” സരൂപ്പ് ഇടയിൽ കടന്നു.

“ഫസ്റ്റിൻ... സമയം കഴിഞ്ഞുകാണും. എന്നാലും നിന്നെയൊന്നു വിളിക്കാതെങ്ങനാ എങ്ങനേ?”

“എങ്കി ഇനി സെക്കൻഡ് ചോയ്ക്കു പോയോ. ഇപ്പം ടിക്കറ്റ് ക്ലോസ് ചെയ്തുകാണും...”

“എടാ മങ്ങാ ഞാൻ ഒരാഴ്ച മൂൻപ് റിസർവ് ചെയ്തുവെച്ചിരിക്കുന്നോടോ... പരസ്പരം പോക്കു തിക്കാണിക്കലുവൊക്കെക്കഴിഞ്ഞിട്ടങ്ങാ ചെന്നാ മതിലോ...?”

“അതൊക്കെ കഴിഞ്ഞുകാണു മച്ഛാ... ഒന്നു പോകാനോക്ക്. പടം തൊടങ്ങി... ഇപ്പം പതിനഞ്ചു മിനിറ്റായിക്കൊണ്ടും. എന്നുവെച്ചു ഹൈസ്കൂളിലൊന്നും വണ്ടി വിട്ടേക്കരുത്. പ്രായമായിത്തന്നും രാത്രി കണ്ണിൻ കാഴ്ച കുറയുമെന്നും ഓർത്തോണം. ഇനിയെല്ലാം വന്നിട്ട് പറയാം...” അവൻ തന്നെ ആ സംസാരം അവസാനിപ്പിച്ചു.

അപ്പോഴേക്കും അടുത്ത കാൾ എത്തി. അത് അവനെ കോറിയെപ്പറ്റിച്ചു:

“സരൂപ്പോ... ഞാൻ തന്റയായിരാം...” സരൂപ്പിനു പക്ഷേ ശബ്ദിക്കുന്നായില്ല.

കത്തുകൾ

വിഷുപതിപ്പ് അടിപൊളി!

സമ്പൂർണ്ണ വിഷുഫലം ഉൾപ്പെടെ ഇത്തവണത്തെ വിഷുപ്പതിപ്പ് അടിപൊളിയായി. അശക്തിവിജ്ഞാശതസ്സരാട്ടി കാവാലം, അനന്ത, സരയു എന്നിവർ വിഷുവിനെക്കുറിച്ച് എഴുതിയത് സസകരമായി ജിത്തുരാജ്, വൈക്കം.

ധിക്കാരി കണക്കുന്നു

കെ.വി. അനിലിന്റെ ധിക്കാരി എന്ന നോവൽ വളരെ നന്നായെന്നുണ്ട്. ശരിക്കുമൊരു സിനിമ കാണുന്ന പ്രതിഭാസം അറിയിക്കുന്നു. ആഴ്ചപ്പതിപ്പ് കയ്യിൽ കിട്ടിയാൽ ആദ്യം വായിക്കുന്നത് ഈ നോവലാണ്.

വിഷുപ്പാട്ടുകൾ

വിഷു പ്രമാണിച്ച് ഒ.എൻ.വി.യുടെ വിഷുപ്പാട്ടുകൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയത് ഉചിതമായി. ഏത സന്ദർഭം ആ വരികൾ... രാജനാഥ്, പുൽപ്പള്ളി.

കവിതയല്ല സാറിന്റെ വീടും നമ്മുടെ ഫെലിസ് സ്പ്രേയറുകളും അല്ലാത്ത ഒരിടത്തുവേണം സാർ ഇന്നുരാത്രി പ്രിൻസിഡെയും അപ്പാരെയും താമസിച്ചിരിക്കാൻ."

"എവിടെ?"

"നായനമ്പലത്തെ എന്റെ വീട്ടിൽ താമസിച്ചിടാം സാർ..."

വിജയ്ദാസിന് ബലരാജൻ നോക്കി

"എന്റേയ്യം ഭാര്യയ്ക്കും കുഞ്ഞുമേയ്യുള്ള അവിടെ. ചുറ്റോടും ചുറ്റും നമ്മുടെ ആളുകളും ഒരു ലോറി നിറയെ ഗൃഹങ്ങളും വന്നാലും ഒരു ചുക്കും ചെമ്പാൻ പറ്റില്ല.

പ്രിൻസിഡെയറാലിലെ ഞാൻ ഇവിടെത്തന്നെ. ഇനി കൂടുതൽ മണിക്കൂറുകളുടെ കാര്യമല്ലേയ്യുള്ളൂ..."

അതാണു നല്ലത് എന്നു ബലരാജനും തോന്നി. പ്രത്യേകിച്ചും പകൽ ഇവിടെ അഗ്രജ മൃത്തുച്ഛം എന്ന തമിഴത്തി വാടകക്കൊലയാളി വന്ന സ്മിതിക്ക്.

പ്രിൻസിഡെ തേടി ധൂതി അമ്പൽ വന്നു കൂടെനില്ക്കുന്നു.

ഒരു നിമിഷം എടുക്കാതിരിക്കുന്നതാണു നല്ലത് എന്നു ബലരാജനും തോന്നി

"ശരി... അബ്ദുൾ റസാക്കും ടീച്ചും വാഹിദിന്റെ കൂടെ പോ. പ്രിൻസിഡെയും അപ്പച്ചനെയും സുരക്ഷിതമായി വാഹിദിന്റെ വീട്ടിൽ എത്തിക്കണം."

"സരി"

അബ്ദുൾ റസാക്ക് അറ്റൻഷനായി ബലരാജൻ പതിയെ പ്രിൻസിഡുടെ അടുത്തേക്കു ചെന്നു.

"ഒന്നും പോടേക്കണ്ട കേട്ടോ..."

ബലരാജൻ പ്രിൻസിഡുടെ തൂളുമ്പി നിൽക്കുന്ന മിഴികളിലേക്കു നോക്കി.

"പാതാത്തുള്ളതൊക്കെ ഇന്നു രാത്രി മനസ്സിൽ ഓർത്തുവെച്ചോ, രാവിലെ എല്ലാം പാതണം... ഒരു ഫൊട്ടും പൊടിയും വിട്ടുപോവാതെ, പ്രി

ൻസിഡുടെ റേറത്ത് കൈവച്ചവരെയൊക്കെ കൈവിലങ്ങിട്ടു തൊവിലുടെ നടത്തും ബലരാജൻ... ഇതു രാഷ്ട്രീയക്കാരന്റെ വെറും വാക്കല്ല... ബലരാജന്റെ വാക്കുകളോ..."

"സാർ..."

പ്രിൻസിഡെയെ വിളിച്ചു. പിന്നെ, മുന്നോട്ടു വന്ന് തന്റെ ബാഗ് തുറന്നു. അതിനുള്ളിൽനിന്ന് ഒരു സിഡി പാച്ച് എടുത്തു.

പ്രിൻസിഡെ ബലരാജനും നീട്ടി.

"എന്താ ഇത്?"

ബലരാജന്റെ നെറ്റി ചുളിഞ്ഞു.

"മയിൽവാഹനത്തിന്റെ കലശിപ്പാളയത്തെ ഗസ്റ്റ് ഹൗസിൽനിന്നു തൊണ്ടെടുത്തതാ, കേരളവും കർണാടകവും തമിഴ്നാടും കേന്ദ്രീകരിച്ചും പിന്നെ. ഇന്ത്യയ്ക്കു പുറത്തും അധർ നടത്തുന്ന ഹേസ്യ ബിസിനസുകളുടെ ഡിറ്റയിൽ സ്പെട്ട് ഒരുപാട് പെൺകുട്ടികളുടെ കഥകൾ...! ചില പ്രധാനപ്പെട്ട രേഖകൾ ഉണ്ടെന്നു മയിൽവാഹനം പറഞ്ഞതു കേട്ടിട്ട് ഞാൻ അന്നു രാത്രി ഹേസ്യമായി അവരുടെ കണ്ണുവെട്ടിച്ച് എടുത്തു മാറ്റിവച്ചതാ ഇത്..."

ബലരാജന്റെ ചട്ടണ്ടിൽ ഒരു പുഞ്ചി ഉണ്ടായി.

പ്രിൻസിഡെ മിശിയിലായി; ഡൈറക്ടറുമാർക്കും.

"മിടുക്കി..."

ബലരാജൻ മൃദലായി പ്രിൻസിഡുടെ നെറ്റിയിൽ ഒന്നു തട്ടി.

അടുത്തനിമിഷം, ലാസർ വൈദ്യന്റെ ഫോൺ ബെല്ലടിച്ചു.

ഫോണെടുത്തു ലാസർവൈദ്യൻ കാതോടു ചേർത്തു.

"ഓ... പറഞ്ഞോ വിജയകൃഷ്ണ..."

രാമപുരം സിംഹ: വിജയകൃഷ്ണനാണ് ലൈനിൽ എന്നു ബലരാജനും മനസ്സിലായി.

"സാറിനെ വിളിച്ചു വിളിച്ചു എന്റെ വിരലു തേഞ്ഞു; സാറിന് എവിടാരുన్నു..."

മറുവശത്തുനിന്നു വിജയകൃഷ്ണന്റെ പോഡും കേട്ടു.

"താൻ വിളിച്ചാൽ പോലേ... ഞാൻ റോബിൾ വേണ്ടേ. ഓ കാര്യം പാ..."

ലാസർവൈദ്യനും ദേഷ്യം വന്നു.

"സാരോ... ആ തള്ള തുങ്ങിച്ചത്തു..."

ലാസർവൈദ്യൻ ഒന്നു ഞെട്ടി.

ലാസർവൈദ്യൻ ഒന്നു ഞെട്ടി.

"ഏതു തള്ള...?"

"ഹോ... നമ്മുടെ ശോചാർത്ഥൻ കേസിലെ പ്രതിഭെ അമ്മ. ആന്റോ ആന്റണിയുടെ അമ്മ മാരി ടീച്ചർ..."

ലാസർവൈദ്യൻ നടപ്പിൻ വിറച്ചുപോയി.

"സത്യമാണോടോ..."

"പിന്നല്ലാതെ... ഇങ്ങനൊരു കള്ളം ആരെങ്കിലും പറയുമോ സാരോ. കേട്ടിട്ടു സാറിനു വിശ്വാസമാവുന്നില്ലെങ്കിൽ നേരെ പ്ലാസനാലിലേതോട്ടത്തിലേക്കു പോർ. തള്ള രബർക്കാനിൽ തുങ്ങിക്കിടപ്പുണ്ട്. സാറിനു തൊട്ടുമോക്കി വിശ്വസിക്കാം..."

കാൾ കട്ടായി

ലാസർ വൈദ്യൻ പതിയെ തിരിഞ്ഞു ബലരാജൻ നോക്കി.

ലാസറിന്റെ കണ്ണുകൾ മിഴിഞ്ഞു തന്നെ തുരുന്നു.

"എന്താ സാരോ..."

ബലരാജൻ പതിയെ മുന്നോട്ടുവന്നു.

"സുരോ..."

ലാസർവൈദ്യൻ പതിയെ വിളിച്ചു.

"എ ബിൾ... ബിൾ ബാഡ്സ്സസ്..."

"പാരഞ്ഞോ..."

"ആന്റോ ആന്റണിയുടെ അമ്മ മേരി ടീച്ചർ ആത്മഹത്യ ചെയ്തു. തുങ്ങിമരണം ആയിരുന്നു. പ്ലാസനാലിലെ രബർതോട്ടത്തിൽ..."

മുനിയലിലെല്ലാം പൊട്ടുന്നതെങ്ങനെയെന്നു പോലെ ബലരാജനും തോന്നി.

കാതുകൾ കൊട്ടിയടഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നു. നേറ്റുണ്ടു നിമിഷത്തേക്ക് ചെവികളുള്ളതിൽ ഒരു മുളർച്ചാതം ആയിരുന്നു.

നടുങ്ങി നിൽക്കുകയായിരുന്നു സെൽവിയും ദീപാവലിയും.

"എന്തുചെയ്യണം സാരോ..."

ലാസർവൈദ്യൻ ബലരാജൻ നോക്കി.

"സെൽവീ..."

ബലരാജൻ പതിയെ തലതിരിച്ചു സെൽവിയെ നോക്കി;

"ഞാനും ലാസറും ഇപ്പോൾതന്നെ പാലായിക്കു പുറപ്പെട്ടുവോ. ദീപയോളെ സെൽവീ കുറുപ്പേട്ടന്റെ വീട്ടിൽ എത്തിക്കണം. പ്രിൻസിഡെയും കോൺസ് വാഹിദും കൂട്ടവും നായനമ്പലത്തിനു പുറപ്പെട്ടോ കിക്ക്..."

ബലരാജൻ ലാസർ വൈദ്യനും നേരെ തിരിഞ്ഞു.

"വണ്ടി തിരിച്ചിട്ടോ..."

വിജയ്ദാസിനും പൊലീസുകാരും പ്രിൻസിഡെയും അപ്പച്ചനെയുംകൊണ്ട് പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങി.

...

ഇടയ്ക്ക് ഒന്നു മാറിനിന്ന മഴ പൂർവാധികം ശക്തിയോടെ വീണ്ടും തിരിച്ചെത്തി.

ചോരണമൂർത്തി ഗസ്റ്റ് ഹൗസിയുടെ ബാൽക്കണിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു മയിൽവാഹനം.

മയിൽവാഹനത്തിന്റെ ചുമലിലേക്കു തല ചായ്ച് സുന്ദരിയായ ഒരു യുവതി നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

കയ്യില്ലാത്ത ചെറിയ ടോപ്പും ബനിയൻതൂണിയുടെ ത്രിഫോർത്തുമായിരുന്നു അവളുടെ വേഷം.

കൊച്ചുത്ത പാലിന്റെ നിറയുള്ള അണിവാഴിനും മിതെ പാമ്പ് ചുറ്റിക്കിടക്കുന്നതുപോലെ പതിനഞ്ചു പവന്റെ വീതിയേറിയ ഒരു അഞ്ഞാണം ചുറ്റിക്കിടന്നിരുന്നു.

ചുംബനമേറ്റു തിണിർത്ത പെൺകുട്ടിയും

ടെ കവിളിൽ മയിൽവാഹനം പതിയെ ഒന്നു തലോടി.

“നിനക്കു സന്തോഷമായല്ലോ അല്ലേ...” മറുപടി പറയാതെ പെൺകുട്ടി ഒന്നു കുറുകി. പിന്നെ, മയിൽവാഹനത്തോട് അൽപംകൂടി ചേർന്നുനിന്നു.

“പതിനഞ്ചു പവന്റെ അത്തൊണം വാങ്ങി ചുടുകൊണ്ടുപോയിട്ട് ഒട്ടേറെ നമ്മക്കിട്ടു പണിത രുമാണു പോയിക്ക് മയിൽസാരേ...”

തണുപ്പിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടാൻ കൈത്തലങ്ങൾ കുട്ടിത്തീരുമിരിക്കാൻ അപ്പ അവിടെക്കു വന്നു. “കരുണാധിപി” സ്റ്റെറ്റിലിൽ ഒരു ഷാൾ അപ്പു പുതുച്ചിരുന്നു.

“പ്പാസാലിലെ തോട്ടത്തിൽ പള്ളിക്കൂപ്പുന്ന വളിനുള്ള ആളുണ്ടെന്ന്, തുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന മേൽ ടിച്ചറെ കാണാൻ...”

ആ ഓർമ്മയിൽ അപ്പ ഒന്നുചിരിച്ചു.

“ഇന്ന് രാത്രിയുഴുവൻ അവർ അവിടെ കിടക്ക ഒട്ടൻ ഞാൻ ഐജി ഉലകനാഥനോടു പറഞ്ഞു. മഴ നന്നാഞ്ഞെന്നു കരുതി മേൽ ടിച്ചർക്ക് ഇനി പണി പിടിക്കേണ്ടെന്നുമില്ലല്ലോ...”

ഒരു തമാശ പറഞ്ഞതുപോലെ അപ്പ ഉറക്കെ ചിരിച്ചു.

അടുത്തതിമിഷം അപ്പയുടെ കണ്ണുകൾ ജാഗ്രതമായി.

“സാരേ, ആന്റോയുടെ ഫ്ളാറ്റിന്റെ ആധാരം കിട്ടിയതോടെ അവിടെ നമ്മൾ ജയിച്ചു. ഇനി ആ പ്രിൻസിഡെന്റുടേ കിട്ടിയാൽ...”

“ഇന്ന് രാത്രികൊണ്ട് പ്രിൻസിഡെന്റുടെ പ്രശ്നം തീരും...” തിരിഞ്ഞു നോക്കാതെയാണ് മയിൽവാഹനം പറഞ്ഞത്.

“എങ്ങനെ... പ്രിൻസിഡെന്റാണെന്നുപോലും നമ്മുക്കറിയാത്തല്ലേ...”

“എനിക്കറിയാ...”

മയിൽവാഹനം അപ്പോഴും തിരിഞ്ഞില്ല.

***

നാമന്മാരെത്ത വിയ്ക്കുർവാഹിന്റെ വീട്ടിലേയ്ക്കുവന്നു പ്രിൻസിഡെന്റും അപ്പൻ കുറുപ്പുണ്ണും.

വാഹിന്റെ ഭാര്യ ലക്ഷ്മിയോട് രണ്ടുപേർക്കും കിടക്കാനുള്ള മുറി വിരിച്ചുകൊടുത്തത്. ജയിലിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിയ വാഹിന് പ്രണയിച്ച് ജീവിതത്തിലേക്കു കൈപിടിച്ചു കുട്ടിയതാണ് ലക്ഷ്മിയെ.

നാലു വയസുള്ള ആൺകുഞ്ഞുണ്ട്... അവർക്ക് അമ്മിർ.

വീടിന്റെ വാതിലുകളും ജനലുകളും എല്ലാം ഭദ്രമായി അടച്ചു കുറ്റി ഇട്ടുവെന്നു പല തവണ ഉറപ്പു വരുത്തിയാണ് വാഹിൻ ഉറങ്ങാൻ കിടന്നത്.

“പൊലീസും കോടതിയും ഒക്കെ ആയിട്ട് ആ കുട്ടിക്കു ജീവിതം പോയില്ലേ ഇക്കാര...”

ലക്ഷ്മി ഒരു കയ്യടുത്ത് വാഹിന്റെ ചുറ്റി ചിട്ടിച്ചു.

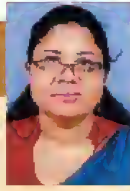
“അല്ലെങ്കിൽ അവളെ കൊന്നുകളയില്ലേ അവർ...”

വാഹിന് കയ്യെത്തിച്ചു ഭാര്യയുടെ നെക്കരിൽ ഒന്നു തലോടി.

“നമ്മൾ ആരെക്കെ എപ്പോ മരിക്കും എന്ന് അറിയാൻ പറ്റുമോ ലക്ഷ്മി... പണ്ട് വാപ്പച്ചി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് നമ്മുടെ ഹൃദയമിടിപ്പിന്റെ കണക്ക് പടച്ചവൻ കൃത്യമായി എടുത്തുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന്. എണ്ണം തിടയുമ്പോൾ... ഘടികാരം അടിച്ചു തീരു നന്മുപോലെ നെഞ്ചിറുക്കത്ത യന്ത്രം നിൽക്കും. എല്ലാവർക്കും ഒരിക്കൽ മരിക്കേണ്ട പറ്റും.”

വാഹിന് ഒന്നു നിർത്തി

ലിഫ്റ്റ് മാല

ലിഫ്റ്റ് ബീഡ്സ് 12 എണ്ണം, ക്രിസ്റ്റൽ മുത്ത് ആവശ്യത്തിന്, നമ്പർ ത്രീ ബോൾ ആവശ്യത്തിന്. ചെമ്പൻ, കൊളുത്ത് ഒന്ന് വട്ടക്കണ്ണി ഒന്ന്, നൂൽ, സൂചി

മെച്ചുന്ന വിധം: സൂചിയിൽ നൂൽ കോർത്തശേഷം നൂലിന്റെ ചുവടറ്റം ചെമ്പിന്റെ താഴത്തെ വളയത്തിൽ കെട്ടിയുറപ്പിക്കുക. നമ്പർ ത്രീ ബോൾ + ക്രിസ്റ്റൽ + നമ്പർ ത്രീ ബോൾ ഈ ക്രമത്തിൽ നമ്മുക്കാവശ്യമായ അളവിൽ കോർത്തശേഷം ഇടയ്ക്കു ലിഫ്റ്റ് ബീഡ്സ് കോർക്കുക. (ലിഫ്റ്റ് ബീഡ്സ് + നമ്പർ ത്രീ ബോൾ + ക്രിസ്റ്റൽ മുത്ത് + നമ്പർ ത്രീ ബോൾ ഈ വിധത്തിൽ) പുനഃമു ലിഫ്റ്റ് കോർത്തശേഷം തുടക്കത്തിൽ ചെയ്ത രീതിയിൽ (ലിഫ്റ്റ് ബീഡ്സ് ഇല്ലാതെ) ആവശ്യമായ അളവിൽ ചെയ്തശേഷം നൂലറ്റം ഒരു വട്ടക്കണ്ണിയിൽ കെട്ടി യോജിപ്പിക്കുക. ചെമ്പിനും കൊളുത്തും വട്ടക്കണ്ണിയുമായി യോജിപ്പിച്ച് ലിഫ്റ്റ് മാല പൂർത്തിയാക്കാം. ക്രിസ്റ്റൽ മുത്തടാതെ ലിഫ്റ്റ് ബീഡ്സിനിടയ്ക്ക് നമ്പർ ത്രീ ബോൾ മാത്രമിട്ട് മുഴുവനായും ഈ മാല ചെയ്തെടുക്കാം. വ്യത്യസ്ത നിറത്തിലുള്ള ലിഫ്റ്റ് ബീഡ്സുകൾ ലഭ്യമാണ്. മെറ്റീരിയൽസ് തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ കാളിന്ദിയുള്ളത് തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. ദീർഘനാൾ ഒരു മങ്ങലും ഏൽക്കാതിരിക്കാൻ അതുവഴി കഴിയും.

Fashion Corner

തയ്യാറാക്കിയത്: ടി. രാജി

യാത്രാക്ഷിണകൊണ്ട് വാഹിന്റെ മിഴികൾ പതിയെ വന്നടഞ്ഞു.

നിലാവ് പതിയെ മങ്ങി

പുറത്ത്, റോഡിൽ ഒരു പൊലീസ്, ജീപ്പ് വന്നുനിന്നു.

എസ്.ഐ: ക്രിസ്തുദാസ് ആയിരുന്നു ഡ്രൈവിങ്ങ് സിറ്റിൽ.

“ഇറങ്ങിക്കോ...”

ക്രിസ്തുദാസ് പിന്നിലേക്കു നോക്കി.

ജീപ്പിന്റെ പിന്നിൽനിന്ന് രണ്ടു സ്ത്രീകളും രണ്ടു പുരുഷന്മാരും ഇറങ്ങി.

അവർ ഡ്രൈവിങ്ങ് സിറ്റിന്റെ അടുത്തേക്കു വന്നു. പുരുഷന്മാർ, കാഴ്ചയിൽ ഗുണ്ടകളെപ്പോലെ തോന്നിപ്പോയി. ഓറൽക്കു കഷണിത്തല ആയിരുന്നു.

രണ്ടാമനു സ്ത്രീക്ക് പോലെ ചുരുണ്ട മുടിയിലും.

“ഞാൻ പറഞ്ഞതു കേട്ടല്ലോ...”

ക്രിസ്തുദാസ് അവരെ നോക്കി.

“ഒരിടത്തും പിഴയ്ക്കരുത്...”

“ഇല്ല സാരേ... ഞങ്ങൾ ഏറ്റും...”

മുന്നിൽനിന്ന കഷണിക്കാരൻ തലകുലുക്കി.

“എന്നതാ സാരേ, ആ പെണ്ണിന്റെ പേര്.

ജിൻസിഡോ...” സ്ത്രീകളിൽ ഓരോ ക്രിസ്തുദാസിനെ നോക്കി.

“എടി മറ്റൊരു...”

ക്രിസ്തുദാസ് ജീപ്പിലിരുന്നുകൊണ്ട് ആ സ്ത്രീക്കുനേരെ കയ്യോങ്ങി.

“പ്രിൻസി... പ്രിൻസിന് ഒരു നൂറു തവണ ഞാൻ പറഞ്ഞു തന്നതല്ലേ...”

“ഇനി മറക്കത്തില്ല സാരേ...”

ആ സ്ത്രീ ഭയന്ന് പിന്നോക്കം മാറിക്കളഞ്ഞു.

ക്രിസ്തുദാസ് നാലുപേരെയും മറിച്ചാറി നോക്കി.

“ഒരുകാരും ഞാൻ ഒരു തവണകൂടി പറയാനാ.

സൗത്ത് നമ്പൽവേസ്റ്റേഷനിലും കെട്ടിടത്തുൾക്കിടയിലും

ഒറ്റാൻഡിലും നിൽക്കേണ്ട അങ്ങി

ക്കുറപ്പിനു നടത്തുന്ന നൂറ്റമ്പതുരൂപയുടെ ഇടപാട് അല്ല ഇത്. കളിക്കുന്നതു കമ്മീഷണർ ബലനാമകോട...”

“ഞങ്ങളു് ഒരു കുഴപ്പം വരുത്തത്തില്ല സാരേ...”

“എന്നാൽ ചെല്ലേ...”

സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും പതിയെ തിരിഞ്ഞു. പിന്നെ, വീയുർ വാഹിന്റെ വീട് ലക്ഷ്യമാക്കി നടന്നു.

വാഹിന്റെ വീട്ടുമുറ്റത്ത് അവർ കയറുന്നതു നോക്കി ക്രിസ്തുദാസ് ഇരുന്നു.

പിന്നെ ജീപ്പ് മുന്നോട്ടെടുത്തു.

നാമന്മാരെക്കൊണ്ട് റോഡിലേക്കാണ് ജീപ്പ് പോയത്.

ഇരുനൂറ്റമ്പതു മീറ്റർ ചെന്നതും ക്രിസ്തുദാസ് ജീപ്പിന്റെ വേഗം കുറച്ചു.

മുന്നമ്പം വൃട്ടിലേക്കു തിരിയുന്നതിനാൽ റോഡിന്റെ അരികുവേർക്ക് ഒരു പൊലീസ് വാൻ കിടപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

അതിനുമുന്നിൽ ഒരു പൊലീസ് ജീപ്പ് ജീപ്പിന്റെ ബംപറിൽ കാൽപവിട്ടി സിഐ: ഷാഹുദ്ദീൻ നിൽക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുദാസ് ജീപ്പ് ഷാഹുദ്ദീനു സമാന്തരമായി നിർത്തി.

“എന്തായി?”

വലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സിഗ്നറ്റ് തറയിലേക്ക് എറിഞ്ഞിട്ട് ഷാഹുദ്ദീൻ ക്രിസ്തുദാസിനെ നോക്കി.

“എല്ലാം ഓക്കോ” എന്നു ക്രിസ്തുദാസ് വലതു കയ്യുടെ തള്ളവിരൽ ഉയർത്തിക്കാട്ടി.

“ഓക്കോ. പാർട്ടി ലെറ്റസ് മൂവ്...”

വാതിലിരിക്കുന്ന പൊലീസുകാരനോക്കിയിട്ട് ഷാഹുദ്ദീൻ ജീപ്പിലേക്കു കയറി.

ജീപ്പ് മുന്നിൽനിന്നിറങ്ങി.

അതിനു പിന്നാലെ പൊലീസ് വാൻ.

ക്രിസ്തുദാസിന്റെ ജീപ്പും റോഡിൽ വട്ടത്തിറങ്ങി. പിന്നെ പൊലീസ് വാന്നിനു പിന്നാലെ നി

ങ്ങി. (തുടരും)

കഥ ഇതുവരെ

നീലഗിരിയിലെ എൻ്റെറ്റുടമയും ഹോട്ടൽ വ്യവസായിയുമായ സുരേഷനാഥക്കുറുപ്പിന്റെ മകളാണ് സിമി ശോഭാ മഠിയ എന്ന മലയാളിയുടെ ആകർഷണവലയത്തിൽപ്പെട്ട കൂട്ടപ്പുറം സൗന്ദര്യങ്ങൾ വിറ്റും അച്ഛന്റെ നാശത്തിലേക്ക് പൊയിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന് സിമി തിരിച്ചറിയുന്നു. കൂട്ടനാട്ടിലെ ചെമ്പുപുറം ഗ്രാമത്തിൽ തല്ലിക്കൊല്ലിയായി ജീവിച്ചുവരികയാണെന്നു അഭ്യസ്തവിദ്യയും തൊഴിൽപിന്നാലയ സോണിച്ചൻ. തൃശ്ശിവപേരൂർ കോളേജിലെ കൂട്ടുകാരിയായിരുന്ന സിമിയുടെ ഫോൺകോൾ അവനെ തേടിയെത്തി. തന്നെ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി അച്ഛന്റെ മുമ്പാകെ യാചനാക്കരമായി മുന്നോട്ടുവന്നു കോടി രൂപ വാങ്ങണമെന്നതാണ് സിമിയുടെ ആവശ്യം. സോണിച്ചൻ മാർത്താണ്ഡൻ എന്ന പേരിൽ സിമിയുടെ അച്ഛനെ വിളിച്ച് അമ്മയ്ക്കു കോടി ആവശ്യപ്പെടുന്നു. പരമേശ്വരൻ സിമിയെ വളർത്തിയെടുത്ത സാർ കിട്ടിയെങ്കിലും തുറന്നപ്പോൾ അതിനുള്ളിൽ നോട്ടുകെട്ടിന്റെ വലുപ്പത്തിലുള്ള വെറും വെള്ളക്കടലാസായിരുന്നു. സിമിയെ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാനുള്ള ശ്രമം വിഫലമായി. കൊലയാളികളുടെ പിടിയിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട് സിമിയും സോണിച്ചനും സൗന്ദര്യ ചെമ്പുപുറത്തേക്കായി സിമി (കാവേരി) ഗർഭിണിയായെന്നത് സോണിച്ചൻ പറഞ്ഞത് അമ്മയും സഹോദരങ്ങളും വിശ്വസിച്ചു. പള്ളിയിൽപ്പോയി കലയാണെന്ന് നടത്തണമെന്ന് സെലിനമ്മ മകനോട് പറയുന്നു. സിമി സ്തംഭിച്ച് നിൽക്കുകയാണ്.

ഇനി വായിക്കുക...

കിടന്നുറങ്ങാൻ ദുരൂഹമായൊരു നെൽപ്പാടങ്ങൾ!

ആ വിരാലത്തിൽ അങ്ങിങ്ങി ചില ജീവിതത്തുരുത്തുകൾ! പാടത്തിനു നടുവിൽ മുറ്റിപ്പുറത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചു പാത്താ പതിനരങ്ങാ സെന്റ് പൂരയിടങ്ങളാണ് അവിടെ. ഓരോ തുരുത്തിലും ഓരോ വീട്. ചില വീടുകളിൽനിന്ന് പുക പൊന്തുന്നു!

“നീയെന്താ പ്രകൃതിസൗന്ദര്യം ആസ്വദിക്കുവാണോ?”

വിദ്യയെക്കുറിച്ചും നോക്കി താടിക്കു കയ്യുന്നിയിരിക്കുന്ന സോണിച്ചനോട് ജിമ്മി ചോദിച്ചു. സോണിച്ചൻ തലതിരിച്ച് ജിമ്മിയെ ഒന്നു നോക്കുകയായിരുന്നില്ല.

“നീയെന്താ ഇത്രയ്ക്കൊലോലിച്ചു തലപുകയ്ക്കുന്നെ. അവളോട് അവിടെ താമസിച്ചോളാൻ നിന്റെ അമ്മ സമ്മതിച്ചിട്ടില്ലേ? പീണനമ്പ്യാ പ്രശ്നം!”

“കാഞ്ഞാരുള്ളിന് വെച്ചുനമ്മാച്ചൻ ഏതു ദിവസവും ഇവിടെ ലാൻഡ് ചെയ്തും.”

“വരട്ടെ...”

“വെച്ചുനമ്മാച്ചനെ നിനക്കറിയാൻ മേലാഞ്ഞിട്ടാ. കാനാൻ ശംശം കണ്ടുപിടിച്ചതും പത്തുകൽപ്പനകളുണ്ടാക്കിയതും വെച്ചുനമ്മാച്ചനാ. ഇസ്രായേൽ ജനതയുടെ ഭാവപോലും വെച്ചുനമ്മാച്ചന്റെ കയ്യിലാ. അമ്മ വിളിച്ച് അടിയന്തരമായിട്ട് വരാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുവാ...”

“വരട്ടെ...” ജിമ്മി പിന്നെയും പറഞ്ഞു.

“ഞായറാഴ്ചകളിലും കടമുള്ള ദിവസങ്ങളിലും പള്ളിപ്പോയില്ലെങ്കിൽ നിത്യനരകം ഒറ്റപ്പാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന പാർട്ടിയായ...”

“ഞാനാണെങ്കിൽ കടമുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ പള്ളിപ്പോകത്തെയില്ല. കടക്കാൻ കുത്തിനു പിടിക്കുമല്ലോന്നു പേടിപ്പിട്ട്...”

“എടാ ജിമ്മി ഒരു കാര്യം സന്ദിഗ്ധമായിട്ടു പറയുമ്പോൾ നിശ്ചയമായി...” സോണിച്ചനു ദേഷ്യം വന്നു.

“നീ എന്തുമുതലാ സന്ദിഗ്ധമായിട്ടു സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്. എന്തൊക്കെ ആ വിവരം നീ മുൻകൂട്ടി എന്നെ അറിയിച്ചില്ലേ?”

“സോണിച്ചൻ ദേഷ്യം പിടിച്ച് പോകാണെന്നേറ്റേറ്റേ...”

“അവിടെയിരുന്ന് നമുക്ക് എന്തു പ്രശ്നത്തിനും പരിഹാരമുണ്ടാക്കാം...”

“എടാ വെച്ചുനമ്മാച്ചൻ വന്നാ സിമിയെ ഒക്കെ ക്രിസ്ത്യാനിയായാക്കണമെന്നു പറയും. അവളുടെ വയറ്റിൽക്കിടക്കുന്ന കൊച്ചിനെ മാമ്മോദീസാ മുക്കുകോ ചെയ്യും...”

“അവളുടെ വയറ്റിൽ കൊച്ചൊന്നും ഇല്ലേ...”

“എന്ത് വെച്ചുനമ്മാച്ചൻ അറിഞ്ഞില്ലേ?”

“എനിക്കിപ്പോഴും സംശയമുണ്ട് കേട്ടോ. നിന്റെ കാര്യമായതുകൊണ്ടാ...”

“സിമിയെന്നെങ്കിൽ ആരെ വെറുങ്ങിരിക്കുകയാ. അവളെ പിടിച്ചു മതം മാറ്റുകോ. മാമ്മോദീസാ മുക്കുകോ. എന്തൊക്കെ കെട്ടിക്കെടോ. ചെയ്തേക്കുമെന്നു അവൾക്കു പേടി. ഒരടിമയോളം സോഫിമോളും കൂടി ഇന്നലെ അവളെ കുരിശു വയ്ക്കാൻ പാടിപ്പോന്നോല്ലോ?”

“അത് വെച്ചുനമ്മാച്ചൻ അറിഞ്ഞില്ലേ?”

“എനിക്കിപ്പോഴും സംശയമുണ്ട് കേട്ടോ. നിന്റെ കാര്യമായതുകൊണ്ടാ...”

“സിമിയെന്നെങ്കിൽ ആരെ വെറുങ്ങിരിക്കുകയാ. അവളെ പിടിച്ചു മതം മാറ്റുകോ. മാമ്മോദീസാ മുക്കുകോ. എന്തൊക്കെ കെട്ടിക്കെടോ. ചെയ്തേക്കുമെന്നു അവൾക്കു പേടി. ഒരടിമയോളം സോഫിമോളും കൂടി ഇന്നലെ അവളെ കുരിശു വയ്ക്കാൻ പാടിപ്പോന്നോല്ലോ?”

“അത് വെച്ചുനമ്മാച്ചൻ അറിഞ്ഞില്ലേ?”

“എനിക്കിപ്പോഴും സംശയമുണ്ട് കേട്ടോ. നിന്റെ കാര്യമായതുകൊണ്ടാ...”

“സിമിയെന്നെങ്കിൽ ആരെ വെറുങ്ങിരിക്കുകയാ. അവളെ പിടിച്ചു മതം മാറ്റുകോ. മാമ്മോദീസാ മുക്കുകോ. എന്തൊക്കെ കെട്ടിക്കെടോ. ചെയ്തേക്കുമെന്നു അവൾക്കു പേടി. ഒരടിമയോളം സോഫിമോളും കൂടി ഇന്നലെ അവളെ കുരിശു വയ്ക്കാൻ പാടിപ്പോന്നോല്ലോ?”

“അത് വെച്ചുനമ്മാച്ചൻ അറിഞ്ഞില്ലേ?”

“എനിക്കിപ്പോഴും സംശയമുണ്ട് കേട്ടോ. നിന്റെ കാര്യമായതുകൊണ്ടാ...”

“സിമിയെന്നെങ്കിൽ ആരെ വെറുങ്ങിരിക്കുകയാ. അവളെ പിടിച്ചു മതം മാറ്റുകോ. മാമ്മോദീസാ മുക്കുകോ. എന്തൊക്കെ കെട്ടിക്കെടോ. ചെയ്തേക്കുമെന്നു അവൾക്കു പേടി. ഒരടിമയോളം സോഫിമോളും കൂടി ഇന്നലെ അവളെ കുരിശു വയ്ക്കാൻ പാടിപ്പോന്നോല്ലോ?”

“അത് വെച്ചുനമ്മാച്ചൻ അറിഞ്ഞില്ലേ?”

“എനിക്കിപ്പോഴും സംശയമുണ്ട് കേട്ടോ. നിന്റെ കാര്യമായതുകൊണ്ടാ...”

“സിമിയെന്നെങ്കിൽ ആരെ വെറുങ്ങിരിക്കുകയാ. അവളെ പിടിച്ചു മതം മാറ്റുകോ. മാമ്മോദീസാ മുക്കുകോ. എന്തൊക്കെ കെട്ടിക്കെടോ. ചെയ്തേക്കുമെന്നു അവൾക്കു പേടി. ഒരടിമയോളം സോഫിമോളും കൂടി ഇന്നലെ അവളെ കുരിശു വയ്ക്കാൻ പാടിപ്പോന്നോല്ലോ?”

“അത് വെച്ചുനമ്മാച്ചൻ അറിഞ്ഞില്ലേ?”

“എനിക്കിപ്പോഴും സംശയമുണ്ട് കേട്ടോ. നിന്റെ കാര്യമായതുകൊണ്ടാ...”

“സിമിയെന്നെങ്കിൽ ആരെ വെറുങ്ങിരിക്കുകയാ. അവളെ പിടിച്ചു മതം മാറ്റുകോ. മാമ്മോദീസാ മുക്കുകോ. എന്തൊക്കെ കെട്ടിക്കെടോ. ചെയ്തേക്കുമെന്നു അവൾക്കു പേടി. ഒരടിമയോളം സോഫിമോളും കൂടി ഇന്നലെ അവളെ കുരിശു വയ്ക്കാൻ പാടിപ്പോന്നോല്ലോ?”

“അത് വെച്ചുനമ്മാച്ചൻ അറിഞ്ഞില്ലേ?”

“എനിക്കിപ്പോഴും സംശയമുണ്ട് കേട്ടോ. നിന്റെ കാര്യമായതുകൊണ്ടാ...”

“സിമിയെന്നെങ്കിൽ ആരെ വെറുങ്ങിരിക്കുകയാ. അവളെ പിടിച്ചു മതം മാറ്റുകോ. മാമ്മോദീസാ മുക്കുകോ. എന്തൊക്കെ കെട്ടിക്കെടോ. ചെയ്തേക്കുമെന്നു അവൾക്കു പേടി. ഒരടിമയോളം സോഫിമോളും കൂടി ഇന്നലെ അവളെ കുരിശു വയ്ക്കാൻ പാടിപ്പോന്നോല്ലോ?”

“അത് വെച്ചുനമ്മാച്ചൻ അറിഞ്ഞില്ലേ?”

“എനിക്കിപ്പോഴും സംശയമുണ്ട് കേട്ടോ. നിന്റെ കാര്യമായതുകൊണ്ടാ...”

“സിമിയെന്നെങ്കിൽ ആരെ വെറുങ്ങിരിക്കുകയാ. അവളെ പിടിച്ചു മതം മാറ്റുകോ. മാമ്മോദീസാ മുക്കുകോ. എന്തൊക്കെ കെട്ടിക്കെടോ. ചെയ്തേക്കുമെന്നു അവൾക്കു പേടി. ഒരടിമയോളം സോഫിമോളും കൂടി ഇന്നലെ അവളെ കുരിശു വയ്ക്കാൻ പാടിപ്പോന്നോല്ലോ?”

“അത് വെച്ചുനമ്മാച്ചൻ അറിഞ്ഞില്ലേ?”

“എനിക്കിപ്പോഴും സംശയമുണ്ട് കേട്ടോ. നിന്റെ കാര്യമായതുകൊണ്ടാ...”

“സിമിയെന്നെങ്കിൽ ആരെ വെറുങ്ങിരിക്കുകയാ. അവളെ പിടിച്ചു മതം മാറ്റുകോ. മാമ്മോദീസാ മുക്കുകോ. എന്തൊക്കെ കെട്ടിക്കെടോ. ചെയ്തേക്കുമെന്നു അവൾക്കു പേടി. ഒരടിമയോളം സോഫിമോളും കൂടി ഇന്നലെ അവളെ കുരിശു വയ്ക്കാൻ പാടിപ്പോന്നോല്ലോ?”

ചുൻ സംശയം പ്രകടിപ്പിച്ചു.

“ഈ ചെമ്പുപുറത്ത് എല്ലാടത്തും അറിഞ്ഞോടാ നീ ഒരു തമിഴത്തിപ്പുണ്ണിനെ അടിച്ചൊടുങ്ങുവാനിട്ടുണ്ടെന്ന്?” ജിമ്മി ചോദിച്ചു.

“ഇതൊക്കെ പെട്ടെന്ന് പറക്കുമല്ലോ. എന്റെ വിഷമം അതല്ലേ. എനിക്കെത്ര പ്രേമഭാജനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നോ. ഇനി ഒറ്റയെണ്ണം എന്നെ തിരിഞ്ഞു നോക്കോ...”

“അങ്ങനെയൊന്നും നീ ഇവിടെക്കിടന്നു കൂറെ വിലസിയതല്ലേ.”

“ഞങ്ങളെ തോടിന് അക്കരയൊളള ഏലിയായി സിന്റെ മോളല്ലേ പേണ്ഡ. നിറം കറുപ്പാണെങ്കിലും അവളെനെ കാണുമ്പോൾ ചിരിക്കുന്ന ചിരിക്ക് ഏഴുകുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നു ഞാനവളെ നോക്കിയപ്പോൾ അവൾക്ക് മുഖത്ത് കറുത്തവാവ്, അത്ഭുതം കർക്കിടകത്തിലെ അതുപോലെ മുഖം വെട്ടിച്ചു അവളുടെ കഴുത്തുക്കുളിപ്പുകത്തല്ലേ ജിമ്മി. ഇനി എല്ലാ പെണ്പിള്ളാവും എന്തൊക്കെ എന്നും ഇതായതിരിക്കുമോടാ റിയാക്ഷൻ?”

“വലുത വ്യത്യാസം വരാൻ സാധ്യതയില്ല സോണിച്ചൻ!”

“അല്ല ജിമ്മി - എനിക്കെന്തായാലും ഒരേയൊന്നിനെയാലേ കെട്ടാൻ പുറത്തുള്ളൂ. അതിനുള്ള മാർക്ക് അറിഞ്ഞില്ലായിരുന്നോ?”

“അതൊരയൊന്നെന്ന് അവർക്കറിയാത്തില്ലായിരുന്നല്ലോ. നീ എല്ലാവർക്കും പ്രതിഷേധം കൊടുത്തിട്ടില്ലായിരുന്നോ. അതെല്ലാം നീ കെടുത്തിട്ടില്ലായിരുന്നോ.”

“അത് വെച്ചുനമ്മാച്ചൻ അറിഞ്ഞില്ലേ?”

“എനിക്കിപ്പോഴും സംശയമുണ്ട് കേട്ടോ. നിന്റെ കാര്യമായതുകൊണ്ടാ...”

“സിമിയെന്നെങ്കിൽ ആരെ വെറുങ്ങിരിക്കുകയാ. അവളെ പിടിച്ചു മതം മാറ്റുകോ. മാമ്മോദീസാ മുക്കുകോ. എന്തൊക്കെ കെട്ടിക്കെടോ. ചെയ്തേക്കുമെന്നു അവൾക്കു പേടി. ഒരടിമയോളം സോഫിമോളും കൂടി ഇന്നലെ അവളെ കുരിശു വയ്ക്കാൻ പാടിപ്പോന്നോല്ലോ?”

“അത് വെച്ചുനമ്മാച്ചൻ അറിഞ്ഞില്ലേ?”

“എനിക്കിപ്പോഴും സംശയമുണ്ട് കേട്ടോ. നിന്റെ കാര്യമായതുകൊണ്ടാ...”

“സിമിയെന്നെങ്കിൽ ആരെ വെറുങ്ങിരിക്കുകയാ. അവളെ പിടിച്ചു മതം മാറ്റുകോ. മാമ്മോദീസാ മുക്കുകോ. എന്തൊക്കെ കെട്ടിക്കെടോ. ചെയ്തേക്കുമെന്നു അവൾക്കു പേടി. ഒരടിമയോളം സോഫിമോളും കൂടി ഇന്നലെ അവളെ കുരിശു വയ്ക്കാൻ പാടിപ്പോന്നോല്ലോ?”

“അത് വെച്ചുനമ്മാച്ചൻ അറിഞ്ഞില്ലേ?”

“എനിക്കിപ്പോഴും സംശയമുണ്ട് കേട്ടോ. നിന്റെ കാര്യമായതുകൊണ്ടാ...”

“സിമിയെന്നെങ്കിൽ ആരെ വെറുങ്ങിരിക്കുകയാ. അവളെ പിടിച്ചു മതം മാറ്റുകോ. മാമ്മോദീസാ മുക്കുകോ. എന്തൊക്കെ കെട്ടിക്കെടോ. ചെയ്തേക്കുമെന്നു അവൾക്കു പേടി. ഒരടിമയോളം സോഫിമോളും കൂടി ഇന്നലെ അവളെ കുരിശു വയ്ക്കാൻ പാടിപ്പോന്നോല്ലോ?”

“അത് വെച്ചുനമ്മാച്ചൻ അറിഞ്ഞില്ലേ?”

“എനിക്കിപ്പോഴും സംശയമുണ്ട് കേട്ടോ. നിന്റെ കാര്യമായതുകൊണ്ടാ...”

“സിമിയെന്നെങ്കിൽ ആരെ വെറുങ്ങിരിക്കുകയാ. അവളെ പിടിച്ചു മതം മാറ്റുകോ. മാമ്മോദീസാ മുക്കുകോ. എന്തൊക്കെ കെട്ടിക്കെടോ. ചെയ്തേക്കുമെന്നു അവൾക്കു പേടി. ഒരടിമയോളം സോഫിമോളും കൂടി ഇന്നലെ അവളെ കുരിശു വയ്ക്കാൻ പാടിപ്പോന്നോല്ലോ?”

“അത് വെച്ചുനമ്മാച്ചൻ അറിഞ്ഞില്ലേ?”

“എനിക്കിപ്പോഴും സംശയമുണ്ട് കേട്ടോ. നിന്റെ കാര്യമായതുകൊണ്ടാ...”

“സിമിയെന്നെങ്കിൽ ആരെ വെറുങ്ങിരിക്കുകയാ. അവളെ പിടിച്ചു മതം മാറ്റുകോ. മാമ്മോദീസാ മുക്കുകോ. എന്തൊക്കെ കെട്ടിക്കെടോ. ചെയ്തേക്കുമെന്നു അവൾക്കു പേടി. ഒരടിമയോളം സോഫിമോളും കൂടി ഇന്നലെ അവളെ കുരിശു വയ്ക്കാൻ പാടിപ്പോന്നോല്ലോ?”

“അത് വെച്ചുനമ്മാച്ചൻ അറിഞ്ഞില്ലേ?”

“എനിക്കിപ്പോഴും സംശയമുണ്ട് കേട്ടോ. നിന്റെ കാര്യമായതുകൊണ്ടാ...”

“സിമിയെന്നെങ്കിൽ ആരെ വെറുങ്ങിരിക്കുകയാ. അവളെ പിടിച്ചു മതം മാറ്റുകോ. മാമ്മോദീസാ മുക്കുകോ. എന്തൊക്കെ കെട്ടിക്കെടോ. ചെയ്തേക്കുമെന്നു അവൾക്കു പേടി. ഒരടിമയോളം സോഫിമോളും കൂടി ഇന്നലെ അവളെ കുരിശു വയ്ക്കാൻ പാടിപ്പോന്നോല്ലോ?”

“അത് വെച്ചുനമ്മാച്ചൻ അറിഞ്ഞില്ലേ?”

“എനിക്കിപ്പോഴും സംശയമുണ്ട് കേട്ടോ. നിന്റെ കാര്യമായതുകൊണ്ടാ...”

“സിമിയെന്നെങ്കിൽ ആരെ വെറുങ്ങിരിക്കുകയാ. അവളെ പിടിച്ചു മതം മാറ്റുകോ. മാമ്മോദീസാ മുക്കുകോ. എന്തൊക്കെ കെട്ടിക്കെടോ. ചെയ്തേക്കുമെന്നു അവൾക്കു പേടി. ഒരടിമയോളം സോഫിമോളും കൂടി ഇന്നലെ അവളെ കുരിശു വയ്ക്കാൻ പാടിപ്പോന്നോല്ലോ?”

“അത് വെച്ചുനമ്മാച്ചൻ അറിഞ്ഞില്ലേ?”

“എനിക്കിപ്പോഴും സംശയമുണ്ട് കേട്ടോ. നിന്റെ കാര്യമായതുകൊണ്ടാ...”

“സിമിയെന്നെങ്കിൽ ആരെ വെറുങ്ങിരിക്കുകയാ. അവളെ പിടിച്ചു മതം മാറ്റുകോ. മാമ്മോദീസാ മുക്കുകോ. എന്തൊക്കെ കെട്ടിക്കെടോ. ചെയ്തേക്കുമെന്നു അവൾക്കു പേടി. ഒരടിമയോളം സോഫിമോളും കൂടി ഇന്നലെ അവളെ കുരിശു വയ്ക്കാൻ പാടിപ്പോന്നോല്ലോ?”

“അത് വെച്ചുനമ്മാച്ചൻ അറിഞ്ഞില്ലേ?”

“എനിക്കിപ്പോഴും സംശയമുണ്ട് കേട്ടോ. നിന്റെ കാര്യമായതുകൊണ്ടാ...”

“സിമിയെന്നെങ്കിൽ ആരെ വെറുങ്ങിരിക്കുകയാ. അവളെ പിടിച്ചു മതം മാറ്റുകോ. മാമ്മോദീസാ മുക്കുകോ. എന്തൊക്കെ കെട്ടിക്കെടോ. ചെയ്തേക്കുമെന്നു അവൾക്കു പേടി. ഒരടിമയോളം സോഫിമോളും കൂടി ഇന്നലെ അവളെ കുരിശു വയ്ക്കാൻ പാടിപ്പോന്നോല്ലോ?”

“അത് വെച്ചുനമ്മാച്ചൻ അറിഞ്ഞില്ലേ?”

“എനിക്കിപ്പോഴും സംശയമുണ്ട് കേട്ടോ. നിന്റെ കാര്യമായതുകൊണ്ടാ...”

ജോയ്സി

കള്ളത്തില്ലേ.”

“ശരിയായിരിക്കും. കൊച്ചുകുഞ്ഞിനെ നാണിരച്ചുപോലും പ്രതിഷേധിച്ചു. നഷ്ടപ്പെട്ട മൂലം എന്നെ നോക്കിയത്. പല്ലിലാത്ത മോണയൊക്കെ കാട്ടി ചിരിക്കാനുണ്ടായിരുന്നതാ. ഇന്നത്തെങ്ങിരുന്നു ഗൗരവം...”

“നീ പെമ്പിള്ളാരുടെ വിലയിറയാൻ പോകുന്നതേയുള്ളൂടാ സോണിച്ചൻ. നീ അവയെക്കൂടെ വട്ടുകുളിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇനി നിന്നെക്കാണുമ്പോൾ പട്ടിയെ കാണുന്ന പൂച്ചയേപ്പോലിരിക്കും അവരുടെ മുഖം...”

“ഇപ്പോഴൊന്നാ ജിമ്മി ഒന്നു വേണ്ടായിരുന്നെന്ന്. നീ ഞങ്ങളെ വീട്ടിലൊന്നു വരണം. അമ്മേടേ കണ്ണീരടം ഒക്കെ മുഖം ഒന്നു കാണേണ്ടതു തന്നെയായാ. ഞങ്ങളെക്കാൾ പേരിട്ട് ഗർഭിണിയായിട്ടു വന്നപോലെയാ അമ്മേടേ നോട്ടോ സംസാരം. കണ്ണീരിൽ ഭാവം കണ്ടെത്താനും അവൾക്കു കല്യാണം. ഞാൻ തട്ടിയെടുത്തേന്ന്. ഞാനൊരു ശൈശവ വിവാഹം കഴിപ്പാലാലോ സോണിച്ചൻ മനോഭാവം സോഫിമോൾക്കു മാത്രം ഇത്തരം തമിഴ് പാട്ടുകൾ കൊള്ളാമെന്നുണ്ട്.”

“സിമിട്രിയൽ അവരെല്ലാംകൂടി വഴക്കോ, പോരോ അങ്ങനെ എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടോടോ?”

“ഇതുവരെ അങ്ങനൊന്നും തുടങ്ങിയിട്ടില്ല. പക്ഷേ, ഏതു വിമിഷോ തുടങ്ങും എന്നു മട്ടിലാ. മഴ പെയ്യാൻ പോകുമ്പോഴത്തെ ആകാശംപോലെ.”

“നിന്നോട് ഞാൻ വേദാന്ത കാര്യം പറയാൻ മനസ്സ് കരിക്കുമ്പോൾ രജിനിയല്ലേ. അവൾ നിന്നെ കാണാനിരിക്കുമോ.”

“എന്താടാ പ്രശ്നം?”

“നമ്മുടെ സജീവൻ അവളോട് പ്രേമം ഒണ്ടായിരുന്ന കാര്യം നിനക്കറിയാമല്ലോ. അവളുവരെ തിരിച്ചു പ്രേമിക്കാൻവേണ്ടി നീയൊരു നമ്പരിട്ടിട്ടു പോയത് ഓർക്കുന്നുണ്ടോ?”

“എന്തു നമ്പർ?”

“എടോ, ഗരിയാക്കിത്തരാമെന്നു പറഞ്ഞ് സജീവിന്റെ ചെലവിൽ രണ്ട് പൈസ് വാങ്ങി കഴിച്ചില്ലേ നീ മനോ?”

കൊച്ചുതൊണന്റെ കയ്യിൽ ഏൽക്കിച്ചു കൊടുത്തിട്ട് വല്ലപാടും തലയുരിയാ മതിയെന്നേയുള്ളൂ.

“ഓ- ഇപ്പം മനസ്സിലായി. എന്നിട്ട് അവരുമായിട്ട് പ്രേമമായോ?”

“ലൈൻ ഒക്കെ പക്ഷേ അവൾവിട്ടിട്ട് വല്ല പ്രശ്നമുണ്ടാക്കി. അവളുടെ അമ്മയുടെ ആദ്യപ്രസ്ഥത്തിൽ കുട്ടിമരിച്ചുപോയെന്നും ആശുപത്രിയിൽനിന്നു പകരം പ്രസ്ഥത്തിൽ അമ്മ മരിച്ചു ഒരു കൂട്ടിയെ അഡോപ്റ്റ് ചെയ്തതാണ് രജിന എന്നുമല്ലേ നീ അവളെ ധരിച്ചിട്ടിരുന്നത്?”

“ഞാ നമ്മെ നെയ്തൊക്കെ പറഞ്ഞായിരുന്നോ?”

“ഓ പറഞ്ഞായിരുന്നു. അതനുസരിച്ച് അവൾ പപ്പയുടെ മ്മിയുടെ പെരുമാറ്റം ശ്രദ്ധിക്കാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങനെ അരിച്ചുവെച്ചു നോക്കിയപ്പം അവൾക്കു തോന്നി, ഇളയവനായ ജോ സ്മോന്റോടുള്ള സ്നേഹം പപ്പയ്ക്കു മ്മിക്കും. അവളോടല്ലേന്ന്. അതനുസരിച്ച് അവളും തിരിച്ച് പെരുമാറാൻ തുടങ്ങി. വീട്ടുകാർക്ക് ഇതായിത്തീർന്നപ്പോൾ, അവർക്കിവിടെ പെരുമാ

റ്റുകൾക്ക് കേൾയമായി. അതോടെ അവളുറപ്പിച്ചു. അവളുടെ സ്വന്തം പപ്പയും മ്മിയുമല്ലേ ഹോ സ്പിറ്റിലിന്നു പ്രസ്ഥം. കഴിഞ്ഞുപോയവനും അവളെ ഭാരതപ്പെടുത്തണമെന്നു. ഇതിനിടയിൽ സജീവ് കയറി നീ പറഞ്ഞ നമ്പരൊക്കെയിട്ട് അവളെ ലൈനാക്കിയെടുത്തു. ഒടുക്കം അവൾ, പപ്പയുടെ മ്മിയുടെ അടുത്ത് പൊട്ടിത്തെറിച്ചു - നിങ്ങളെന്റെ പപ്പയും മ്മിയുമാണോ, എന്നെ ഭാരതപ്പെടുത്തല്ലേ. എന്നിട്ടെന്റടുത്തു മാച്ചുവെച്ചില്ലേ എന്നല്ലോ. നിലവിളിച്ച് ഭയക്കര ബഹളം. അവൾക്ക് തന്നെ തള്ളേ ഒന്നിട്ടുപോയില്ലേ?”

“അവളുവരോടു പറഞ്ഞോ, ഞാനാ അങ്ങനാക്കെ തെറ്റിച്ചിട്ടില്ലാത്തത്?”

“ഓ - പറഞ്ഞു! അതോടെ മ്മിയും നിന്നെ അവരുടെ കയ്യിൽ കിട്ടിയീരുന്നെങ്കി. ഒടുക്കം അവരുടെ ബന്ധുക്കളെയൊക്കെ വിളിച്ചുകൂട്ടി തെളിച്ച സ്ഥിതി. സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിട്ടാ അവൾ വിശ്വസിച്ചത്.”

“പേടിക്കാതെ വഴിയെ നടക്കാമോടാ എന്നിക്ക്. അടി കിട്ടുമോ?”

“ആദ്യത്തെ ചുട്ടടക്ക പൊയി. സന്തം. തന്നെ തള്ളേ. ഒരർത്ഥമല്ല. ഡ്യൂപ്പിക്കുറാണെന്ന് വല്ലാതും പറഞ്ഞാ ആരെങ്കിലും വിശ്വസിക്കും.

മോടിന്നും പോയിട്ട് അവരെല്ലാ എപ്പഴും കളിയാക്കും. അതും പരുന്തുംപുറക്കലെ സോണിച്ചിന്റേ വേറെ വല്ലവരുമാണെങ്കിൽ വേണ്ടില്ല. അതു കേൾക്കുമ്പം അവൾക്കു കലിയിലും. നിന്നെ കയ്യിൽ കിട്ടിയാ അവളു പിടിച്ചിരുന്നു. സോണിച്ചാ. നീന്റെ പേരു പറയുമ്പം അവൾക്ക് മുഖം കാണണം. പുലി മാന്ത്രിയ പോലെ.”

“എന്തായാലും സജീവനുമായിട്ട് അവൾ ലൈനായല്ലേ. സ്നേഹിക്കുന്നവരെ തമ്മിൽ അടിച്ചിടുന്ന പണി മാത്രമല്ല അടുപ്പിക്കുന്ന പണിയും സോണിച്ചിനറിയാമെന്ന് ഇപ്പം അവൾക്ക് മനസ്സിലായികാണുമല്ലോ.”

“ദേടാ മ്മി ത്രിവേണി സ്റ്റോറിൽ പോയിട്ട് വരുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ വേറെ വല്ലാതും സംസാരിക്കാം.” വഴിയേലക്കു നോക്കിയിരുന്ന ജിമ്മി പറഞ്ഞു.

സുസമ്മ വരമ്പിലൂടെ സഞ്ചിയും തുക്കി വരുന്നതു കാണാമായിരുന്നു.

“സോണിച്ചാ എന്റെ മ്മി ചെല്ലും. നിന്നോട് അനിഷ്ടം കാണിച്ചെന്നിരിക്കും. നിനക്ക് ഫീലി

സ്കൂൾ തുറക്കാനായി ഉടുപ്പുകൾ വാങ്ങുമ്പോൾ അമ്മമാർ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത് എന്തൊക്കെ?

കുഞ്ഞുങ്ങളും കുഞ്ഞുടുപ്പുകളും

ഒഴിവുകാലം തിരാനായി പുത്തനുടുപ്പിന്റെ മണവുമായി കരഞ്ഞും ചിരിച്ചും 29 ന്നങ്ങളും വെച്ചിലേയും കുഞ്ഞുങ്ങൾ വീണ്ടും സ്കൂളിലേക്ക് പോകാനിറങ്ങുകയാണ്. ഇനി തുണിക്കെട്ടുകളിൽ തിരക്കിന്റെ കാലം! പുതിയ വർണക്കൂട്ടവും പുസ്തകസഞ്ചിയും ലബ്ബോക്സും കിട്ടിയല്ലെങ്കിലും പലർക്കും അത്രയ്ക്കെങ്കിൽ പാതിയില്ല. പക്ഷേ പുത്തനുടുപ്പുകളില്ലെങ്കിൽ സ്കൂളിലേക്കൊടാനുള്ള ഉത്സാഹം മങ്ങിയതുതന്നെ.

കുഞ്ഞുടയാടകൾ വെറുതെയങ്ങ് വാങ്ങിക്കൂട്ടുന്നതിൽ കാര്യമില്ല വാങ്ങുന്നോഴും അതു കഴിഞ്ഞും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കുറച്ചു കാര്യങ്ങളുണ്ട്. കുട്ടിക്ക് സൗകര്യപ്രദമായി ഇട്ടുകൊണ്ടു നടക്കാവുന്ന ഇനത്തിലുള്ളതും പ്രായത്തിനും ശരീരവളർച്ചയ്ക്കും സാഹചര്യങ്ങൾക്കും കാലാവസ്ഥയ്ക്കും കൃത്യമായി ഇണങ്ങുന്നതുമായ തുണിത്തരങ്ങളാണ് വാങ്ങേണ്ടത്. സ്കൂളിൽ യൂണിഫോം ആണെന്നു കരുതി വിട്ടിലിരുന്നു കളിക്കുമ്പോൾ അത്തരം വസ്ത്രങ്ങൾ ചേരില്ല. കുട്ടിക്ക് കൂടുതൽ സൗന്ദര്യം കിട്ടുന്ന ലളിതമായ വസ്ത്രങ്ങളാണ് കളിസമയങ്ങളിൽ നല്ലത്. കളിക്കളത്തിൽനിന്ന് ഉറക്കായിക്കലത്തുമ്പോൾ കൂടുതൽ അലർച്ചകളുണ്ടാകാതെ കുട്ടിക്ക് അലർച്ച തോന്നിക്കുന്ന അടിവസ്ത്രങ്ങൾ തുടർന്നുപയോഗിക്കാൻ ശ്രമിക്കാതെ ഉടൻതന്നെ ഉപേക്ഷിക്കണം. കുട്ടികളുടെ വസ്ത്രങ്ങളിൽ അഴുക്കും കറയും പറ്റുന്നത് സാധാരണമാണ്. കറ നിക്കുന്ന ലോലി അപ്പപ്പോൾ ചെയ്യാമെങ്കിൽ അതാണ് ഏറ്റവും നല്ലത്. വസ്ത്രങ്ങൾ കുട്ടിക്കലർത്തി കഴുകുന്ന ശീലും വേണ്ട. സ്കൂൾ തുണിത്തരങ്ങൾ, മറ്റു തുണിത്തരങ്ങൾ എന്നിവ വേറെ വേറെ മാറ്റി കഴുകിയുണ്ടക്കാം. വാഷിങ്മെഷീൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന വിട്ടമ്മാർ ഇത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. മെഷീനിൽ തുണികൾ കുത്തിനിറച്ച് കഴുകിയാൽ കുഞ്ഞുടുപ്പുകൾ വേഗത്തിൽ ചിത്തയാകും.

തയ്യാറാക്കിയത്: ടി.കെ. ഹരീന്ദ്രൻ.

ചെയ്യരുത്."

"നിന്റെ മ്മിക്ക് ഞാൻ വാഗ്ദാനങ്ങളൊന്നും നൽകിയതായി ഓർക്കുന്നില്ലല്ലോ..."

"പോടാ പന്നി!"

സുസമ്മ വെച്ചിലത്ത് നടന്ന് വാടിയമട്ടിൽ വന്ന് സ്റ്റാട്ടിൽ കയറി.

സോണിച്ചൻ കണ്ടപ്പോൾ അവരുടെ മുഖത്ത് നിമസവും പരിഭവവും നിറഞ്ഞു.

"എന്നാലും എന്റെ സോണിച്ചാ, ഞാൻ നിന്നോപ്പറ്റി ഒരിക്കലും ഇങ്ങനെയൊന്നും വിചാരിച്ചിരുന്നതല്ല കേട്ടോ."

"ഞാനും എന്തോപ്പറ്റി ഇങ്ങനെയൊന്നും കരുതിയിരുന്നതല്ല മമ്മി!"

"നി കഴിഞ്ഞ ദിവസം ഇവിടെ വന്നപ്പോഴല്ലോ ഈ കാര്യം പറഞ്ഞല്ലോ സോണിച്ചാ?"

"ഞാൻ പറഞ്ഞതായിരുന്നു മമ്മി, ഞാനി ജീമിടടുത്ത് പ്രത്യേകം പറഞ്ഞതാ, മമ്മിയെ അറിയിക്കണം. എനിക്ക് നാണക്കമായിട്ടാ ഞാൻ നേരിട്ടു പറയത്തോ."

"നി എന്തെന്നോ സോണിച്ചാ ഈ നാണം കെട്ടു പണിക്കു പോയത്. ഹ്ങേ! കൂടുബത്തി പൊന്നവർക്ക് കൊള്ളാവുന്ന പണിയായോണാ നി

കാണിച്ചത്. ഓർത്തിട്ടെന്റെ തൊലി ചുളിച്ചുളിക്കുന്നു. എന്റെ ജീമിച്ചന്റെ കലുണത്തേക്കാൾ കെങ്കേമമായിട്ട് നിന്റെ കലുണം നടത്തുന്നതു കാണാനിരുന്നവളാ ഞാൻ. എന്നാലും നിയിങ്ങനെ ചെയ്തല്ലോണാർത്തിട്ടെനിക്ക്..."

"ശവത്തിൽ കുത്തല്ലേ മമ്മി. ഞാൻ തന്നെ എന്നെ പറഞ്ഞ ചിന്തയ്ക്ക് കയ്യും കണക്കുമില്ല. മമ്മി കൂടെ പറഞ്ഞാ എനിക്ക് സഹിക്കാൻ പറ്റാതില്ല."

"പറയാതിരിക്കുന്നതെങ്ങനെയോ. ജാതി, മതം, നോക്കേണ്ട. ഒരു മലയാളപ്പണ്ണാണെങ്കിലപ്പോലും പോട്ടെന്നു വയ്ക്കാവുന്ന. ഇത് വൃത്തി, മരണം ഇല്ലാത്ത വർഗ്ഗം."

"കാവേരിക്ക് നല്ല വൃത്തിയോണ്ട് മമ്മി..."

"ഉവ്വുവേ...! റോഡരികിലിരുന്ന് അപ്പിയട്ടു വയ്ക്കുന്ന ജാതികളല്ലേ. ഞാൻ കണ്ടിട്ടൊണ്ട് വേളാങ്കണ്ണിക്കു പോയപ്പം. നേരം വെളുത്തു വരുമ്പോൾ റോഡരികിൽ നെരന്നു നെരന്ന് കുറ്റിയടിച്ചുപോലിരിക്കുന്നത്... കഷ്ടം! എന്റെ സോണിച്ചാ..."

ഓർക്കാപ്പറ്റത്ത ഗോമൃതം മുഖത്തേക്ക് തെറിച്ചിട്ടെന്നപോലെ മുഖം ചുളിച്ച് സോണി

ച്ചൻ ജീമിയെ നോക്കി. ജീമിയിരുന്നു ചിരിക്കുകയാണ്.

സുസമ്മയോട് തർക്കിച്ചിട്ടു കാര്യമൊന്നുമില്ലെന്ന് സോണിച്ചനറിയാം. അവൻ പറഞ്ഞു.

"അബദ്ധം പറ്റിപ്പോയി മമ്മി. മമ്മിയെങ്കിലും എന്നെ ആക്ഷേപിക്കരുത്. ഒരു സമാധാനത്തിനു വേണ്ടിയാ ഞാനിങ്ങോട്ട് ഓടിയെന്നത്."

അതുകേട്ടപ്പോൾ സുസമ്മയ്ക്ക് അൽപ്പം സഹതാപമായി.

"ഓ... പോട്ടെ. എന്തായാലും വന്നതു വന്നു. ദിവസം മൂന്നു നേരമെങ്കിലും കൂളിക്കാൻ പറയണം. അവളോട്. കഴുതച്ചാണെങ്കിൽ നേയും പണിക്കാട്ടത്തിനേയും ഒക്കെ ഇടയ്ക്കു കിടന്നല്ലേ വളരുന്നെ. ആ മുൾക്കുമണം പോണെങ്കിൽ കൂറെ കഴിതും."

"ഞാനാമളോടു പറയാം മമ്മി!"

സോണിച്ചൻ ദുഃഖമായി സമ്മതിച്ചു.

"പരസ്പരം പൊക്കലേ സോണിച്ചനെ കണ്ടു പാക്കെടാ പാക്കെടാന്ന് ഞാൻ നാഷിയ്ക്ക് നാൽപതുവട്ടം എന്റെ ജീമിച്ചനോടു പറയാനായിരുന്നു ഇപ്പം ഞാനത്ത് നിർത്തി."

സുസമ്മ സഞ്ചി താഴെവച്ച് സ്റ്റാട്ടിലേക്ക് ഇരുന്നു.

"എന്നാ ഞാൻ വിട്ടിലോട്ടു ചെല്ലട്ടെ മമ്മി."

സോണിച്ചൻ പതിയെ എഴുന്നേറ്റു: "ജീമിച്ചാ പോട്ടേഡാ."

അവൻ വിട്ടിലേക്കു നടന്നു. അപ്പോൾ പിന്നിൽ നിന്ന് സുസമ്മയുടെ ആത്മഗതം.

"കഷ്ടം! നല്ലൊരു ചെറുക്കൻ! ഇത്രയുള്ള മനുഷ്യന്റെ കാര്യം..."

"അവൻ മരിച്ചുപോയിട്ടെന്നായില്ലേ മമ്മി!" ജീമി പറഞ്ഞു.

"ഇനിയെന്തെന്നോ ജീമി! അവന്റെ ഭാവി പോയില്ലേ?"

"ആ പെണ്ണിനെ മമ്മി കണ്ടില്ലല്ലോ, നല്ല പെണ്ണാ..."

"എന്നാലും പറഞ്ഞു. നി കണ്ടോ?"

"ഞാൻ... ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും... പറഞ്ഞു കേട്ടതൊക്കെ നോക്കുഡാ..."

ജീമി അൽപ്പം വികി.

"സോണിച്ചനല്ലേ നിന്നോടു പറഞ്ഞത്... അവന്റെ കണ്ണിനു കഷ്ടമായൊന്നാണെന്നതിൽ ഇങ്ങനെയൊന്നിടെ വലയിൽ വിടയാ?"

"അവൻ ചെലപ്പം അവളെ ഉപേക്ഷിച്ച് ചെല്ലാമായിരിക്കും മമ്മി."

"ഹ്ങേ! അവനങ്ങനെ പറഞ്ഞോ. അതും മോശമല്ലേ?"

"എല്ലാമുടക്കി അവനെയിട്ട് ശരണം കൈ അർപ്പിച്ചിരുന്ന അവനെന്നു ചെയ്യാനാ..."

"ഒരു കണക്കിലേയും ശരിയാ..."

സുസമ്മ സോണിച്ചന്റെ നിസ്സഹായാവസ്ഥ ഓർത്ത് പാതിപിച്ചു.

സോണിച്ചൻ വിട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ സിമി പൊട്ടിക്കരയാൻ പാകത്തിൽ നിൽക്കുകയാണ്. സെലിനാമ്മ നല്ല ദേഷ്യത്തിലും. സോണിച്ചൻ കാര്യമന്വേഷിച്ചപ്പോൾ സെലിനാമ്മ പറഞ്ഞു.

"ഞാനവളോട് മീൻ വെട്ടി അരച്ചുപെരട്ടി വയ്ക്കാൻ പറഞ്ഞിട്ട് പാടത്തോട്ട് പോയതാ. തിരിച്ചുവന്നപ്പം അതേപടി ഇരിക്കുന്നു. മീനങ്ങനെ വെച്ചിരുന്നാ ചിത്തുപോകത്തില്ലേ. എന്താടി മീൻ വെട്ടാഞ്ഞത്ത് ചോദിച്ചപ്പം തെരിയലേ തെരിയലേന്ന്."

"അവൾക്കറിയാത്തല്ലോ അമ്മേ."

"മീൻ വെട്ടാൻപോലും അറിയാത്ത ഇവളെപ്പിന്നെ എന്തിനു കൊള്ളാം?"

"അമ്മ ഒന്നു പഠിച്ചിട്ടു കൊടുത്തിരുന്നുവെങ്കിൽ അവളു ചെയ്തേനെ."

"പിന്നെ! ഞാനിനി ഇവൾക്ക് കോച്ചിന്റെ കൊടുക്കാം. മിൻവെട്ടിലിന്. ഇതൊക്കെ ആരേങ്കിലും പഠിച്ചിരിക്കണോട?"

"അമ്മേ ഇവളുടെ നാട്ടിൽ പച്ചമീൻഇല്ല. ഇവളുടെ ഗോത്രക്കാർ പച്ചമീൻ ഉപയോഗിക്കാത്തില്ല. കരുവാട്. കരുവാട് മാത്രം..."

എന്നുവെച്ചു എന്തുവാ?"

"ഉണക്ക മിൻ...?"

"പച്ചമീൻ തന്നെയല്ലേ ഉണക്കമീനാകുന്നത്. മിൻ വെട്ടിൽ പഠിച്ചിരിക്കാൻ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുണ്ടായിട്ടുണ്ടോടോ ഇന്നാട്ടിലെ പെണ്ണുങ്ങളെല്ലാം മിൻ വെട്ടിക്കൊന്ന...?"

"അമ്മേ അവളൊരു കോടീശ്വര പുത്രിയല്ലേ. എസ്റ്റേറ്റ് മുതലാളിടെ മോളല്ലേ. അവൾക്കിതു വല്ലാത്തും പരിചാരമേണ്ടോ?"

"എന്റെ മോനേ ഇവിടെ കോടീശ്വര പുത്രി. എസ്റ്റേറ്റ് മുതലാളിടെ മോളും ഒന്നും ചെലവുകൾക്കല്ല. ചുരുക്കം പറയാമെന്നല്ലാതെ അതു കൊണ്ടു വല്ല ഗുരണം. ഒണ്ടോ, കാൽക്കൊഴിനു ശതിയില്ലല്ലോ."

"അമ്മ ഇപ്പോഴു അമ്മായിയമ്മപ്പേരെടുക്കാൻ തുടങ്ങിയാ അങ്ങനെയിവിടുന്ന് താമസം മാറ്റുമേ..."

സോണിച്ചൻ മുന്നറിയിപ്പു നൽകി.

"ഇന്നാണോടാ അമ്മായിയമ്മപ്പേർ എന്ന് കൊണ്ടേന്നും പറയിച്ചിരിക്കല്ലേ സോണിച്ചാ..."

"കാവേരി നീയാ മിൻവെട്ടിയെടുത്തോണ്ടു വാ. നമ്മൾ ആ തോട്ടവക്കത്തു പോയിരുന്ന് മിൻ വെട്ടാം. ഞാൻ പഠിച്ചിടാം. എങ്ങനാണെന്ന്."

"ഓ - ഇനി പെരുവഴിയിലൊട്ടിറങ്ങിയിരുന്ന് നാട്ടുകാരുടെ മുൻപിൽ പ്രദർശനം നടത്താത്ത കുറവേയുള്ളൂ."

സെലിനാമ്മ പിറുപിറുത്തു.

സമീ മിൻചട്ടിയുമായി സോണിച്ചന്റെ പുറകെ തോട്ടവക്കത്തേക്കു പോയി.

"അമ്മ പറയുന്നതാണോടി കുറുപ്പേ! ഇതൊക്കെ ആരേങ്കിലും പഠിച്ചിരിക്കണോ?"

"എനിക്കിവിടെയില്ലാത്തൊട്ടാ. മിൻവെട്ടിയൊ അതിന്റെ നാറ്റം കയ്യേന്നു പോകുമ്പോ. അതും ഇല്ലാത്തൊട്ടാ മമ്മേ."

"സിനാൻ നേരേന്തേ ഇളയൊന്നും ഇല്ലല്ലോ. ഒണ്ടോ?"

"എനിക്കിപ്പം സോണിച്ചന്റെ വീട്ടിലെ മിൻവെട്ടിനെ ആവശ്യമൊന്നുമില്ലല്ലോ. അങ്ങനെയൊരു ലക്ഷ്യമില്ലാത്തോ?"

"എടി ഉണ്ണുന്ന ചോറിക്കൊടുക്കാതെ നന്ദി വേണ്ടേ."

"സോണിച്ചൻ എന്നെ നാണക്കപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടിയാണോ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നത്. ആദ്യം ഞാൻ ശർക്കിനിയായെന്നു പറഞ്ഞു. ഇപ്പം വീട്ടുഭോജിപ്പോളിക്കാൻ നോക്കുന്നു ഞാനാണെന്നുള്ളതും അങ്ങനെയിന് ഊട്ടിവിട്ടു പോന്നുനുള്ളതും സോണിച്ചൻ പലപ്പോഴും മറക്കുന്നു."

"നി ആരാ?"

സോണിച്ചൻ എന്തെന്നില്ലാത്ത ദേഷ്യം വന്നു. "ഞാനില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ നിന്റെ അസ്ഥി കൂടി ഇപ്പം ദ്രവിച്ചു കഴിഞ്ഞേനെ. മൃതാശ്വത്ത് അടങ്ങിയൊതുങ്ങി നിന്നാ കുറച്ചു ദിവസം ഇവിടെ താമസിക്കാം. ഞാനും നിയ്യം ഇവിടുള്ള വിവരം ഇതിനകം എന്തായാലും ശോഭാ മരിച്ച അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ ദാരോ നീക്കങ്ങളും അവർ നിരീക്ഷിച്ചോണ്ടിരിക്കുകയാ. വെടിയുണ്ടയാണോ, വിഷമുള്ളതാണോ,

കുഴിഞ്ഞ്ചോ-ബാണോ അവർ നമ്മുടെ നേർക്ക് പ്രയോഗിക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന് ദൈവത്തിനറിയാം!"

തോട്ടിലൂടെ ആഫ്രിക്കൻ പായൽ നിങ്ങളു ന്നതും നോക്കി സമീ അത്ഭുതസമ്മതം മറന്നായി ഇരുന്നു.

"ഞാൻ ശർക്കിനിയായെന്നു സോണിച്ചൻ പറഞ്ഞതു കാരണം എല്ലാവരും എന്നെ ഒരുമാതിരിയോ നോക്കുന്നു. ശർക്കിനിയായിരുന്നെങ്കിൽ പിന്നെ സഹിച്ചേക്കാമെന്നു."

"നിനക്ക് അങ്ങനൊരു ആഗ്രഹം ഒണ്ടെങ്കിൽ പറയാൻ മടിക്കണ്ട. ഞാൻ നിനക്കുവേണ്ടി ഏതു ബുദ്ധിമുട്ടാവും തയ്യാറാ." സോണിച്ചൻ ചിരിച്ചു.

"പോടാ..." സമീക്ക് ദേഷ്യംപിടിച്ചു.

"അമ്മേക്കു കൂടെ നി ഒരു മാസം ഇവിടെ നിന്നാമതി. നിന്റെയീ അപകാരം മൂഴുവൻപൊളിച്ച് നിന്നെ ഒരു മനുഷ്യസ്ത്രീയാക്കിത്തരും."

"എന്റെ വിധിനല്ലാത്തതെ എന്തു പറയാനാ."

സമീ വിചിരിച്ചു.

"വെച്ചുനമ്മാച്ചൻ മിക്കവാറും ഉടനേതന്നെ കാഞ്ഞിരപ്പള്ളിയിൽ ഇങ്ങി വരും. നിന്നനിൽപ്പിൽ ചെലപ്പും പുളളിക്കാൻ നിന്നെ മാമോദീസ മുക്കി ക്രിസ്ത്യാനിയായിക്കീ കല്യാണവും നടത്തും. എന്താ സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് നിനക്കുപോലും മനസ്സിലാകുന്നതിനു മുമ്പേ എല്ലാം കഴിഞ്ഞിരിക്കും."

"എന്റെ സമ്മതമില്ലാത്ത എന്റെ കല്യാണം നടത്താനോ! വെച്ചുനല്ല അതിനേക്കാൾ വലു പൊങ്ങച്ചനമ്മാച്ചന്മാരു വന്നാലും സമീ ടെടുത്ത് നടക്കില്ല മോനേ... നിർബന്ധിത മത പരിവർത്തനം നിയമമുല. വിചരിക്കിട്ടുള്ളതൊ. ഞാനൊരു പരാതിക്കൊടുത്താ എല്ലാവരും കേൾക്കുമ്പോൾ."

"അതൊക്കെ നി നോട്ടു പറഞ്ഞോളണം."

"സോണിച്ചനു വല്ല ഹൃന്ദമുണ്ടോ എന്നെ മതം മാറ്റി കല്യാണം കഴിക്കണമെന്ന്. അങ്ങനെ വല്ല മനുഷ്വിലിപ്പും ഒണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ പറഞ്ഞോ?"

"അതോടാ... ആർക്കുവേണം നനിഞ്ഞില്ല ഈ മലമ്പണ്ടാരം! കൊൽത്തൊന്നന്റെ കയ്യിൽ എൽപ്പിച്ചു കൊടുത്തുട്ട് വല്ലപാട്ടും തലയൊരിയൊ മരിച്ചെന്നുള്ളൂ."

സോണിച്ചൻ കരിക്കത്തെയെടുത്ത് ഒരു മിൻ എടുത്തു കയ്യിൽ പിടിച്ച് അത് ക്ലീൻ ചെയ്യുന്ന വിധം അവൾക്ക് കാണിച്ചുകൊടുത്തു.

അരുൾദാസ്ന്റെ കാർമ്മൈൽത്തോണ്ട് എസ്റ്റേറ്റ് ബംഗ്ലാവിന്റെ ഗേറ്റിനു മുൻപിൽ ചെന്നു നിന്നു.

ഗേറ്റ് കീപ്പർ ഉറക്കത്തിലായിരുന്നു.

അരുൾദാസ് അയാളെ വിളിച്ചുണർത്തി ചിത്ത പറഞ്ഞ് ഗേറ്റ് തുറപ്പിച്ചു.

ശോഭാ മരിച്ചതും സുഖനിദ്രയിലായിരുന്നു. അരുൾദാസ് എത്തിയെന്നറിഞ്ഞതോടെ അവൾ ഏഴുന്നേറ്റു വന്നു.

"നിയൊ എവിടെ?"

അരുൾദാസ് ചോദിച്ചു.

"പറയാം. അവരെങ്ങോട്ടുപോയി എന്നു കണ്ടുപിടിച്ചോ?"

"ആലപ്പുഴയ്ക്ക് സമീപം വെട്ടുമുടി എന്ന സ്ഥലത്തുണ്ട് അവർ. മാർത്താണ്ഡന്റെ അമ്മമാ സോണിച്ചന്റെ വീട്ടിൽ."

അരുൾദാസ് പറഞ്ഞു.

"അവൻ അവളെയുംകൊണ്ട് സന്തം വീട്ടിലേക്കൊന്നോ പോയത്? അവൾ ആരാണെന്ന്

കൊച്ചുകഥ

ഭാഗ്യം

സന്ധ്യദീപം കൊളുത്താൻ രണ്ടി തിരിച്ചിട്ടി ഉറയ്ക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് തിരിച്ചിട്ടി കെന്ദിലെ മൂന്നു പൊട്ടിക്കത്തറിച്ചു. കണ്ണിൽ കൊള്ളുണ്ടെന്ന് പുറകെത്തിൽ കൊണ്ടു. "ഹാവാ... ഭാഗ്യം ഒന്നും എല്ല..." അവൾ നിന്നു വിറച്ചു. പക്ഷേ രാജൻ നിശാശ്വരയുടെ പറഞ്ഞു: "കൈവിട്ടുപോയെടീ... തിരിച്ചിട്ടി ഉറയ്ക്കു മോശ മരുന്നു പൊട്ടിക്കത്തറിച്ചു ഒരാളുടെ കണ്ണു പോയതിന് ഒരു തീപ്പെട്ടി കമ്പനി വൻ തുക നഷ്ടപരിഹാരം നൽകിയെന്ന് ഞാൻ ഇന്നലെ പുതത്തിൽ വായിച്ചതാ."

ജയരാജ് വെളുത്തു, കണ്ണുകൾ കണ്ണുർ.

അവന്റെ വീട്ടുകാർ അനേക്ഷിച്ചില്ലേ?"

"അവന്റെ ഭാര്യയാണെന്നാ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത."

അരുൾദാസ് വെളിപ്പെടുത്തി.

"ഭാര്യയോ? അവന്റെ വീട്ടുകാർ അതു വിശ്വസിച്ചോ?"

"വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടാവാ..."

"അപ്പോൾ അവളുടെ അഡ്രസ്സും മറ്റു വിവരങ്ങളുമെല്ലാം അവന്റെ വീട്ടുകാർക്ക് അറിയാമെന്നോ?"

"അവൻ അവളുടെ പേരും അഡ്രസ്സുമെല്ലാം മാറ്റിയ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. കാവേരി എന്നാണ് അവളുടെ പുതിയ പേർ. അപ്പോൾ കന്നഡക്കാരനായ ഒരു എസ്റ്റേറ്റ് മുതലാളി അമ്മ ഒരു തമിഴ് സ്ത്രീ. കോയമ്പത്തൂർ പച്ചാപ്പാളയ്ക്കൊ അവർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്ഥലം."

"വെരി ഗുഡ്. അതു നന്നായല്ലോ അരുൾ. അവളുടെ വെട്ടു അവൾക്ക് എന്തു സംഭവിച്ചാലും അവൾ ആരാണെന്ന് തിരിച്ചറിയില്ലല്ലോ."

"അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതാണ് നമ്മുടെ ഏറ്റവും വലിയ തലവേദന. അവളെ മാത്രം കൊല്ലുന്നതിൽ ഇനി അർത്ഥമൊന്നുമില്ല."

"അവനെയും കൊല്ലണം."

"രണ്ടുപേരെയും ഒന്നിച്ചു കിട്ടാനാണ് ബുദ്ധിമുട്ട് ചെമ്പുംപുറം എന്നൊരു വില്ലേജിലാണ് അവന്റെ വീട്. സമീപത്തല്ല. വീട്ടുകുളണ്ട്. മുമ്പിൽ ചെറിയ ഷർക്കറാഡ്. അതിനോടു ചേർന്ന് തോട്, രണ്ടുപേരെയുംകൂടി ഒന്നിച്ചു കൊല്ലാൻ ഒരു വഴിയും കാണുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ ആ വീട്ടിലുള്ള മൂഴുവൻ ഫേരയും കൊല്ലണം. അവരുടെ ഭക്ഷണത്തിലോ, വെള്ളത്തിലോ വിഷം കലർത്തിയോ രാത്രി വീട് വെറുമായിട്ട് വെച്ച് തകർത്തോ വേണം കൊല്ലാൻ. അതെ

ല്ലാം വലിയ പ്രശ്നമാകും."

"സിമിയും മാർത്താണ്ഡനും മാത്രം വീട്ടിലുള്ള സമ്മത്തൻ അവിടെച്ചെന്ന് എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ പറയുമോ അരുൾ?"

"മാർത്താണ്ഡനല്ലേ സോണിച്ചൻ."

"നമ്മൾ അവനെ ആ പേരിലല്ല പരിചരിച്ചത്. അങ്ങനെയൊന്നായിരിക്കട്ടെ. അല്ലെങ്കിൽ കണ്ട് ഫ്യൂഷനാകും."

"ശരി - മാർത്താണ്ഡനും അവളുമായും ആ വീട്ടിലുള്ള സമ്മം കണ്ടുപിടിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. പക്ഷെ അവന്റെ സഹോദരങ്ങൾ പുറത്തു പോകും. മുത്തവലി ഇൻഷുറൻസ് ഏജൻ്റാണ്. മറ്റു രണ്ടുപേർ പഠിക്കുന്നു. പക്ഷേ അവന്റെ അമ്മ എപ്പോഴും അവിടെയുണ്ടാകും."

"ആ സ്ത്രീ പുറത്തു പോകാൻല്ല ചർച്ചയിൽ പോകുന്ന സമ്മം നോക്കി വെച്ചുകൂടെ. ശ്രീ സത്യാനിപ്പോൾ അവർ."

"സൺഡേയലാണ് ചർച്ചയിൽ പോകുന്നത്. പക്ഷേ അപ്പോൾ മറ്റുള്ളവർ വീട്ടിലുണ്ടാകും. അല്ലാത്ത ദിവസങ്ങളിൽ അവർ ചർച്ചയിൽ പോകാറുണ്ടോ എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ."

"അവരുടെ ഓരോ ചലനങ്ങളും നിശ്ചയിക്കണം അരുൾ."

"അതാണു ബുദ്ധിമുട്ട്. എവിടെനിന്ന് നിശ്ചയിക്കും. അവരിലിരിക്കുന്ന ഒരു പരിസരത്ത് കറങ്ങുന്നതു കണ്ടാൽ തീർച്ചയായും അവർക്കു സഹായം തോന്നും. അതു നടപ്പില്ല. അല്ലെങ്കിൽത്തന്നെ അവർ സഹായിച്ചു സഹായിച്ചായിരിക്കും. ഓരോരുത്തരെയും നോക്കുന്നത്. അതു മാത്രമല്ല, കൊലപാതകം നടത്തിയിട്ട് അവിടെനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു പോയതും അത്പം ബുദ്ധിമുട്ടാണ്."

"നമുക്കു വാഹനങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ പറ്റില്ലേ?"

"അത് അവിടെ എത്തിക്കാൻതന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. മാർത്താണ്ഡന്റെ വീട്ടിൽ കാര്യം ഒപ്പം ചെയ്തെങ്കിലും അവിടെയിട്ട് വളച്ചുകൊണ്ട് പറിപ്പു വീതികുറഞ്ഞ റോഡായതിനാൽ പിന്നെന്തും ബൈക്കിനുപോലും കടന്നുപോകാൻ സാധ്യമല്ല. അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും പുരയിടത്തിലോ വീട്ടു മറ്റുതൊരു കയറ്റിയിടം. അതുവാദം ചോദിക്കാതെ അതിന്നു നീക്കം വീട്ടിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകണം. അതുവാദം ചോദിക്കുമ്പോൾ അധികം മറ്റു വിവരങ്ങളും പറയേണ്ടിവരും. ഭയം റിസ്കാണത്."

"റിസ്കില്ലാത്ത മർഡർ നടത്താൻ പറയുമോ അരുൾ. മാർത്താണ്ഡനും സിമിയും നമ്മൾ ഇരിക്കുന്നിടത്തു തലകൊണ്ടുവന്നു വെച്ചതുകൊണ്ട് അറിയാമല്ലോ."

"ഇത്രയും വിവരങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ചുതന്നെ വലിയ റിസ്കാണെന്നാണ്. ഒരു ചെറിയ വളം വാടകയ്ക്കെടുത്ത് അതിൽ മിൻ കയറ്റി ഒരുത്തനെ മിൻ കച്ചവടക്കാരനായി ഇരുത്തി എന്നും രാവിലെ ആ തോട്ടിലൂടെ അങ്ങോട്ടു മിൻ കച്ചവടക്കാരനായി അങ്ങനെയൊന്നായി അവന്റെ ദിനസംഭാഷണത്തിൽ തന്മയൻ ഉൾപ്പെട്ടു."

അരുൾ മറുപടി നൽകിയില്ല.

"അതു സാധ്യമല്ല. പണം കൊടുക്കാം."

"അവിടെപ്പോയി തമിഴ് പാതാൻ പറയുമല്ലോ. ഭാഷ അറിയാവുന്ന മലയാളികൾ തന്നെ വേണ്ടെ അതിനായിക്കാൻ."

"അതു ഞാനേറ്റു. ഇതു ഉറപ്പിന്നു തന്നെ ഞാൻ സംഘടിപ്പിച്ചതാണ്. പണം കൊടുത്താൽ ആരെയാണു കിട്ടാത്തത്. നിയമം കാര്യം ചെയ്യണം അരുൾ. മിൻ കച്ചവടം നിർത്തണം. മാർത്താണ്ഡനും സിമിയും മാത്രം ആ വീട്ടിലുള്ള സമ്മം എപ്പോഴെങ്കിലും നമുക്ക് ഒത്തു കിട്ടാതിരിക്കില്ല. ഒരു ബോട്ട് എപ്പോഴും അവിടെ പൂശിയിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. അതു പുഴയുടെ പേരാണ്."

"പമ്പാ നദിയാണ്. പക്ഷേ ഓരോ സാധ്യതയ്ക്ക് ഓരോ പേരാണ് പറയുക."

"ബോട്ട് സഞ്ചാരമുള്ള പുഴയല്ലേ. ബോട്ട് പലയിടത്ത് മാറ്റിമാറ്റി ഇട്ടിട്ടുണ്ടാവാം. വള്ളത്തിൽ മിൻ കച്ചവടം നടത്തുന്നവർ, സിഗ്നൽ തരുന്നവർ ബോട്ടിലുള്ളവർ മാർത്താണ്ഡന്റെ വീട്ടിലെത്താൻ പാകത്തിലായിരിക്കണം എല്ലാം."

"പക്ഷേ, ആന്റി നമ്മൾ ഒരു ബോട്ട് വിൽക്കുവാൻ അങ്ങനെയൊന്നും."

"വാങ്ങണം. ശരിയായ അഡ്വൈസ് ആർക്കും കൊടുക്കണം. നമ്മുടെ സ്വന്തം ബോട്ടാകുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവർ സംശയിക്കുമെന്നു ചേടി വേണ്ടല്ലോ. അരുൾ മറുപടി നൽകിയില്ല.

"എന്തു ചെയ്യണമെങ്കിലും ഉടനെ ചെയ്യണം. രണ്ടുപേരും ആത്മഹത്യ ചെയ്തതാണെന്നു വരാവൂ. അല്ലെങ്കിൽ അപകടമാണെന്നു കാര്യം പുഴയും തോടും ഉള്ള സാധ്യതയെക്കൊണ്ട് വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിയിരിക്കാണെന്നു സാധ്യത കൂടുതൽ."

"അവൻ മുങ്ങിയിരിക്കാൻ യാതൊരു സാധ്യതയുമില്ല. അവനു ശരിക്കും നിന്മലറിയാം. തോട്ടിലൂടെ മറിച്ചു വളർന്നുവന്നു."

"നിന്മലർ അറിയാവുന്നവർക്കും ആത്മഹത്യ ചെയ്യാൻ സാധിക്കും. അരുൾ. രണ്ടുപേരും കൂടി ഓരോ കാലും ഓരോ കാര്യം കൂട്ടിക്കെട്ടി വെള്ളത്തിൽ ചാടിയാൽ എങ്ങനെ നിന്മലർ രക്ഷപ്പെടും. അവർക്ക് നിന്മലറിയില്ലല്ലോ."

"അതെല്ലാം വലിയ കോംപ്ലിക്കേഷനാണ്. മാർത്താണ്ഡൻ അവളെ സ്വന്തം വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോയതാണ് ഏറ്റവും വലിയ പ്രശ്നമായിത്തീർന്നത്. മറ്റുവിടെയാണെങ്കിലും ഒരു കൂപ്പുവുമായിരുന്നു."

"കാലേനിന്നു പേർ മാറ്റിപ്പറഞ്ഞപ്പോൾ അതിന്നു പറ്റിയൊരു കള്ളക്കഥയും അവർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകുമല്ലോ. അതെന്താണെന്നറിയാമോ?"

"അവൻ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന എസ്റ്റേറ്റ് റിസിറ്റി, മുതലാളിയുടെ മകളെ പ്രേരിപ്പിച്ച് രണ്ടു പേരും കൂടി രാത്രി ഒളിച്ചൊരു കയറിയെന്നു നന്നായി കഥ. അവളുടെ സ്വന്തം അച്ഛനും അമ്മയും മരിച്ചുപോയി. ഇപ്പോഴുള്ള ഡ്യൂട്ടിക്കേറ്റ് അച്ഛനും അമ്മയും എസ്റ്റേറ്റ് കൈക്കലാക്കാൻ വേണ്ടി വാടകക്കൊലയാളികളെ വരുത്തി അവളെ കൊല്ലിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു."

ഫാഷൻ കോർണർ

മുടി സ്പ്രിങ് പോലെ...

വൈവിധ്യമാർന്ന മുടിയിലൂടെ മാർത്താണ്ഡനും സിമിയും മാത്രം വീട്ടിലുള്ള സമ്മത്തൻ അവിടെച്ചെന്ന് എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ പറയുമോ അരുൾ?"

മുടിയിലൂടെ മാർത്താണ്ഡനും സിമിയും മാത്രം വീട്ടിലുള്ള സമ്മത്തൻ അവിടെച്ചെന്ന് എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ പറയുമോ അരുൾ?"

നല്ല നീളമുള്ള മുടിയുള്ളവർക്ക് മുടി പൂർണ്ണമായി മുറിച്ചു മാറ്റാതെ പുതിയ സ്പ്രിംഗ് പരിചരിക്കാനും ഇപ്പോൾ അവസരമുണ്ട്. മുഖത്തിനടിവശത്തു നിന്നും ഓരോ പിടി മുടി വിതച്ചെടുത്ത് തോളിനു താഴെ വരെ എത്തുന്ന പല തട്ടുകളായി (ലെയർ കട്ട്) വെട്ടിയിടുന്നതും ട്രെൻഡാണ്. താടിക്കു താഴെ മുടി പിടിച്ച് റേറ്റ് നീളത്തിൽ മുടി മുറിക്കുന്നതും ഭാഗ്യവശം. ഓരോ ദിവസവും വൈവിധ്യമുള്ള രീതിയിൽ മുടി സെറ്റ് ചെയ്യാൻ ഇതു സഹായിക്കും.

അത്പം കൂട്ടിത്തമുള്ള മുഖമുള്ളവർക്കു 'ബോയ് കട്ട്' നന്നായിണങ്ങും. പ്രിയങ്കാ ഗാന്ധിയുടെ മുൻകാലങ്ങളിലെ ഹെയർ സെറ്റ് ഓർമ്മയില്ലേ? മുൻകാലത്ത് അത്പം 'തിക്ക്' ആയി തോന്നും. വിഡം മുറിച്ചു ശേഷം പിന്നിൽ ആണ്ടുകൂട്ടിക്കൂട്ടിയപ്പോൾ പറ്റു വെട്ടുന്ന രീതിയായിരുന്നു. ഏറെ കട്ടിയില്ലാത്ത മുടിയുള്ളവർ മുടി നീളമുള്ളതായിരിക്കുന്നതാണു ചേർ. തോളിനു രണ്ടിഞ്ചു താഴെ വച്ച് മുടി മുറിച്ചിട്ടാൽ നല്ല കട്ടി തോന്നും. ഓരോ തട്ടുകളായി വെട്ടിയെടുക്കുന്ന ലെയർ കട്ടും മുടിക്ക് ഉള്ളു തോന്നാൻ സഹായിക്കും. തലമുടി നീട്ടി വളർത്തുന്നവർ നിതംബം മാത്രം നീളത്തിലും മുടി വളർത്തുന്നത് അഭിമാനം.

മുടിക്ക് നിറം കൊടുക്കുന്നതും ഇപ്പോൾ സാധാരണമായിട്ടുണ്ട്. ചർമ്മത്തിന്റെ നിറത്തിനും മുടിയിലൂടെ സ്പ്രിംഗ് പരിചരിക്കാനും ഇപ്പോൾ സാധ്യതയുണ്ട്. മുടി സ്പ്രിംഗ് പരിചരിക്കാനും ഇപ്പോൾ സാധ്യതയുണ്ട്. മുടി സ്പ്രിംഗ് പരിചരിക്കാനും ഇപ്പോൾ സാധ്യതയുണ്ട്.

Fashion Corner >

തയ്യാറാക്കിയത്: എസ് രമ്യ

ചിക്കൻ മല്ലിയില കറി

(ഉത്സവബന്ധമായ ചിക്കൻ, അസുഖങ്ങൾക്ക് ഔഷധമാണ് മല്ലിയില)

കുമ്പോൾ ഈ ചേരുവ ചേർക്കുക. ഇറച്ചി പാകത്തിനു വെന്ത് ചാറ് ഇടത്തരം അയവിലാകുമ്പോൾ വാങ്ങി ചുടോടെ ഉപയോഗിക്കുക.

മുട്ട റോസ്റ്റ്

(ഏറ്റവും പോഷകഗുണമുള്ള ഭക്ഷ്യവിഭാഗമാണ് മുട്ട)
1. തിന്മയുള്ള പൂച്ചുണ്ടി വരത്തേത് മുൻ, 2. പാചക എണ്ണ മൂന്നു വലിയ സ്പൂൺ, 3. മുട്ടകുപൊടി ഒന്നര ചെറിയ സ്പൂൺ, കുരുമുളകുപൊടി ഒരു ചെറിയ സ്പൂൺ, 4. സവാള വട്ടത്തിലാക്കിത്തേത് ഒരു കപ്പ, 5. വീണ്ടും എണ്ണ ഒരു വലിയ സ്പൂൺ, 6. ഉപ്പും വിനാഗിരിയും പാകത്തിന്.

തയ്യാറാക്കുന്ന വിധം: ചുടായ എണ്ണയിൽ സവാള വഴുതുക. പാകത്തിന് ഉപ്പും വിനാഗിരിയും ചേർക്കുക. അധികം മുക്കുന്നതനു മുൻപ് കോരുതുക. മുട്ട അതേ എണ്ണയിൽതന്നെയിട്ട് വഴുക്കേണ്ടതുക. മുട്ടകുപൊടിയും കുരുമുളകുപൊടിയും വഴുതുക. ഒരു വലിയ സ്പൂൺ എണ്ണ കൂടി ചേർക്കുക. മുട്ട അതിലിട്ട് ഇളക്കി കഴുത്ത പാകത്തിന് കോരുതുക. സവാള മുട്ടയുടെ ചുറ്റും വീതി ചുടോടെ ഉപയോഗിക്കുക.

കേൾക്കുന്നവർ കഷണങ്ങളാക്കിയത് ഒരു കിലോ, ഉപ്പ് പാകത്തിന്, 2. മുട്ടകുപൊടി രണ്ടു ചെറിയ സ്പൂൺ, മല്ലിപ്പൊടി ഒരു ചെറിയ സ്പൂൺ, മഞ്ഞൾപ്പൊടി അര ചെറിയ സ്പൂൺ, വെളുത്തുള്ളി നാല് അല്പി നീളത്തിലാക്കിത്തേത് ഇഞ്ചി അര ചെറിയ സ്പൂൺ, 3. പാചക എണ്ണ കാൽ കപ്പ, 4. സവാള അല്പം കറുത്തിരിച്ച് വട്ടത്തിൽ അരിഞ്ഞത് ഒരു കപ്പ, 5. തൈർ ഒരു വലിയ സ്പൂൺ, ചെറുതാങ്ങാനിർ ഒരു ചെറിയ സ്പൂൺ, മല്ലിയില അച്ചുത് രണ്ടു വലിയ സ്പൂൺ

തയ്യാറാക്കുന്ന വിധം: രണ്ടാമത്തെ ചേരുവ മധ്യത്തിൽ അരച്ചു കൂക്കുക. എണ്ണ ചുടാകുമ്പോൾ സവാള വഴുക്കേണ്ടതുക. ആ എണ്ണയിൽ അരച്ച ചേർത്ത് ചെറുതായിട്ട് മുട്ടിക്കുക. ഇതിൽ കാൽ കപ്പ വെള്ളമൊഴിച്ച് ചേരുവ വെട്ടിത്തേത് കുമ്പോൾ ഇറച്ചിയിൽ ഉപ്പ് ചേർത്ത്, വെള്ളം ഒഴിച്ച് ഒരു കഴിവുള്ള തട്ടകൊണ്ട് മുടി വേവിക്കുക. മുടിയിൽനിന്നു തുളച്ചതായി വീഴുന്ന വെള്ളംകൊണ്ട് ഇറച്ചി വെന്തു കിട്ടും. ചാറു പെട്ടെന്നു വറ്റുകില്ല. അഞ്ചാമത്തെ ചേരുവകൾ ഒന്നിച്ചാക്കി അതിൽ വഴുതീയ സവാളയിട്ട് ഇളക്കുക. ഇറച്ചി മുക്കാൽ വേവ

അതാണ് അവൾ അവരനോടൊപ്പം രക്ഷപ്പെടാനുണ്ടായ കാരണം.”

“നിനക്കിത്ര ബുദ്ധിയില്ലാതായിപ്പോയല്ലോ അരുൾ. ആ കഥയിൽത്തന്നെ കൊലപാതകത്തിനുള്ള സാധ്യത ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ടല്ലോ. അതുളക്കുവാൻ അപ്പോൾ അമ്മയും വാടകക്കൊലയാളികളെ അയച്ച് ഒളിപ്പാടിയിരുന്നില്ലേന്നെയും അതുളക്കുകയെന്നെയും വിചാരിച്ചതാ. ഒരു രാത്രി വീടു വളഞ്ഞ് ആകുലിക്കുക, ബോംബ് പൊട്ടിച്ച് ഭീകരതാത്മീയം സൃഷ്ടിക്കണം. തെരഞ്ഞുപിടിച്ച് രണ്ടിനെയും കൊല്ലണം. കരമാർഗ്ഗം രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോഴാണ് പിടിക്കപ്പെടാൻ സാധ്യത. ബോട്ടിൽ കയറ്റി രക്ഷപ്പെടണം. അങ്ങനെയൊരു സാധ്യത ആരും സംശയിക്കുകപോലുമില്ല. നി ഫോട്ടോഗ്രാഫ്സ് കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞിട്ട് എവിടെ?”

അരുൾദാസ് പോയി കാണിനുള്ളിൽനിന്ന് ലാപ്ടോപ്പ് എടുത്തുകൊണ്ടു വന്നു. അത് ഓൺ ചെയ്ത്, കമ്പ്യൂട്ടറിൽ ഫീഡ് ചെയ്തിരുന്ന ചില ചിത്രങ്ങൾ ശോഭാ മനിയെ കാണിച്ചു.

“ദാ ഇതാണ് മാർത്താണ്ഡന്റെ വീട്. വീടിനു മുമ്പിൽ മണിറോഡ് - താമിന്റെ അരികിലൂടെ ഒഴുകുന്ന തോട്.”

“തോടാണോ ഇത്, വയൽ പോലെയുണ്ടല്ലോ?”

“ആഫ്രിക്കൻ പായലാ. ദാ... ഈ ഫോട്ടോ നോക്കൂ. ഇതാണ് തോട് ചെന്നു പന്യാനരിയിൽ ചേരുന്ന സ്ഥലം. മാർത്താണ്ഡന്റെ വീട്ടിന് നൂറു മീറ്റർ ദൂരമേയുള്ളൂ. ഇത് പന്യാ നദി. അവിടെ പള്ളാത്തുരുത്തിയാർ, പുക്കൈയയാർ

എന്നെല്ലാം പറയൂ. “പടങ്ങൾ നോക്കിയ ശോഭാ മനിയുടെ കണ്ണുകൾ ചുറ്റും ചെറുതായിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

“നല്ലൊത്താത്തം സ്ഥലം. ബോട്ടിൽ ചെന്ന് ഇറങ്ങുന്നു. വീടു വളയുന്നു. കൊലപാതകം നടത്തുന്നു.”

“അതുകൊണ്ട് ധാരാളമുണ്ട്. ബഹളംകേട്ട് അവരുണ്ടാകും.”

“അതിനാണ് ബോംബ് പൊട്ടിച്ച് ഭീകരതാത്മീയം സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. പിന്നെ വടിവുമുറകുമ്പോൾ ചങ്ങലയും ഒക്കെയുണ്ടല്ലോ. കൊലപാതകം നടത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ നേരെ വന്ന് ബോട്ടിൽ കയറുക. ദൂരെ എവിടെയെങ്കിലും കൊണ്ടുപോയി ബോട്ട് മുക്കിയശേഷം കരമാർഗ്ഗം രക്ഷപ്പെടുക. ആർക്കും പിടിക്കാൻ പറ്റില്ല.”

“പത്രങ്ങളിലും ചാനലുകളിലുമെല്ലാം അവളുടെ ഫോട്ടോ വരുമ്പോൾ നിരിച്ചുനിയില്ലേ?” അരുൾദാസ് സംശയം പ്രകടിപ്പിച്ചു.

“അവളുടെ ഹൈഡ്രാൻ്റ് തെളിയിക്കുന്ന രേഖകളെല്ലാം എറണാകുളത്തുനിന്ന് നമ്മൾ അടിച്ചുമാറ്റിയില്ലേ. ഇനി ആകെ അവൾക്കുള്ളത് അവളുടെ മുഖമാണ്. കൊലപാതകം നടത്തുമ്പോൾ അവളുടെ തലയുംകൂടി മുറിച്ചെടുത്തേക്കണം. അതോടെ ആ പ്രശ്നം തീർന്നു.”

കമ്പ്യൂട്ടറിൽനിന്നു കണ്ണടയ്ക്കത് അരുൾദാസ് ഉൾക്കിടിലത്തോടെ ശോഭാ മനിയെ നോക്കി.

“എനിക്ക് അങ്ങനെയെങ്കിലും അവളുടെ മുഖമൊന്നു കാണണം.” ശോഭാ മനിയെ പക്ഷേപാടെ മന്ത്രിച്ചു. (തുടരും).

തിരുന്ന ആൾ. അശോകേട്ടനെ തൊന്നെപ്പറ്റും എന്റേപ്പേരിൽകൂടിയാണ് കാണാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഞാൻ ചെറുതായിക്കുമ്പോഴേ മരിച്ചുപോയെങ്കിലും അപ്പോഴെപ്പറ്റി എനിക്ക് വളരെ നല്ല ഓർമ്മകളേയുള്ളൂ...”

“നിനക്ക് കൃഷ്ണനുണ്ണി മാസ്റ്ററുടെ ചില പ്രത്യേകതകൾ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്; ഫ്രീസിക്കലി കണ്ണുകൾ, നെറ്റി, മുക്ക് - ഇതെയും.”

ചെറുചിരിയോടെ അശോക് മാധവൻ പറഞ്ഞു

“ഞാനാദ്യം ചോദിച്ചതിന് ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല അശോകേട്ടൻ. നമുക്ക് പഴംപഴം ഒരു ബോണ്ട് വെയ്ക്കാം. ഒരു കോണ്ടക്ട് ഫ്രെണ്ടിഷിപ്പ് അങ്ങോട്ടു മിങ്ങോട്ടും എല്ലാം തുറന്നുപറയണം. ഒരു മായം പാടല്ല. ഒരു ഹോസുവുമില്ല, യാതൊരു കോപ്പും സുമില്ല.”

“ഞാനതന്നെ തയ്യാറല്ല.” അയാൾ പ്രതിരോധം സൂചകമായ മുഖാശയത്തോടെ പറഞ്ഞു.

“അതെന്താ? ഞാൻ ചീറ്റ് ചെയ്യുമെന്നു വിചാരിച്ചാണോ?”

“ഒരു കൊച്ചുപെണ്ണിന്റെ മുൻപിൽ എന്റെ വലിയ മനസ്സ് തുറന്നിട്ട് കോമാളിയാകാൻ മാത്രം വിഹ്വലിതം എനിക്കില്ല. നമ്മൾ തമ്മിലുള്ള

ഏജ് ഡിഫറൻസ് നോക്കണ്ടേ. ഒരേ കാഴ്ച നമ്മൾ രണ്ടുതരത്തിലായിരിക്കും കാണുന്നത്."

"വലിയ ഏജ് ഗ്രൂപ്പില്ലാത്ത ചേട്ടനും ചേച്ചിയും കണ്ടുന്ന കാഴ്ചകളോ, രണ്ടും തമ്മിൽ ചേർച്ചയുണ്ടോ?"

"നിനക്ക് ഡെഡൻസ് വേണമെങ്കിൽ ഞാൻ തരാം. എന്നോട് പറഞ്ഞാൽ മതി"

"പക്ഷേ, എനിക്ക് ചേട്ടനെ വിശ്വാസം വേണ്ടേ. എന്നെ അറിയുന്ന ഒരാളെ ഞാനും അറിയണം. അശോകേട്ടന്റെ റൂം ഞാൻ കണ്ടു. ഒന്നും പട്ടിവെച്ചിട്ടില്ല. എല്ലാം തുറന്നിട്ടിരിക്കുന്നു. മനസ്സിൽക്കേറി തോക്കിയാലും അങ്ങനെയൊന്ന ആയിരിക്കണം."

"എനിക്ക് ചില സങ്കാരങ്ങളുണ്ട്. ആരുമായും പങ്കുവെക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടാത്തത്."

"അറിയുന്നതുകൊണ്ട് തെറ്റില്ലല്ലോ, ഞാനതിൽ തലയിടാതിരുന്നാപ്പോരേ..." അശോക് മാധവൻ ആലോചനയോടെ തലയാട്ടി.

"അങ്ങനക്ക് ആലോചിക്കണം. കുറച്ചുകൂടി വിശ്വാസവും അടുപ്പവും വേണ്ടിവരും."

"ഓക്കേ. ചെലപ്പോ വലിയ മാറ്റമുണ്ടാകും അശോകേട്ടാ. ഒരു ഇൻസ്പിറേഷൻ കിട്ടും. ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത ഒരു കല്യാണം കഴിച്ചുവെച്ചു ചൈലമിങ്ങനെ തുരുമ്പിച്ച് പോകാൻ വിടേണ്ടല്ലോ. അല്ലെങ്കിൽ ഇതു വിട്ട് വേറൊരു ജീവിതം കണ്ടുപിടിക്കണം. നമ്മളെന്തിനാ നമ്മുടെയടുത്ത ഒരു ജീവിതം, വെറുതെ ജീവിച്ചു പഴാക്കിക്കളയുന്നത്. ചേച്ചിക്ക് പിരിഞ്ഞുപോകാനിഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ ഡിവോഴ്സെടുക്കണം."

അശോക് മാധവൻ അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് അമ്പരപ്പിച്ച് നോക്കി.

"അശോകേട്ടനേന്താ തുറിച്ചു നോക്കുന്നേ?" ദീപിക വിസ്മയപൂർവ്വം ചോദിച്ചു.

"ഒമ്പതു വർഷം കഴിയുമ്പോൾ ഇഷ്ടമില്ലാത്ത ഭാര്യയോടൊപ്പം അല്ലെങ്കിൽ ഇഷ്ടമില്ലാത്ത ഭർത്താവോടൊപ്പം ഒരുവർഷം തികച്ചു ജീവിക്കുന്ന

ആരെങ്കിലും ഉണ്ടാകുമോ ഈ ലോകത്ത്. നമ്മുടെ ജീവിതം തല്ലിക്കുട്ടിച്ചു തടയണ കെട്ടിക്കൊണ്ടാണ് നമ്മൾ മാറ്റങ്ങളെ തടഞ്ഞുനിർത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, മാറ്റങ്ങൾ വരിക തന്നെ ചെയ്യും."

"ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ പിരിയാൻ വേണ്ടി അത്ര വലിയ പ്രശ്നമൊന്നുമില്ലല്ലോ - ഉണ്ടോ എനിക്കറിയില്ല?"

"വേണ്ട പിരിയണ്ട. അടുക്കണം. ഇടയ്ക്കുള്ള തടസങ്ങളെല്ലാം ഉരുക്കിക്കളയണം. ചേച്ചി സന്മാദിക്കുന്ന വസ്തുവകകൾ ചേട്ടൻ നന്നായി നോക്കണം. അപ്പോ ചേച്ചിക്ക് സഞ്ചാരിമാരും. പിന്നെ ഒരു കൂട്ടിയെ ദത്തെടുത്തു വളർത്തണം."

"ദത്തെടുക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ആർട്ടിഫിഷ്യൽ ഇൻസെർഷൻ ഇപ്പോ സർവസാധാരണമാണ്. ഗർഭപാത്രം വാടകയ്ക്കു കിട്ടുന്ന കാലമാണിത്. അതിനൊക്കെ ഒരു സ്ത്രീയുടെ, ഒരുമ്മയുടെ മനസ്സും ഹൃദയവും വേണം. ദീപികേ. പിന്നെ വസ്തുവകകൾ... അതെപ്പറ്റി... ഇല്ല! ഞാനൊന്നും പറയുന്നില്ല."

അശോക് മാധവൻ കയ്യിൽ വായിപ്പിടിച്ചിരുന്ന പുഴുങ്ങാൽ താഴെയിട്ട് എഴുന്നേറ്റു.

"പോകാം... അയാൾ ചുറ്റുമോക്കി."

ബിച്ചിൽ അങ്ങിങ്ങ് ഓപ്പെട്ട ചില മനുഷ്യർ മാത്രം. റോഡ് സൈഡിലെ പാർക്കിങ്ങ് പ്ലേസിൽ അടുങ്ങിക്കിടന്ന കാര്യങ്ങളുടെ നിറ കാണാനില്ല. ദീപികയും എഴുന്നേറ്റു.

അവൾക്ക് സംസാരിച്ചു തുടങ്ങിയായില്ല. ഇനിയും കൂറേ പറയാനുള്ളതായിരുന്നു.

കാറിൽ ഹോസ്റ്റലിലേക്കു മടങ്ങുമ്പോൾ അവൾ അശോക് മാധവനോട് അപേക്ഷിച്ചു.

"ഇന്നിനി ക്ലബ്ബിലൊന്നും പോകല്ലേ അശോകേട്ടാ."

"ഇന്നു പോകാതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എന്താ മെച്ചം?"

കൊച്ചുകഥ

യക്ഷി

അയാൾ യക്ഷിയുടെ ശല്യമുള്ള വീട് വാങ്ങാൻ തീരുമാനിച്ചു. പല സുഹൃത്തുക്കളും എതിർത്തു. എന്നാൽ അയാൾ അപഞ്ചലനായി നിന്നു. അടുത്ത സുഹൃത്തിനോടുമത്രം അയാൾ ആ രഹസ്യം പറഞ്ഞു:

"താൻ പേടിക്കാതെ. ഞാൻ യക്ഷിയുമായി ഒരുധാരണയിലെത്തിയശേഷമാണ് ചുളുവിലയ്ക്ക് ആ വീട് വാങ്ങിയത്. ആഴ്ചയിലൊരിക്കൽ എല്ലാ ടെസ്റ്റുകളും കഴിഞ്ഞ ശുദ്ധമായ ഒരു കൃഷ്ണി രക്തം ഞാൻ യക്ഷിക്ക് കൊടുക്കും."

കാവനൂർ രാമചന്ദ്രൻ, മാട്ട, മലപ്പുറം.

"സമയം ഒരുപാട് വൈകിയിരിക്കുന്നു?"

"പത്തരമണി വെറുപ്പാണ് സമയം."

"അശോകേട്ടാ ഫ്ലീസ്! ഒരു ചെറിയ തുടാഗം! ഞാനിത്രയൊക്കെ പറഞ്ഞതല്ലേ. ഒരു ചെറ്ഞ്ചി വരുത്തി നോക്കാം. ഒരു മാസം! എന്നിട്ടും ഒരു മാറ്റവും ഇല്ലെന്നുണ്ടെങ്കിൽ പഴയതുപോലെ തുടരാം."

"എന്തു മാറ്റമാ നി പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. ഇതെല്ലാം പ്രമീലനമായിരിക്കണമെന്ന ആവശ്യമുള്ളതല്ലേ. മൈൽക്കുറ്റി പോലെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതാണ്. ഒരു മൈൽക്കുറ്റി പറിച്ച് അങ്ങോട്ടു ഇങ്ങോട്ടോ മാറ്റിയൊരു സാധിക്കുമോ? ദുരവ്യത്യാസം വരില്ലേ? അല്ലെങ്കിൽ തുടങ്ങിയേടംതൊട്ട് അവസാനിക്കുന്നിടം വരെയുള്ള എല്ലാ മൈൽക്കുറ്റികളും പിഴുതെടുക്കണം."

"ഒരു മാസം എനിക്കു ഓ അശോകേട്ടാ. ഇന്നൊരു ദിവസം ഇങ്ങനെയും പോട്ടെ. ഞാനിതു പറയുമ്പോ എനിക്ക് വിശ്വാസിക്കാവുന്നതൊക്കെ ഞാൻ അശോകേട്ടനിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്നോ വേണ്ടയോ എന്ന് ടോസ് ചെയ്തപ്പോ കിട്ടിയ ആനുകൂല്യത്തിലാ ഞാനിപ്പോ ഇങ്ങോട്ടെത്തിയിരിക്കുന്നത്."

അശോക് മാധവൻ ആൾപരുപ്പുണ്ട് അവളെ നോക്കി.

"ബഹ്... ബഹ്..."

ദീപിക നോഡ്കളെക്കെച്ചുണ്ടി.

അയാൾ ബ്രേക്ക് ചവിട്ടുന്നോഴെക്കും കാർ ഒന്നുയർന്നു ചാടിക്കൊണ്ടു. ദീപികയെ ഹോസ്റ്റൽ ഗേറ്റിൽ ഇറക്കിയത് യാത്രപോയതിന് ഭാവിച്ചപ്പോൾ അവൾ പന്തറിപ്പെട്ടു.

"ഇങ്ങനെ വഴിപക്കിൻകൊണ്ടു തളളിയിട്ടു പോവുകയാണോ ചെയ്യേണ്ടത്?"

അശോക് മാധവൻ കാറിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി

ഭീമൻ പടവലം പൊന്നാനിയിലും!

മഞ്ചേരിയിലെ ഭീമൻ പടവലംപോലെ മറ്റൊരു ഭീമ പൊന്നാനിയിൽനിന്ന് ഇവിടെ കാഴ്ചയിൽക്കുന്ന പടവലവും മത്തനുമെല്ലാം അനിലിന്റെ അടുക്കളത്തൊട്ടത്തിലെ അലങ്കാരങ്ങളാണ്.

പുഴി നിറഞ്ഞ പുഴയിടത്തിൽ അനിൽ നട്ടുവളർത്തിയ പച്ചക്കറികളെല്ലാം വിളക്കുപിടിപ്പിച്ച് പാകമായി. നാലര ഹെക്ടർ പുഴയിടത്തിൽ അനിലും കുടുംബവും തീർത്ത അടുക്കളത്തൊട്ടം കണ്ടാൽ കൃഷിചെയ്യാൻ സ്ഥലമില്ലെന്ന് പറയുന്നവരും തലയിൽ കൈവെച്ചു പോകും. മലയോര മനോരമ വാക്കോർക്ക് നൽകിയ പച്ചക്കറി വിത്ത് നട്ടുവളർത്തിയാണ് പുഴയിടത്തിൽ പൊന്നാനി കുറ്റിക്കാട് തലാപ്പിൽ അനിൽ ഹരിത വിപ്ലവം കുറിച്ചത്. അടുക്കളത്തൊട്ടത്തിൽനിന്ന് അഞ്ചര അടി നീളത്തിലുള്ള പടവലങ്ങളാണ് വിളങ്ങിയെത്തുന്നത്. വിട്ടുപരിശരത്തുള്ള മാലിനീക്കളെല്ലാം കൃഷ്ണമുടിശ്ശികയെ അതിനുമുകളിലാണ് ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽനിന്ന് വലിച്ചു വീഞ്ഞുകൾ ഫാക്കിയത്. ആഴ്ചക്കുറേ വിത്തുകളെല്ലാം മുളച്ചുവന്നു. അടുത്തുള്ള മഞ്ഞിലേക്കും മട്ടുപ്പാവിലേക്കും വള്ളികൾ പടർത്തി. എട്ട് അടി വീതിയിലും ആറടി നീളത്തിലുമുള്ള പന്തലാണ് മട്ടുപ്പാവിലുണ്ടാക്കിയത്. അനിലും ഭാര്യ മിനി, മക്കളായ നിഥിൻ, ശാലിനി എന്നിവരും ചേർന്നാണ് അടുക്കളത്തൊട്ടം പരിപാലിക്കുന്നത്.

നിങ്ങൾക്ക് ഈ ആഴ്ച

എടപ്പാൾ സി.വി. ഗോവിന്ദൻ

2011 മേയ് 01 മുതൽ 07 വരെ
1186 മേടം 18 മുതൽ 24 വരെ

അശ്വതി ചുറ്റുപാടുകൾ മനസ്സിലാക്കി പ്രതികരിക്കാൻ കഴിയും. എന്തിനാളിടത്തെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ കഴിയും. ഭാഗ്യശാല ചെമ്പുനാലിപ്പാലം.

ഭരണി കർമ്മബലത്തിൽ മാറ്റം പ്രതീക്ഷിക്കാം. സാമ്പത്തിക പ്രശ്നം ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും പ്രതീക്ഷിക്കാം.

കാർത്തിക സമൂഹത്തിലും കുടുംബത്തിലും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ആഹ്ലാദം തുല്യവുമായ ജീവിതം കൈവരും. കുടുംബത്തിൽ ചില മഹാകാര്യങ്ങൾ നടക്കാനിടയുണ്ട്.

രോഹിണി മറ്റുള്ളവരോട് പുരുഷമായി പെരുമാറും. അജ്ഞാതപ്രകൃതികളാൽ നന്നല്ല. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഉൾപ്പെടെ പ്രതീക്ഷിക്കാം. കേസുകളിൽ അനുകൂല വിധിക്ക് സാധ്യതയുണ്ട്.

മകയിരം കാര്യനിർവഹണത്തിൽ സാമർത്ഥ്യം പ്രകടിപ്പിക്കും. നല്ല ജീവിതം നയിക്കാൻ കഴിയും. ബിസിനസ്സിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ ആവശ്യമാണ്. പ്രശ്നങ്ങളെ സമർത്ഥമായി നേരിടും.

തിരുവാതിര സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്ക് സാധ്യതയുള്ളതിനാൽ ചെലവ് ചുരുക്കണം. കലാശ്ലാസന്മാർ നേട്ടമുണ്ടാകും. ദേഹസമ്പന്നർ ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം.

പുണർവ്വം കർമ്മശക്തി ഉൽസാഹം പ്രകടിപ്പിക്കും. വാഹനം വാങ്ങുന്നതിന് അനുകൂലമായാണ്. മറ്റുള്ളവരുടെ കുറ്റപ്പെടുത്തലുകൾ മനോവിഷമത്തിനിടയാക്കും. ശുഭാർത്ഥിവിശ്വാസം പ്രകടിപ്പിക്കും. ശത്രുക്കളുമായി മൃത്യുനിലത്തേക്കും.

പുയം ആത്മരീതിയും സത്യസന്ധതയും പ്രകടിപ്പിക്കും. കുടുംബസന്തോഷത്തിനുവേണ്ടി അധ്വാനിക്കും. പ്രിയപ്പെട്ടവരുമായി പിണങ്ങാൻ സാധ്യതയുണ്ട്.

ആയില്യം പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കാൻ അവസരമുണ്ടാകും. മനശ്ശേഷമുണ്ടാകും. പാഴ്ചെലവ് ഉണ്ടാകും. കുടുംബത്തിൽ സുഖവും സമാധാനവും നിലനിൽക്കും.

മകം പെരുമാറ്റത്തിൽ സൗമ്യതയും വിനയവും പ്രകടിപ്പിക്കും. എളുപ്പപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങൾ.

ഇതിൽ വിജയം പ്രതീക്ഷിക്കാം. ഭൂമിയിൽ വിൽക്കാനുള്ളവർക്ക് അതിന് അവസരം പ്രതീക്ഷിക്കാം. ഉന്നത വ്യക്തികളിൽനിന്ന് സഹായം പ്രതീക്ഷിക്കാം.

പുരം ചിലപ്പോൾ നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. അയൽക്കാരോടു സഹോദരങ്ങളോടു ഉദാരമായി പെരുമാറും. മനഃസമാധാനം ക്ഷമയും.

ഉത്രം ജീവിതത്തിൽ പുതിയ മാറ്റം പ്രതീക്ഷിക്കാം. തന്റെ ബലഹീനത ചൂഷണം ചെയ്യാൻ കഴിയും. ആശ്വാസനങ്ങളെ നേരിടേണ്ടിവരും. വിട്ടിൽനിന്ന് അകന്നുനിൽക്കാൻ സാധ്യത. എന്തു കാര്യത്തിലും അടിപ്രായമെന്ന പ്രകടിപ്പിക്കും.

അത്തം ദുർഗ്വയം വന്നുപെടുമെങ്കിലും അവയെ നിയന്ത്രിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം. ക്രമവിശ്രമങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ വേണം. ഊഹശാസ്ത്രപരമായി ആദായം പ്രതീക്ഷിക്കാം.

ചിത്തിര ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കാര്യം കൃത്യമായി ചെയ്തുതീർക്കാൻ കഴിയും. പുതിയ നേതൃത്വപദവി എളുപ്പമേറിയതും. പാഴ്ചെലവ് നിയന്ത്രിക്കണം.

ചോതി പല സംശയങ്ങളും ഇപ്പോൾ തീരുമാനമുണ്ടാകാൻ കഴിയും. സർക്കുലാറുകളിൽ ഏർപ്പെടും. ഭാവിയിൽ ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ ചെലവുകൾ ഉണ്ടാകും.

വിശാഖം ഭാവിയിൽ ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ എളുപ്പമേറിയതും. പലതരം സുഖഭോഗങ്ങളുമുണ്ടാകാൻ അവസരം. വിട്ടിൽനിന്ന് അകന്നുനിൽക്കാൻ സാധ്യത.

അനിഴം വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ ആവശ്യമാണ്. മറ്റുള്ളവരുടെ ആദരവിന് പാത്രീഭവിക്കും. ഗൃഹനിർമ്മാണത്തിന് തുടക്കം കുറിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. വിട്ടിൽ ചില ദൈവികകർമ്മങ്ങൾ നടക്കാനിടയുണ്ട്.

തൃക്കേട്ട മതിശേഷത്തിൽ വിജയവും കർമ്മശക്തിയും അടിസ്ഥാനമായി ഉണ്ടാകും. കുടുംബത്തിൽ കഷ്ടം ശാന്തമാകും. എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും പരമം പ്രകടിപ്പിക്കും. ആശ്വാസം മെച്ചപ്പെടും.

മൂലം പുതിയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും പ്രവർ

ത്തനങ്ങളും തുടങ്ങിയതായി സാധ്യതയുണ്ട്. എല്ലാ രംഗത്തും സത്യസന്ധതയും നീതിയും പൂർണ്ണതയും. എന്തിനാളിടത്തെ പ്രവർത്തനത്തെ പരാജയപ്പെടുത്താനാകും.

പുരട്ടം കുടുംബത്തിൽ സമ്പന്നത കൈവരും. മറ്റുള്ളവർക്കായി എന്തുതയാഗവും സഹിക്കും. ധനനഷ്ടമുണ്ടാകാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം.

ഉത്രാടം ഉദ്ദിഷ്ട കാര്യസിദ്ധിയും കർമ്മപുരോഗിയും ഉണ്ടാകും. പിതൃസ്മരണ അനുഭവയോഗ്യമാകും. വാഹനമോ വിദേശ കൈവശം വന്നുചോദൻ സാധ്യതയുണ്ട്.

തിരുവോണം എന്തിനാളിടത്തെ പലവും പ്രിയമുണ്ടാക്കും. വിധി പെരുമാറും. മനോധൈര്യം പല ആപത്ത് പട്ടങ്ങളിലും തുണയാകും. മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കും. ഭാര്യയുമായി പിണങ്ങാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം.

അവിട്ടം ജനമധ്യത്തിൽ പരിഗണന ലഭിക്കും. വിവാഹങ്ങളിൽനിന്ന് കഴിയുന്നതും ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുക. എല്ലാ കാര്യവും ആലോചിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ഗുണം ചെയ്യും.

ചന്ദ്രം സമൂഹപ്രവർത്തനമായി വിരോധിപ്പുണ്ടാകാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം. കടത്തക്കുറിപ്പ് ചിത്തിച്ചു മനസ്സ് വ്യാകുലപ്പെട്ടു കർമ്മശക്തി പ്രതീക്ഷിച്ചു മാറ്റം കൈവരിക്കും.

പുരുരൂട്ടാതി സുഹൃത്തുക്കൾ വഴിധനാശം ഉണ്ടാകും. തീരുമാനമാകാതിരിക്കുന്ന പലകാര്യങ്ങളും തീരുമാനമുണ്ടാകും. ആരോഗ്യപ്രശ്നം ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം.

ഉത്രട്ടാതി എല്ലാ കാര്യവും നിഷ്കർഷയോടെ ചെയ്യും. സജ്ജനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ അമിത ശ്രദ്ധ ചെലുത്തും. സുഹൃത്തുക്കളുടെ സഹായം ലഭിക്കും. ജീവിതത്തിൽ പ്രതീക്ഷിച്ച മാറ്റം കൈവരിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്.

ഭരണി ഭാഗ്യവശം ഉണ്ടാകും. ദുരവസ്ഥ ഗുണം ചെയ്യും. ധർമ്മപ്രവർത്തനത്തിലേർപ്പെടാൻ ഇടവരും. കർമ്മസ്ഥാനം മോടിപിടിപ്പിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. കർമ്മശക്തിയും പുതിയ സുഹൃത്തുക്കളെ ലഭിക്കും.

ചെന്നു. "നമ്മൾ താമസിച്ചെന്നു തോന്നുന്നു. മേടനോടു പറയണം. ഫോറംഗിൾ ഉണ്ടായിരുന്നെന്ന്?" ദീപിക പതിയെ പറഞ്ഞു.

ക്യാബിനാൾ കോർട്ടിനിനെയടുത്ത് വിസിറ്റിംഗ് റൂമിൽവരെ എത്തിക്കാൻ അശോക് മാധവൻ സഹായിച്ചു.

ദീപിക മേടൻ അശോക് മാധവനെ പരിചയപ്പെടുത്തി. അവർ നിർവ്വഹിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീയാണെന്ന് അശോകിനു തോന്നി.

"എന്റെ നും മേറ്റിസിനെ പിന്നീട് പരിചയപ്പെടുത്താം. ആദ്യം ഞങ്ങൾ പരസ്പരം പരിചയപ്പെടട്ടെ." ദീപിക പറഞ്ഞു.

അശോക് മാധവൻ പോകാനിറങ്ങിയപ്പോൾ ഗേറ്റിൽവരെ ദീപികയും വന്നു.

"അക്കോസ്റ്റോ ഗ്രൂപ്പിനെന്ത്?" "ഗ്രൂപ്പിനെന്ത്"

"ഇന്ന് നേരെ വീട്ടിൽ പോണം... മറക്കല്ലേ?" അയാൾ കാർ സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്ത് വളച്ചെടുത്ത് ഓടിച്ചപ്പോൾ പിന്നോക്കുവന്നു കിഴലൂടെ കോസ് ചെയ്യുമ്പോൾ അയാളുടെ മുന്നിൽ ഒരു വടം വലി നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ക്ലബ്ബിലേക്ക് പോകണോ, വേണ്ടതോ? ഒരു ദിവസം ക്ലബ്ബിൽ പോകേണ്ട എന്നു തീരുമാനിക്കുന്നത് മറത്തായ തൃപാലമെന്നുമല്ല. ഒരുവിൻ അയാൾ എല്ലാം കാറിന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു വീട്ടു കാർ ബാക്കി ജർമ്മനിയിൽനിന്നു വലത്തേട്ടു തിരിഞ്ഞ് മെൽപ്പാലത്തിനു കിഴലൂടെ ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ദീപികയ്ക്ക് തന്റെ കാറിനെ സാധനിക്കാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നോ!

അയാൾ അതിശയത്തോടെ അവൾ ഇരുന്ന സ്റ്റാർട്ടിലേക്കു നോക്കി. അയാളുടെ ചലനങ്ങൾക്കും വാക്കുകൾക്കും സമാധിപ്പത്തിനും ഒരു പോസിറ്റീ

വ് എന്തെങ്കിലും പ്രസംഗിക്കാൻ കഴിയുന്നുണ്ടെന്ന് അയാൾക്കു തോന്നി. കൃഷ്ണനാസ്റ്റി മാസ്റ്റർക്ക് ഇങ്ങനെയൊരു മകളുണ്ടായിരുന്നുവോ! മാസ്റ്ററെപ്പോലെതന്നെ ചിന്തയിലും വാക്കുകളിലും സത്യാന്വേഷണ ആശയങ്ങൾ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ഒരുവൾ!

പക്ഷേ, അവൾ അപകടകാരിയാണെന്ന് അയാൾക്കു തോന്നിയിട്ടു തന്നിരിക്കുന്നു! ആത്മഹത്യയുടെ മുന്നമ്പിൽനിന്ന് ഓടിപ്പോന്നവളാണെന്നും.

അശോക് മാധവൻ അതെല്ലാം ആലോചിച്ച് കാരോട് വീട്ടിലേക്കു.

ആശാലയെ ഇനിയും എത്തിയിട്ടില്ലെന്ന് അയാൾക്കു മനസ്സിലായി. കാറില്ല, വീട്ടിനുള്ളിൽ വെളിച്ചവുമില്ല. ഒരീടത്തു മുന്നോട്ടു.

ക്ലബ്ബിലേക്കു തിരിച്ചുപോകണമെന്ന് അയാൾക്കു തോന്നി. (തുടരും)

സമഗ്ര ആരോഗ്യ ഇൻഷുറൻസ് പദ്ധതി സ്മാർട്ട് കാർഡ് പുതുക്കാൻ 30 വരെ അവസരം

സാധാരണക്കാരന്റെ മടുപ്പിലേ ചോരുന്ന ചികിത്സാ ചെലവുകളിൽ നിന്ന് ആശ്വാസമായി ആരംഭിച്ച സമഗ്ര ആരോഗ്യ ഇൻഷുറൻസ് പദ്ധതിക്ക് വൻ ജന പങ്കാളിത്തം. തുടക്കത്തിലെ സാങ്കേതിക പ്രശ്നങ്ങളും ചിന്താക്കുഴപ്പങ്ങളും മാറി ജനങ്ങൾക്ക് ഗുണപലം മനസ്സിലായതോടയാണ് പദ്ധതിയിൽ അംഗങ്ങളാകാനും ആനുകൂല്യങ്ങൾ നേടാനും പണക്കാരുടെയും പാവപ്പെട്ടവരുടെയും വ്യത്യസ്തമായ ജനങ്ങൾക്കു തന്നെ ഉള്ളതാണ്. കേന്ദ്ര ആവിഷ്കൃത പദ്ധതിയായ രാഷ്ട്രീയസമീപ്യ ബീമ യോജനയും (ആർഎസ്ബിഐ) സംസ്ഥാന സർക്കാരന്റെ സമഗ്ര ആരോഗ്യ ഇൻഷുറൻസ് പദ്ധതിയും (ചിസ്) സഹയാജിപ്പിച്ചുള്ളതാണിത്.

2008 ൽ തദ്ദേശഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ കുടുംബശ്രീ വഴി ദാരിദ്രരേഖയ്ക്ക് (ബിപിഎൽ) താഴെയുള്ള രോഗികൾക്ക് മാത്രമായി ആരംഭിച്ച പദ്ധതി പിന്നീട് ദാരിദ്രരേഖയ്ക്ക് മുകളിലുള്ള (എപിഎൽ) രോഗികൾക്കും കൂടി വ്യാപിക്കുകയായിരുന്നു. ബിപിഎൽ രോഗികൾക്ക് 30 രൂപ വാർഷിക പ്രീമിയം അടയ്ക്കുന്ന സ്ഥാനത്ത് എപിഎൽ രോഗികൾക്ക് ആദ്യ വർഷം 494 രൂപയും ഇപ്പോൾ ഈ വർഷത്തെ പുതുക്കുന്നതിന് 778 രൂപയും അടയ്ക്കണം. സ്മാർട്ട് കാർഡ് പുതുക്കൽ പൂർത്തിയാക്കുമ്പോൾ കേരളത്തിൽ ആകെ 35 ലക്ഷം കുടുംബങ്ങൾ ഈ പദ്ധതിയിൽ പങ്കാളികളാകുമെന്നാണ് സർക്കാർ വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

കമ്പ്യൂട്ടർ സാങ്കേതിക പ്രശ്നങ്ങൾ മൂലം ഈ മാസത്തെ സ്മാർട്ട് കാർഡുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആനുകൂല്യങ്ങളുടെ ഇടപാടുകൾ ബുക്കിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയാണ്. പദ്ധതിയിൽ പങ്കാളികളായ ആശുപത്രികളിൽ സാങ്കേതിക പ്രശ്നങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയാൽ ജില്ലാ അക്ഷയകേന്ദ്രത്തിലെത്തി കാർഡ് പുതുക്കി ആനുകൂല്യം നേടാം. ബിപിഎൽകാർക്ക് എല്ലാ അക്ഷയകേന്ദ്രങ്ങളിലും കാർഡ് പുതുക്കാമെങ്കിലും എപിഎൽകാർക്ക് ബ്ലോക്ക് തല അക്ഷയകേന്ദ്രത്തിൽ മാത്രമാണ് ഇതിന് അവസരം. ദൈനന്ദന അന്തർപഞ്ചായത്തുകളിലുള്ളവർ ആ പഞ്ചായത്ത് പരിധിയിലുള്ള അക്ഷയകേന്ദ്രങ്ങളിൽ മാത്രമെ റജിസ്ട്രേഷനും ഫോട്ടോയെടുക്കലും പുതുക്കലും സാധ്യമായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ എല്ലാ അക്ഷയകേന്ദ്രത്തിലും ഇതിനുള്ള സൗകര്യം ഉണ്ട്. എപിഎൽകാർക്ക് 778 രൂപയും ബിപിഎൽകാർക്ക് 30 രൂപയുമാണ് പുതുക്കുന്നതിന് നൽകേണ്ടത്.

തരിശുകൾ മാറ്റി വച്ച് കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കുള്ള എല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് അക്ഷയ കേന്ദ്രങ്ങളിലോ ഇവർ തയ്യാറാക്കുന്ന ഫോട്ടോ എടുക്കൽ കേന്ദ്രങ്ങളിലോ എത്തണം. ഇപ്പോൾ നടക്കുന്നത് നിലവിലുള്ള ഗുണഭോക്താക്കൾക്ക് 2012 മാർച്ച് 31 വരെയുള്ള കാലയളവിലെ സ്മാർട്ട് കാർഡ് പുതുക്കലാണ്.

നിലവിൽ കാർഡ് ഉള്ള ഗുണഭോക്താക്കൾ 2011 ഏപ്രിൽ 30 മുതൽ 2012 മാർച്ച് 31 വരെയുള്ള കാലയളവിലേക്ക് ഇപ്പോൾ പുതുക്കണം. ഈ 30 വരെയാണ് ഇതിനുള്ള സമയം. സ്മാർട്ട് കാർഡിൽ ഫോട്ടോയുള്ള അംഗം ബന്ധപ്പെട്ട രേഖകളുമായി പുതുക്കുന്നതിനുള്ള സാങ്കേതിക വിദ്യ ലഭ്യമായ അക്ഷയ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ എത്തണം. കഴിഞ്ഞ 31 ന് 2010-2011 ലെ കാർഡിന്റെ കാലാവധി അവസാനിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ 2012 ലേക്കുള്ള കാർഡ് പുതുക്കുന്നതിൽ വന്ന സാങ്കേതികപ്രശ്നങ്ങൾ മൂലം നിലവിലുള്ള കാർഡിന് ഈ ഏപ്രിൽ വരെ സമയം നൽകുകയായിരുന്നു.

സംസ്ഥാനത്ത് മൊത്തം 289 ആശുപത്രികൾ പദ്ധതിയിൽ പങ്കാളികളാണ്. 136 സർക്കാർ ആശുപത്രികൾ, 153 സ്വകാര്യ ആശുപത്രികൾ. 60 സ്വകാര്യ ആശുപത്രികളുമായി ചർച്ചകൾ പുരോഗമിക്കുന്നു. ചിസ് പ്ലസ് പദ്ധതി പ്രകാരം ബിപിഎൽ രോഗികൾക്ക് റീജണൽ കാർഡർ സെന്റർ ഉൾപ്പെടെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട 22 ആശുപത്രികളിൽ ഹൃദ്രോഗം, കിഡ്നി രോഗം, കാൻസർ രോഗം എന്നിവയ്ക്കുള്ള ചികിത്സകൾക്ക് 70,000 രൂപ വരെ ധനസഹായം ലഭിക്കും.

സ്മാർട്ട് കാർഡ് ആർക്കൈവ് ചെയ്യാം

പഞ്ചായത്തുകൾ തയ്യാറാക്കിയ ബിപിഎൽ ലിസ്റ്റ് പ്രകാരമുള്ളവരെയാണ് തുടക്കത്തിൽ സമഗ്ര ആരോഗ്യ ഇൻഷുറൻസ് പദ്ധതിയിലും ബിപിഎൽ രോഗികളായി പരിഗണിച്ച് റജിസ്ട്രേഷൻ നടത്തിക്കാർഡ് നൽകിയത്. എന്നാൽ ബിപിഎൽ മാനദണ്ഡങ്ങളിൽ ഇളവ് നൽകി ഉത്തരവിറക്കുകയും 2010 ഒക്ടോബർ രണ്ടു തുടർ ഇളവുകളോടെയുള്ള ബിപിഎൽ പട്ടികയുടെ റജിസ്ട്രേഷനും ഫോട്ടോയെടുപ്പും നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

റേഷൻകാർഡിൽ വാർഷിക വരുമാനം 600 രൂപയിൽ കവിയാരുത്. സർക്കാരിന്റെ തൊഴിലുറപ്പ് പദ്ധതിയിൽ 15 ദിവസമെങ്കിലും ജോലിചെയ്തവർ, ഏതെങ്കിലും ക്ഷേമ നിധിയിൽ അംഗങ്ങൾ, എസ്സി, എസ്ടി വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവർ തുടങ്ങിയവരെയാണ് റേഷൻ കാർഡിന്റെ നിരന്തരമായ ബിപിഎൽ ലിസ്റ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയത്. ഇതുവേലം ആദ്യ ഘട്ടത്തിൽ എപിഎൽ ലിസ്റ്റിൽ വന്ന പലരും രണ്ടാം ഘട്ട ബിപിഎൽ ലിസ്റ്റിൽ ഉൾപ്പെട്ടു. രണ്ടാം ഘട്ടമായി ബിപിഎൽ കാർഡ് നൽകിയവർക്ക് ഇപ്പോൾ നടപടി ക്രമങ്ങളെല്ലാം തീർത്ത് 2012 മാർച്ച് വരെയുള്ള കാർഡ് നൽകിയിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള കാർഡ് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവർ കാർഡ് പുതുക്കേണ്ടതില്ല.

എല്ലാ വിവരങ്ങൾക്കും സൗജന്യമായി വിളിക്കാവുന്ന ടോൾ ഫ്രീ നമ്പർ.
(ലില്ലുകൾ വേർതിരിച്ച്) കോട്ടയം: ആലപ്പുഴ - 1800 425 1645, തിരുവനന്തപുരം-കൊല്ലം-പത്തനംതിട്ട - 1800 425 1337, പാലക്കാട് - മലപ്പുറം - 1800 425 9778, ഇടുക്കി - എറണാകുളം - തൃശ്ശൂർ - കോഴിക്കോട് - 1800 103 7616, കണ്ണൂർ - കാസർഗോഡ് - വയനാട് - 1800 425 3339

തയ്യാറാക്കിയത്: ജിനു വെച്ചുച്ചിറ.

ഈ പെണ്ണിന്റെ ജീവിതം തകർത്തത് സഹപ്രവർത്തകരുടെ ക്രൂരവിനോദം

ഇരുപത്തഞ്ച് വയസ്സുവരെ യാതൊരു ചിത്തപ്പേരും കേൾപ്പിക്കാതെ വളർന്നു. പാഞ്ഞം കഴിഞ്ഞതും ജോലി കിട്ടി പക്ഷേ ജോലിക്കു ചേർന്ന ദിവസം മുതൽ എന്നെക്കുറിച്ച് ചിത്ത വർത്തമാനങ്ങൾ പരക്കാൻ തുടങ്ങി. ആദ്യം അത് കൂടെ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന രണ്ടു സ്ത്രീകൾ വഴിയായിരുന്നു. ഒരു സ്ത്രീ ഒരു സത്യവുമില്ലാത്ത ആരോപണങ്ങളാണ് എന്നെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു പറഞ്ഞിരുന്നത്. എനിക്ക് ഒരു കാര്യമുണ്ടെന്നും അയാളുമായി കൗണ്ടി നടക്കുകയാണെന്നും ഒരു കഥ. സത്യത്തിൽ എന്റെ ജീവിതത്തിൽ എനിക്ക് അന്നുവരെ ആരോടും യാതൊരു അടുപ്പവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ കഥകൾ കേൾക്കുമ്പോൾ ഓഫീസിൽ പുരുഷന്മാരുമുണ്ടായി അതിനൊരു കാരണം ലേബറോട് അടുത്തു കാണിച്ചിരുന്ന സ്നേഹവാൽസല്യങ്ങളായിരുന്നു. ജോലിയിൽ ഞാൻ കാണിച്ച സത്യസന്ധത മാത്രമാണ് അതിന് കാരണമായിരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന് എന്റെ അച്ഛനാകാൻ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഒരു മകളുടെ ബഹുമാനത്തോടെയാണ് ആ മനുഷ്യനോട് എപ്പോഴും ഇടപെട്ടത്.

പക്ഷേ എനിക്ക് ആദ്യത്തെ പ്രമോഷൻ കിട്ടിയപ്പോൾ മുതൽ എന്നെയും ആ മനുഷ്യനെയും ചേർത്തുള്ള കഥകൾ ഇറങ്ങാൻ തുടങ്ങി. അതിൽ ഒരു തരംപോലും സത്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്റെ വിവാഹലോചനകൾ ആ സമയത്ത് ഉറപ്പായിരുന്നതായി നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ പെണ്ണുകാണാൻ എന്തും മുന്നോട്ടുവന്നു പലതും ഉദ്യോഗത്തിൽ എന്ന് കണ്ട് ഇഷ്ടപ്പെട്ട് സ്ത്രീധനം പോലും വേണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു പോയ ഒരു കുട്ടനാണ് വിവാഹം വേണ്ടെന്നു വച്ച് പിന്നീട് എഴുത്തയച്ചത്. അതിൽ പെണ്ണിന്റെ സഭാ വത്തെക്കുറിച്ച് സഹകരണമുള്ള ചിലതു കേൾക്കാൻ വായിച്ചിരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതു വായിച്ച ദിവസം ഞാൻ ചക്കുപൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. എന്റെ തെറ്റ് എന്താണെന്ന് എനിക്കറിയില്ലായിരുന്നു. വിവാഹലോചനയുമായി വന്നയാൾ മനപ്പൂർവ്വം എന്നെ കരിവാൾത്തക്കാൻ ശ്രമിച്ചു എന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നിയത്. ഞാൻ നേരെ അയാളെ കാണാൻ ചെന്നു.

എന്നെ കണ്ടപ്പോൾ അയാൾ വല്ലാതായി. അയാളോടു വളരെ മോശമായിരുന്നു ഞാൻ പെരുമാറിയത്. കാര്യം ചെയ്തപ്പോൾ അയാൾ ഇളം സത്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു. എന്നെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കാൻ അയാളുടെ അമ്മാവൻ ഞങ്ങളുടെ ഓഫീസിൽ ചെന്നിരുന്നു. അവിടെയുള്ള പ്യൂബ് മുതൽ സിനിമൻ ഓഫീസർ വരെയുള്ളവർ എനിക്ക് ലേബറോട് അടുത്തുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചു.

ഞാൻ തകർന്നു പോയ നിമിഷമായിരുന്നു അത്. അന്നു ചെന്നുകൂടുന്ന ഞാൻ രാജിക്കത്തു കൊടുത്തു. അത്രയും നല്ല ജോലി വേറെ കിട്ടാൻ യാതൊരു സാധ്യതയുമില്ലെന്നു പറഞ്ഞ് ആ നല്ല മനുഷ്യൻ എന്റെ രാജിക്കത്തു കീറിക്കളഞ്ഞു. ഞാൻ കരഞ്ഞു കൊണ്ട് എല്ലാ സ്വപ്നങ്ങളും അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹം ഉടനെ റിട്ടയർ ചെയ്തു പോകും. അതുവരെ ലോങ് ലീവ്

എന്നെപ്പോലെ ചിത്തപ്പേരുള്ള ഒരു പെണ്ണിനെ കല്യാണം കഴിക്കാൻ കാണിക്കുന്ന സമ്പന്ന വളരെ ഉപത്തരമാണെന്നും അയാൾ പറഞ്ഞു. എനിക്ക് വല്ലാത്ത അപമാനമാണു തോന്നിയത്.

അനുവദിക്കാം. എന്നാണ്. പക്ഷേ അദ്ദേഹം റിട്ടയർ ചെയ്തതും ഇല്ലെങ്കിലും എന്നെക്കുറിച്ചുള്ള അസത്യ പ്രചാരണങ്ങൾ അവസാനിക്കുമെന്ന് എനിക്കൊരു പ്രതീക്ഷയുമില്ല.

ഞാനിപ്പോൾ ലോങ് ലീവ് വിട്ടിട്ട് കഴിയുകയാണ്. വിട്ടിലെല്ലാ വർഷം. എന്നോടു സഹതാപമാണ്. ആരും എന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നില്ല. ഞാൻ ചെറിയ ചെറിയ കോഴ്സുകൾക്കു ചേർന്നു പഠിക്കുന്നു. തുടങ്ങി. അങ്ങനെയിരിക്കെയാണ് ഒരു വിവാഹം ലോചനപ്പെട്ടത്. വിവാഹലോചനയായപ്പോൾ, പച്ചൻ നേരിട്ടു കാണാൻ വരികയായിരുന്നു. ഉടനെ ജോലി സ്ഥലം മാറ്റം, അതിനു ശേഷം വിവാഹം എന്ന വ്യവസ്ഥയിൽ സംസാരിച്ചു പിറഞ്ഞു. അതു കഴിഞ്ഞ് എന്നെ സ്ഥലമായി ഫോൺ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. ആ മനുഷ്യനോടു ഞാൻ സഭാവിചാരണയോട് തൃപ്തി പറഞ്ഞു. അപമാനങ്ങളെക്കുറിച്ചൊരർത്ഥം സങ്കടപ്പെടുന്നതിന് ആ മനുഷ്യൻ എന്നെ പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ അവസാനം 'അത്താണി കിട്ടിയെന്നോർത്തു ഞാൻ സന്തോഷിക്കാൻ തുടങ്ങി.

പക്ഷേ ദിവസവും വിളിക്കുകയും സല്ലപിക്കുകയും ചെയ്യുമെങ്കിലും വിവാഹക്കാര്യത്തിൽ നീക്കംപോകാനും കാണാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇടയ്ക്കൊക്കെ എന്നെ എന്തെങ്കിലും കഴിക്കാനും സിനിമ കാണാനും മറ്റും വിളിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സിനിമ കാണാൻ ചെന്നപ്പോൾ എനോട് അടുത്തു പെരുമാറാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ അതു തടഞ്ഞു. വിവാഹം ഉടനെ നടത്തണമെന്നു നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ അയാളുടെ പ്രതികരണം എന്നെ വേദനിപ്പിച്ചു. വിവാഹം ഉടനെ നടത്താൻ നിർവാഹമില്ലെന്നായിരുന്നു അയാളുടെ മറുപടി. കാരണം ചോദിച്ചപ്പോൾ അയാളുടെ വിട്ടുകാർ സമ്മതിക്കുന്നില്ലെന്നും എന്നെപ്പോലെ ചിത്തപ്പെടുത്തിയ ഒരു പെണ്ണിനെ കല്യാണം കഴിക്കാൻ കാണിക്കുന്ന സമ്പന്ന വളരെ മഹത്തരമാണെന്നും അയാൾ

പറഞ്ഞു. എനിക്ക് വല്ലാത്ത അപമാനമാണു തോന്നിയത്. ഞാൻ അതിനുശേഷം ആ മനുഷ്യനെ കണ്ടിട്ടില്ല. അയാളുടെ ഫോൺ അറ്റാൻഡ് ചെയ്തിട്ടുമില്ല.

അതേ സമയം അയാൾക്കു വേണ്ടി വേറെയും വിവാഹലോചനകൾ നടക്കുന്നു എന്ന് അച്ഛൻ പിന്നീട് പറഞ്ഞു. ആകെപ്പോടെ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. എന്തിനാണ് ദൈവം എന്നെയിങ്ങനെ കാരണമില്ലാത്ത പകർക്കു. വൈകാരികത്വം. ഇയാൾക്ക് യതെന്ന്. ഇനിയങ്ങോട്ടുള്ള ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ഓർക്കുമ്പോഴും അവയും തോന്നുന്നു. പിപിസമിത, ആലപ്പുഴ.

നിങ്ങൾക്ക് പ്രതികരിക്കാം >>

ഉണിയൻ പിള്ള
അഥവാ
ഉണിയൻ പിള്ള.

തയ്യാറാക്കിയത്:
എം.എസ്. ദിലീപ്

ഇമിഗ്രേഷൻ ക്ലിയാൻസിങ്ങ് ചെയ്തപ്പോൾ ഒരു ഫോം കിട്ടി. അപ്പോൾ ലളിതമുഖി വിളിച്ചു. എടാ മുക്കേഷേ, ഇതിനകത്ത് നാഷനാലിറ്റി എന്നു കാണുന്നല്ലോ. എന്താ ഇവിടെ എഴുതേണ്ടത്? അപ്പോൾ മുക്കേഷ് പറഞ്ഞു. ഓ, ഇതും ഞാൻ ചേർത്തിട്ടുണ്ടോ? പാഞ്ഞു തരേണോ? സ്വന്തം ജാതി അറിഞ്ഞതുകേ? നായർ എന്ന് എഴുതണം.

അഡയാർ ഫിലിം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ പാക്കുണ്ണാൾ എന്റെ ജൂനിയർ ആയി തോപ്പിൽ ഭാസി സാറിന്റെ മകൻ അജയൻ പഠിച്ചിരുന്നു. അജയൻ ഇപ്പോൾ 1973ൽ ഞാൻ ഭരതേട്ടനെ പരിചയപ്പെടുന്നത്. ആ സമയത്ത് ഭരതേട്ടൻ സംവിധാനകനായിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ ഭരതേട്ടൻ അഡയാർ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ വരും. ഞങ്ങൾ നല്ല സുഹൃത്തുക്കളായി.

1976ലാണെന്നാണ് ഓർമ്മ സർവ്വേക്കല്ല് എന്ന സിനിമ വന്നത്. അതിൽ എൻകൊരു ചെറിയ സിനിമയ്ക്ക്. അതിൽ അജയൻ ഗുപ്തൻ ചെയ്തിട്ട് തോപ്പിൽ ഭാസി സാർ എനിക്ക് അഞ്ചാറു സിനിമകൾ നടി മീന അവതരിപ്പിക്കുന്ന കഥാപാത്രത്തിന്റെ വീട്ടിലെ ജോലിക്കാരനായിട്ടാണ് എന്റെ റോൾ. അവരുടെ കാലിൽ എണ്ണയിടുന്നതാണ് എന്റെ സിനിമ. കാലിൽ എണ്ണയിടുന്നതാണ് മീനച്ചെട്ടി, നിന്റെ പേരെന്താണെന്ന് എന്നു ചോദിച്ചു. ഞാൻ ആഞ്ഞു 'എടാ പോടാ' എന്നു വിളിക്കില്ല. എന്നു വിളിക്കുന്നത് എനിക്ക് കഷ്ടമല്ല. പ്രത്യേകിച്ചും ഒരു സ്ത്രീ എന്നോടാണെന്ന് ചോദിച്ചത് എനിക്ക് ഒട്ടും ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. ഞാൻ മറുപടി പറയാതെ മിണ്ടാതിരുന്നപ്പോൾ അവർ കാലൊന്നു നീട്ടി എന്റെ കാലിൽ ഒരു ചവിട്ട്. എന്നിട്ടു വീണ്ടും ചോദിച്ചു: "എടാ, നിന്റെ പേരെന്താണ്?"

ഞാൻ പറഞ്ഞു, സുധീർ കുമാർ. അന്നത്തെ ദിവസം എനിക്ക് അമ്പരപ്പോടു വലിയ വെറുപ്പായിരുന്നു. രണ്ടു മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട ചെപ്പിയായി അവർ.

കൊല്ലത്താണ് ഷൂട്ടിങ്ങ്. എസ്.കെ. നായരുടെ തീലാ ഹോട്ടലിലാണ് താമസം. അന്തിമപത്ത് ജനറേഷനിലുള്ള രൂപമാണ് അന്നെനിക്ക്. പോഷകാഹാരക്കുറവ് നല്ലതുപോലെയാണ്.

ഷൂട്ടിങ്ങ് കഴിഞ്ഞു പോകുമ്പോൾ മദിരാശിയിലേക്ക് എനിക്ക് ഓടിക്കൊടുത്തു തന്നെ. അന്ന് അജയൻ അച്ഛന്റെ മുമ്പിൽ നിന്ന് വർത്തമാനം പറയുകയായില്ല. അജയൻ പറഞ്ഞു, ഇവിടെ പൈസയൊന്നുമില്ല. നീ എങ്ങനെ ചെയ്താലും തിരുവനന്തപുരത്തു പോയി അവിടെനിന്ന് എങ്ങനെ ചെയ്താലും ടിക്കറ്റെടുത്ത് മദ്രാസിൽ ചെല്ലൂ. അഞ്ചു രൂപയുടെ ഒരു നോട്ട് എനിക്ക് തന്നു. എന്നെ കാറിൽ ബസ് സ്റ്റാൻഡിൽ ഇറക്കി. ഞാൻ അവിടെ ബസ് സ്റ്റാൻഡിൽനിന്ന് അറുപതു പൈസയുടെ നാണയനുള്ള കൂടിച്ചു. അന്നു സിഗ്നൽ വലിക്കുന്ന കാലമാണ്. രണ്ടു രൂപയ്ക്ക് ഒരു പാക്കറ്റ് വിൽസ് വാങ്ങി. അവിടെ നിന്ന് ഒരു രൂപ ഇരുപതു പൈസയാണ് ബസ് ടിക്കറ്റ്. അങ്ങനെ തമ്പാനൂർ ബസ് സ്റ്റാൻഡിൽ ഇറങ്ങി. സിനിമയിൽ അഭിനയിച്ചിട്ടു പേരുകയല്ലേ? ഒരു വിൽസ് കൈ വലിച്ചു സ്റ്റാൻഡായിട്ടു വീട്ടിലേയ്ക്കി. അതാണ് എനിക്ക് സർവ്വേക്കല്ല് കിട്ടിയ പ്രതിഫലം.

ഭരതേട്ടൻ പറഞ്ഞു, നിനക്ക് 'രതിനിർവോം' എന്ന

ചാമരം മുതൽ കലണ്ടർ വരെ സെറീന വഹാണുമായി

സിനിമയിൽ ഒരു വേഷമുണ്ട് ഷൂട്ടിങ്ങ് തുടങ്ങാറായപ്പോൾ എന്നെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: "സുധീർ ഒരു കുഴപ്പമുണ്ട്. ഹരി പോത്തനാണ് പടം നിർമ്മിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടയാളാണ് ബഹദൂർ ബഹദൂരില്ലാതെ സുധീരയുടെ ബാനറിൽ പടമിറങ്ങുകയില്ല. നിനക്കു വെച്ചിരുന്ന വേഷം ബഹദൂരിനു കൊടുക്കേണ്ടിവന്നു. നിനക്കൊന്നും തോന്നരുത്." ഞാൻ അന്നു കരഞ്ഞു. ഇത് 77ലാണ്. മുപ്പത്തിനാലു വർഷത്തിനു ശേഷം റാജിങ്ക്യുമാർ ആ സിനിമ വീണ്ടും സിനിമ വീണ്ടും സംവിധാനം ചെയ്യുന്നു. സുരേഷ്കുമാർ നിർമ്മാണം നിർവഹിക്കുന്നു. അതിൽ അന്നത്തെ സുപ്പർ സ്റ്റാർ അക്ടർ ഭാസി അഭിനയിച്ചു. റോളാണ് ഇന്നത്തെ രതിനിർവോത്തിൽ ഞാൻ അഭിനയിക്കുന്നത്. ഇതും കാലത്തിനുശേഷം ആ റോൾ എന്നെത്തേടി വന്നു.

എഴുപത്തിയെട്ടിൽ ഭരതേട്ടൻ 'ചാമരം' എഴുത്തപ്പോൾ അതിൽ എൻകൊരു വേഷം തന്നു. അതിൽ സെറീന വഹാണി ഉണ്ടായിരുന്നു. എനിക്ക് വലിയ ഇഷ്ടമായിരുന്നു അവരെ. ഞങ്ങൾ വലിയ സുഹൃത്തുക്കളായി. ഹുസ്സൈൻ എന്ന സിനിമയിൽ നായിക സെറീനയായിരുന്നു. നെല്ലിയാമ്പതിയിലായിരുന്നു ഷൂട്ടിങ്ങ്. അതിൽ ഡാൻസ് മാസ്റ്റർ വന്നില്ല. അപ്പോൾ പെണ്ണിന്റെ സ്മരണയ്ക്കു നിന്ന് ചലനങ്ങളൊക്കെ കാണിച്ചുകൊടുത്തത് ഞാനാണ്. രണ്ടു മൂന്നു വർഷം കഴിഞ്ഞു സെറീന ഏതോ ആവശ്യവുമായി മദ്രാസിൽ വന്നപ്പോൾ ഞാൻ പാശ്ചാത്യർക്ക് താമസിക്കുകയായിരുന്നു. ഞാൻ കിടന്നുറങ്ങുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഫോൺ വന്നു. "ഹരലോ മിസ്റ്റർ രാജു" എന്റെ കൂടെ ആയ വരണമെന്നാണ്. അമ്പർ നാളെയേ വരൂ. എനിക്ക് ഹോട്ടലിൽ ഒറ്റയ്ക്കു താമസിക്കാൻ പേടിയാണ്. ഒന്നു റൂമിൽ വരുമോ? ഞാൻ ഷർട്ടൊക്കെയെടുത്തിട്ട് റൂമിൽ ചെന്നു. അവിടെ യുണ്ടായിരുന്ന സോഫയിൽ ഞാനും കട്ടിലിൽ അവരും കിടന്നുറങ്ങി. പിന്നെ വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം, രണ്ടു വർഷം മുമ്പ് സെറീന വഹാണി വീണ്ടും മലയാളത്തിൽ എത്തി. 'കലണ്ടർ' എന്ന സിനിമയിൽ. ഞാൻ അതിൽ ഒരു പള്ളിലുന്റെ റോളിലായിരുന്നു. എന്നെ കണ്ടപ്പോൾ അവർക്കു വലിയ സന്തോഷമായിരുന്നു. അന്നേ ഭരതേട്ടൻ പറയുമായിരുന്നു, ഹൈദരാബാദിലുള്ള അവരുടെ വീട്ടിൽ ചെല്ലു നോൾ മൃഗൾ രാജകൊട്ടാരത്തിൽ ചെല്ലുന്നതുപോലെയാണെന്ന്. അവർ അവിടെ ഒരു റാണിയെപ്പോലെയാണെന്നും. അവർ ഒരു ഹാൻഡ്ഗ്ലാസ് ലേഡി ആണ്. കലണ്ടറിന്റെ ചിത്രീകരണം പീരുമേളിലായിരുന്നു. അവിടെ ഒരു ഹോട്ടലിലാണു ഞങ്ങൾ താമസിച്ചത്. രാവിലെ അഞ്ചു മണിക്ക് എഴുന്നേറ്റു എന്റെ കൂടെ നടക്കാൻ വരും.

ചാമരത്തിൽ അഭിനയിക്കാനാണ് തെിപ്പ് എത്തുന്നത്. വളരെ പാവമായിരുന്നു രതിപ്. ഒരു കാരുവയും ഗൗരവമായി എടുക്കില്ല. ചാമരത്തിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തുടക്കം. പിന്നീട് എത്രയോ സിനിമകളിൽ ഞങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടുതൽ കൾ പാഞ്ഞാൽ തീർന്നുവെല്ല. അന്നൊക്കെ സിംഗിൾമായി വെളിച്ചമെത്താ മണി വരെ ഷൂട്ടിങ്ങ് ഉണ്ടാകും. അന്ന് ജനറേറ്ററിന്റെ ഡൈവർ അതിന്റെ കാമ്പൽക്കാരനായി എപ്പോഴുമുണ്ടാകും. ഒരിക്കൽ തെിപ്പ് അത്തുറു രൂപ കൊണ്ടുപോയി ഡൈവർക്കു കൊടുത്തിട്ടു പറഞ്ഞു: "എനിക്ക് സഹിക്കാൻ വയ്യ.

ടോർപിഡോ

ജുഷിശങ്കർ

